LUMEA CELOR TREI CONTINENTE

Ca şi azi, europenii secolului al XV-lea din partea vestică a continentului îşi admirau în oglinzi rudimentare civilizaţia şi cunoaşterea. Dacă stăm să ne gândim la China, de pildă, sau mai larg, la civilizaţia orientală, ne dăm seama că nici civilizaţia europeană nu era cine ştie ce şi nici cunoaşterea nu sărea pârleazul prea sus. Să ne amintim că pe atunci, în Europa de-abia începea, şi încă pe furiş, practicarea disecţiilor, în vreme ce China descoperise de 2000 de ani praful de puşcă, ca să nu mai amintesc despre traseele energetice din organismul uman. Aşa că nu e de mirare dacă atunci, pe vremea lui Columb, europenii, de-abia convinşi că pământul e rotund şi nu plat, erau siguri că planeta căruia îi spuneau poetic Terra avea doar trei continente: Europa, Asia şi Africa. Dacă privim o hartă a vremii, vom putea admira imprecizia dusă până la hotarele artei şi ignoranţa privită ca un adevărat privilegiu. E bine totuşi să amintim că, deşi cultura europeană se încăpăţânează să-l considere pe Columb descoperitorul Americii, navigatorii chinezi, ignoraţi de civilizaţia „occidentală", descoperiseră ţărmurile „Indiei", atât de dragi lui Columb, cu vreo două secole înainte. Dacă pe chinezi nu i-a interesat noul continent, pe europenii occidentali, ahtiaţi după bogăţiile altora şi mai mereu cu visteriile goale, *Lumea Nouă*, atât de frumos denumită de Amerigo Vespucci, îi atrăgea ca un magnet puternic în perspectiva unui colonialism timpuriu şi a unui viitor mai liniştit. Adăugarea unui nou continent la zestrea celor trei a fost o adevărată mană cerească. Nu e de mirare că aceasta l-a împins pe Vespucci spre ţărmul despre care lumea bună a epocii credea că e Asia din estul Atlanticului. Se născuse la Florenţa pe 9 martie 1454 şi era cunoscut ca un comerciant activ care se ocupa, ca hobby, şi de cartografie. Este de înţeles obstinaţia lui de a explora ţărmurile Americii de Sud, pe care le descoperise într-o vreme când toată lumea, inclusiv Columb, credea că falnicele corăbii plecate din docurile europene călătoreau spre Asia de Sud-Est. Se născuse într-o familie respectată, ca al treilea fiu, iar tatăl său era notar la Breasla schimbătorilor de bani, un fel de centre de schimb valutar ale vremii. Rolul lui Vespucci a fost multă vreme dezbătut, mai ales datorită celor două dintre scrisorile lui, a căror autenticitate a fost pusă la îndoială de urmaşii săi, scrisori intitulate „Novus Mundis" şi „Lettera" („Cele patru călătorii"). În legătură cu aceste scrisori, unii cred că Vespucci şi-a exagerat rolul, plastografiind în mod deliberat unele documente, în vreme ce alţii sunt de părere că scrisorile cu pricina au fost scrise de altă persoană din epocă. Lucrurile au mai puţină importanţă azi, esenţa lucrurilor este că Vespucci a ajuns pe coasta Americii de Sud şi că a scris acasă anunţând că acolo sunt spaţii uriaşe mult mai mari decât se anticipase şi că spre deosebire de contemporanii săi, inclusiv Columb, care credeau că e vorba despre Asia, el a descris aceste tărâmuri ca fiind ale unei Lumi Noi. Fusese descoperit al patrulea Continent, iar întâmplarea avea să fie remarcată de cartografii vremii. Astfel, având în vedere faima de care se bucurau cele două scrisori ale lui Vespucci, Martin Waldseemüller a fost primul care a numit noua lume America şi s-a grăbit să o treacă în noua sa hartă din 1507. Cartograful se inspirase după numele latinesc cu care Vespucci semna în actele vremii şi anume Americus Vespucci, singura inovaţie fiind că feminizase prenumele aventurierului italian: America.

GEORGE CUŞNARENCU

Primul satelit vietnamez e... american!

Cine îşi imagina, în urmă cu doar câţiva ani, că Vietnamul va întinde o „mână caldă" Statelor Unite ale Americii? Că relaţiile dintre Hanoi şi Washington vor intra într-o epocă istorică de graţie, din care americanii nu au decât de câştigat. Acest lucru s-a întâmplat de curând, prin semnarea unui contract extrem de important pentru securitatea naţională a Vietnamului.

Guvernul de la Hanoi a încredinţat unei societăţi americane (Lockheed Martin) construcţia primului lor satelit. A fost botezat, înainte de a se naşte, Vinasat; un satelit de spraveghere din serviciul securităţii naţionale, care va dispune de 20 de module de comunicaţie pentru transmisiile televiziunilor şi radiourilor, ale aviaţiei civile şi pentru comunicaţiile din regiunile izolate ale Vietnamului.

Vinasat, care va avea 2,8 tone la lansare, din baza aerospaţială din Kuru (Guyana), va fi purtat de o dublă rachetă de tip Ariane V ECA. Lansarea va avea loc în 2008. Este

cel de-al optulea contract din acest an obţinut de ArianeSpace.

Societatea americană Lockheed Martin, aflată în competiţie cu trei consorţii (european, americano-japonez şi rus), a fost în cele din urmă agreată de vietnamezi, probabil după vizita şefului guvernului de la Hanoi, Phan Van Khai, în SUA, prima de acest gen după încheierea războiului în 1975. Proiectul a întârziat câţiva ani, din cauza problemelor de coordonare a frecvenţelor cu sateliţii aflaţi pe orbită în zona respectivă.

Un proiect (pentru care Vietnamul va plăti aproximativ 180 de milioane de dolari) ce reprezintă o mare decepţie pentru consorţiile eliminate, dar în special, pentru cel european. Interesele economice ale americanilor în Vietnam s-au făcut simţite în mai multe domenii. De pildă, în februarie, Intel a anunţat construcţia unei uzine de microprocesoare în sudul ţării. Iar în aprilie, patronul Microsoft, Bill Gates, era primit ca un star rock la Hanoi, apărând pe prima pagină a publicaţiilor care, în mod „firesc", ar fi trebuit să fie umplută cu imagini din cadrul celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist care se află la putere. Forurile europene, nemulţumite de acest contract, sunt cu ochii în patru, monitorizând relaţiile economice dintre SUA şi Vietnam, pentru a se asigura că regulile transparenţei şi ale concurenţei sunt respectate. Europenii „veghează", în timp ce SUA îşi extind influenţa economică în Vietnam. În prezent, americanii finalizează ultimele detalii ale unui acord ce va permite intrarea Vietnamului în Organizaţia Mondială a Comerţului.

DORIN MĂRAN

Să vorbim corect!

Carbonifer...

Există, le întâlnim uneori surprinşi, exprimări de genul „în industria carboniferă...". Este o confuzie paronimică. Termenul „carbonifer", există, ce-i drept, dar se referă la roci, terenuri sau regiuni şi înseamnă, aşa cum ne arată dicţionarul: „Care conţine zăcăminte de cărbune" sau „Care se ocupă cu extracţia şi cu prelucrarea cărbunelui; privitor la cărbuni".

Există însă şi adjectivul „carbonifer" pe care dicţionarul îl defineşte clar: „Care se referă la cărbune. *Industrie carboniferă*". Este o greşeală a cărei evitare necesită cunoaşterea exactă a sensurilor şi, evident, puţină atenţie. *(I.S.)*

REGINA BANDIŢILOR

India este un paradox. Evul mediu obscur şi era atomică, yoghini care sfidează „parametrii" fiinţei umane, practici multimilenare şi nenumărate minţi sclipitoare ale tehnologiilor IT, o industrie cinematografică superioară sub multe aspecte celebrului Hollywood – toate acestea şi încă multe altele stau reunite în acelaşi spaţiu geopolitic. În plus, o mentalitate neîngenunchiată de lunga perioadă a colonialismului devastator îşi scoate când şi când la iveală hibele ei majore. Una dintre cele mai înfiorătoare se referă la statutul de obiect al femeilor. Şi, mai departe, la pedeapsa capitală, care o pândeşte necondiţionat pe cea care îndrăzneşte să se ridice împotriva metodelor barbare de supunere.

Când violenţa naşte violenţă

Phoolan Devi s-a născut în 1957, după propriile-i afirmaţii (dar şase ani mai târziu, conform documentelor oficiale ale statului Uttar-Pradesh, cel mai populat din India), cu două handicapuri sociale uriaşe: aparţinea umilei caste de pescari Mallah şi... nu era băiat. Aşa că, la numai 11 ani, a fost căsătorită cu un văr puţin mai mare decât ea, în familia căruia a fost supusă multor umilinţe şi abuzuri, în mod repetat. Drept urmare, a fugit înapoi, în satul său, unde însă soarta şi-a pus stigmatul fatal asupra ei. În 1980, a fost răpită de o bandă din valea Chambal, unde numai infractorii impun legea, prin teroare. Aici, membrul castei superioare a thakurilor, pe nume Sri Ram, a dus-o în satul Bhemai, unde a fost victima unui viol colectiv. Eliberată ulterior, Phoolan a avut drept unic ţel răzbunarea supremă, devenind astfel o figură emblematică a luptei pe cont propriu împotriva injustiţiei. Şi-a alcătuit ea însăşi o bandă şi, în februarie 1981, dădea prima mare lovitură: 22 de thakuri asasinaţi – faptă care a propulsat-o pe prima pagină a ziarelor, deşi ea a negat-o întotdeauna. Totuşi, din acel moment, castele inferioare – permanent supuse violenţelor celor superioare – au considerat-o o adevărată eroină, capabilă să îi ridice şi pe membrii lor la condiţia de oameni.

Din închisoare, în parlament

Timp de doi ani, Phoolan şi banda sa au făcut legea în Chambal, acolo unde autorităţile se arătaseră neputincioase în a se impune. Totuşi, între cele două părţi au existat lungi negocieri, încheiate în februarie 1983 cu predarea „reginei". În mod simbolic, aceasta şi-a depus arma (un Mauser 303) în faţa unei statui a zeiţei distrugerii, Kali, venerată de cei pentru care luptase tânăra. Cu tradiţionala sa bandana roşie şi cu o cartuşieră încingându-i pieptul, ea s-a predat guvernatorului statului Madya-Pradesh, fiind apoi condamnată la 11 ani de detenţie. Închisoarea i-a deschis însă o nouă cale de afirmare. În 1994, a fost eliberată de noul guvernator, el însuşi provenit dintr-o castă inferioară şi membru al Partidului Socialist, aflat la putere. Totuşi, Phoolan nu a fost judecată pentru cele 57 de capete de acuzare deschise împotriva ei. Aşa se face că fosta „regină a bandiţilor" a intrat în politică, devenind deputat al amintitului partid. O altă modalitate de a milita pentru drepturile celor consideraţi oameni de rangul trei.

Cele şase gloanţe fatale

Phoolan Devi a deţinut două mandate în parlament şi, cu siguranţă, temperamentul său şi ideile în numele cărora lupta acum fără arme ucigătoare ar fi propulsat-o mult mai sus, în politica ţării şi – de ce nu? – chiar şi pe plan internaţional. Aceasta, dacă uluitoarea sa existenţă nu ar fi fost frântă brusc, în ziua de 25 iulie 2001. Femeia ajunsese în faţa reşedinţei oficiale dintr-un cartier de înaltă securitate din New Delhi, întorcându-se de la lucrările parlamentului. O însoţea garda de corp. Deodată, dintr-o maşină care staţiona în apropiere au coborât trei bărbaţi mascaţi şi au început să tragă spre Phoolan. Garda de corp a murit pe loc, iar ea, atinsă de şase gloanţe, a sfârşit în drum spre spital. Atacatorii au dispărut şi nu s-a putut afla oficial identitatea lor. Un destin tragic al unui personaj emblematic pentru lupta – de permanentă actualitate – împotriva opresiunilor, a exploatării fiinţei umane, într-o societate extrem de rigidă. Fără îndoială, ucigaşii provin din rândul celor ce au interesul ca injustiţia, abuzurile, violenţa să guverneze lumea. De altfel, sub o formă sau alta, fenomenul se întâlneşte pretutindeni, chiar şi în democraţiile cele mai avansate. Din nefericire, rebelii de genul temerarei Phoolan Devi sunt mult prea puţini iar „arma" numită *cuvânt* se arată de obicei ineficientă în faţa mentalităţilor atavice şi a atmosferei de permanentă teroare şi insecuritate, întreţinută cu abilitate de grupuri ascunse în umbră.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

CU OCHII PE HARTĂ

Ţara fără capitală

Nauru este cel mai mic stat insular din lume şi se află în Micronesia Pacificului de Sud. Este cea mai mică republică independentă (din 1968). Ea nu are un oraş declarat capitală. Suprafaţa statului este de 21 kilometri pătraţi, adică aproximativ 5.200 de terenuri de fotbal. Ciudata şi paradisiaca mini-insulă este populată de o etnie polinesiană (naurienii), iar la finele secolului XIX s-a transformat în colonie germană. După primul război mondial, a devenit „teritoriu mandatat" de Marea Britanie, Australia şi Noua Zeelandă. Ulterior, a fost ocupată temporar de japonezi. Ce determină atâta „zgomot" pentru prichindelul Nauru? Zăcămintele uriaşe de fosfaţi de aici, folosite în industria armamentului. După independenţă, guvernul naurian (care se adună în localitatea Yaren) şi-a văzut minele secătuite şi a fixat „taxe de paradis" pentru turişti. De asemenea, multe dintre fostele clădiri oficiale au fost închiriate drept... penitenciare pentru deţinuţii australieni. Aici există şi centre de triere a celor care vor să emigreze în Australia. Printre tradiţiile ancestrale din Nauru se află şi „Noaptea făcliilor", dedicată fecioarelor care şi-au găsit ursitul – vezi foto.

LUMEA E PLINĂ DE NEPREVĂZUT

O mamă model devine monstru

Prima femeie executată prin injecţie letală din SUA, Velma Margie Barfield, nu a respectat tipologia ucigaşilor în serie, devenind abia la 33 de ani avidă de a omorî.

Dezechilibrată profund în urma unei intervenţii chirurgicale la uter, Velma a fost împinsă spre crimă şi de disconfortul material în care se zbătea familia sa.

Personalitate controversată încă din copilărie, această maestră a disimulării a crezut toată viaţa în valorile creştine, pe care le-a inoculat şi copiilor care i-au devenit victime.

Complex de inferioritate

Născută (1932) în familia unui fermier modest, Velma a avut opt fraţi şi greutăţile materiale erau cu greu depăşite de mica producţie de tutun şi bumbac de pe plantaţiile tatălui. Fiind fiica cea mai mare, ea ar fi trebuit să se ocupe şi de fraţii şi de surorile sale, însă a dovedit încă de la zece ani o inteligenţă sclipitoare în ceea ce priveşte relaţiile interumane. Această abilitate nativă avea să-i folosească mult mai târziu, pentru a-şi masca omorârile. Cunoscuţii spun că ajunsese să-şi manipuleze cu atâta dibăcie tatăl, încât se bucura de privilegii excepţionale pentru o fată săracă (urma cursuri de baseball şi balet), iar la şcoală era considerată o vedetă. Nu se obosea să înveţe, dar îşi impresiona profesorii prin amalgamul de aroganţă şi de modestie din comportamentul său. Adolescenta visa să se mărite cu un om de seamă, să-şi creeze o condiţie socială superioară şi să aducă pe lume cât mai mulţi copii.

Din păcate, prima lovitură a soartei a primit-o atunci când s-a îndrăgostit nebuneşte de un coleg de şcoală. Thomas Burke, frumos dar sărac, i-a devenit soţ pe când avea numai şaptesprezece ani şi ascensiunea ei socială se transforma într-o himeră. Încercând să-şi reprime oful din suflet, Velma se decide să devină o mamă model. Aşa a şi fost, timp de un deceniu. Educaţia creştină a celor doi copii şi bunul mers al gospodăriei o preocupau permanent. Voia să alunge toate lipsurile pe care ea le îndurase în copilărie. Nimic din comportamentul ei de până la 32 de ani nu sugera că ar putea ascunde în subconştientul său un instinct criminal latent. Era echilibrată şi apreciată foarte mult de cunoscuţi, mai ales că închidea ochii la beţiile soţului şi la escapadele acestuia în compania unor blonde cu priviri lipicioase şi gene fluturânde. Şocul psihologic decisiv s-a produs în 1963, când medicii au trebuit să-i efectueze o hysterectomie (înlăturarea uterului). Era exact perioada în care se străduia să rămână din nou însărcinată, pentru că a avea numai doi copii. Imposibilitatea de a mai naşte i-a trezit o ură feroce împotriva celor din jur şi în primul rând împotriva membrilor familiei sale. Pare incredibil, dar în cugetul său mocnea încă de atunci ideea de a-şi distruge căsnicia şi a-şi anihila copii pe care-i crescuse exemplar. Pentru psihiatri a fost clar că tulburările ei mentale fuseseră explozia unor uriaşe frustrări. Astfel, şi-a otrăvit soţul, după ce acesta a suferit un accident de maşină şi n-a mai putut să muncească. Ştiind că bea alcool în exces, i-a pus arsenic în sticle. A dat foc casei şi a încercat o nouă căsnicie, dar l-a ucis în acelaşi fel şi pe cel de-al doilea soţ, care se îmbolnăvise de cancer. Deloc îngrozită de faptele sale, Velma şi-a găsit refugiu în droguri, iar lipsa banilor i-a amplificat ura pentru copii, care nu aduceau bani în casă. I-a otrăvit şi pe aceştia. Abia când fiica sa a murit în condiţii bizare – mari dureri de stomac –, a fost arestată. A făcut mărturisiri complete, dar fără remuşcări. Statul Carolina de Nord a condamnat-o la moarte prin injecţie letală, în 1976.

Manet, un burghez care s-a ratat în pictură

Mereu la patru ace, cu o privire pătrunzătoare care obliga femeile să-şi ajusteze decolteul, cu o barbă tăiată zilnic la milimetru, zăbovind prin restaurante cu grădină pentru a sorbi din halbă şi din graţia chelneriţelor, Édouard Manet (1832-1883) a construit toată viaţa „poduri". Între romantici şi impresionişti, între renascentişti şi realişti, Manet şi-a urmărit – cu o onestitate bulversantă pentru criticii vremii – propria „stradă" pe care a făcut promenadă de unul singur, iar în faţa lui şi-au ridicat pălăria doar Baudelaire, Zola şi prea visătorul Edgar Poe. I-a scos din joben pentru eternitate pe impresionişti, dar nu s-a tras de bretele niciodată cu Monet, Degas, Renoir, Sisley, Cézanne sau Pissarro, pentru că a vrut să rămână Édouard Manet. Unicul.

A înflorit într-o familie selectă şi putea deveni ministru sau chiar şef de guvern. Tatăl său, Auguste, era înalt magistrat ministerial, iar mama sa, Eugenie-Fournier, fusese botezată de o prinţesă suedeză ai cărei descendenţi conduc astăzi această ţară scandinavă. Împins de la spate spre o carieră juridico-diplomatică, adolescentul Manet a preferat rătăcirile. Absolvent de gimnaziu, Édouard este respins de Şcoala superioară de marină, dar se îmbarcă temerar la bordul unui vas şi ia în piept Atlanticul, până în Brazilia. Schiţează neîntrerupt mateloţi furioşi, beţi dar plini de viaţă, şi talazurile unui ocean care-i şoptea că are altă vocaţie. După un an de tangaj şi ruliuri, urmează rătăcirile pe ulicele irezistibile ale Luvrului. Susţinut din umbră de un unchi, în spiritul lui Manet se creiona întreaga perspectivă a unei cariere de pictor. Nesăţios, a rătăcit apoi prin muzeele olandeze, germane şi, inevitabil, italiene. Renaşterea îl emoţiona, dar şi îndrăznelile lui Courbet şi Delacroix i s-au cuibărit în suflet. Va prelua eclectic, cu penseta de artist genial, din fiecare şi va înfiinţa propria sa instituţie, a cărei etichetă o ştim astăzi: precursor al impresionismului.

Café-concert

Dejun pe iarbă

Sămânţa de scandal a apărut în 1859, când „Băutorul de absint" e refuzat la Salonul oficial parizian. Patru ani mai târziu, blamările şi refuzurile explodează. Ce caută femei goale alături de bărbaţi îmbrăcaţi, la picnic („Dejun pe iarbă")? Ideea fusese preluată şi prelucrată după Courbet („Atelierul pictorului") şi Marcantonio Raimondi („Judecata lui Paris"), dar cerberii artei nu concepeau ca scena să fie tratată în mod realist, aşa cum făcuse Manet. „Nerușinarea" acestuia atinge apogeul în 1865, când o prostituată provocatoare, lăfăindu-se în alcov, este trimisă spre acelaşi salon. Huiduielile au precedat actele de violenţă. „Olympia", căci despre ea este vorba, mai-mai să fie sfâşiată de pudibonzii care acceptau nudul doar în context mitologic, iar femeia nu trebuia să fie slăbuţă, ci durduliu-rubensiană. De asemenea, nu trebuia să inspire o atmosferă aristocratică, precum Olympia, care avea o slujnică negresă, un colier, o brăţară şi un motan tuciuriu lângă pat. „Damă de consumaţie cu burta galbenă", urlau detractorii, deşi ştiau că „Venus din Urbino" a lui Tiziano fusese capul răutăţilor... Înjurat din toate direcţiile, Manet nu se lasă şi deschide propria sa expoziţie. Se întristează doar pentru că şi la „Salonul refuzaţilor" este respins, deşi era clar că devenise un reprezentant proeminent al avangardismului. Alături îi sunt Monet, Degas şi Renoir – impresioniştii –, dar nu expune la saloanele lor. Manet simte că este unic.

Bar la Folies- Bergère

Olympia

Reumatismul tinde să-l paralizeze. Moare de sifilis netratat, cu piciorul stâng amputat. Cu doi ani înainte, primeşte Legiunea de Onoare, la insistenţele lui Antonin Proust. Postmortem, „Olympia" ajunge la Louvre. Nehuiduită.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...adevăratul nume al prozatorului american O'Henry a fost William Sydney Porter? În opera sa a prezentat aspecte*

din viața oamenilor obișnuiți, uneori copleșiți de griji.

◆ *...în Roma antică, preoții de prim rang, Pontifices, erau în număr de 15? În fruntea lor se afla marele pontif, Pontifex Maximus, numit pe viață.*

◆ *...cel mai scurt râu din lume are doar 132 sau 134*

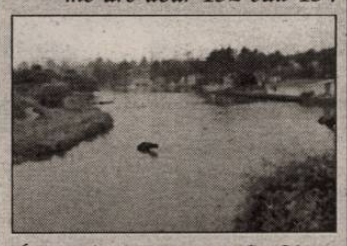

de metri? Se numește D. River, izvorăște din Oregon și se varsă în Pacific.

◆ *...în arhitectura catedralelor, prin transept se înțelege partea transversală care desparte conul de navă? El reprezintă brațele unei cruci latine.*

◆ *...stridiile își deschid cochiliile și încep să înghită hrana numai într-un anumit moment al zilei? Este cel în care Luna trece pe deasupra meridianului la care se află ele.*

◆ *...o persoană gripată împrăștie rapid microbii prin strănut? Când strănută, aceștia capătă o viteză de 45,5 metri pe secundă.*

◆ *...eucaliptul poate atinge un adevărat record în ceea ce privește înălțimea? El ajunge chiar la 155 de metri.*

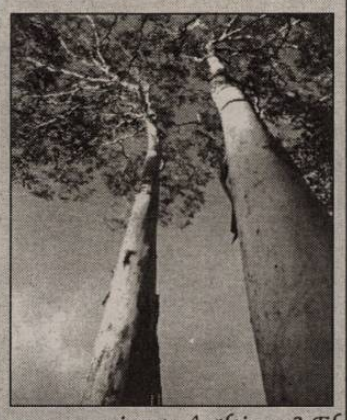

Știați că...

IONA

Biserica Abbey

Această insuliță prelungă din dreptul coastei de vest a Scoției are o importanță deosebită pentru locuitorii de aici. Este locul în care a venit Sfântul Columba împreună cu ucenicii săi, răspândind creștinismul în mijlocul picților din Scoția.

Insula are o frumusețe aparte, datorită micilor golfuri care o înconjoară, ca și datorită vecinătății Atlanticului spre vest și a munților insulei Mull, aflată în est. Locul unde Columba a debarcat în anul 563, împreună cu cei 12 însoțitori veniți din Irlanda, se află la capătul de sud al insulei. În apropiere se înalță dâmbul pe care se spune că se afla Sfântul, când a văzut îngeri, dar și un alt loc, de tristă amintire pentru cei de astăzi, Țărmul Alb al Călugărilor unde, în anul 986, călugării de pe Iona au fost masacrați de vikingi.

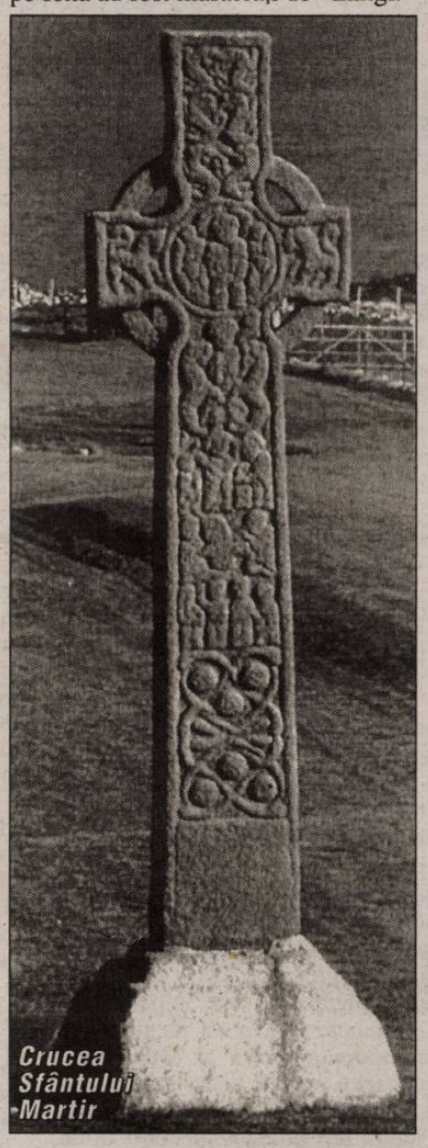

Crucea Sfântului Martir

Sfântul Columba

Sfântul Columba a murit în anul 597, dar insula a rămas vreme de câteva secole centrul spiritual creștin al celților. Călugării ordinului întemeiat de el și-au desfășurat activitatea pe o zonă extinsă din Scoția, până în anul 794, când expedițiile de jaf ale vikingilor i-au obligat să-și restrângă acțiunile misionare.

Între secolele IX-X, atacurile vikingilor s-au întețit, vizând, printre altele, comorile sacre ale călugărilor. În evul mediu, aici s-a construit o biserică benedictină, diminuând într-un anume fel influența pe care Iona o exercita în jur, ca autoritate creștină. După Reformă, și această mănăstire a intrat într-un con de umbră, biserica și celelalte construcții ruinându-se. Importante lucrări de restaurare au fost făcute în anii 1874-1876, 1902-1910 și, permanent din 1936.

Mănăstirea medievală este, indiscutabil, un punct de atracție pentru cei care pășesc pe insulă, dar majoritatea caută aici ceva din prezența Sfântului Columba, cu toate că locuințele de nuiele și biserica de lemn au fost distruse de vreme.

Amintirea acestuia pare însă a pluti în aer și poveștile despre el circulă peste tot în insulă. Se știe astfel că el s-a născut în nord-vestul Irlandei, în anul 521, într-o familie de neam regesc. A primit o solidă educație creștină și încă din tinerețe a fondat numeroase mănăstiri. Vreme de 15 ani a colindat prin țară, predicând Evanghelia și realizând tot felul de scrieri împodobite cu miniaturi. Venirea sa pe insula Iona pare a se fi datorat unui incident neplăcut. Tradiția spune că, fără să vrea, ar fi declanșat un război între clanul său și un alt clan din sudul țării. În acel măcel au pierit o mulțime de oameni iar el a fost judecat de un sinod bisericesc și trimis în lume să convertească tot atâtea suflete câte au pierit în luptă. Biograful său, Adamnan, nu menționează însă acest episod, spunând doar că Sfântul, însoțit de 12 discipoli, a pornit spre Britania la 42 de ani. Ei au făcut din Iona căminul lor iar reputația de sfânt a lui Columba a atras o mulțime de ucenici care, printre altele, au devenit cunoscuți copiști ai cărților sfinte. Învățătorul a convertit o mulțime de oameni, printre care Bruda, regele partților din nord, care a avut chiar o înfruntare cu monstrul din Loch-Ness și s-a sfârșit din viață senin în fața altarului din biserica în care se rugase. În urma lui au rămas învățăturile, transmise oamenilor de mulțimea ucenicilor, iar amintirea Sfântului îmbracă liniștea într-o pace spirituală pe care n-o mai poți întâlni poate nicăieri în lume.

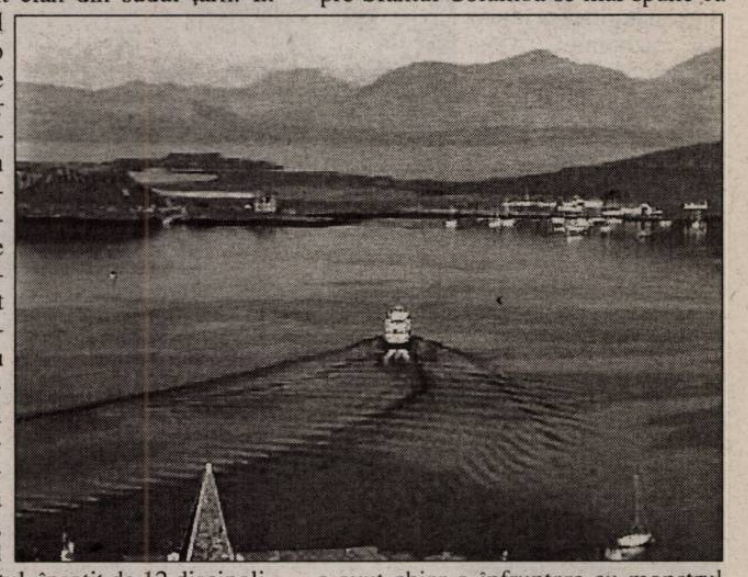

uimit văzând cum porțile cetății se deschid singure în fața lui Columba, deși fuseseră ferecate din ordinul său. Călugării îi consolidau înfăptuirile și Scoția a devenit o țară creștină. Despre Sfântul Columba se mai spune că

Grădina botanică

Menționat documentar în 1219, orașul Jibou din județul Sălaj se mândrește cu multe obiective turistice. Unul dintre ele este Grădina botanică, un parc minunat, riguros organizat, cu sere uriașe și o mulțime de plante, ocupând o suprafață de 13 hectare.

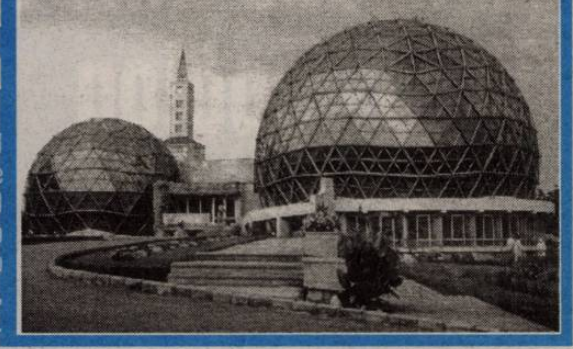

Zid de apărare

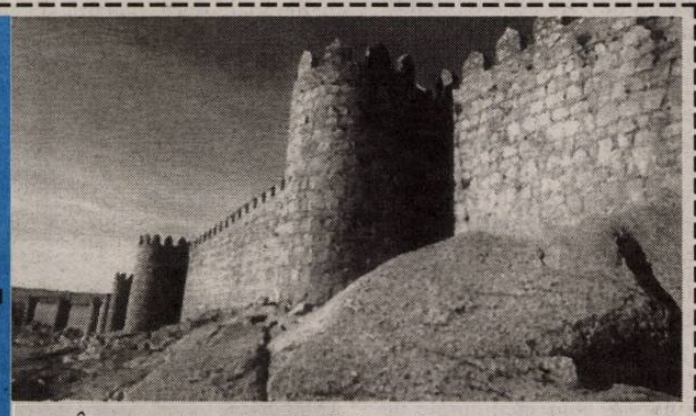

În partea de sud a Castiliei se află orașul Avila, construit de romani. Între anii 1090-1099, după alungarea maurilor, a fost înconjurat cu ziduri de apărare dreptunghiulare, proiectate după desenul de bază al modelului roman. A fost realizat de meșteri francezi conduși de Raymond de Burgundia, are o lungime de 2,5 km și o lățime de 3 m, o înălțime medie de 12 metri și bastioane în formă de U.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanității

Jugul

Originea acestui cuvânt se află în rădăcina indoeuropeană „yug" însemnând „a te supune unei ordini". De aici și yoga semnificând, printre altele, și o disciplină severă. În sens pozitiv simbolizează abnegația, disponibilitatea de a renunța la propria suveranitate, a te dedica unui țel. În sens negativ devine o povară istovitoare, care pune omul pe același plan cu animalul. Este un simbol al umilinței, deoarece se încovoaie grumazul și capul este aplecat sub jug.

În antichitate și în evul mediu, prinșii în războaie erau puși în jug. În Biblie, Dumnezeu pune „jug de fier" pe grumazul poporului care nu-l ascultă, iar profetul Ieremia, la porunca lui Dumnezeu, își pune jug pe grumaz, ca semn de supunere față de Nabucadneraț, împăratul Babilonului.

Este folosit în multe expresii, ca „jugul robiei", „jugul căsniciei", toate acestea fiind exprimări metaforice.

UN „SPORT" NOBIL

Am văzut de nenumărate ori, în filme, palpitantele secvenţe în care doi cavaleri în armuri grele se îndreptau, în galopul cailor împodobiţi cu harnaşamente, unul spre altul, cu sulițele pregătite de atac. Imagini completate de fastul lojelor din care erau urmărite aceste înfruntări.

La începuturile sale, turnirul putea avea şi desfăşurări ample. Doi prinţi sau baroni, informează cavaleria şi scutierii lor, convocându-i la o dată anume. Împărţiţi în două grupuri, se înfruntă, exclusiv cu săbiile. În interiorul fiecărui grup se află unităţi mai mici, adunate în jurul stăpânului, care poartă un steag distinctiv. Un simulacru de război, soldat însă cu morţi şi răniţi, al cărui scop era acela de a face prizonieri.

Turnirul apare pentru prima oară în Franţa (Anjou) în secolul XI, ca un ritual de trecere spre maturitate al tinerilor războinici. Atâta vreme cât cavaleria a avut de îndeplinit o misiune politică şi religioasă, turnirurile au constituit adevărate şcoli de vitejie, în care competitorii luptau cu înverşunare pentru victorie, fără să le pese prea mult de armura bogată sau de aplauzele doamnelor. Mai târziu, când războaiele feudale încetează, când luxul în care trăiau nobilii devine exorbitant şi moravurile nobilimii se rafinează, turnirurile se transformă în sărbători solemne, cu reguli bine stabilite, însoţite de ceremonii publice care se deosebesc de la o ţară la alta. (Una dintre cele mai frumoase descrieri ale turnirurilor se regăseşte în romanul „Ivanhoe" de Walter Scott.)

Luptele erau anunţate cu câteva luni înainte. Constructorii înălţau o estradă cu loje şi gradene decorate cu covoare, steaguri, diverse ornamente, amenajate pentru regi şi regine, prinţi şi prinţese, cavaleri renumiţi, doamne şi... domnişoare. În diverse locuri de pe câmpul de luptă se aflau mareşali, consilieri, judecători care asigurau desfăşurarea turnirului după regulile stabilite. Nu lipseau menestrelii, cu instrumentele lor muzicale, valeţii şi medicii. Cavalerii intrau în „scenă" într-o atitudine gravă, urmaţi de scutierii lor, aflaţi şi ei în şa. La un semnal, cei doi combatanţi, aflaţi faţă în faţă la o distanţă de câţiva zeci de metri, porneau în galop cu lancea întinsă spre corpul celuilalt. Uneori, luptele continuau pe pământ, folosindu-se spada. Învingătorul primeşte un premiu şi este condus în palat. Doamnele şi domnişoarele îi vor scoate armura şi-l vor îmbrăca cu veşminte preţioase, oferindu-i apoi un loc de cinste în salonul în care va avea loc marele festin.

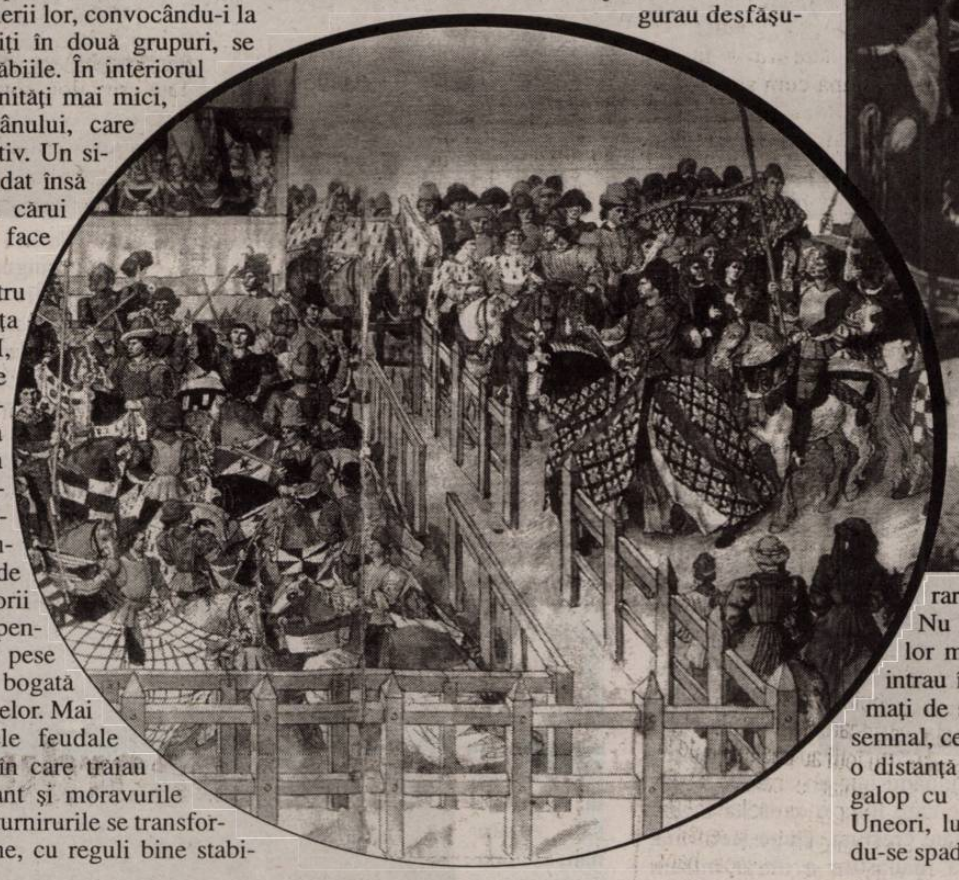

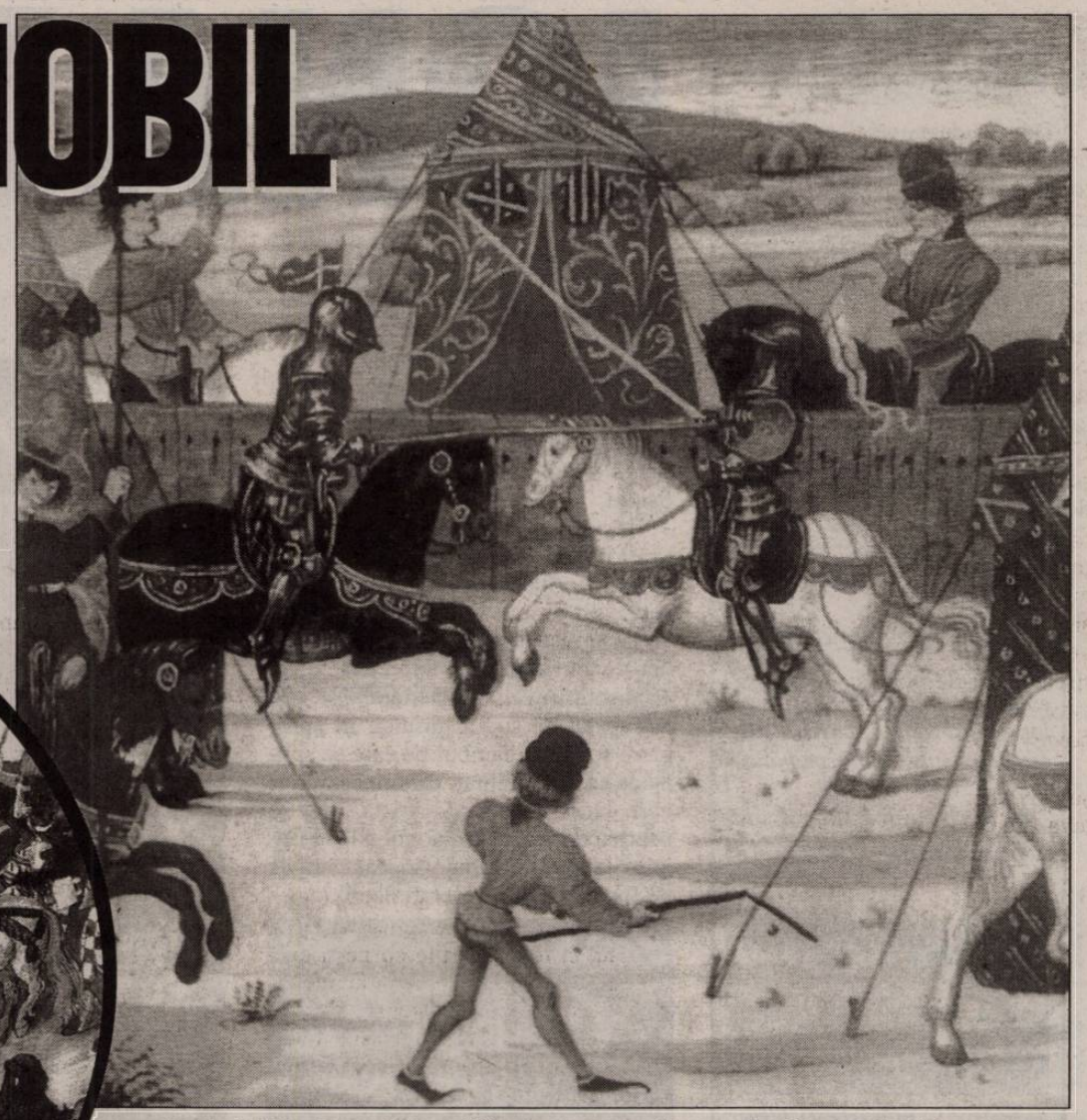

Cu timpul, turnirurile vor înceta, ca urmare a slăbirii puterii feudale supuse unităţii regale sau imperiale, iar ardoarea cavalerească va lăsa loc duelurilor.

DORIN MĂRAN

Splendorile naturii

Cumpăna dintre Olt şi Topolog

În Şaua Robăii, largă de câţiva kilometri, pe cumpăna dintre Olt şi Topolog, înălţimile coboară până la 700 m, pentru a urca apoi, printr-un povârniş de cuestă, în Măgura Robăii. Între Mânăstirea Cozia şi Dăeşti, Oltul străbate peste 15 km prin văi şi cristaline deosebit de pitoreşti. Fundul acestei depresiuni urcă spre est, până la cumpăna de ape dintre Olt şi Topolog, pentru ca să coboare din nou spre râul Topologului care are nivelul de bază ce a dirijat eroziunea regresivă din bazinul Coiştei. O altă depresiune întinsă şi destul de accidentată este cea care urmăreşte poala munţilor prin Cheia-Călimăneşti-Mânăstirea Cozia-Poiana. În toată această frumoasă depresiune putem vedea pinteni cu spinarea largă, unii împăduriţi, alţii acoperiţi de păşuni şi fâneaţă, ce coboară pieziş spre Olt, despărţiţi de văi adânci cu lărgiri locale. Pintenii se mai numesc şi plaiuri, cele mai cunoscute fiind Plaiul Mironului şi Plaiul Fugăreştilor. Acesta din urmă este despărţit de pinteni strâmţi, care domină Valea Muerească. În estul Oltului vom întâlni o vale longitudinală, Coisca, spre care coboară plaiuri prelungi, dinspre culmea cristalină a Coziei, ca şi dinspre Podul Cârligele, dar şi plaiuri ce se întind din marginea nivelului înalt sub care stau înşirate satele Şerbăneşti, Dângeşti, Rădăcineşti, până la Dăeşti, cu întinsa lor aureolă de odăi, şi la Sâmbotinul din Valea Alunoasa, aproape de intrarea Oltului în „poarta" Bujorenilor. Pe aici se face intrarea în zona subcarpatică propriu-zisă. Intrăm, aşadar, într-o adevărată „ţară" a muscelelor, cu pomi fructiferi şi poieni întinse. Pe Valea Topologului, Depresiunea Sălătrucelor corespunde mai mult unor lărgiri de vale în două compartimente (Sălătrucul de Sus şi cel de Jos), unde afluenţi laterali ai Topologului au înaintat regresiv, creând şi curmăturile folosite în legăturile cu depresiunile premontane vecine, prin vechiul drum ce vine din Ţara Loviştei. Călătoria noastră poate continua printre dealuri şi piemonturi, dar spaţiul nu ne îngăduie. Vom reveni pe aceste meleaguri.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Stâna

Aflat în judeţul Sălaj, satul Stâna se mândreşte cu biserica sa de lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului".

Biserica este ridicată pe un deal, înconjurată de verdeaţă, ceea ce îi sporeşte frumuseţea. Are o clopotniţă scundă, cu foişor pe două arcade, o fleşă ascuţită acoperită cu şindrilă şi o săgeată în vârf, iar la capătul de jos, pereţii de trei ori mai scunzi decât înălţimea învelitorii. Construcţia a fost realizată după un plan dreptunghiular cu absidă decroşată, pătrată. Sunt remarcabile arcadele prispei, cu o serie de cuie de lemn care îi dau un farmec aparte. Uşa de la intrare are ancadramentul împodobit cu obişnuitul decor al frânghiei, dar şi cu o altă succesiune de motive sculptate sugerând fusul unei coloane. Tavanul drept din pronaos şi altar este aşezat pe grinzi masive iar naosul prezintă o boltă cilindrică. De remarcat că peretele despărţitor dintre pronaos şi naos are deschiderea spre dreapta, şi nu în mijloc, aşa cum se practică de obicei. Pictura iniţială a avut de suferit de-a lungul vremii, dar se păstrează încă, atât pe boltă, cât şi pe pereţi. Medalioanele de pe centru, şase la număr, sunt înconjurate de chenare florale.

Biserica a fost ridicată în 1778, după cât se pare pe locul uneia mai vechi, dar inscripţia aminteşte doar anul respectiv. Această inscripţie este considerată un fel de act de naştere al bisericii, spunând clar: „Adormirea Precistii s-au numit hramul ca să păzească tot neamul şi s-au zidit de iznov în anul 1778, şi s-au zugrăvit în anul 1795, prin cheltuiala şi strădania bunilor pravoslavnici din acest sat, Stâna, în zilele înălţatului împărat Franţis şi pravoslavnic de legea grecească neunită în mare prinţipat al Ardealului, Gherasim Adamovici supt cinstitul protopop Petru al Miluanului, zugrav Pop Ioan, Pop Precup."

Trebuie remarcată menţionarea protopopului Petru al Miluanului, cunoscut pentru activitatea sa în domeniul înfrumuseţării bisericilor. Pictura din pronaos, decorul floral al tavanului şi icoana de hram de pe peretele de nord, precum şi cea din exterior, au fost atribuite însă preotului Ioan Olariu, care le-ar fi făcut în jurul anului 1894. Presupunerea se bazează pe faptul că scrisul legendelor este acelaşi cu al însemnării care marchează locul unde se află mormântul lui George Olariu, preot şi el, tatăl celui care ar fi realizat picturile amintite. Uşile împărăteşti ale tâmplei altarului au fost lucrate în trafor de Veneş Ştefan, care a murit erou în primul război mondial.

Clopotul vechi are imprimată data 1799, ceea ce ar însemna că a fost montat la destul de multă vreme după ridicarea locaşului, dar nu este sigur că data respectivă nu marchează o sărbătoare oarecare sau o anume restaurare.

Biserica păstrează o serie de cărţi vechi din secolul al XVII-lea şi al XVIII-lea, dar este sigur că ea a mai deţinut şi altele, care s-au risipit de-a lungul timpului. Locaşul a fost supus unor serioase restaurări între anii 1975-1976 şi prin căldura pe care o emană continuă să ne facă să ne amintim măcar pentru o clipă de puterea regeneratoare a rugăciunii.

IRINA STOICA

Moscova nu crede în O.Z.N.-uri „rele”

Deocamdată, relaţiile internaţionale iau în spaţiul cosmic cu totul alte înfăţişări decât pe Terra. Cel mai recent caz se referă la o interesantă întâlnire pe orbită, între Staţia Spaţială Internaţională (ISS) şi un fel de OZN a cărui identitate este totuşi aproape certă (sic!), potrivit oficialilor ruşi. La un moment dat, responsabilul cu calculele balistice al Centrului rus de control al zborurilor spaţiale (TSOUP), Alexander Kireiev, anunţase că un obiect zburător neidentificat urma să ajungă în apropierea staţiei, la o distanţă de 2,8 kilometri şi că trecerea lui ar fi putut deveni periculoasă pentru echipaj, riscând să determine şi amânarea lansării navetei americane Discovery.

Informaţia a ajuns pe firul roşu la NASA, însă după numai câteva ore purtătorul de cuvânt al TSOUP a readus liniştea şi pacea, în cer şi pe Pământ: era adevărat, obiectul nepoftit ar fi urmat să-şi facă de lucru, nu la aproape trei kilometri de ISS, ci la 240 de metri deasupra acesteia. Dar, potrivit calculelor, probabilitatea unei coliziuni tindea către zero, aşa că nu trebuia să se opereze schimbări în zborul staţiei. Mai mult decât atât, paşnicul plutitor printre planete chiar fusese identificat ca fiind un cargou spaţial american de 79 kg, abandonat, lansat – hăt, demult, încă din vremea „războiului rece” terestru – în 1963. Dar azi, după cum se vede, vremurile s-au schimbat radical, ruşii îşi dau mâna cu americanii, atunci când nu sunt chiar cu picioarele pe Pământ. Şi nici OZN-urile nu mai sunt ce-au fost odată... *(A.N.P.)*

Statuile, „îmbrăcate” pentru că iritau pacienţii!

Faptul că, în urmă cu câteva sute de ani, un papă i-a cerut celebrului Michelangelo să „îmbrace” statuile instalate într-o mare biserică italiană, din cauză că goliciunea lor ar fi fost imorală, nu a mirat pe nimeni, dat fiind climatul puritan al epocii. Dar astăzi, o asemenea măsură, în contextul liberalizării moravurilor, ar părea de râsul copiilor. Şi totuşi, ea a fost luată într-un spital din West Yorkshire, Anglia.

Aici, pentru a înfrumuseţa impunătoarea şi sobra clădire, datând din perioada victoriană, conducerea instituţiei l-a invitat pe renumitul sculptor Roger Burnett să decoreze holurile cu câteva statui reprezentând zeităţi din antichitatea romană şi greacă. Artistul a dat dovada ilustrului său talent, sculptând nişte statui atât de bine realizate încât păreau vii. Şi, cum statuile cu pricina reprezentau nişte zeiţe de o frumuseţe ireală, şi pe deasupra îşi mai şi dezvăluiau nurii, vă daţi seama că o serie de pacienţi (mai cu seamă paciente!), mai în etate, ai spitalului britanic, nu au fost deloc încântaţi. În faţa criticilor, conducerea spitalului a fost nevoită să ceară sculptorului să „îmbrace” zeităţile goale, avertizându-l că altfel nu va mai primi restul de 80.000 de lire ce îi reveneau, la terminarea lucrării sale. Dar Burnett, ca orice sculptor responsabil de concepţia sa în privinţa artei a refuzat o astfel de cerere, pe care a catalogat-o drept „absurdă”, astfel încât până la urmă s-a apelat la un student la Belle-Arte, spre a repara omisiunea maestrului. Să-i îmbrăcăm pe cei goi, chiar dacă sunt statui!...

Pisica muşcată de... piranha!

Claude Vancaume, proprietarul unui „pet-shop” din oraşul francez Nantes, va regreta probabil multă vreme de acum înainte iniţiativa stupidă pe care a avut-o în urmă cu un an, când a învăţat un pisoiaş abia venit pe lume să bea apă, nu din castronaşul său, ci din acvariile cu peşti exotici din magazin, spre deliciul puştilor care-i călcau pragul. Tot adăpându-se însă din acvariile feluriţilor peşti, într-un moment de neatenţie al stăpânului, mica felină, numită „Hercule”, a făcut imprudenţa de a-şi muia boticul într-un acvariu în care tocmai fuseseră aduşi câţiva peşti pirahna. Pisoiul nu a apucat să lipăie de două ori apa, că „fiarele” s-au şi năpustit asupra lui, devorându-i, pur şi simplu, boticul! „M-am speriat foarte tare când l-am văzut pe Hercule rostogolindu-se de pe raft, iar acvariul umplându-se de sânge. Am dus motănaşul la un medic veterinar, dar din păcate, nu i-a mai putut repara botul, astfel încât bietul de el va rămâne mutilat pe viaţă. Problema este că acum nu mai vrea deloc să bea apă, iar de acvarii nu se mai atinge! Din cauza asta sunt nevoit să-i dau apă cu ajutorul unei pipete!” Mâţa blândă... e zgâriată rău!

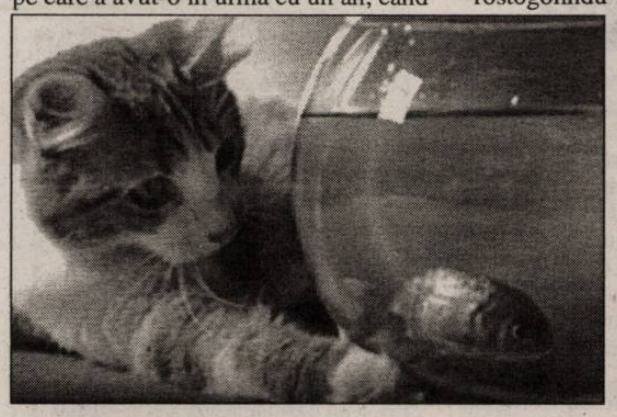

Înşelăciune

Procuratura din Massachusetts a condamnat-o pe Faria Heather, în vârstă de 27 de ani, la doi ani de puşcărie şi încă opt ani de supraveghere, pentru înşelăciune.

Tânăra, care lucra la un liceu ca profesoară, a spus prietenilor, familiei şi tuturor colegilor că suferă de cancer la stomac şi că trebuie să fie supusă unor tratamente costisitoare pe care nu şi le poate permite. Cu toţii au pus mână de la mână, au făcut chiar o colectă şi au strâns suma de 37.000 de dolari. Faria, care de fapt era sănătoasă tun, a reuşit să cheltuiască suficient de repede banii, cumpărându-şi un televizor ultimul răcnet, câteva bijuterii şi petrecând o vacanţă de vis pe care chiar credea că o merită. Înşelăciunea a fost descoperită când unul dintre colegi a căutat-o în institutul unde spunea că se tratează şi unde, evident, nu figura pe nici o listă.

La procesul care a avut loc s-a recunoscut vinovată, urmând să mediteze mai serios la fapta ei, în spatele gratiilor. *(I.S.)*

Coliva în memoria lui Decebal candidează la „Cartea Recordurilor”

Obiceiul de a prepara anumite alimente folosite în ritualurile religioase de comemorare a persoanelor trecute în lumea celor drepţi se întâlneşte pretutindeni în lume. O prăjitură de acest tip, realizată din boabe de cereale, e coliva ortodocşilor, dar ea are corespondenţi şi în alte culte. În îndepărtata Japonie, de pildă, se prepară anual ceea ce se numeşte „Memorial Rice Cake” (aşadar, din orez), în amintirea celor peste 250.000 de victime ale bombardamentelor atomice din 1945. În 2004, respectivul moment a prilejuit şi realizarea unui record omologat de reprezentanţii Guinness Book: prăjitura amintită, preparată de niponi, a cântărit nu mai puţin de 2 tone. Performanţă care a rezistat până de curând, când a fost depăşită în România, la Orăştie. Societatea internaţională „Dacia Revival” a organizat cel de-al VII-lea Congres internaţional de dacologie, în perioada 28 iunie – 2 iulie, dedicat împlinirii a 1900 de ani de la moartea marelui rege dac Decebal. Remarcabilul eveniment a prilejuit Fundaţiei „Dacia” din Braşov o iniţiativă insolită, despre care ne-a vorbit preşedintele acestuia, d-l Liviu Pandele. La Orăştie, în faţa singurei statui a regelui Burebista, a fost expusă cea mai mare colivă din lume, „ofrandă adusă tuturor martirilor români pomeniţi de Biserica Ortodoxă Română, ştiuţi şi neştiuţi, începând cu Sfântul Apostol Andrei, precum şi tuturor sihaştrilor cunoscuţi şi necunoscuţi”, dar şi înaintaşilor care s-au jertfit pentru apărarea teritoriilor locuite de daci. Coliva de la Orăştie, pentru a cărei omologare au fost chemaţi reprezentanţi ai Cărţii Recordurilor Lumii, a fost preparată în noaptea de 30 iunie spre 1 iulie, într-o unitate militară, de o veritabilă echipă formată din şase bucătari. În final, a rezultat o colivă lungă de 9 metri şi lată de 6 metri, în greutate de 3.363 de kilograme! Dincolo de inevitabila nuanţă de senzaţional, această realizare vine să atragă într-un mod insolit atenţia asupra momentului comemorativ. Moartea ultimului mare rege dac şi totodată începutul stăpânirii militarilor romani asupra a (numai) 14% din Dacia ar fi trebuit să prilejuiască nenumărate manifestări de răsunet, în primul rând din partea comunităţii ştiinţifice româneşti şi a Ministerului Culturii şi Cultelor. Din păcate, condamnabila tăcere a autorităţilor statului nostru spune foarte multe. Şi nu chiar „de bine”... *(A.N.P.)*

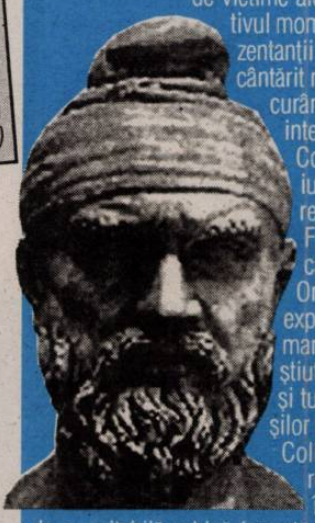

Cel mai discret hoţ din lume

Printre cei mai excentrici colecţionari din lume se numără şi un factor poştal canadian în vârstă de 31 de ani. Inedita sa colecţie e compusă dintr-un număr de 75.000 de scrisori... nedesfăcute. Maniacul funcţionar şi-a însuşit aceste scrisori începând cu anul 1999, după care au început să

curgă plângerile din partea destinatarilor. În urma cercetărilor, poliţia a făcut o descindere la domiciliul suspectului, unde au fost descoperite cele 75.000 de scrisori nedesfăcute. Acesta a fost acuzat de furt calificat şi riscă o pedeapsă de până la 10 ani de închisoare. Toate scrisorile au fost expediate destinatarilor. *(D.M.)*

Cardiacii, trataţi cu... vin roşu!

La spitalul din Swindon, Marea Britanie, pacienţilor care au avut probleme cardiace li se servesc zilnic, alături de meniul de regim, şi două pahare cu vin roşu. „Antioxidanţii şi taninul din componenţa vinului distrug

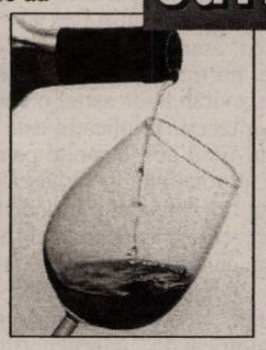

cheagurile de sânge şi reduc nivelul de colesterol la nivelul sângelui. Astfel, în ciuda părerilor preconcepute, putem spune că vinul reprezintă cel mai bun medicament pentru inimă”, explică dr. William McCrea. Printre cele mai apreciate soiuri de vin, recomandate cardiacilor, se numără Cabernet Sauvignon, Pinot Noir şi Shiraz. In vino sănitas...

Murphy – stăpânul inelelor

Poate că dacă nu ar fi fost un experimentat aviator, cu un sânge rece de invidiat, americanul Cogan Murphy ar fi leşinat, la vederea unui obiect nepreţuit pentru el, şi anume inelul pe care-l pierduse cu mai bine de trei decenii în urmă, inel dăruit de cea care urma să-i devină soţie. Surpriza a fost cu atât mai mare, cu cât inelul pierdut i-a fost oferit chiar în ziua când cuplul aniversa „Nunta de argint”, sărbătorind 25 de ani de căsnicie fericită. „Atunci când am pierdut acest inel am fost cel mai trist om din lume, fiindcă el îmi fusese dăruit de prietena mea din liceu, actuala mea soţie, Jill. De fapt, amândoi ne

dăruiserăm câte un inel identic, la absolvirea colegiului, dar, la petrecerea care a urmat, într-o tabără din Oliver Springs, în statul Tennessee, eu l-am pierdut pe-al meu, prin iarbă”, declară Cogan Murphy. După atâta amar de vreme, bijuteria a fost găsită, întâmplător, de nişte liceeni din Michigan, veniţi în tabără tot după terminarea colegiului! Ei au citit inscripţia marcată în interiorul inelului – „Avon Park Red Devil, Class of '81”, şi au contactat, printr-un e-mail, colegiul respectiv. Până la urmă, s-a dat de urma „păgubaşilor” şi, când Jill Murphy a primit la telefon vestea că inelul pe care-l preţuia atât a fost găsit şi-i va fi returnat, reacţia ei imediată a fost aceea de a ţipa cât o ţineau plămânii! Soţul ei, mai raţional, a spus că este cea mai mare coincidenţă de care a auzit vreodată. Uneori, legile lui Murphy au şi reciproce. Mai ales când te cheamă tot... Murphy!

Cardiologie

Premieră în România

Prof. dr. Dragoş Vinereanu şi dr. Călin Siliște, împreună cu medicul german Richard Stern, au realizat recent o premieră pentru ţara noastră, în cadrul secţiei de cardiologie a Spitalului Universitar de Urgenţă din Bucureşti. Este vorba despre montarea unui stimulator cardiac capabil să acţioneze pentru salvarea vieţii persoanelor cu insuficienţă cardiacă severă, prin monitorizare de la distanţă. Practic, aparatul care funcţionează cu baterii având o durată de viaţă de până la 7 ani, realizează defibrilarea inimii în cazul unor grave tulburări de ritm, prevenind astfel stopul cardiac, înaintea intervenţiei medicului. Pentru nespecialişti, metoda include şi o doză de insolit, în sensul că toate operaţiunile se derulează *via satelit*. Conform programării prealabile, în fiecare zi, la o anumită oră, aparatul transmite către un receptor extern toate elementele referitoare la funcţionarea inimii bolnave, medicii care se ocupă de monitorizare le evaluează şi, dacă pericolul de moarte subită intră în discuţie, se intervine prin transmiterea impusurilor electrice în măsură să regularizeze ritmul cardiac. Cazul în discuţie, care reprezintă şi amintita premieră de acest fel din România, este al unui bărbat în vârstă de 31 de ani, din Cluj-Napoca.

SÂNGELE *alertă... roşie*

Fierul este esenţial pentru o bună funcţionare a organismului. Principal element constitutiv al hemoglobinei globulelor roşii, el transportă oxigenul de la plămâni către inimă, creier, muşchi, astfel că putem afirma că ne aduce viaţa. De aceea, când nivelul hemoglobinei din sânge devine prea scăzut, specialiştii vorbesc despre anemie. O boală care se află la originea unor dereglări grave ale sănătăţii şi totodată o veritabilă problemă de sănătate publică, în ţările în curs de dezvoltare. Aceasta, deoarece anemia cauzată de un deficit de fier afectează pe întreg globul peste două miliarde de persoane! Faţă de ameninţarea amintită, oamenii nu sunt toţi egali: anumite categorii sunt mai expuse, în special femeile însărcinate şi cele care alăptează, dar – la modul general – cele aflate la o vârstă favorabilă procreării. Or, anemia în perioada sarcinii măreşte riscul ca nou-născutul să aibă o greutate redusă şi în anumite cazuri ea reprezintă un pericol vital, atât pentru copil, cât şi pentru mamă. Din nefericire, noi nu suntem suficient de precauţi, ca să învăţăm din timp să percepem semnalele de alarmă. Oboseala şi senzaţia de sufocare, pulsul rapid şi palpitaţiile, paloarea feţei – deşi aparent nu spun mare lucru, aceste indicii reprezintă adevărate semnale de alarmă. Mai mult decât un simplu surmenaj, ele pot traduce o anemie, mai ales dacă i se adaugă simptome mai specifice: tendinţă la infecţii, apariţia de fisuri în colţurile gurii, unghii şi păr foarte fragile ş.a.

Carenţa de fier poate avea mai multe cauze: hrănirea deficitară, nevoile sporite, legate de sarcină, alăptare, situarea într-o perioadă de creştere. De asemenea, medicii atrag atenţia asupra faptului că femeile pot pierde cantităţi de fier importante, în special dacă au un ciclu abundent sau sângerări frecvente.

La vânătoare de calorii!

Servirea unui aperitiv poate fi privită şi ca un moment de destindere şi de socializare. Totuşi, nu uitaţi că în acest timp ingeraţi anumite alimente, deci e cazul să fiţi atenţi şi la ceea ce băgaţi în gură. De exemplu, binecunoscutele produse gen chips sau arahide conţin cel mai frecvent multe calorii şi puţine nutrimente esenţiale. De fapt, este vorba despre veritabile bombe cu explozie întârziată. Pentru că, într-adevăr, ingredientele respectivelor aperitive – biscuiţi, diverse tipuri de seminţe, mezeluri, măsline negre etc. – conţin cantităţi ridicate de sare, grăsimi şi zaharuri. O adevărată calamitate pentru organism!

Un studiu realizat pe mai mult de 60 de milioane de consumatori a arătat că un aperitiv poate fi mai bogat în calorii decât masa propriu-zisă care îi urmează. De pildă, măslinele negre greceşti conţin circa 9,6 g de sare la suta de grame, ceea ce nu-i încântă absolut deloc pe cardiologi. În schimb, dacă ronţăiţi 100 g de chips, introduceţi în organism nu mai puţin de 41 g de lipide; în special

acizi graşi saturaţi, acele „grăsimi rele" cărora de altfel le declarăm război nemilos... Cât despre amestecurile de fructe deshidratate, în general trei sferturi din conţinutul lor îl reprezintă zaharurile.

Şi încă nu e tot. Minerale ca fosforul şi potasiul, conţinute în chips, reprezintă până la o treime din aportul zilnic recomandat. Asemenea mici „antreuri" vă oferă drept cadou suprem o cantitate de calorii capabilă să vă taie pofta de mâncare: în medie, 550 kcal, cu un maximum de 672 kcal în cazul arahidelor. Nici băuturile tari nu rămân în afara listei. Descompus de ficat în zaharuri direct asimilabile, alcoolul este stocat ulterior sub formă de grăsimi. Mai mult, în ciuda unor păreri preconcepute, băuturile alcoolice albe au un aport mai mare de calorii.

Băutura cea mai bună...

Imprevizibila natură umană face ca, de când e lumea şi pământul, să „supravieţuiască" destul de multe întrebări referitoare la consumul de băuturi alcoolice: ce anume, cât, în ce împrejurări, cum bem şi de ce. Întrebări pentru care există probabil tot atâtea răspunsuri câţi consumatori sunt, mai ales dacă ne raportăm la ideea de sănătate şi mai ales într-un sezon când localurile se umplu încă de dimineaţa, cel puţin sub pretextul „răcoriri" cu o bere. E adevărat, nutriţioniştii nu interzic categoric consumul de băuturi alcoolice, fără a pătrunde în sfera motivaţiilor acestuia: plăcerea, necazurile sau... nevoia! Se recomandă însă ca produsul respectiv să fie apreciat, deopotrivă, din punctul de vedere al mirosului, al aspectului şi al gustului.

Trebuie cunoscut faptul că două pahare cu vin combinate cu un digestiv sunt suficiente pentru ca un conducător auto să-şi piardă permisul. Din perspectiva OMS, un consum de risc mediu corespunde cu trei pahare-standard (10 grame de alcool la pahar) pe parcursul unei zile, pentru bărbaţi şi cu două pahare în cazul femeilor. Cu condiţia ca măcar o zi pe săptămână să nu se consume deloc. În cazuri speciale, cum sunt aniversările, se permite un „supliment" de un pahar, însă fără a se căuta frecvent asemenea ocazii. Pe de altă parte, nu trebuie să se bea pe nemâncate, evitându-se astfel o sumedenie de neplăceri. Explicaţia este că, stomacul fiind gol, alcoolul pătrunde rapid şi în totalitate în sânge, aşa că o măsură de precauţie la îndemână ar reprezenta-o un mic supliment de hrană, cu circa o oră înaintea băuturii.

Persoanele amatoare de senzaţii „tari" trebuie să mai ştie că, aproape întotdeauna, amestecurile sunt suportate cu dificultate de organism, mai ales dacă e vorba despre alcooluri de origini diferite. Specialiştii au constatat de pildă că anumiţi consumatori au mari probleme dacă asociază alcooluri din cereale, cum este whisky-ul, cu cele din struguri, ca vinul, şampania ori coniacul. Aşadar, chiar dacă (sau tocmai pentru că) vremea caniculară ne împinge mai frecvent către o halbă-două, să ne amintim întotdeauna acea zicală înţeleaptă: „Băutura cea mai bună este apa de izvor". Eventuala continuare o aplică fiecare, după cum îl ţine organismul.

Remedii naturale

Volbura şi vinerița

Rochiţa-rândunicii, cupa-vacii, struna-gâştei, cămaşa-domnului: iată doar câteva dintre denumirile populare sub care este cunoscută ***volbura,*** plantă agăţătoare frecvent întâlnită mai cu seamă în grădinile de la ţară, cu perioada maximă de dezvoltare vara, între lunile mai şi septembrie. În gospodăriile particulare, crescătorii de porci o dau acestor animale spre consum, în stare proaspătă, alături de alte buruieni. Iar preferinţa patrupedelor pentru ea nu pare a fi deloc întâmplătoare, volbura având în compoziţie, printre altele, vitamina C şi substanţe minerale.

Medicina populară include această plantă în rândul celor terapeutice, de mult timp. Astfel, frunzele se foloseau ca „purgative şi aducătoare de fiere" sau, mai exact în constipaţii şi în dischinezii biliare. Pentru aceasta, 6-10 grame de volbură se puneau într-o ceaşcă de apă fiartă. După ce se strecura, se bea dimineaţa. Fitoterapia recomandă astăzi utilizarea întregii plante, atât în bolile amintite, cât şi în alte afecţiuni ale ficatului, dar şi în tuse. Extern, sub formă de cataplasme, se aplică pe răni, furuncule, arsuri, abcese. Tinctura se prepară din 20 g de plantă uscată, macerate în 100 ml alcool de 70 de grade, timp de 10 zile. Se iau dimineaţa, pe stomacul gol, 2-4 linguriţe, în amestec cu tot atâta miere. O altă modalitate de tratament este cu o pulbere de plantă, de asemenea amestecată cu miere şi consumată dimineaţa, înainte de masă.

Barba-boierului, cearta-casei, iarba-spurcului sau lavrentină reprezintă alte nume ale altei plante medicinale din flora noastră spontană – ***vinerița*** (a

nu se confunda cu vinariţa sau cu virnanţul, ca denumire). Vinerița se găseşte şi ea pe toată suprafaţa ţării, în special în fâneţe montane şi la margini de păduri, recoltarea făcându-se tot în sezonul cald, ca şi în cazul volburei. În prepararea remediilor, se folosesc frunzele, florile şi tot ce înseamnă parte aeriană a plantei. Intern, se recomandă în anghină pectorală, pneumonie, astm bronşic, tuse, hemoragii uterine, hemoroizi. În uz extern, se aplică în ulcere tegumentare, răni, arsuri, fracturi. Infuzia de vinerită se face cu o lingură şi jumătate de plantă la un litru de apă clocotită. Se acoperă şi se lasă astfel circa 25 de minute, după care se strecoară. În trei reprize pe zi, se beau câte 100-200 ml de infuzie. O reţetă tradiţională mai veche se referea la ceaiul obţinut din 10 grame de plantă la un litru de apă, dozarea nefiind însă riguros precizată: se beau câteva cești pe zi, „în scuipare de sânge (tuse cu expectoraţie hemoragică), pierderi de sânge pe jos (hemoragii uterine), trânji (hemoroizi) etc.".

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Impact catastrofal între om şi mediu

Sănătatea noastră este permanent condiţionată, în mod inevitabil, şi de mediul în care trăim. Impresia generală este că, în realitate, calitatea acestuia se află într-o deteriorare tot mai accentuată, dar că oficial ni se spune prea puţin sau nimic, despre asemenea situaţii. Domnul *Şerban Mareş*, pensionar din Timişoara, evocă o serie de probleme personale privind sănătatea, afirmând totodată deschis convingerea sa, că nu numai vârsta şi necazurile vieţii sunt de vină, ci în special „neadevărurile şi «omisiunile» cu care suntem bombardaţi, atunci când vine vorba despre impactul dintre organismul uman şi poluare, chimizare, modificări genetice".

Deşi nu e deloc plăcută constatarea, un bun-simţ elementar ne obligă să-i dăm dreptate cititorului nostru, mai ales că există şi precedente în acest sens. Să ne gândim doar la soarta locuitorilor din zonele foarte poluate (cele cu minerit, cu industrie de genul Copşa Mică) sau afectate de radiaţii (a se vedea efectele cazului Cernobîl sau cele ale bombardamentelor asupra fostei Iugoslavii). Recent, şi Organizaţia Mondială a Sănătăţii a dat publicităţii un comunicat cu date halucinante. Astfel, circa 13 milioane de morţi şi aproape un sfert din bolile înregistrate pe glob anual sunt cauzate de riscuri de mediu ce ar putea fi evitate prin intervenţii bine orientate! Peste o treime din bolile copiilor sub 5 ani sunt cauzate de expunerea la anumiţi factori de mediu, în care a intervenit şi omul. Prin măsuri de prevenire, s-ar putea salva totuşi circa 4 milioane de copii pe an. Aici sunt incluse mai mult de 40% decese din cauza paludismului şi 94% decese provocate de bolile diareice, în care apa infestată joacă un rol esenţial. Principalele patru maladii influenţate de un mediu neîngrijit sunt diareele, infecţiile respiratorii, diverse tipuri de răni şi paludismul.

Ca măsuri preventive (care nu trebuie să ne fie străine nici nouă, deoarece nu doar ţările africane şi asiatice sunt vizate), se cere: o mai bună gestionare a resurselor de apă, mai ales sub aspectul stocării acesteia; folosirea de combustibili curaţi, puţin poluanţi şi nepericuloşi; o concepţie sănătoasă, superioară, privitoare la urbanism şi la reţelele de transport, unde în prezent se petrec nenumărate accidente; asigurarea unei mai bune calităţi pentru locuinţe şi o mai mare vigilenţă asupra produselor toxice de la domiciliu şi de la serviciu; în ce priveşte infecţiile pulmonare cronice, acestea provin deseori din expunere la praf, la fum, la alte forme de poluare a aerului, atât în exterior, cât şi în locuri închise; construirea locuinţelor în afara zonelor de reproducere a ţânţarilor. Din nefericire, sintagma-deviză *mediu curat*, aşezată alături de înfiorătoarea statistică a OMS care culminează cu cele 13 milioane de morţi, accentuează impresia sinistră. Pe de altă parte, indiferenţa cinică şi deseori „măsurile" penibile, ilare, luate de autorităţi mai degrabă formal, dau dimensiunea reală a unor politici de aşa-zisă sănătate publică, din strategia cărora, paradoxal, tocmai omul pare a fi fost exclus. Ori, poate, nu chiar paradoxal...

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

VINERI - 28 iulie

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Vară furată" (SUA, 2002) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Reflector (r) 12.10 Serial (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial: „Cory și restul lumii" (r) 15.30 Film: „Dragoste de după-amiază" (SUA, 1957). Cu: Audrey Hepburn 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Cuscrii" (SUA, 2003). Cu: Michael Douglas 22.50 Parfum de glorie... 0.00 Jurnalul TVR 0.20 Film: „Casa de nisip" (SUA, 2003).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Fantomas" (r) 12.00 Apropo Tv (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „François Villon, poetul vagabond" (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „A fost odată în China" (Hong Kong, 1991). Cu: Jet Li 23.15 La servici 0.00 Film: „Zi de instrucție" (SUA, 2001). Cu: Denzel Washington, Ethan Hawke, Scott Glenn.

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Jack" (SUA, 1996) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Cursa de la miezul nopții" (SUA, 1998). Cu: Robert De Niro 23.15 Film: „Circul" (SUA, 2000) 1.30 Serial: „Stagiarii" 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Vânzătorii de peruci" (SUA, 2000) 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Atentat la libertate" (SUA, 1998) 22.00 Fete fierbinți 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Film: „Dublura" (SUA, 1984) 3.00 Serial: „Sunset Beach" 4.00 Serial: „Roseanne".

acasa

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 4.45 Serial: „Dorința".

TVR 2

8.00 CeZar și tipar 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Fotbal: Sliema Vanderers - Rapid (r) 14.00 Serial: „Spelbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tenis 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Bazar 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Doc.: „Ray Mears" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Liga gentilomilor" 22.45 COOLmea distracției estivale 23.45 Film: „Lisa" (Franța, 2001).

PRO CINEMA

10.45 Film: „Hamlet" (r) 13.15 Desene animate 14.00 Descoperă România 14.15 Lumea Pro Cinema (r) 14.45 Serial: „Visuri americane" (r) 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Îndoiala" (SUA, 1991) 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Calea misterelor" 22.00 Film: „Rugul vanităților" (SUA, 1990). Cu: Tom Hanks, Melanie Griffith 0.45 Serial: „Cheers" (r).

SÂMBĂTĂ - 29 iulie

7.00 Film: „Fiicei mele, cu dragoste!" (SUA, 1994) 8.40 Desene animate 9.30 Împreună pentru natură 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Parfum de glorie... (r) 11.25 Lideri europeni 12.20 O tură de aventură (r) 13.00 Serial: „Justiție militară" 14.00 Jurnalul TVR 14.50 Formula 1: M.P. al Germaniei 16.30 Film: „Phenomenon 2003" (SUA, 2003) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 TVR 50 - Gala lunilor 22.10 Top Super Hit 23.40 Film: „Articolul de fond" (Canada, 2002).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Dă-mi bărbatul tău!" (SUA, 1980). Cu: Shirley MacLaine, Susan Sarandon 16.00 Film: „Numai cei singuri" (SUA, 1991) 18.00 Dansez pentru tine Caravana - preselecție 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Scenariul groazei" (SUA, 1993) 22.30 Film: „Eliberatorul" (coprod., 1995). Cu: Mark Dacascos 0.45 Film (r).

7.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 8.30 În gura presei (r) 9.30 Casa de piatră 10.30 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 12.00 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Film: „Circul soarelui: Călătoria omului" (SUA, 2000) 14.30 Film: „Bărbatul ideal" (Hong Kong, 1999) 16.30 Serial: „Secretul Mariei" 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.30 Fotbal în direct 23.30 Euforia Midnight Sun Tour 0.00 Film: „Africa viselor mele" (SUA, 2000). Cu: Kim Basinger 2.30 Concurs interactiv 3.30 Film: „Santa Fe" (SUA, 1951) 5.00 Serial: „Dădaca" 6.00 Serial: „Întâmplări hazlii".

7.30 Desene animate 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Autoforum 11.00 Sport, dietă și o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Serial: „Chris Isaak Show" 13.45 Serial: „Războiul lui Foyle" 15.20 Cash taxi (r) 16.30 Super Nanny (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Chaplin" (SUA, 1992) 23.00 Film: „Rambo 3" (SUA, 1988) 0.30 Film: „Fapte păcătoase" (SUA, 2003) 2.30 Serial: „Sunset Beach" 3.30 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Pasiuni trecătoare" (SUA, 2001) 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Serial: „Totul despre sex" 4.45 Serial: „Dorința".

7.00 Pescar hoinar (r) 8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură și aventură 10.30 Zoom/2 11.00 Info... baza în direct 11.30 Serial: „Școala micilor vrăjitoare" 12.00 Serial: „Andromeda" 13.00 Pop/Rock Story 13.35 Serial: „Amy" 14.30 Bazar (r) 15.00 Film: „Orgolii" (partea a VII-a) 17.00 Fotbal: Universitatea Craiova - FC Vaslui 19.00 Hoolywood Reporter 19.40 Film: „Treptele iubirii" (partea a IV-a) 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Încredere oarbă" (SUA, 1990, partea I) 23.50 Transfer 0.20 Marcă înregistrată.

9.20 Desene animate 10.10 Descoperă România 12.15 Hollywood necenzurat 12.45 Film: „Îndoiala" (r) 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 16.30 Film: „Pe urmele Panterei Roz" (M. Britanie, 1982) 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Megastar: Kevin Bacon 20.30 Film: „Mircea" (partea a II-a) 22.00 Serial: „Cartelul crimelor" 23.15 Serial: „Twin Peaks" 0.15 Saturday Night Live.

DUMINICĂ - 30 iulie

7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Numai cu acordul părinților (r) 11.00 Integrame despre integrare 11.30 Viața satului 13.00 Chipurile Deltei 14.00 Jurnalul TVR 14.55 Formula 1: M.P. al Germaniei 17.00 Planeta în jeanși 17.40 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: F.C. Național - Dinamo 22.25 Minutul 91 23.10 Film: „Sora Betty" (SUA, 2000). Cu: Renée Zellweger, Morgan Freeman.

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Parte de carte 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.05 Film: „Și mai morocănoși" (SUA, 1995). Cu: Jack Lemmon, Walter Matthau 15.15 Film: „Mica romanță" (coprod., 1979). Cu: Diane Lane, Laurence Olivier 17.30 Vrei Teo, ai Teo! 19.00 Știrile ProTv 20.45 Film: „Călugărul Lasko" (Germania, 2005). Cu: Arnold Vosloo, Mathias Lundwehr 23.00 Film: „Tinerii pistolari" (SUA, 1987).

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Prințul piraților" (SUA, 1953) 12.00 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.30 Film: „Rivali îndrăgostiți" (India, 2000) 18.40 7 zile 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 23.00 Recursul etapei 1.30 Film: „Destin fatal" (Australia, 1997). Cu: Russell Crowe 3.30 Film: „Poștașul descult" (SUA, 1951) 5.00 Serial: „Dădaca".

7.30 Desene animate 8.30 Serial (r) 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Străini de fotbal (r) 13.45 Miss World România 2006 14.20 S.O.S. Salvați-mi casa (r) 15.20 7 bAni de-acasă (r) 16.00 Viceversa (r) 17.00 Kiss Adventure (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Super Nanny 21.30 Serial: „CSI - investigații" 22.30 Pro Sport Show 23.30 Film: „Star Trek: Nemesis" (SUA, 2002) 1.30 Film: „Dorințe trupești" (SUA, 1999) 3.30 Serial: „Sunset Beach" 4.30 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.15 Serial (r) 12.15 Muzica de Acasă - Invitați: Alejandro Sanz, Shakira 13.00 99 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Joey" (Australia, 1997) 22.15 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.15 Serial: „Celebritate" 0.15 Muzica de Acasă (r) 2.45 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința.

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Raport... off road (r) 11.00 Roată la roată (r) 11.30 Motomagia 12.00 Arca lui Noe 13.00 Șlagăre în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Serial: „Louis și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 Enigme în Carpați 16.30 Tineri la Hollywood 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 18.05 Serial: „Farmece" 19.00 Zile care au zguduit lumea 20.00 Atlas 20.30 Serial: „Crimă în suburbie (ep.1) 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Maestrul și Margareta" 23.10 Film: „Fascinația nebuniei" (SUA, 1996) 0.50 Muzică la maximum.

9.45 Film: „Pe urmele Panterei Roz" (r) 13.00 Film (r) 14.30 Lumea Pro Cinema 15.00 Serial: „Verdict: crimă!" 16.00 Film: „Luminile rampei" (SUA, 1952). Cu: Charles Chaplin 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Campionii" (SUA, 2000) 22.00 Serial: „Cartelul crimelor" 23.15 Serial: „Twin Peaks" (ultimul ep.) 0.15 Serial: „Cheers".

AUDREY HEPBURN
– vineri, 15.30 –

DENZEL WASHINGTON
– vineri 0.00 –

RENÉE ZELLWEGER
– miercuri, 22.30 –

JOE PESCI
– joi, 22.00 –

SHAKIRA
– duminică, 12.15 –

ANDY GARCIA
– joi, 20.00 –

KIM BASINGER
– sâmbătă, 0.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 31 iulie

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Noroc în dragoste" (SUA, 2001) 10.35 Ochiul magic (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial: „Justiție militară" 13.00 Hollywood Star 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Reflector 21.05 Despre Mari români 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Agenții Zero-Zero" (coprod., 2004).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 ProMotor (r) 10.45 Dansez pentru tine (r) 11.15 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Jocul unei minți murdare" (SUA, 2003) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 1.00 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Jocuri la Saint-Tropez (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Elena din Troia" (ultima parte). Cu: Sienna Guilroy, Matthew Marsden 23.00 Observator 0.00 Serial: „Matrix: Amenințare teroristă" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.45 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 S.O.S. Salvați-mi casa 21.00 Viceversa 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Dragostea de la Clejani (r) 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „Dragoste de mamă" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Poftă bună! (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 COOLmea distracției estivale (r) 12.25 Mansarda cu amintiri 12.40 Arca lui Noe (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Zona de conflict 17.00 Zestrea românilor 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Natație: CE, la Budapesta 20.00 Doc.: „Motocicliștii pofticioși" 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „O logodnă aproape perfectă" (Germania, 2003).

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Cheers" (r) 10.35 Film (r) 13.15 Desene animate 13.45 Serial: „Cheers" (r) 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" 17.00 Serial: „O nouă viață" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Visuri americane" 20.00 Serial: „Ele spionează" (ultimul ep.) 22.00 Film: „Twin Peaks: Ultimele șapte zile din viața Laurei Palmer" (coprod., 1992). Cu: Chris Isaak 1.15 Serial: „Cheers".

MARȚI - 1 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Regina indiană" (M. Britanie, 2002) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Împreună pentru natură (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Cursă pentru nătărăi" (Franța, 2002) 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Cine apasă pe trăgaci?" (coprod., 2002).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Icstrim tivi (r) 10.30 Vrei Teo, ai Teo! (r) 12.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „În slujba dreptății" (SUA, 1999, partea I) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Sub lava de foc" (SUA, 2006) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Walker, polițist texan".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Film: „Mirajul dansului" (SUA, 2000) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Tablou de nuntă 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.45 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Serial: „Forța legii" 21.00 Serial: „Numere" 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Mutant X" 2.30 Serial: „Sunset Beach" 3.30 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „Niciodată nu e prea târziu" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Expediție în necunoscut 13.00 Documentar (r) 14.00 Serial: „Spellbinder: Tărâmul dragonului" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Mărturii 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Natație: CE, la Budapesta 20.00 Școala părinților 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Fetele din Piața Spania" (partea a V-a) 0.15 Desene animate.

9.20 Desene animate 10.35 Lumea Pro Cinema 11.45 Serial (r) 12.45 Serial: „Cheers" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Bette" 21.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" (ultimele ep.) 22.00 Film: „Cacealmaua lui Coolgan" (SUA, 1968). Cu: Clint Eastwood 0.00 Serial: „Cheers" (r) 1.00 Film: „Gremlins" (SUA, 1990).

MIERCURI - 2 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Totul pentru Celtics" (SUA, 1996) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Vreau să fiu... cu Itsy și Bitsy (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Convietuiri 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.15 Fotbal: Steaua - N.K. Gorica 22.30 Doc.: „Hollywood Star" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Persoana nongrata" (SUA, 2000).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Walker, polițist texan" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Departe de lume" (SUA, 1998) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „O crimă de un milion de dolari" (Canada, 2005) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Tablou de nuntă (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Confruntări la Antena 1 (retrospectivă) 23.00 Observator 0.00 Film: „Ostaticul" (SUA, 1999). Cu: Jamie Fox, Nia Long, Barry Corbin, John Cullum 2.00 Concurs interactiv 3.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 7 bAni de-acasă 20.30 Cash Taxi 21.00 Kiss Adventure 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 0.15 Serial: „Mutant X" 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Expediție în necunoscut 13.00 Școala părinților (r) 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Natație: CE, la Budapesta 20.00 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Babilon în Brooklyn" (SUA, 1995). Cu: Harvey Keitel 0.05 Desene animate.

9.15 Desene animate (r) 10.20 Serial: „Echipa de elită" (r) 11.45 Serial: „Terapie intensivă" (r) 12.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" 16.00 Serial: „Bette" (r) 17.00 Serial: „Ghici ce-mi place la tine!" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Eram străin când ne-am întâlnit" (SUA, 1960). Cu: Kirk Douglas 0.30 Serial: „Cheers".

JOI - 3 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Inamicul public nr.1" (coprod., 1953) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Păsările" (SUA, 1963) 22.25 Doc.: „Hollywood Star" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Nijinski" (M. Britanie, 1980).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Departe de lume" (r) 12.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Fantomas în acțiune" (coprod., 1965) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Culmile groazei" (coprod., 2004) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Fete și băieți" 12.00 Serial: „Anastasia" 13.00 Observator 13.45 Confruntări la Antena 1 (r) 16.00 Observator 16.45 Serial: „Secretul Mariei" 19.00 Observator 20.45 Film: „Austin Powers și organizația secretă" (SUA, 1997). Cu: Mike Myers 23.00 Observator 0.00 Serial: „Sub acoperire" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.30 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Votul decisiv" (SUA, 1999). Cu: Andy Garcia 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Mutant X" 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Expediție în necunoscut 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Minorități sub trei dictaturi 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Natație: CE, la Budapesta 20.00 Înapoi la măturâ 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Pasiuni" (SUA, 1993). Cu: John Ritter 0.15 Desene animate.

10.20 Serial: „Terapie intensivă" (r) 12.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 16.00 Famous: Julia Roberts 16.30 Doc.: „În mâinile străinilor: Povestea unui copil" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Cu sânge rece" 22.00 Film: „Băieți buni" (SUA, 1990). Cu: Robert De Niro, Joe Pesci 1.15 Serial: „Cheers".

PE LITORAL

O doză de umor pentru zilele vacanței de vară

PRIVIȚI! DE UNDE ȘI PÂNĂ UNDE, UN FIR DE PĂR, ÎN SUPĂ?

ȘI CE DACĂ AM AJUNS LA NEPTUN? TREBUIE SĂ TE ÎNTORCI IMEDIAT LA BUCUREȘTI, CA SĂ-MI ADUCI TRUSA CU FARDURI, PE CARE AM UITAT-O ACASĂ!

1

2

POȚI ARUNCA SCRUMUL PE COVOR, MITICĂ; AICI SUNTEM DOAR LA HOTEL, NU LA NOI ACASĂ!

POST DE PRIM AJUTOR

DUMNEALUI ESTE PROFESORUL NOSTRU DE ÎNOT!

OSPĂTAR, GĂINA ASTA E NUMAI PIELE ȘI OS!

DORIȚI CUMVA ȘI PENELE?

1

2

ASTEA SUNT ULTIMELE PAHARE CU IAURT, PE CARE LE-AM GĂSIT ÎN MAGAZINELE STAȚIUNII!

MAI LASĂ-MĂ ȘI PE MINE, SĂ PRIVESC PUȚIN!

NUDIȘTE

ȚI-A INTRAT ÎN GURĂ APĂ DE MARE? SCUIP-O IMEDIAT!

DE CE, MĂMICO? ARE UN GUST MULT MAI BUN, DECÂT APA CARE CURGE LA ROBINETELE DIN ORAȘUL NOSTRU!

DESENE DE

ADRIAN ANDRONIC

ELEMENTE LIPSĂ

În fiecare din cele şase desene lipseşte câte un element grafic care se regăseşte în celelalte cinci. Puteţi să le găsiţi?

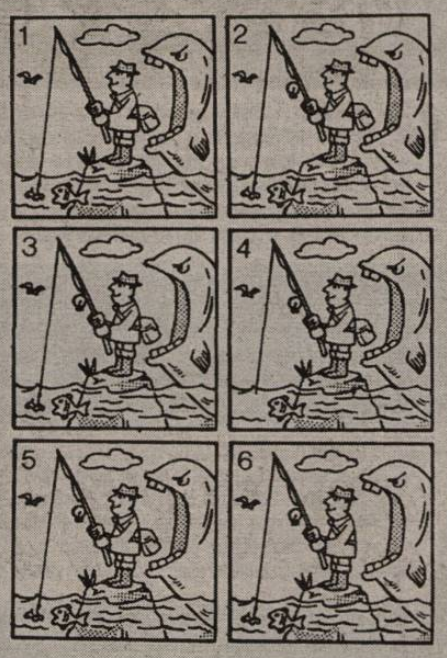

SOLUŢIE: *1) Lipseşte o pleoşă la mulineta. 2) Planta de pe insulă. 3) Dinţii superiori ai peştelui. 4) Nada undiţei. 5) Aripa peştelui mare. 6) Geanta pescarului.*

Grădina *micul nostru Paradis*

Regina asiatică a munţilor

O splendidă floare originară din regiunile muntoase ale Chinei, Japoniei şi Indiei se întâlneşte astăzi pe tot globul, dar cel mai mare cultivator şi exportator este Belgia. ***Azaleea*** cunoaşte peste 800 de specii şi peste 10.000 de soiuri şi de varietăţi, cu statura variind între 0,6 şi 3 metri, chiar şi mai mult. Arbustul emană senzaţia de armonie şi de maiestuozitate, în special primăvara, când explozia floral multicoloră oferă un spectacol deosebit. Interesant la această plantă este faptul că poate avea şi frunze căzătoare, şi frunze perene.

Azaleea este o plantă ornamentală, însă – atenţie! – nu de interior, cum greşit e considerată. Spaţiul ei nativ de răspândire face trimitere la condiţiile de care are nevoie atunci când e cultivată de om: răcoare şi umiditate plăcută, sol cu temperatură medie, niciodată ridicată, şi menţinut umed în mod constant. De aceea, horticultorii recomandă ţinerea sa în interior, pe durata sezonului cald, în timp ce iarna poate sta afară ori în alt loc neîncălzit, dar bine protejat. De altfel, perioada rece marchează pentru Azalee un gen de hibernare, absolut necesară pentru ca primăvara să reînvie în toată splendoarea ei.

Solul de cultivare trebuie să corespundă însuşirilor rădăcinii: ramificaţii nenumărate, cu aspect buretos, la ocuparea recipientului în care creşte, dar şi o constituţie foarte fragilă. În consecinţă, pietrişul şi nisipul nu sunt recomandate ca suport, ci pământul poros, capabil să asigure, în condiţii optime, atât drenajul, cât şi oxigenarea rădăcinilor. Apa de ploaie sau apa fiartă, în care se ţine un săculeţ cu turbă (1 kg la 10 l de apă), timp de câteva zile, sunt foarte bune pentru nevoile de irigare a Azaleelor, fără însă ca planta să fie ţinută în apă. Soarele e bine să nu o copleşească vara cu căldura lui, temperatura optimă de dezvoltare fiind de până la 26ºC. Astfel întreţinută, în anii cu toamne lungi, poate înflori a doua oară, dar cu o mai slabă înflorescenţă în primăvara următoare. După fiecare înflorire, fiecare vârf se ramifică puternic, motiv pentru care se cere ca un ghiveci să nu găzduiască mai mult de 2-3 lăstari noi.

Cel mai la îndemână mod de înmulţire este butăşirea, în perioada optimă august-septembrie. Butaşul va avea circa 10 cm (se ia de la vârful plantei) şi se va planta într-un suport care să conţină turbă, durata de formare a rădăcinilor fiind de până la 8 săptămâni. De menţionat că amintita ramificare bogată poate apărea şi din numeroşii muguri latenţi aflaţi sub scoarţa ramurilor. *(A.N. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

NOTAŢII

BANI CINSTIŢI / PĂSĂRI CU TRILURI		A APĂREA / SFÂNTUL CU PLOILE		CAP DE EGRETĂ! / DIN NOU		SFIALĂ / FAPTELE PUNGAŞILOR	GRĂBIT / ÎNVĂŢARE MECANICĂ	MICI DE STATURĂ / LUCRURI DEOSEBITE
A FACE FRONT COMUN / MONOCOLOR					TRATAT CU CINSTE / A SPUNE CEVA			
			ÎNTUNECĂRI ALE MINŢII / MECIUL MECIURILOR					
CAPITULĂRI / BUN LA DUBLAJ						MORAL / MICĂ PASĂRE DE COLIVIE		
		ORIENTALĂ / FRUMOS BRONZAŢI					ÎN PUTINĂ! / A FACE O APRECIERE	
	CÂNTECE LA OPERĂ / RĂI LA GUST					ACELEA / FIRE TEXTILE		NOTĂ ÎNALTĂ
				JOC DE CĂRŢI / A FACE FRECŢII				
OMUL DIN BELGRAD / SE LEAGĂNĂ PE LIANĂ							GEST MECANIC / CAMION URIAŞ	
			PLINI DE DINAMISM / CEC!					ÎNCEPUT DE IDILĂ!
CREANGĂ / TRĂSURICĂ / FATA MAMEI						LĂSAT CU GURA CĂSCATĂ		
					ARTERĂ URBANĂ			

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „DETALII”

Orizontal: M - V - A - S - A - C - RADIOVACANTA - ROTI - RACIRI - BOUR - EMIR - AN - CAINTA - IATA - AH - NUNTI - RAR - ITARI - RAI - E - UNA - CIMITIR - AICI - ITE - AB - ARTA - INAINTA - IE - STAR - UIU - REIATI - IUTIT.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Corăbii

1. Ce este o corabie?
2. Care erau vasele maritime romane, folosite în special în războaie?
3. Cum se numeau corăbiile vikingilor?
4. Cine a scris romanul „Corabia înaintează”?
5. Ce pictor rus este celebru pentru peisajele sale marine în care, de multe ori, apar corăbii?
6. Cine a compus muzica operei „Vasul Fantomă”?
7. Cine a realizat în 1965 filmul „Corabia nebunilor”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În mitologiile din Mesopotamia, zeiţa Ishtar (Iştar) era socotită protectoarea maternităţii. 2) Mama „Fraţilor Gracchus” se numea Cornelia. 3) Poezia „O, mamă...” a fost scrisă de Mihai Eminescu (1850-1889). 4) Muzica operetei „Fiica mamei Angot” aparţine compozitorului francez Charles Lecocq (1832-1918). 5) Capitolul „Sărăcuţii mamei” face parte din romanul „Mara” de Ioan Slavici (1848-1925). 6) Autorul tabloului „Mama şi fiica” este pictorul Ştefan Dimitrescu. 7) Filmul „Mama”, ecranizare din 1956 a romanului lui Maxim Gorki, a fost realizat de regizorul sovietic Mark Donskoi (1901-1981).

Poşta cititorilor

Elena Ispas – Piatra Neamţ. Ne bucură aprecierile dumneavoastră, dar ce-ar fi să ne mai propuneţi şi un set de întrebări?

Viorica Ionescu – Bucureşti. Aşteptăm propunerile dumneavoastră.

Georgeta Cristescu – Bucureşti. Nu putem publica răspunsurile în acelaşi număr, aşa cum am procedat la unele jocuri. Rubrica este concepută ca un dialog permanent cu cititorii. Dacă întrebările ar fi publicate pe loc, nu am mai primi scrisorile dumneavoastră şi nu v-am mai cunoaşte anumite preferinţe.

Mihai Ştefănescu – Arad. Nu ne ocupăm de subiecte legate strict de o specialitate cum ar fi, de exemplu, geometria, despre care dumneavoastră ne vorbiţi atât de frumos. Acest lucru ar scădea simţitor numărul cititorilor rubricii, care nu ar fi, credem noi, prea încântaţi de uniformitate.

Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei. După cum credem că aţi observat, o parte din întrebările trimise de dumneavoastră au fost deja publicate. Le avem în vedere şi pe celelalte.

Radu Ciobanu – Bucureşti. Aşa cum am arătat şi în alte ocazii, sursele noastre sunt cărţile. Toate răspunsurile se pot găsi în dicţionarele de specialitate. *(I. Stoica)*

Soluţia **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 29

6	5	3	8	9	2	7	1	4
8	9	2	7	4	1	5	3	6
7	4	1	3	5	6	8	2	9
1	3	7	5	6	8	4	9	2
2	8	4	9	1	3	6	7	5
5	6	9	4	2	7	1	8	3
4	7	8	2	3	5	9	6	1
9	2	6	1	8	4	3	5	7
3	1	5	6	7	9	2	4	8

Soluţia «SUDOKU» – jocul săptămânii 29

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

ŞAH Botvinnik - Euwe, 1948

DEZLEGARE:

1. Dg3 fe5 2. Dg7 Tf8 3. Tc7 Dc7 (3... Dd6 4. Tb7 d3 5. Ta7 Dd8 6. Dh7 şi 7. Dg6 +-) 4. Dc7 Nd5 5. De5 cu avantaj în final.

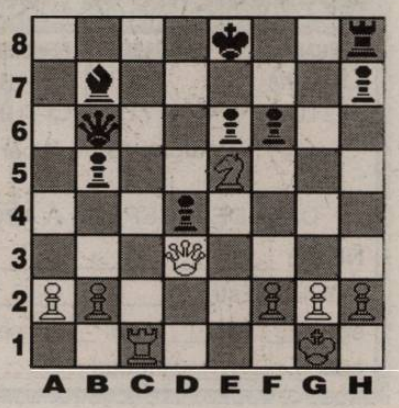

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

CARMEN ELECTRA

s-a săturat de rolul de soţie

Fosta vedetă din serialul Baywatch, Carmen Electra, şi soţul ei, muzicianul rock Dave Navarro, au hotărât de comun acord să pună capăt relaţiei lor, care nu a durat nici trei ani. Ironia soartei, cei doi apăruseră cu trei luni în urmă în spectacolul de televiziune "Până când moartea ne va despărţi: Carmen + Dave", difuzat de MTV şi îşi promiteau pe atunci dragoste eternă, convinşi că relaţia lor nu se va sfîrşi niciodată. Se pare aşadar că n-au mai avut răbdare să se despartă pe lumea cealaltă şi au făcut-o încă de pe lumea asta...

„Divorţul lor a fost unul amiabil, au căzut de acord că relaţia nu mai poate continua şi s-au despărţit prieteni. Nu a fost vorba despre nici un scandal, despre nici o ceartă, cum a speculat presa. Dar Carmen Electra, care este o fire mai independentă, s-a săturat pur şi simplu de rolul de soţie", spune biograful vedetei, publicistul californian Brit Reece. Superba Electra, în vârstă de 34 de ani, a devenit cunoscută după ce a apărut, în 1991, pe coperta revistei Playboy şi apoi a jucat în Baywatch. Ea a mai fost căsătorită, pentru puţină vreme, chiar şi cu excentricul baschetbalist Dennis Rodman. Navarro, cu cinci ani mai mare decât ea, este chitarist în formaţia rock Jane's Addiction şi spune că doreşte să se dedice în continuare exclusiv muzicii. Probabil că nurii frumoasei sale soţii îi alungau muza...

Viaţa lui Bruce Lee, povestită de familia lui

După atâtea producţii referitoare la viaţa şi moartea misterioasă a lui Bruce Lee, se pare că vom afla în sfârşit adevărul despre talentatul sportiv şi artist, graţie unui film realizat chiar de familia lui. Fratele „micului Dragon" , Robert Lee, a precizat că vizionările pentru alegerea celui care-l va întruchipa Bruce Lee vor începe în curând şi va fi publicată şi o carte despre viaţa inegalabilului karatist, chiar pe data de 27 noiembrie, ziua de naştere a acestuia. Lee s-a născut în Statele Unite, dar a cunoscut gloria după ce a jucat în mai multe producţii la Hong Kong, unde familia lui s-a mutat când el era încă adolescent. Printre cele mai cunoscute filme ale lui se numără Pumnul furiei, Intrarea Dragonului şi Jocul morţii. Bruce Lee a murit în iulie 1973, pe când nu împlinise 33 de ani, din cauza unui edem cerebral, dispariţia lui dând ulterior naştere la tot felul de speculaţii.

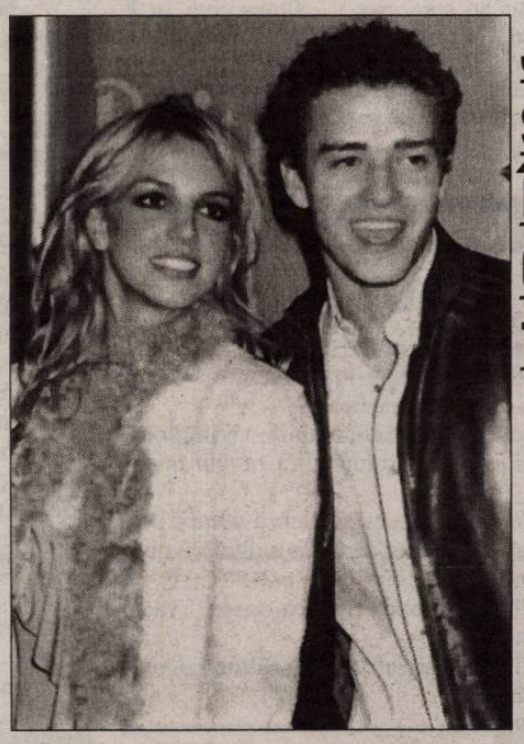

Justin suspină încă după frumoasa Britney

Deşi spune că n-a mai vorbit de ani de zile cu fosta lui prietenă, Britney Spears, artistul Justin Timberlake recunoaşte că încă se gândeşte cu jind la ea. „Este o învingătoare şi îi doresc tot binele din lume. Nu cred că există cineva care ar putea uita o fiinţă atât de minunată cum este Britney", s-a confesat cântăreţul revistei GQ. Justin, acum în vârstă de 25 de ani, s-a îndrăgostit de Britney, cu an mai mică, atunci când erau încă adolescenţi şi au trăit o romantică poveste de dragoste. „M-am îndrăgostit nebuneşte de ea din prima clipă în care am văzut-o. Dar presa ne-a făcut viaţa imposibilă şi de aceea am hotărât că e mai bine să ne separăm. Acum ştiu că este fericită, are un copil şi aşteaptă din nou să devină mamă, nu pot decât să mă bucur pentru ea." Se pare că cea care a dorit mai mult să pună capăt legăturii a fost Britney. Justin nu a dorit să vorbească despre aceasta, dar a recunoscut-o indirect, în cântecele de pe albumul său de debut, „Justified", care a fost un mare succes comercial. Astăzi, el vorbeşte despre relaţia cu Britney ca despre „o iubire mistuitoare, de adolescent", spre deosebire de dragostea matură ce-l leagă în prezent de mai vârstnica sa parteneră, Cameron Diaz, care are 33 de ani.

Curiozităţi din lumea filmului

- Actriţa *Jayne Mansfield* şi-a expus din greşeală sânul, după ce breteaua rochiei i-a alunecat, în timpul ceremoniei de decernare a premiilor Oscar din 1957, deci cu mult înainte ca Janet Jackson să-i urmeze (voit, se pare!) exemplul.
- Cel mai scump film din istoria cinematografiei a fost *Cleopatra*, realizat în 1963. El a costat, la data realizării, 44 milioane de dolari, ceea ce, ţinând cont de inflaţie, înseamnă azi 270 milioane!
- Actorul *Tommy Lee Jones* a fost coleg de cameră, pe când era student la Universitatea Harvard, cu fostul vicepreşedinte american, Al Gore.
- Faimosul actor *Bela Lugosi* a murit în timpul filmărilor la „Pericol din spaţiul cosmic", iar regizorul Edward D. Wood a fost nevoit să distribuie în locul său un actor care purta o mască de cauciuc cu trăsăturile vedetei, pentru a putea termina filmul.
- *Clark Gable*, neuitatul Rhett Butler din „Pe aripile vântului", era atât de obsedat de curăţenie, încât făcea patru duşuri pe zi.
- Vocea simpaticului „marţian" din filmul ET, regizat de Spielberg, ET, aparţine actriţei *Debra Winger*.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Organismul uman - un miracol nedezvăluit ■ Saladin - viteazul care i-a învins pe cruciaţi ■ Teroriştii şi puterea ocultă a numerelor ■ Femei frumoase, atrase de Mafie ■ Hormonii şi variaţiile de greutate

Astrologul CHALEX vă prezintă HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 31 iulie – 6 august

BERBEC: O săptămână excelentă pentru activităţi casnice, pentru creşterea şi educarea copiilor, pentru relaţii amicale cu cei în vârstă şi pentru tratarea unor afecţiuni mai vechi la nivelul capului sau a ochilor. Posibile unele probleme în zilele de week-end, legate de o relaţie partenerială cu străinătatea sau o dispută mai puţin amicală privind o acţiune în instanţă. Parte Fortuna susţine activităţile sociale.

TAUR: Deplasările scurte, examenele şi interviurile, relaţiile cu cei apropiaţi (rude, prieteni sau vecini) şi de afaceri, precum şi cele cu anturajul, reprezintă punctele forte ale acţiunilor dvs. Ziua de marţi poate aduce o bună oportunitate privind administrarea judicioasă şi investirea inspirată a propriilor economii. Un început de săptămână foarte benefic (şi norocos!), mai ales dacă se respectă adevărul.

GEMENI: Investiţiile în bunuri funciare sau speculaţiile bursiere sunt excelent aspectate. Şi relaţiile profesionale trec printr-o perioadă fastă. Conjuncţia Lună-Jupiter aduce unele oportunităţi de natură relaţională (afaceri sau legături matrimoniale). Posibil ca unele vorbe mai puţin plăcute privind legăturile cu o persoană apropiată sau comportamentul primului copil să „întunece" sfârşitul de săptămână.

RAC: Conjuncţia Mercur-Venus vă personalizează stilul în care dvs. vă manifestaţi personalitatea. Pe fondul unui Mercur ieşit din retrogradaţie, beneficiaţi de o bună elocinţă şi de o mare putere de convingere a persoanelor de sex opus. Relaţia Lună-Jupiter contribuie la crearea unui climat de predispoziţie pentru bucurii sufleteşti. Fortuna favorizează parteneriatele.

LEU: Este o săptămână a cunoaşterii tuturor intenţiilor partenerilor, Chiron fiind situat în Casa Relaţiilor Parteneriale. Viaţa de familie (cu toate avatarurile sale inerente) vă ocupă o mare parte din timp. Nici sănătatea nu vă dă pace în această săptămână, cel mai afectat fiind sexul feminin. Relaţia Lună-Jupiter face din ziua de miercuri o zi excelentă pentru decorarea căminului sau schimbarea mobilierului.

FECIOARĂ: Traversaţi o perioadă destul de tensionată. Semnul dvs zodiacal este supus presiunii, atât de către Nodul Lunar Sud („Pedeapsa în Viaţă"), cât şi de Luna Neagră (afectaţi direct sunt cei născuţi în perioada 15-22 septembrie). O întâlnire destinică poate avea loc miercuri, opoziţia Uranus-Lună Neagră plasând „întâlnirea" în cadrul unei relaţii parteneriale sau a unei asocieri nefericite.

BALANŢĂ: Luna, în semnul dvs zodiacal în zilele de început de săptămână, vă aduce o „explozie" benefică de personalitate şi o mare inspiraţie în investirea lichidităţilor (în special marţi). Investiţia într-un imobil situat în apropierea unui luciu de apă este favorizată de relaţia Lună-Jupiter, iar conjuncţia Mercur-Venus poate contura şanse extrem de benefice în sectorul social, mai ales la final de săptămână.

SCORPION: Miercuri şi joi sunt „zilele Scorpionului". Relaţiile cu membrii de familie au la bază multiple elemente de cunoaştere, mai ales din partea dvs., Chiron fiind situat în Casa Părinţilor şi a Domiciliului Conjugal. Sunt favorizate atât bucuriile sufleteşti bazate pe trăiri emoţionale intense, cât şi tot ceea ce ţine de adevăr şi de dreptate. Parte Fortuna susţine demersurile afective şi induce bună dispoziţie.

SĂGETĂTOR: Viaţa mondenă, relaţiile cu anturajul şi predispoziţia pentru dialog sunt elementele caracteristice ale săptămânii. Pe fondul relaţiilor benefice Lună-Jupiter (miercuri) şi Mercur-Venus (joi), dvs. dezvăluiţi celorlalţi marea deschidere spre artă şi cultură, fără a neglija din preocupările diurne predispoziţia pentru relaţiile în care afectivitatea şi actul apropierii epiteliale vor ocupa un loc aparte.

CAPRICORN: Este o perioadă în care dvs, ca reprezentant al unui semn de Pământ, veţi cunoaşte ceea ce înseamnă banul investit cu mult discernământ în bunuri funciare sau de folosinţă îndelungată. Sunteţi avantajat şi de Parte Fortuna, care vă conferă inspiraţie şi şansă în toate acţiunile şi deplasările dvs. (avantajate sunt deplasările scurte, în scop de afaceri sau de stabilire a unor relaţii noi).

VĂRSĂTOR: „Cunoaşte-ţi limitele propriei personalităţi!" – pare a „spune" Chiron (asteroidul Cunoaşterii) situat în Casa Deschiderii Către Ceilalţi. Dubla configuraţie de tip „Peşte" (Jupiter-Uranus-Venus-Lună-Soare) induce şanse şi oportunităţi materiale, viaţă profesională plină de satisfacţii şi consolidarea poziţiei sociale. Ziua de miercuri este una a revelaţiilor, Chiron şi Parte Fortuna fiind în conjuncţie pe Ascendent.

PEŞTI: Predispoziţia dvs generală pentru acţiunile derulate în grup este susţinută, în acest început de săptămână, atât de prezenţa în Casa Anturajului a punctului Parte Fortuna, cât şi de situarea acestui asteroid al cunoaşterii, Chiron, în Vărsător (semn al elementelor de mister şi colectivitate, atât de apropiate sufletului dvs). Nereuşit va fi finalul săptămânii, din cauza opoziţiei fatidice Uranus-Lună Neagră.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN" !

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 792 • ANUL XLIX • 3 AUGUST 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 31 (2542)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Miturile sunt faţă de creştinism ceea ce poezia este faţă de adevăr, măşti ridicole sub care se ascunde pasiunea de a trăi.**

(N. Iorga)

■ **Cărţile sunt ca nişte corăbii încărcate călătorind pe vastul ocean al vremii.**

(Francis Bacon)

Terapii complementare

Metoda ELF COMBATE REUMATISMELE

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

A mânca sănătos echivalează cu a trăi bine

Dosarele frumuseţii

Cum scăpăm de coşuri

Istorii uitate

SALADIN viteazul care i-a învins pe cruciaţi

Incursiune în paranormal

Teroriştii şi puterea numerelor

TUTANKHAMON
purta la gât... meteoriţi!

Vizitând, în vara anului 1996, Muzeul de Antichităţi Egiptene din Cairo, mineralogul italian Vincenzo de Michele a observat un neobişnuit cristal galben-verzui, în mijlocul unui colier găsit la gâtul mumiei lui Tutankhamon. Bijuteria, analizată în laboratoare de specialitate, se dovedise a fi de sticlă, dar ea părea mai veche decât însăşi civilizaţia egipteană. Făcând cercetări, italianul a reuşit să găsească originile misteriosului cristal, în deşertul Sahara, unde a mai descoperit numeroase „cioburi de sticlă" asemănătoare. Dar, se punea întrebarea, cum de ajunsese sticla acolo şi cine sau ce o fabricase?

Chimistul austriac Christian Koeberl s-a arătat şi el pasionat de această enigmă şi a stabilit că sticla fusese formată în urma unei degajări de căldură atât de intense încât un singur fenomen petrecut pe Terra ar fi putut-o face: căderea unui meteorit. Dar în zonă nu se distingea, nici măcar în imaginile transmise de sateliţi, vreo urmă de impact. Un posibil răspuns l-a oferit atunci geofizicianul american John Wasson, care a sugerat că ar fi putut fi vorba totuşi despre un meteorit uriaş, dar care a explodat în aer, la sute de metri înălţime, degajând o cantitate de energie colosală. „Atunci când am aflat despre acest subiect, gândul m-a dus la fenomenul Tunguska", mărturiseşte Wasson. În opinia sa, e mai mult decât probabil că explozia unui meteorit de mari

Colierul legendarului suveran egiptean

dimensiuni a putut produce suficientă căldură pentru a transforma instantaneu nisipul din deşert în sticlă.

Bijuterii trimise de zei?

De altfel, atunci când a fost detonată prima bombă atomică, în New Mexico, la începutul anului 1945, pe nisip s-a creat o pojghiţă subţire de sticlă. Simulările realizate pe computer de către cercetători au dovedit că apropierea unui meteorit de mari dimensiuni de deşertul Sahara ar fi putut crea o uriaşă „minge de foc" şi genera o temperatură de peste 1800 grade Celsius la suprafaţa solului, lăsând în urmă un uriaş câmp de sticlă. Pe de altă parte, istoricii susţin că, spre deosebire de civilizaţiile moderne, care au acceptat realitatea meteoriţilor abia în ultimele două secole (până şi faimosul savant Lavoisier credea că „este imposibil să cadă pe Terra obiecte venite din Cosmos"), vechii egipteni cunoşteau fenomenul căderilor meteoritice. Mai mult decât atât, întrucât fragmentele de rocă sau metal veneau din cer, ele erau considerate „mesageri ai zeilor" şi venerate ca atare, ca şi nisipul cu care veneau în contact şi care purta amprenta lor „sacră". Poate că

Masca de aur a faraonului Tutankhamon şi (în medalion) un fragment de „sticlă meteoritică"

acesta este motivul pentru care fragmentele cristalizate găsite în deşert erau atât de apreciate şi doar faraonii aveau dreptul să le poarte, ca nişte demni „fii ai zeilor ce sălăşluiesc în cer", cum erau ei consideraţi...

Vitamina D secretul atracţiei sexuale!

Nutrienţii esenţiali, cum ar fi de pildă vitamina D, ar putea acţiona ca feromoni, pentru a atrage indivizii de sex opus - iată concluzia la care a ajuns o echipă de cercetători spanioli, care au hrănit mai mulţi masculi de şopârlă cu suplimente de vitamina D. Ei au arătat că femelele sunt mai atrase de secreţiile emise de aceşti masculi „vitaminizaţi". „E probabil ca vitamina D să joace un rol similar şi la oameni, dar acest lucru va trebui dovedit", spune prof. Jose Martin. Savanţii spanioli sunt de părere că prezenţa acestei vitamine în secreţiile masculilor sugerează că aceştia au o bună stare de sănătate, ceea ce, din punct de vedere evolutiv, poate fi un semnal util pentru femelele ce vor să se împerecheze. După cum au relevat studiile efectuate, vitamina D joacă un rol esenţial în menţinerea unui sistem imunitar puternic la şopârle, facilitând, de asemenea, metabolizarea calciului în organism. „Acesta este şi motivul pentru care şopârlelor le place atât de mult să stea la soare, întrucât astfel se fixează mai bine vitamina D, după expunerea la radiaţiile ultraviolete", precizează Martin.

La şopârle, nu contează contul bancar, ci... vitaminele!

SUDOKU
jocul săptămânii – 31

	5		2	9			8	
9		7	3				4	
	2	4	8		5		6	
1	7	9		4				5
4			5	3	1			
		5		2				6
						6	2	8
5	4	6				7		
			7		3	1		

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV

■ Pro TV ■ TVR 1 ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

31

5 948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

CRONICA TV

Cursa morbidităţii

De multă vreme ProTv şi Antena 1 se află într-o competiţie acerbă la o serie de programe. Cea mai importantă e cea a ştirilor de la orele 19, când prezentatorii, aprinşi de febra competiţiei, se lansează, selectiv, în cele mai teribile comunicări legate de violuri, tâlhării, calamităţi, sinucideri, omucideri, acte de pedofilie, accidente etc. În fiecare zi, „aceleaşi" poveşti sinistre, în alte circumstanţe, cu alţi călăi şi alte victime.

„Apetitul" realizatorilor de ştiri nu e din fericire împărtăşit şi de colegii de la TVR1, ştirile de pe postul naţional fiind de fiecare dată echilibrate, excesul de „morbiditate" fiind eliminat. Cu toate astea, Observatorul şi Ştirile ProTv au rating. Asta nu înseamnă că românii sunt devoratori de evenimente înspăimântătoare. Probabil că mare parte dintre ei aşteaptă, între două ştiri morbide, o informaţie care să le capteze atenţia. De obicei, o veste bună, care, din păcate, nu vine niciodată. Oricum, felicitări realizatorilor de ştiri de pe TVR1.

DORIN MĂRAN

Carte, cinste cui te-a scris!

PE URMELE NOULUI ROMAN POLIŢIST

Editura Paralela 45 nu vrea să se ţină departe de succesul planetar al ficţiunii lui Dan Brown, Codul Da Vinci, şi se prezintă cititorilor din ţara noastră cu un alt *bestseller* internaţional, tradus în 35 de limbi. Este vorba despre „Cina Secretă" de scriitorul spaniol Javier Sierra. Editorul este convins că noi, cei care am avea privilegiul să vedem pe viu fresca lui Leonardo Da Vinci, *Cina cea de Taină* sau doar în albumele de artă, vom privi cu totul altfel această capodoperă renascentistă dacă între timp am citit cartea lui Javier Sierra. „Javier Sierra este un autor

mult mai subtil decât Dan Brown. Mai mult decât orice alt roman din genul *Codului da Vinci*, acest bestseller spaniol combină o fascinantă intrigă poliţistă plasată într-o mănăstire medievală cu o interesantă explicaţie a filozofiei neoplatonice şi a simbolismului renascentin". Dincolo de subtilitate, să observăm că reţeta este aceeaşi ca la Dan Brown: combinarea unei banale intrigi poliţiste (romanul poliţist clasic căzând într-un con de umbră) cu preţiozităţi intelectuale. Este şi acesta un mod de a „băga" cultură în capul celor care călătoresc cu metroul şi care savurează, între două staţii cu peron pe partea dreaptă, o poveste poliţistă a cărei acţiune este plasată în secolul al XV-lea.

Sunt convins că „Javier Sierra are un talent special de a combina ştiinţa şi ocultismul, enigmele teologice şi conspiraţiile mundane, descifrarea documentelor antice şi interpretarea operelor de artă. Reuşeşte să-l ţină în suspans pe cititor până la ultima pagină".

GEORGE CUŞNARENCU

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Marilena-Luiza, 30 ani, Braşov:
„Îmi vine foarte greu să vorbesc despre calvarul meu dar, în speranţa că îmi puteţi da un sfat autorizat, vă expun, succint, situaţia în care mă aflu. De doi ani de zile am o relaţie cu un tânăr mai mic decât mine cu 5 ani (sunt născută la 10.08.1976, partenerul la 02.02.1981). Din această relaţie a rezultat o fetiţă care are aproape două luni. În ultima vreme partenerul meu este tot mai distant şi stă foarte puţin împreună cu mine. Ce viitor prevedeţi acestei relaţii? Rodul marii noastre iubiri va avea de suferit?"

Stimată doamnă Marilena-Luiza,

Sunteţi extrem de puternică (nativă Leu) iar pornirile afective sunt în aceeaşi notă. Uranus („Marele Cerebral"), situat pe Ascendent şi în semnul virilităţii şi potenţei, Scorpion, primeşte o opoziţie dură din partea Nodului Lunar Sud („Pedeapsa în Viaţă"), situat în Casa Relaţiilor Parteneriale. Tot aici, în această casă se află şi Jupiter („Marele Benefic") care primeşte o cuadratură de-a dreptul „ucigătoare" din partea planetei afectivităţii şi iubirii, Venus („Micul Benefic"). Destinul dvs pare a fi predispus unor multiple relaţii afectivo-amoroase, în care stabilitatea iubirii să constituie, într-adevăr, o problemă (Venus este situat în Fecioară, semn mobil). Luna, în Vărsător şi în Casa Procreerii, sintetizează elocvent un prim aspect al situaţiei dvs: Relaţia cu nativul Vărsător a condus la procreerea tânărului vlăstar (Luna – fetiţa, este situată în Casa Primului Copil). Din păcate, acest copil pare a fi mai puţin dorit de partenerul dvs, Luna primind două aspecte dure de la Soare (sunteţi născută pe faza de Lună Plină) şi de la Jupiter (este foarte probabil să ajungeţi în instanţă cu partenerul). Triunghiul malefic Saturn-Uranus-Nod Lunar Sud reliefează marile sincope care au apărut – de lungul timpului – în modul dvs mai puţin benefic de a vă prezenta în faţa celorlalţi şi de a stabili relaţiile

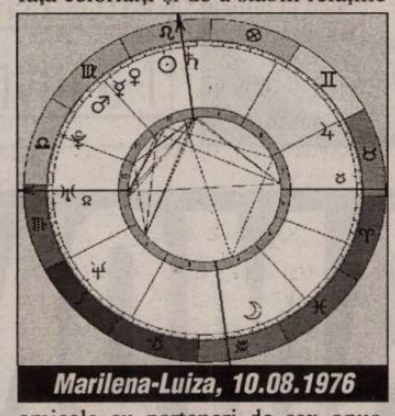
Marilena-Luiza, 10.08.1976

amicale cu parteneri de sex opus. Aceste adevărate „scurt circuite" relaţionale se datorează, în mare măsură, prezenţei planetei Saturn în Leu(extrem de slabă în acest semn zodiacal) şi a tranzitului Saturn natal - Saturn diurn. Anul trecut, în momentul în care aţi conceput fetiţa, probabil la nivelul lunii august 2005, Saturn diurn realiza o conjuncţie exactă cu Saturn natal. Se ştie că la conjuncţia diurn-natal Saturn induce modificări existenţiale foarte mari, aducând cu ele o schimbare de destin. Atunci, când a realizat trecerea directă, Saturn v-a cerut să învăţaţi o anumită „lecţie de viaţă". Este foarte posibil ca dvs să fi dorit acest copil pentru a „stabiliza" relaţia afectivă cu Viorel, fără însă a cere şi acordul acestuia. Fetiţa s-a născut pe un Saturn diurn retrograd (Saturn era în retrogradaţie din 4 martie 2006), atunci când acesta tranzita, în sens invers, planeta Saturn natal a dvs. Atunci (la nivelul lunii mai), Saturn diurn v-a „întrebat" dacă v-aţi însuşit „lecţia de viaţă" propusă cu nouă luni în urmă. Evident că nu puteaţi răspunde afirmativ, iar acum suportaţi consecinţele. Pe de altă parte, Viorel, ca nativ Vărsător, este un bărbat care cu greu se va acomoda cu dvs pe termen lung (aparţineţi de două semne zodiacale opuse) relaţia pasională, pe termen scurt este excelentă, dar ea nu poate dura, diferenţa de vârstă fiindu-vă tot în defavoare (sunteţi mai „matură" cu 5 ani decât Viorel). Mai mult ca sigur că în viaţa intimă a tânărului Viorel nu sunteţi (şi nu veţi fi!) numai dvs. Este un nativ în continuă căutare a aventurii şi a noului, iar pasiunea pentru sexul opus îi va aduce foarte multe necazuri. În Casa Relaţiilor Parteneriale se află Soarele, în conjuncţie cu Nodul Lunar Sud („Pe-

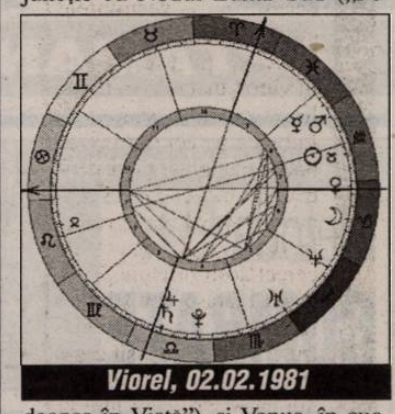
Viorel, 02.02.1981

deapsa în Viaţă"), şi Venus, în cuadratură cu Pluton (situat în Casa Familiei). Chiar şi în cazul fericit (de moment!) în care se va decide să oficializeze matrimonial această relaţie, existenţa acesteia va fi de-a dreptul toxică, pe termen lung. Relaţia Leu-Vărsător, atractivă „la prima vedere" şi pasională în prima sa parte, stă tot timpul sub „semnul destrămării" cu fiecare zi care trece de la instalarea primelor semne de indiferenţă sau... „saţietate afectivă". Şi la dvs, aceste semne sunt vizibile! Cât priveşte viitorul fetiţei, nu mă pot pronunţa, atâta timp cât nu cunosc cu exactitate datele de naştere.

CHALEX

ANCHETA săptămânii

Frumuseţea te inhibă sau te stimulează?

În faţa unei femei „de top", doar bărbaţii puternici, siguri pe ei sau cei plini de tupeu au iniţiativă. Cei rezervaţi, cei pesimişti sau complexaţi nu îndrăznesc să le cucerească, considerându-le inaccesibile.

◆Frumuseţea mă stimulează când lângă mine e un băiat (dotat fizic) care îmi demonstrează că ţine la mine, că apreciază tot ceea ce simt şi fac pentru el, când mă convinge că nu-l interesează altă fată. În acest caz mă simt în largul meu şi consider că frumuseţea mea e cel puţin la nivelul lui. *(Patricia Moisescu, 18 ani)*

◆Depinde de situaţii. Când nu sunt sigură pe mine, mă poate inhiba un băiat care arată foarte bine. Dar nu e de ajuns să arate foarte bine, trebuie să-mi placă genul lui de frumuseţe, să mă tulbure, să simt fluturaşi în stomac. Altfel, mă poate lăsa rece. *(Mirela Angela Popa, 18 ani)*

◆Dacă ai complexe orice persoană care îţi place şi care arată bine te poate inhiba. Cine are complexe, e pierdut în universul iubirii. Spun asta pentru că, de exemplu, o fată frumoasă poate fi atrasă de un aşa-zis băiat „urât" care nu are curajul să-i facă avansuri. Dacă îţi place cineva trebuie să treci peste complexe, să ai curaj, să devii un cuceritor. *(Radu Manolea, 18 ani)*

◆Eu nu pun accent pe frumuseţea fizică, aşa că sunt imună la even-

tualele emoţii pe care mi le poate stârni un băiat chipeş. Dar nu contest faptul că, uneori, sau poate, în general, nu-mi dau bine seama, frumuseţea te poate inhiba. *(Dora Stere, 18 ani)*

◆În nici un caz nu mă poate inhiba. Întotdeauna mă stimulează. Când e vorba să vreau să cuceresc o fată care arată excelent, simt adrenalina cum creşte. Fac orice, în limitele decenţei, ca să-mi ating scopul. Sunt entuziast, plin de energie, plin de încredere în forţele mele pentru că am o motivaţie puternică. Şi când mi se întâmplă asta, simt cum îmi cresc aripile. *(Flavian Motru, 19 ani)*

◆Frumuseţea e asociată fie cu aspectul fizic, fie cu cel sufletesc şi spiritual. Cea fizică te poate impresiona, nu neapărat inhiba. Cea interioară pe mine mă stimulează întotdeauna. Mă întăreşte, mă completează. *(Ioana Pascu, 19 ani)*

◆Ştiu din proprie experienţă că, de multe ori, inhibă. Şi asta nu e bine pentru fetele foarte frumoase sau frumoase pentru că rămân fără „peţitori". *(Raluca, 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Dragoste şi ură

Relaţiile de cuplu presupun dragoste. Este liantul principal. În mod paradoxal, o relaţie de dragoste („dragoste") se poate clădi, sau continua de la un moment dat, însoţită de... resentimente. Ea îl urăşte pe el sau el o urăşte pe ea, dar nu pot trăi unul fără altul pentru că există atracţia fizică, dependenţa sexuală sau interese materiale. Sau pentru că sunt copii la mijloc. De multe ori niciunul dintre parteneri nu-şi mărturiseşte resentimentele: dispreţul, antipatia, ura... Dimpotrivă, încearcă să simuleze afecţiunea, simpatia pentru a nu-şi da arama pe faţă şi pentru a preveni tensiunile, certurile, scandalurile. Şi uneori reuşesc dacă chiar apar inevitabilele fricţiuni care nu ocolesc nici relaţiile bazate pe cele mai bune sentimente.

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator
ISSN 0258-1523
REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Gabriel Tudor
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru
PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu
Tiparul: **INTACT S.A.**

Nervii secționați, reparați cu ajutorul firelor de mătase!

Prețioasa mătase, al cărei secret de fabricație era păstrat, odinioară, cu strictețe, a devenit astăzi un material la îndemâna oricui, deși veșmintele croite din ea sunt la fel de apreciate. Se pare însă că în viitor, mătasea va fi utilizată nu doar pentru a-i îmbrăca pe cei dornici de haine elegante, ci și pentru a-i vindeca pe cei bolnavi! Potrivit unui proiect inedit, pus la punct de cercetătorii britanici, firele de mătase vor stimula repararea nervilor distruși. Deja s-a reușit creșterea unei „culturi" de celule nervoase de-a lungul unor fibre de mătase artificială, care are proprietăți asemenănătoare cu pânza țesută de păianjeni. Savanții speră că mătasea va încuraja creșterea celulelor de-a lungul nervilor secționați, chiar și în cazul celor din coloana vertebrală, venind astfel în sprijinul a milioane de oameni paralizați.

Mătasea-minune, numită „spidrex", provine de la viermi de mătase modificați genetic, așa încât să producă fibre cu însușiri speciale, care să

dea celulelor posibilitatea de a se lipi între ele. Profesorul John Priestley, neurochirurg la Queen Mary's School of Medicine and Dentistry din Londra, precizează că firul de mătase va acționa ca un „arac" pe care vor crește celulele nervoase. Echipa de cercetători britanici a testat deja mătasea în cultură de țesut și pe animale și în ambele cazuri rezultatele au fost promițătoare. „Imaginile obținute cu ajutorul microscopului electric, spune prof. Priestley, arată două lucruri: procesorii colorați în roșu, care sunt fibre nervoase crescând de-a lungul firelor de mătase; și celulele Schwann, colorate în albastru, care sunt foarte importante în sprijinirea regenerării nervoase. Atât în ceea ce privește măduva spinării cât și a nervilor periferici, firele de mătase au stimulat creșterea nervului." Principalul avantaj al acestui procedeu este că firele de mătase pot fi asamblate în tubulaturi complexe, pe dimensiunile nervilor sau ale „punților" ce trebuie completate. Britanicii speră că aceste fire pot trata pacienții ai căror nervi periferici – cei care controlează mușchii și generează senzațiile – au fost secționați, de pildă, în urma unui accident sau a unei tăieturi adânci.

ORGANISMUL OMULUI
un miracol nedezvăluit

Știm că nu știm nimic! *Ideea șocantă și deloc măgulitoare pentru orgolioasa ființă umană pare a se amplifica, pe măsură ce știința avansează. Răspunsul la o întrebare majoră naște o suită întreagă de alte întrebări, misterul se adâncește și, o dată cu el, sentimentul de micime a omului, în raport cu Universul. Mai ales că miracolul cel mai mare și necunoscuta-necunoscutelor suntem noi înșine!*

Scufundătorul abisurilor. Așa-numiții *apneiști* (nu „apneici") sunt cei ce exersează ținerea respirației mult peste performanțele unui om

obișnuit (1-2 minute), ajungând în medie la 7 minute. Despre scufundătorul francez Loïc Leferme s-ar putea crede că... nu are organism uman. În urma unui antrenament intensiv, el a reușit să folosească mai puțin de jumătate din cantitatea necesară de oxigen, în condițiile în care inspirația noastră este solicitată imediat ce nivelul scade sub 96%. Apoi, și-a redus ritmul inimii – mare consumator de oxigen – de la 60, la 15 de bătăi pe minut. Și mai uluitor este însă faptul că, în scufundare, corpul lui Loïc rezistă la uriașa presiune exercitată la – 171 metri, de 18 atmosfere! Incredibilul vine din constatarea că, la 100 metri adâncime, presiunea apei strivește plămânii prin comprimarea aerului din ei, până îi aduce la dimensiunea unor mandarine. Desigur, scufundătorul moare asfixiat. Iată însă că organismul lui Loïc funcționează pe baza unui mecanism de adaptare special. Care anume? Deocamdată, oamenii de știință nu au nici o idee.

Corpuri în implozie. Limitele avioanelor de vânătoare nu le reprezintă astăzi forma, motorul ori alte detalii tehnice, ci piloții înșiși: ei nu pot rezista la o accelerație de 12 g (g fiind accelerația gravitațională). 12 g – limita aparatului de zbor – ilustrează forța exercitată asupra unui obiect oarecare, în timp ce trece de la 0 la 120 km/h, într-o secundă. Într-un asemenea avion aflat în accelerație, sângele pilotului se concentrează în extremitățile mâinilor și ale picioarelor, inima este irigată mai slab și, de asemenea, creierul. Dincolo de 4,5 g intervine leșinul și, dacă „tratamentul" durează, moartea. Actualele combinezoane anti-g ale piloților le dublează acestora rezistența, până la 9g. Cu atât mai șocant este faptul că în 1954, când asemenea echipamente nu existau, americanul John Stapp a depășit orice limită previzibilă. În timpul unor cercetări ale USAir Force, un test cu

scanul ejectabil l-a propulsat în 5 secunde, de la 0 la 1017 km/h, ceea ce înseamnă o accelerație de 19g! Nici pentru acest caz, știința nu are un răspuns.

Gheață și foc. Cele două elemente care ucid orice vietate au de întâmpinat incredibila rezistență a unor oameni. Dacă temperatura corpului nostru scade sub 35ºC sau crește peste 42ºC, urmează moartea. *Aproape* întotdeauna. Lewis Gordon Pough a ajuns să-și controleze funcțiile organismului, astfel că a reușit să rămână timp de 20 de minute în apele înghețate ale Antarcticii, la 0ºC. Pentru aceasta, s-a antrenat într-o piscină la 2ºC, contactul cu apa foarte rece făcând ca temperatura corpului să-i crească instantaneu, datorită unui mecanism încă misterios, la 38ºC. El însă nu-și oprește respirația, cum se întâmplă instinctiv cu orice om care plonjează în lichidul rece, și totodată înoată cât mai repede, pentru a produce astfel maximum de căldură, necesară mușchilor și organelor interne. Am putea spune că e vorba despre un truc uman. Totuși, e doar o explicație parțială. La polul opus, unele experiențe au arătat că, tot 20 de minute, unii oameni pot rezista la +127ºC, însă numai cu condiția ca aerul să fie uscat, pentru ca excesul de căldură din interiorul organismului să poată fi eliminat prin transpirație. De aceea, în aer uscat suportăm „doar" 90ºC, iar în cel umed 50ºC. Există însă echipele speciale de pompieri, care lucrează chiar și la 800ºC! Misiune imposibilă, dacă nu ar beneficia de combinezoane adecvate condițiilor. Cu toate explicațiile căutate de știință, e clar totuși că organismul uman are fabuloase capacități, departe de a fi deocamdată înțelese.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

DEȘERTUL CÂNTĂ
ȘTIINȚA ASCULTĂ

Întinderile nesfârșite de nisip din deșerturile lumii i-au atras de multă vreme pe oamenii de știință. Și asta pentru că aceste tărâmuri ostile, asociate adesea morții, sunt pline de mistere.

Unul dintre fenomenele bizare legate de deșert este așa-numitul „cântec al dunelor". Doar câteva zeci de dune din întreaga lume „cântă". Ele se află, în special, pe teritoriul Chinei și pe continentul american. Bizara melopee de joasă frecvență ar fi declanșată de avalanșele de nisip care spulberă troienele sculptate de vânt. Se aude un vuiet puternic, aproape asurzitor, pe care exploratorul Marco Polo îl compara cu bubuitul tobelor de război.

Cum se produce însă acest zgomot? Unul din principiile fizicii mediilor granulare se referă la faptul că orice schimbare de formă este însoțită de fenomenul dilatării. În timpul avalanșei, firele de nisip produc o undă de șoc a cărei frecvență e determinată de viteza mișcării. Dar acest mecanism nu poate explica puterea sunetului (vuietului) care poate atinge 100 de decibeli. Se pare că aceste sunete de joasă frecvență sunt legate și de natura și mărimea firelor de nisip.

Câțiva cercetători francezi, conduși de fizicianul Stephane Donady, s-au deplasat în deșertul din sud-vestul Marocului pentru a studia deplasarea barcanelor, dunele de nisip în formă de semilună, toate de aceeași mărime, „sculptate" de alizee. Aici au

fost martorii misteriosului fenomen al cântecului dunelor. Și-au încărcat bagajele cu nisip pentru a-l folosi în experimente de laborator, unde au încercat să reconstituie, la scară mică, mișcarea nisipului (generatoare de sunet), pornind de la ideea că impresionanta amplificare a „cântecului" e legată de sincronizarea firelor de nisip. O idee care nu e agreată de fizicienii conservatori, care au stabilit faptul că umiditatea, forma firelor de nisip și depunerea pe acestea a unui strat extrem de subțire din argilă și calcit, pe care arheologii o numesc „glazura deșertului", sunt responsabile de acest fenomen.

Francezii încearcă să reconstituie în laborator mișcarea nisipului generatoare de sunete. O experiență extrem de meticuloasă și de complicată, ale cărei rezultate sunt incerte. „E ca și cum am încerca să înțelegem haosul, a declarat fizicianul Stephane Donady. Experiența e însă fascinantă. Aș îndrăzni să spun că are și o conotație magică. Ceea ce constituie un stimulent în plus în demersurile noastre."

DORIN MĂRAN

Adevărul despre gladiatori

Imaginea gladiatorilor care trăiau în condiții de sclavie, înfometați și supuși torturilor și antrenamentelor istrovitoare, sfârșind fie devorați de fiarele sălbatice, fie străpunși de armele adversarilor, în răcnetele gloatei din amfiteatre, este complet falsă", susține arheologul austriac Karl Grosschmidt, de la Universitatea din Viena. În toamna trecută, Grosschmidt și echipa sa au efecutat săpături în situl arheologic de la Efesus, oraș antic situat în vestul Turciei, renumit pentru templele și amfiteatrele sale. Cercetătorii vienezi au descoperit, alături de arme și alte obiecte, și scheletele a zece gladiatori, pe care le-au transportat la Viena, spre a fi studiate în laboratoarele Universității. Analiza oaselor a demonstrat că gladiatorii respectivi puteau concura cu succes cu oricare sportiv de performanță din ziua de astăzi. „Filme precum *Spartacus* sau *Gladiatorul* i-au prezentat opiniei publice moderne pe luptătorii din arene ca pe niște victime sigure, carne de tun într-un război fără învingători și învinși. În realitate, gladiatorii antici erau la fel de prețuiți și de adulați ca, de pildă, campionii mondiali la box din zilele noastre", este de părere Grosschmidt. Departe de a fi înfometați și prost tratați, gladiatorii se bucurau de o sănătate excelentă și aveau o hrană pentru care multă lume i-ar fi invidiat, în acele timpuri. Grație alimentației abundente, dar și unor antrenamente intense, nu-i greu de ghicit că ei deveneau veritabile mașini de luptă. „Dacă ar fi trăit astăzi, ar fi fost comparabili cu Tyson, ar fi avut cele mai frumoase femei, ar fi strâns chiar averi și ar fi generat pariuri de milioane de dolari", susține arheologul austriac.

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Au urmat un război care, după unii istorici, nici război n-ar putea fi numit, din simplul motiv că soldaţii Romei n-au avut prea des ocazia să se bată cu sălbaticii munteni. Aceştia se temeau să mai plece după prădăciuni, iar romanii n-aveau nici un chef să cotrobăie munţii în căutarea lor. Singurul lucru cert a fost dominaţia instaurată de urmaşii lui Romulus asupra Campaniei şi mai ales asupra celei mai importante aşezări urbane de aici, Capua. Totuşi, când şi-au dat seama că „libertatea" dată de Roma e mai primejdioasă decât topoarele muntenilor, samniţii au căutat să scuture jugul şi s-au aliat cu latinii. De astă dată, încleştarea a fost una crâncenă, cu sorţi de asemenea schimbători şi iarăşi aparatul de propagandă al Romei a trebuit să intre în funcţiune, inventând tot soiul de fapte eroice. Aşa, de pildă, s-a spus că, după ce consulul Publius Decius Muro ar fi aflat, de la auguri, că o luptă nu va putea fi câştigată decât prin sacrificiul său, a pornit singur, în bătaia săgeţilor duşmane, fericit că poate fi şi el de folos patriei cu ceva...

Trecând prin „furcile caudine"

În final, izbânda a fost a romanilor care, fiindcă nu mai doreau să repete greşelile din trecut şi să se trezească, chiar când le era lumea mai dragă, cu duşmănoşii lor „amici", sabinii şi latinii, în cârcă, au dizolvat Liga Latină, instaurând o dictatură crâncenă în centrul peninsulei italice. Oraşele latine, a căror autonomie fusese ciuntită, nu mai aveau dreptul să păstreze legături între ele, ci doar cu metropola. Orice tentativă de apropiere între cetăţile supuse era considerată trădare şi cetăţile respective se trezeau imediat trecute prin foc şi sabie. Pământurile „eliberate" din Campania au fost dăruite unor cetăţeni romani, care le-au colonizat. Samniţii care mai rămăseseră încă în afara stăpânirii romane şi-au dat seama că nu-i de glumit cu hrăpăreţii lor vecini şi au lăsat deoparte disensiunile cu muntenii, atacându-şi duşmanul comun. Convinşi că-i vor zdrobi repede pe aceşti „ţărănoi" nedeprinşi cu meşteşugul armelor, romanii au aplicat, într-adevăr, la început, câteva înfrângeri samniţilor. Până când aceştia i-au surprins într-o trecătoare strâmtă, la Caudium, lângă Beneventum, şi nu le-au mai dat drumul din clește. Conduşi de cei doi consuli din acel an, romanii au încercat să spargă încercuirea, dar în zadar. Se părea că armata întreagă e condamnată la pieire, doar că samniţii, dornici probabil de distracţie, s-au arătat mărinimoşi: ei le-au propus romanilor ca, dacă vor să-şi scape pielea, să treacă, asemenea vitelor, pe sub un jug format din suliţele lor. Soldaţii Romei n-au avut încotro şi s-au supus, trecând pe sub „furcile caudine" în huiduielile şi râsetele batjocoritoare ale inamicilor. Umilinţa a fost însă repede uitată şi calmi, romanii şi-au şters scuipaţii de pe obraz, au scrâşnit din dinţi şi, când au considerat că sorţii le sunt favorabili, au reînceput lupta. De astă dată, cu mai multă prudenţă şi cu o ură înzecită, astfel încât samniţii au fost zdrobiţi definitiv.

(Continuare în numărul viitor)

SALADIN

viteazul care i-a învins pe cruciaţi

Chiar dacă noţiunea de cavalerism, atât de dragă trubadurilor din Evul Mediu, a apărut la curţile apusene, poate că tocmai aristocraţii europeni au fost cei mai puţin înclinaţi să o respecte. Jafurile, măcelurile, violurile şi distrugerile comise de ei – din păcate, chiar în numele credinţei – au făcut din cavalerism prea adesea un termen desuet şi deloc potrivit războinicilor cu armuri de oţel şi inimi de piatră. De multe ori, însă, mai cavaleri s-au dovedit tocmai adversarii cavalerilor, cei numiţi „păgâni" şi consideraţi unelte ale Satanei pe pământ. Dintre aceştia, un nume nepieritor, prin faptele şi măreţia sa, rămâne cel al lui Saladin, temutul şi veneratul conducător musulman din secolul XII.

Saladin. Raynald de Chatillon a fost capturat şi decapitat, se spune, de însuşi Saladin. De asemenea, toţi cavalerii Templieri şi Ospitalieri au fost ucişi. Ceilalţi cruciaţi căzuţi prizonieri au fost răscumpăraţi. Curând, Saladin va recuceri aproape toate oraşele stăpânite de creştini de aici. Pe 2 octombrie 1187, Ierusalimul cădea în mâinile musulmanilor. Dar, spre deosebire de cruciaţi care, atunci când cuceriseră oraşul, masacraseră 70.000 de oameni neînarmaţi, Saladin a permis civililor să părăsească teferi Ierusalimul.

Saladin s-a născut într-o familie de origine kurdă din Tikrit, pe teritoriul actual al Irakului. Tatăl său, Najm ad-Din Ayyub, era guvernator al Baalbekului şi s-a îngrijit îndeaproape de educaţia fiului, care a fost trimis să deprindă tainele buchiilor la cea mai vestită *medressa* (instituţie de învăţământ musulmană) din Damasc. Aici, încă de tânăr, a intrat în serviciul emirului Nur ad-Din, primind educaţia militară din partea unchiului său, Shirkuh, un talentat comandant de oşti. În 1160, îl va însoţi de altfel pe acesta în expediţia împotriva Fatimizilor care stăpâneau Egiptul. După cucerirea acestei bogate ţări, Shirkuh a fost numit vizir, pe lângă califul Al-Adid, iar Saladin – primul său sfetnic. Timp de nouă ani, tânărul s-a iniţiat în ştiinţa guvernării şi, atunci când unchiul său a murit, i-a luat locul. Printr-o politică de mână fermă, el a revitalizat economia Egiptului, a reorganizat armata, numind în fruntea ei conducători fideli lui şi s-a ferit să intre în conflict cu Nur ad-Din, stăpânul său formal, chiar şi după ce devenise *de facto* conducător al Egiptului. Însă, imediat ce mesagerii i-au adus vestea că Nur ad-Din murise, în 1174, Saladin a luat titlul de sultan al Egiptului şi şi-a declarat independenţa faţă de oricare lider musulman, întemeind dinastia Ayyubidă.

Semiluna contra Crucii

Dorinţa cea mai mare a lui Saladin era să-i izgonească pe cruciaţi din Ţara Sfântă. Dar ştia că trebuia mai întâi să obţină sprijinul Siriei, pentru ca apoi, prinzându-i pe cavalerii apuseni ca într-un clește, din est şi din sud, să-i poată zdrobi. După moartea lui Nur ad-Din, tronul Siriei a fost ocupat de Salih al-Malik, un adolescent fără experienţă politică. Saladin a acţionat atunci într-un mod inedit: a mărşăluit spre Damasc şi, intrând în oraş, a anunţat că se căsătoreşte cu văduva lui Nur ad-Din, o femeie mult mai în vârstă decât el, dobândind astfel, potrivit obiceiului musulman, averea şi titlurile celui răposat. Singurele oraşe care s-au opus acestei stratageme, Alep şi Mosul, au fost cucerite în 1176 şi respectiv

Deşi au fost adversari, între Saladin şi Richard Inimă de Leu a existat, se pare, o relaţie cordială

1186. Deşi în perioada când încerca să-şi consolideze puterea în Siria, Saladin s-a ferit să intre în conflict cu cruciaţii, aceştia l-au atacat în dese rânduri, reuşind însă să-l învingă o singură dată, la Montgisard, pe 25 noiembrie 1177. Atunci, armatele unite ale lui Baudoin al IV-lea al Ierusalimului, şi ale Templierilor au zdrobit oastea musulmană. Doar o zecime din soldaţii lui Saladin s-au întors în Egipt. Sultanul a cerut pace, dar doar spre a-şi reface forţele, întrucât în 1179, el va prelua iniţiativa, învingându-i pe cruciaţi la Vadul lui Iacob. Dar cavalerii veniţi din Europa erau departe de a fi distruşi. În special Raynald de Chatillon, unul dintre cei mai viteji, dar şi mai cruzi dintre cruciaţi, se dovedise a fi inamicul numărul unu al lui Saladin. El ataca nu doar pe uscat, hărţuind caravanele, ci şi pe apă, căci bringanzii săi nu se fereau să atace corăbiile negustorilor musulmani. Raynald de Chatillon ameninţase că va ataca chiar oraşele sfinte ale Islamului, Mecca şi Medina. În 1187, Saladin a invadat regatul Ierusalimului, dând, pe 4 iulie, în acel an, cea mai faimoasă bătălie din istoria cruciadelor, la Hattin. Tactica liderului musulman s-a dovedit strălucită şi, deşi cruciaţii, conduşi de Guy de Lusignan, noul rege al Ierusalimului, erau mai bine înarmaţi, armata lor a fost anihilată. Hărţuiţi de arcaşii călare musulmani, lipsiţi de apă, cruciaţii au făcut popas, urmând să dea bătălia a doua zi. Dar, în cursul nopţii, Saladin a poruncit să se dea foc ierbii din preajma taberei cruciate. Orbiţi de fum, istoviţi de drum şi chinuiţi de sete, trufaşii cavaleri au fost o pradă uşoară pentru soldaţii lui

„Amantul" lui Richard?

Căderea Ierusalimului a produs o vie impresie în Europa, şi la îndemnul Papei, s-a organizat o nouă cruciadă, în fruntea căreia s-a aflat regele Angliei, Richard Inimă de Leu. Cruciaţii au reuşit să cucerească Accra, dar au fost învinşi la Arsuf, pe 7 septembrie 1191. Relaţia dintre Richard şi Saladin a dat naştere multor discuţii. Cei doi se respectau reciproc şi dădeau dovadă de un cavalerism desăvârşit. Auzind că Richard fusese rănit şi că îşi pierduse calul în bătălie, Saladin i-a trimis medicul său personal şi doi armăsari pur-sânge, foarte valoroşi. Nu lipsesc nici cei care susţin că, date fiind preferinţele homosexuale ale lui Richard, el să-l fi sedus pe sultan, deşi această ipoteză ni se pare hazardată, cu atât mai mult cu cât Saladin, mic de statură, firav şi chior, nu s-ar fi încadrat deloc printre chipeşii favoriţi ai suveranului englez...

Negocierile dintre cele două părţi s-au încheiat prin tratatul de la Ramla, din 1192, prin care Ierusalimul rămânea în mâinile musulmanilor, dar creştinilor li se permitea pelerinajul la Locurile Sfinte. În acelaşi timp, tratatul reducea Regatul Latin la o îngustă fâşie de teren, de-a lungul ţărmului Mediteranei. Dar Saladin nu s-a mai bucurat mult de victorie. La începutul anului următor, deşi cuprins de boală, el nu a renunţat la obiceiul de a pleca din Damasc, spre a-i întâmpina pe pelerinii veniţi de la Mecca. Vremea rece şi vântul îngheţat, aducător de zăpadă, l-au slăbit şi mai tare şi cuprins de febră temutul sultan a căzut la pat. Pe 3 martie, când Saladin îşi pierduse deja cunoştinţa, cadiul a citit deasupra capului său rugăciunile din Coran. Când clericul musulman a ajuns la versetul „Nu există alt Dumnezeu decât Allah, în El am nădăjduit!", Saladin a deschis ochii, a zâmbit, după care şi-a dat ultima suflare.

Cel al cărui nume însemna „Adevărul Credinţei" murea aşadar exact precum trăise, ca un musulman drept-credincios...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

3 august 1805

Muhammad Paşa devine guvernator al Egiptului

Născut în 1769, la Kavala, pe teritoriul actual al Greciei, ca supus otoman, cel care mai târziu va ajunge fondatorul Egiptului modern a fost în tinereţe un umil vânzător de tutun, devenind, graţie unei circumstanţe favorabile, comisionar al armatei turce şi ulterior ofiţer în cadrul acesteia. Aflat în Egipt la începutul anului 1798, ca ofiţer secund al unui contingent albanez din armata sultanului, tânărul a profitat de haosul creat de înfrângerea mamelucilor de către trupele lui Napoleon pentru a instaura un regim ferm la Cairo, bazându-se pe sprijinul liderilor locali, al clericilor şi al negustorilor bogaţi din capitala egipteană. Pe 3 august 1805, el va reuşi să obţină recunoaşterea ca vicerege (wali) al Egiptului, supus formal Imperiului Otoman. Spre a se impune, Muhammad a înnăbuşit cu cruzime revoltele puse la cale împotriva lui, masacrându-i fără milă pe conducătorii mamelucilor. Ei i-a invitat pe aceştia la palat, pentru a sărbători victoria împotriva rebeliunii wahhabite, şi a ordonat soldaţilor, postaţi pe acoperişuri, să-i împuşte pe când doreau să intre în clădire. Vrând să modernizeze armata egipteană, după modelul european, el a angajat un ofiţer francez, colonelul Seves (Suleiman Paşa) să antreneze câteva divizii de ţărani recrutaţi din Egiptul de Sus. Militarii de ocazie au devenit însă atât de pricepuţi în meşteşugul armelor încât în 1827, chiar sultanul Mahmud II va apela la ajutorul lor pentru a lupta contra grecilor, dornici să scuture jugul otoman. Dar înfrângerea flotei egiptene, în lupta de la Navarino, contra marilor puteri europene, situate de partea grecilor, va duce la o răcire a relaţiilor dintre vicerege şi sultan. Bun administrator, Muhammad Ali a încurajat dezvoltarea relaţiilor capitaliste în înapoiata sa ţară, ca şi cultivarea bumbacului pe suprafeţe extinse, cumpărând apoi întreaga recoltă pentru a o revinde englezilor. În 1832, el a invadat Siria, aflată în componenţa Imperiului Otoman, dornic, probabil, să devină stăpân peste acest imperiu. Doar intervenţia marilor puteri l-a salvat pe sultanul turc de la o înfrângere totală. Totuşi, fiul lui Muhammad, Ibrahim-Paşa, a devenit guvernator al Siriei iar Muhammad a fost recunoscut drept lider ereditar al Egiptului. În ultimii ani ai vieţii, starea de sănătate mintală a înţeleptului conducător de odinioară s-a degradat şi el a fost înlăturat, în 1848, complet senil, pentru a muri, un an mai târziu, la Cairo.

Se petrec între Cer şi Pământ

Proprietăţi vecine cu magia

Documentul militar britanic recent desecretizat recunoaşte că „fenomenele aeriene neexplicate" (FAN – termen preferat de oficialităţi) au o serie de proprietăţi de neînţeles: „Toate datele arată că FAN îşi poate schimba poziţia mai rapid decât manevrele oricărui avion", el are capacitatea de a „pluti", de a ateriza şi a decola vertical, să se deplaseze fără (sau cu puţin) zgomot şi să aibă, conform unor rapoarte, chiar comportament „inteligent". „S-a raportat că obiectele pot schimba direcţia de zbor instantaneu, se pot opri, pot accelera sau decelera" într-un mod imposibil pentru aeronavele pământeşti. Studiul precizează că în câteva rare ocazii radarele au putut determina viteza FAN. Într-un caz în care obiectul, de formă triunghiulară, a fost urmărit şi vizual, acesta şi-a mărit în două secunde viteza de la 185 km/oră la 1820 km/oră şi a coborât într-o secundă de la altitudinea de 2100 metri la 900 metri.

Capacităţile de manevrabilitate, lipsa bangului sonic etc. au făcut ca autorii studiului să recunoască faptul că „una dintre postulatele extreme este cea după care FAN reziduale (cele care nu pot fi nicicum explicate) ar fi de fapt vehicule aeriene artificiale, utilizând un potenţial ştiinţific şi principii inginereşti dincolo de cunoştinţele curente. Ele ar trebui să aibă, conform numeroaselor rapoarte, sisteme de propulsie care să asigure o gamă extraordinară de viteze şi acceleraţii, ca şi, probabil, capabilităţi în acelaşi timp endo- şi exo-atmosferice. Dacă acest postulat este adevărat, pot exista, în fapt, mijloace de propulsie dincolo de înţelegerea noastră curentă din Regatul Unit." Există şi alte proprietăţi neobişnuite. De pildă, uneori se spune că un FAN s-a împărţit în două sau că două FAN s-au contopit...

Pentru un astfel de vehicul urmează încă să fie înţelese: materialele, aparent lipsite de inerţie, necunoscute pentru tehnologiile pământene, ca şi agentul propulsor, care ar putea fi: antimaterie, câmpul gravitaţional, magnetic, electrostatic, câmpuri de torsiune (sau combinaţia acestora), dar şi câmpuri deocamdată nedescoperite de noi. Ar mai trebui înţelese şi proprietăţile plasmei de la suprafaţa vehiculului etc. care permite unui vehicul să anuleze aparent frecarea cu atmosfera. Masa FAN, care nu a putut fi determinată, ar putea să fie foarte mică sau absentă. Nu este exclus ca FAN, deşi are aparenţa unui obiect solid, să nu fie de fapt aşa ceva. O altă întrebare – spune studiul – este cum pot pretinşii „vizitatori" să supravieţuiască excepţionalelor acceleraţii, decelaraţii sau manevre în unghi. Neînţeles este şi modul lor de comunicare, care n-a putut fi interceptat. Ministerul Apărării al Regatului Unit nu dispune de artefacte tangibile, disponibile pentru a fi expuse public sau aduse la cunoştinţa autorităţilor. Au fost uneori prezentate materiale presupuse a fi de origine extraterestră, dar ele nu au conţinut elemente necunoscute.

În ciuda mărturiilor existente, autorii simt nevoia unor cercetări suplimentare, cu alte imagini, unghiuri, dimensiuni, viteze, sunete, mirosuri, pe cât posibil de la martori multipli, pentru a filtra mai bine explicabilul de inexplicabil. FAN pot fi văzute pe radar, dar există cazuri în care sunt observate vizual dar nu şi pe radar, sau invers. Au existat şi observaţii ale FAN cu mai multe radare de mai multe tipuri simultan, dar aceste cazuri au fost rare şi nu au permis precizarea unor parametri. Se poate presupune că dincolo de raza vizuală, în spatele norilor, etc. sunt numeroase FAN pe care radarele ar trebui să le vadă; totuşi observaţiile radar sunt mult mai puţine decât ne-am aştepta. Pentru ca detectarea radar să aibă loc, trebuie ca: ţinta să fie radar-reflectantă şi semnalul reflectat să se încadreze între pragurile stabilite pentru a fi afişate. Uneori ţintele sunt luate drept stoluri de păsări; alteori, deoarece se mişcă prea repede, ele depăşesc limita superioară a capacităţii de măsurare a vitezei prin efect Doppler. Radarul urmăreşte ţinta cu o anumită frecvenţă a impulsurilor, iar dacă semnalul primit de la ţintă nu se reconfirmă cu aceeaşi frecvenţă, sau dacă se află la o înălţime imposibilă pentru un vehicul pilotat, el va fi automat rejectat ca zgomot, deci nu va fi afişat pe ecran.

Autorii studiului admit că unele FAN pot fi la o altitudine mai mare decât capacitatea de observaţie a radarului (cca 30 km). Sunt menţionate şi alte cauze ale invizibilităţii radar, acestea au fost însă eliminate de cenzură în varianta desecretizată.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

M/31

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

Teroriştii şi puterea numerelor

Atentatele întreprinse în ultimii ani, în diverse puncte ale planetei, sunt fără îndoială cele mai sângeroase din întreaga istorie a omenirii, deschizând calea unui război total diferit de cele clasice, război în care combatanţii uneia dintre tabere nu se arată decât, eventual, să revendice masacrele plănuite şi dirijate de ei. La prima vedere, s-ar părea că teroriştii, indiferent ce cauză religioasă sau politică susţin, acţionează haotic, singurul lor scop fiind să comită cât mai multe crime, să-şi treacă pe răboj cât mai multe victime. Corespondentul nostru, inginerul Dan Corneliu Brăneanu, un mare pasionat al parapsihologiei, este însă de altă părere. Bazându-se pe argumente interesante, domnia sa susţine că teroriştii se ghidează, în acţiunile lor, după regulile numerologiei.

Puterea neştiută a numerelor

Faptul că numerele ar putea transmite o anumită energie vibraţională este admis de întreaga societate cu preocupări spiritualiste, dar şi de oricare om evoluat, căci s-a înţeles şi dovedit că există o ordine în Univers, bazată tocmai pe această dinamică vibratorie.

Studiul influenţei numerelor asupra oamenilor sau a unor forme de asociere a acestora (grupări, societăţi, state naţionale etc) se face în prezent în institute de prestigiu, cum ar fi Institutul de Investigaţii Numerice din California sau prin activităţi individuale care au generat tratate valoroase sau rubrici de specialitate în diferite publicaţii, plecându-se de la tradiţiile străvechi ale numerologiei. Analiza numerologică a unei entităţi, indiferent că e vorba despre o persoană individuală sau despre o colectivitate, se face atât pe baza analizei vibraţiei acesteia la data naşterii, cât şi pe baza numelui pe care-l poartă. Fiecare dintre cifrele de la 1 la 9 are caracteristici diferite care, prin interpretarea lor intrinsecă sau/şi corelativă (de exemplu naşterea cu numele) pot stabili structura, destinul şi posibilităţile potenţiale ale respectivei entităţi. Celelalte numere, indiferent care ar fi, se reduc, prin însumare, tot la seria 1-9. Excepţie de la această regulă fac numerele 11, 22, 33, etc., din care primele două şi în special 11 prezintă un interes deosebit. În istoria recentă a omenirii se constată o prezenţă repetată a numărului 11, pusă în legătură, de fiecare dată, cu evenimente sângeroase. Astfel, pe 11 septembrie 2001 au avut loc atentatele îndreptate asupra Statelor Unite iar pe 11 martie 2004 atentatele de la Madrid, în care şi-au pierdut viaţa şi mulţi români. Nu mai târziu de acum câteva zile, pe 11 iulie, la Bombay au avut loc o serie de explozii care au vizat, ca şi în Spania, trenurile cu navetişti, fiind evidentă dorinţa teroriştilor ce le-au pus la cale de a face cât mai multe victime. Toate cele trei atentate s-au desfăşurat la primele ore ale dimineţii, ultimele două după acelaşi tipic, de parcă teroriştii ar fi urmat un scenariu comun.

Să fie oare liderii spirituali aflaţi în spatele mişcărilor teroriste la curent cu caracteristicile oculte ale numărului 11? Pentru că trebuie să spunem, în numerologie 11 este considerat „număr maestru", având semnificaţii deosebite. El are o vibraţie superioară celorlalte numere şi poate genera o enormă tensiune nervoasă şi o puternică influenţă. Parapsihologul Claude de Saint-Martin arată că numărul 11 este numărul separării, făcând analogie şi cu numărul apostolilor, rămaşi 11 după trădarea lui Iuda.

„Numărul Păcatului"

Pe de altă parte, Sf. Augustin credea că 11 reprezintă încălcarea Legii, deoarece depăşeşte cu 1 cifra Decalogului, unitatea adăugată devenind un element perturbator al echilibrului spiritual stabilit. Ocultistul Agrippa mergea mai departe, considerându-l „numărul Păcatului" iar un alt înţelept, Lacuria, consideră că 11 este numărul celor ce caută să se îndepărteze de Dumnezeu. În tarot, 11 este numărul nesupunerii şi reprezintă forţa ocultă, oarbă şi secretă, care nu produce decât distrugere şi moarte şi care pare să-i ghideze pe aceşti teroriştii diabolici. Mai mult, în scrierile teologice, numărul 11 face trimitere la prevestirile sumbre... Deci o cifră ce pare să atragă după sine doar necazuri...

Şi chiar dacă în istorie numărul 11 a fost asociat şi unor evenimente favorabile, el este de obicei pus în legătură cu evenimente dramatice. S-au întâmplat multe lucruri teribile în această zi şi frecvenţa numărului 11 în acest context nu se poate să nu se dea de gândit. Atentatele groaznice care zguduie lumea, de câţiva ani încoace, toate petrecute în zile de 11, ne fac să ne întrebăm, pe bună dreptate: ce forţe oculte, cunoscătoare ale tainelor numerelor şi astrelor, se află în spatele teroriştilor, îndemnându-i să acţioneze doar atunci când circumstanţele le sunt întru totul favorabile?

E bine de ştiut

Algele marine, din care unele cu dimensiuni uriaşe, conţin elemente bogate în fier, iod, metaboliţi. Întâlnite pe mari întinderi litorale, algele sunt folosite şi în alimentaţie.

Deosebit de bogate în iod, algele combat boli grave ale glandei tiroide şi boli alimentare asociate. Este cunoscut că suntem făcuţi din elemente cum ar fi carbon, hidrogen, oxigen, azot, cât şi din calciu, fier, iod, alte minerale care fortifică oasele, întăresc muşchii, hrănesc în proporţii diferite creierul, inima, ficatul etc.

DARUL MĂRII

Populaţiile care suferă de carenţă de iod în alimentaţie, sunt guşogene, obeze, cu probleme de sănătate organică, cerebrală, intelectuală. Este o legătură echilibrată între nevoile de iod ale fiecăruia şi metabolismul lui. Lipsa iodului se manifestă asociat şi cu obezitate şi cu dificultatea de a slăbi. Corpii cetonici, lipidele, acizii graşi depuşi în timp sub forme diferite care afectează aparatul locomotor, dar şi organe vitale (inimă, ficat, artere) sunt un pericol pentru fiecare.

Pentru a evita deficitul de iod consumaţi sare iodată, nutrienţi alimentari din alge marine, varză sau conopidă. O soluţie ar fi şi peştele, cel oceanic în special, pastă de peşte etc. În cazul în care vă simţiţi slăbit, obosit, fără poftă de viaţă, cu perioade în care vă lipseşte motivaţia sau apar fenomene de depresie, asociate cu izolare de lume, căderea părului, frică de soare şi căutarea unor motive puerile pentru explicarea problemelor dumneavoastră şi dacă aveţi şi necazuri cu inima este necesar să vă luaţi o pauză de muncă. Excesul de muncă, arderile intense, episodice duc la apariţia pielii pigmentate, albicioase sau cu sclerodermie, cât şi la tulburări nervoase, asociate cu tremurături, crize, care sunt un semnal de alarmă.

Revenind la alge, arătăm că sunt folosite de popoarele mării, în bucătăria lor, pentru sănătate, sub formă de preparate externe, interne, adjuvante.

Nu uitaţi că un gram de sare iodată, bine folosit, îl poate duce pe copil la olimpiade sportive sau şcolare şi mai ales îl va forma ca adult.

Dr. VALERIU MANTA

PARISUL capitala eleganţei feminine

Spectacol grandios, de un infinit rafinament, prezentarea creaţiilor „haute couture" a prilejuit o fabuloasă călătorie în timp. Spectacolul a fost de o frumuseţe ce îţi tăia răsuflarea. Vă lăsăm să admiraţi cele mai inspirate creaţii.

Pentru dumneavoastră, doamnă

A mânca sănătos echivalează cu a trăi bine

S-a estimat că 87% dintre cei care sunt atenţi la felul cum se hrănesc nu au probleme de sănătate. De altfel, cu două milenii în urmă, Hipocrat, părintele medicinii, considera că „alimentaţia este primul medicament". Ce s-a schimbat? Azi se ştie ce este bun, ce este mai puţin bun, şi de ce. Dogmele alimentare cedează locul, puţin câte puţin, sfaturilor nutriţioniştilor, fondate, verificate ştiinţific. Nu mai există nicio îndoială că mâncând echilibrat şi optând pentru „alimentele bune" fiecare îşi valorifică şansele de a rămâne sănătos şi a preveni apariţia, de exemplu, a bolilor cardio-vasculare şi a cancerului. A mânca bine, echivalează cu a te simţi bine zilnic, a fi puternic în faţa stresului şi, evident, a-ţi păstra linia, a nu te îngrăşa.

În fiecare zi, corpul nostru prelucrează 1-1,5 kg de hrană. De-a lungul vieţii, digerăm 4 vaci, 20 porci, 8 oi, 400 pui, 250 kg peşte, 3000 kg pâine, paste făinoase sau orez, 7000 kg de legume şi fructe, 600 kg de unt, ulei sau margarină... Impresionant, nu? Aceste alimente ne procură nu numai energia necesară, ci şi continua reînnoire a globulelor roşii, a celulelor pielii, oaselor sau părului. De altfel, 200 de milioane din celulele noastre dispar în fiecare minut, pentru a fi înlocuite de altele, noi, viguroase, în cazul în care „carburantul" este bun, vulnerabile, dacă acesta este de o calitate scăzută. Toate aceste procese depind, în mare parte, de ceea ce consumăm. Din acest motiv, specialiştii afirmă că „oricine ar fi tatăl maladiei, cu certitudine, hrana, tipul de alimentaţie îi este mama".

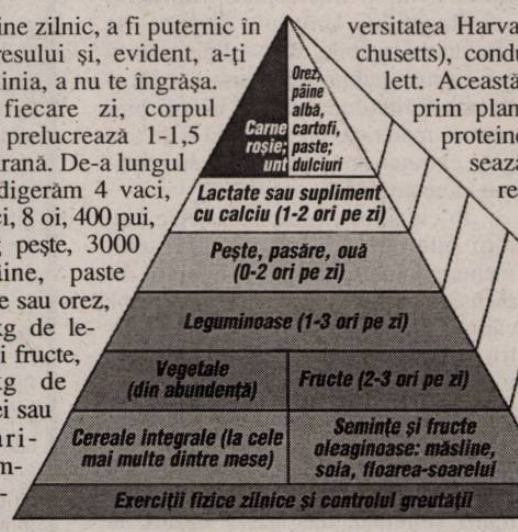

Un model de alimentaţie corectă îl reprezintă piramida nutriţională. Ea fixează regulile principale de urmat în fiecare zi pentru a ne hrăni. Cea mai bună piramidă alimentară din lume a fost imaginată de cercetătorii de la Universitatea Harvard (Boston, Massachusetts), conduşi de Walter Willett. Această piramidă pune în prim plan grăsimile „bune", proteinele „bune", nu plasează pe acelaşi plan cerealele complete şi pe cele rafinate, temperând consumul de produse lactate. Piramida alimentară ierarhizează alimentele în funcţie de cantităţi şi de frecvenţa de consum recomandată.

La baza piramidei sunt plasate cerealele integrale, uleiurile vegetale (mai ales de măsline) şi fructele oleaginoase (nuci, migdale, alune), care se recomandă a se consuma la fiecare masă. Palierul următor este ocupat de legume, (care trebuie consumate din abundenţă) şi fructe, cu care ar trebui să ne delectăm de 2-3 ori pe zi. Urmează peştele, carnea de pasăre şi ouăle, care ar trebui să se regăsească în farfuria noastră de 2 ori pe zi. Produsele lactate se recomandă a fi consumate o dată sau de două ori pe zi, iar în materie de alcool nutriţioniştii sunt generoşi: 1-2 pahare de vin pe zi, dacă nu există contraindicaţii clare. Pe ultimul palier al piramidei se găsesc carnea roşie, untul, pâinea albă, cartofii, prăjiturile, dulciurile, care se recomandă a fi consumate doar ocazional.

Despre cheia unei bune alimentaţii, săptămâna viitoare.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Cum scăpăm de coşuri

Chiar dacă apariţia coşurilor nu este la fel de frecventă ca în adolescenţă, la orice vârstă acestea crează o stare de disconfort. Din acest motiv este bine să ştim cum să scăpăm de ele.

◆ Poluarea cotidiană şi sebumul duc la astuparea porilor feţei, chiar dacă nu vă machiaţi. De aceea este util ca în fiecare seară să vă curăţaţi bine faţa cu un demachiant, un gel sau o spumă, după care să vă clătiţi bine obrazul. Dimineaţa procedaţi la fel.

◆ Cel puţin o dată pe săptămână faceţi un gomaj al feţei. Folosiţi pentru aceasta produsele cosmetice speciale sau măşti tradiţionale pregătite

de dumneavoastră (de exemplu, albuş de ou amestecat cu 1-2 linguri de tărâţe de grâu). În cazul tenurilor foarte sensibile, folosiţi albuş de ou fiert simplu, întins bine pe obraz, lăsat câteva minute, apoi îndepărtat prin masaj uşor al feţei.) Micile particule ale produsului de gomaj au rolul de a înlătura celulele moarte, reprezentând o adevărată gură de oxigen pentru tenurile asfixiate.

◆ Machiaţi-vă zilnic, chiar şi vara. Un machiaj uşor nu împiedică pielea să respire. Dimpotrivă, protejează împotriva poluării şi a razelor ultraviolete, care generează radicali liberi, accentuând secreţia de sebum.

◆ În tratarea coşurilor, argila este un aliat ce nu trebuie ignorat. Dezinfectaţi coşul apoi acoperiţi-l cu praf de argilă (cosmetică) dizolvată în puţină apă fiartă şi răcită. Aplicaţi argila seara şi lăsaţi să acţioneze toată noaptea. *(Alte detalii despre efectul argilei asupra tenului, săptămâna viitoare.)*

Gastronomice

Vă prezentăm şi de această dată câteva reţete trimise de doamna Matilda Tudoriu Schuster, din Cluj-Napoca.

Ochiuri cu ficat

4-6 ouă, 4-6 felii de franzelă, 2 linguri cu caşcaval ras, sare, unt, 1 ficat de gâscă sau ficat de porc, o lingură cu unt sau untură.

Se pun într-o cratiţă untul, ficatul spălat, puţină apă şi se lasă să fiarbă înăbuşit, la foc mic, până se înmoaie ficatul. Se prăjesc în unt feliile de franzelă, groase cât un deget, pe ambele părţi. Se aşază feliile prăjite pe un platou, se presară puţină sare, se taie ficatul în felii de mărimea feliilor de pâine şi se aşază peste acestea. Peste ficat se pune câte un ou ochi, preparat separat, la capac. Se rade puţin caşcaval. Împrejur se ornează farfuria cu felii de roşii şi castraveţi verzi. Se serveşte fierbinte.

Borş de legume cu limbă de porc

O limbă de porc, 1 morcov, 2 castraveţi verzi, 1 ardei gras roşu, leuştean, o ceapă cu codiţe verzi, ½ l apă, ½ l borş, sare.

Se opăreşte limba, se lasă să dea 2-3 clocote, se scoate, se lasă să se răcească, se curăţă de pieliţa groasă. Se taie felii sau cubuleţe. se spală zarzavatul, se curăţă. Morcovul se rade, ceapa se toacă mărunt, ardeiul se taie şuviţe, castraveţii se curăţă de coajă şi se taie cubuleţe. Într-o oală punem ulei şi călim morcovul ras. Amestecăm mereu, adăugăm apă, când apa clocoteşte punem ceapa tocată, ardeiul, castraveţii şi bucăţile de limbă. Se lasă să fiarbă. Când sunt fierte se adaugă borşul şi se potriveşte după gust. Se bate un ou cu 3-4 linguri cu smântână şi se toarnă în borş. Se adaugă crenguţa de leuştean tăiată mărunt. Se acoperă cu capac.

Mazăre cu limbă de porc

O limbă, 2 pachete cu mazăre congelată, 1 fir de ceapă verde gros, ½ legătură de mărar verde, o roşie.

Se spală limba, se opăreşte, se curăţă, se taie felii şi se pune la fiert într-o cratiţă. După ce a fiert limba se pune într-o cratiţă cu ceapa tăiată mărunt, se amestecă şi se lasă să mustească în sucul cărnii, împreună cu roşiile tăiate cubuleţe. Când începe a se rumeni se toarnă apa şi mazărea şi se lasă să fiarbă, amestecând uşor cu o lingură de lemn. Când este gata fiartă, amestecăm o lingură rasă de făină şi boia de ardei în puţină apă rece. Se toarnă peste mazăre şi se adaugă verdeaţa tocată. Se lasă să mai dea un clocot, două.

Caise cu frişcă

15 caise, 250 g zahăr (1 pahar), ½ pahar cu apă, 500 g frişcă.

Se spală caisele, se rup în două, se scot sâmburii. Se prepară un sirop din zahăr şi apă, se adaugă caisele. Se lasă puţin să fiarbă. Se scot, se lasă să se răcească. Se aşază pe o farfurie mare pentru desert. Se toarnă frişca peste caise şi se ornează cu jumătăţi de caise înşiropate. Se pun în frigider sau puţin la congelator.

LUMEA CELOR TREI CONTINENTE

Filozofului englez Francis Bacon (1561-1626) i se atribuie această zicală: „Perioada de tinereţe a unui mare om oferă deseori informaţii mult mai importante decât celelalte perioade ale vieţii acestuia, ghidând posteritatea spre o estimare exactă a caracterului lui". Aşa încât, pentru o mai bună ghidare spre caracterul lui Amerigo Vespucci, trebuie să începem cu prima parte a vieţii celui care s-a născut pe 9 martie 1454 la Florenţa. A fost al treilea copil al lui Ser Nastagio Vespucci şi al Lisei di Giovanni Mini. O familie considerată una dintre cele mai cultivate şi respectate în aristocraţia Florenţei, ca dovadă că în 1472, tatăl lui Amerigo a comandat unui faimos artist renascentist, Domenico Ghirlandaio, să-i picteze un portret de familie pe o biserică ridicată de familia Vespucci în 1383. Deşi vorbim despre un mare aventurier, descoperitorul Lumii Noi, e bine de amintit că omul nu era un incult. Unchiul lui Amerigo, Giorgio Antonio Vespucci, preot, cărturar, colecţionar de manuscrise şi proprietar al unei librării, a avut o puternică influenţă asupra copilului. Cu un an înainte de naşterea lui Amerigo, Giorgio a deschis o şcoală la mănăstirea San Marco, pentru fiii nobililor din Florenţa, şcoală pe care avea s-o frecventeze şi Amerigo atunci când a împlinit vârsta studiilor. Aici s-a îndrăgostit de scrierile lui Virgiliu, Dante şi Petrarca, aici a învăţat Amerigo la perfecţiune limba cărturarilor vremii, latina. În plus, Giorgio i-a deschis apetitul tânărului Vespucci pentru ştiinţele fizicii, în special pentru scrierile lui Aristotel şi Ptolemeu, care includeau astronomia, cosmografia şi geografia. Unchiul Giorgio avea planuri mari cu nepotul său, pe care îl vedea drept omul care trebuia să salveze averea, cam pe ducă, a familiei Vespucci. La aşa ceva se gândea şi tatăl său, Ser Nastagio, care îşi pregătea fiul pentru o carieră de negustor. De aceea, când

Hartă de la 1482: nici urmă de America!

a venit timpul studiilor superioare, Ser Nastagio l-a păstrat pe Amerigo în Florenţa şi nu l-a trimis la faimoasa Universitate din Pisa. Dar la Florenţa trăia cel mai mare cunoscător al geografiei, Paolo Toscanelli (1397-1482), el fiind directorul bibliotecii mănăstirii San Marco, al cărui proprietar era unchiul lui Amerigo. Este imposibil ca studentul să nu-l fi întâlnit pe profesor, mai ales că Toscanelli era şi cel mai mare cosmograf al timpului său şi în plus era şi desenator şi colecţionar de hărţi. El însuşi a visat să călătorească spre „Indii" prin Vest, cu ceva timp înainte de Columb. Vârsta l-a împiedicat să-şi trăiască visul, dar fără îndoială că el a fost cel care i-a plantat în minte lui Amerigo ideea de a călători către apus, peste oceanul Atlantic. Dar până la marea aventură de la sfârşitul secolului al XV-lea şi începutul secolului următor, mai era ceva şi nu ne rămâne decât de văzut traiectoria tânărului Amerigo, imediat după moartea tatălui său în 1478. La 22 de ani, tânărul Vespucci a devenit capul familiei, dar a intrat şi în lumea bună a afacerilor. Lui Amerigo i s-a oferit şansa de a-şi demonstra experienţa în afaceri în momentul în care a devenit manager al banilor familiei Medici la vremea în care Lorenzo di Pier şi Giovanni erau mai marii Florenţei. Timp de 16 ani, Amerigo Vespucci, viitorul aventurier al mărilor, a fost agentul familiei Medici, ocupându-se de afacerile lor comerciale: a vândut şi a cumpărat, s-a ocupat de transportul bunurilor şi a dobândit o frumoasă avere. Plictisit să ţină în spate o mulţime de membri ai familiei sale, Amerigo a ales în 1491 Spania pentru că, la acea vreme, Spania era ţara tuturor posibilităţilor şi locul ales de cei mai mulţi negustori străini, în special florentini. E adevărat că pe atunci Spania era împărţită între Regina Isabela şi regele Ferdinand şi că Inchiziţia lui Torquemada era în acţiune. Cu toate acestea, în 1493, toată Spania vorbea despre aventura lui Columb care ajunsese în „Indii" navigând spre vest. Era momentul propice pentru ca Amerigo Vespucci să transforme visul lui Toscanelli în realitate.

GEORGE CUŞNARENCU

Becurile cu neon
BOMBE ECOLOGICE

Becurile (sau tuburile) fluorescente consumă de cinci ori mai puţină energie electrică decât cele obişnuite. Cu toate astea, cererea pieţii în ţările europene dezvoltate e marginală. La nivel mondial, anual, se vând 16 milioane de astfel de becuri. În componenţa lor intră un metal greu, mercurul, care ridică probleme din punct de vedere ecologic. Un bec (sau un „neon") conţine câteva miligrame de mercur. Reciclarea lor constituie o problemă. O mare parte din ele sfârşesc, adesea, sparte, în pubele. Un risc pentru sănătate, aparent minor, dar care se amplifică în asociere cu sursele de mercur industriale (un mare pericol îl reprezintă centralele termice), cu mercurul folosit în cabinetele dentare (amalgamuri pe bază de mercur), cu cel provenit din incinerarea diverselor deşeuri menajere etc.

Ţinând cont de numărul relativ mic al becurilor şi tuburilor fluorescente, incinerarea acestora e departe de a fi

catastrofală. Sub formă lichidă, mercurul e cvasiinofensiv. Sub formă gazoasă, aşa cum se prezintă în becurile fluorescente, acesta poate pătrunde în organism prin căile respiratorii sau prin piele. De aici e transportat de sânge spre sistemul nervos central şi spre principalele organe de detoxifiere şi filtrare în care se acumulează. Apare fenomenul de bioacumulare, responsabil, printre altele, de tulburări neurologice şi respiratorii grave şi, în unele cazuri, de insuficienţă renală. E de înţeles, aşadar, de ce e importantă tratarea acestor becuri după utilizare, chiar dacă nivelul de mercur e foarte scăzut. Despre ele s-a vorbit şi se vorbeşte doar din punct de vedere economic, comercial, evitându-se să se semnaleze problema reciclării. Ar fi normal (în unele ţări funcţionează o lege în acest sens) ca aceste becuri, asemenea bateriilor (suntem încă în Occident!) să fie depuse în punctele speciale de colectare, dacă există...

Aceeaşi lege care îi obligă pe producători şi distribuitori, după principiul poluator-plătitor, să preia gratuit becurile pentru a le trata. Rar însă se întâmplă acest lucru. Chiar în Occident. Filierele de reciclare există, permiţând, în general, recuperarea a aproximativ 80% din componentele lămpilor care sunt repuse pe piaţă sub formă de materie primă. Există societăţi serioase şi societăţi care se sustrag acestei responsabilităţi. Un exemplu demn de urmat este Suedia unde 90% din becuri sunt colectate şi reciclate. Dar acest obiectiv ar putea fi atins prin implicarea campaniilor de informare, prin asigurarea unor noi puncte de colectare şi prin eforturi de triere a deşeurilor.

DORIN MĂRAN

Să nu uităm Hiroshima!...

În urmă cu un an, omenirea a comemorat – deşi nici pe departe cu forţa cuvenită – deschiderea practică a ***erei atomice,*** *în urmă cu şase decenii. Actul iresponsabil şi aberant din august 1945, prin care au fost trimise în moarte, în numai câteva secunde, sute de mii de victime, nu poate avea nici un fel de justificare în memoria civilizaţiei umane. Hiroshima (06.VIII.'45) şi Nagasaki (09.VIII.'45) reprezintă poate cea mai întunecată pată din istoria contemporană, moment după care, ca să preluăm un slogan lansat mult mai recent în spaţiul de unde au pornit atunci avioanele ucigaşe,* ***nimic nu a mai fost ca înainte.*** *Despre derularea holocaustului pus la cale de cinicii cavaleri ai Apocalipsei, ne-a rămas însă şi o mărturie şocantă, jurnalul dr. Michihiko Hachiya, victimă şi supravieţuitor al infernului atomic. Iată câteva fragmente grăitoare.*

„6 august 1945. (...) Stau întins pe terasă, îmbrăcat în pantaloni şi în maieu; noaptea trecută am fost de gardă la spital. Deodată, a izbucnit un fulger, apoi altul şi-mi amintesc – întotdeauna ne amintim lucruri stupide – că mă întrebam dacă sunt pâlpâiri de becuri cu magneziu sau scânteile provocate de un troleibuz. Umbre şi reflectări, totul a dispărut. A rămas doar un nor de praf, în mijlocul căruia nu zăresc decât un stâlp de lemn ce susţinea o parte a acoperişului casei mele. Are o înclinaţie bizară şi acoperişul însuşi dă senzaţia că se clatină. Instinctiv, încep să alerg. Sau, cel puţin, încerc. Inutil.

Grinzile se izbesc de pământ. Alerg disperat către grădină şi acolo îmi dau seama că sunt complet gol. Ce s-a întâmplat cu pantalonii şi cu maieul meu? Ce s-a întâmplat? Îmi privesc partea dreaptă a corpului: e plină de sânge. Am şi o rană în coapsă. Ceva cald îmi curge în gură, obrazul îmi e sfâşiat. Îmi trec palma peste gât şi găsesc o bucată de sticlă, pe care o privesc cu detaşare, ca şi cum m-aş afla în laboratorul meu, aplecat deasupra microscopului. Deodată, mă gândesc: «Dar soţia mea, unde a dispărut?» Încep să o strig. Sângele continuă să ţâşnească. Poate că am carotida secţionată şi o să sângerez aşa, până la moarte, ca un porc înjunghiat? Strig din nou: «Yacho-San, unde eşti? A fost aruncată o bombă de cinci tone. Răspunde-mi!»

Palid şi îngrozit, plin de sânge, o zăresc ieşind din curtea casei. Acum ne aflăm în stradă şi simt cum calc pe ceva moale. Mă cutremur, văzând că e o mână de om, a unui om tânăr. Casa în faţa căreia ne aflăm se prăbuşeşte, ca şi cum ar fi fost făcută din carton. Apoi, chiar locuinţa noastră începe să se clatine şi se năruie într-un nor de praf. Întreaga stradă se fărâmiţează. Din toate părţile, izbucnesc incendii iar flăcările sunt purtate de vânt din ce în ce mai departe..."

„13 august 1945. După masa de dimineaţă, am împrumutat o bicicletă şi m-am îndreptat către Muntele Aisi, în apropierea căruia se spune că a căzut bomba. Podul, construit în întregime din oţel, s-a scufundat în râu şi e lamentabil să vezi o asemenea lucrare deosebită distrusă astfel, ca un băţ de chibrit rupt de un copil. Ceva mai departe, pe malul estic, se înalţă înainte cea mai admirată clădire din Hiroshima: Muzeul Ştiinţei şi al Industriei. Domul lui de bronz a dispărut, zidurile sunt calcinate şi parţial prăbuşite spre interior, totul a fost devorat de incendiu. Privesc în tăcere ruinele, care în ochii mei simbolizează distrugerea întregului oraş, apoi plec către prefectură, să-l caut pe dr. Kitajima.

«Cred că aţi auzit vorbindu-se că bomba căzută era una atomică...». Sunt primele lui cuvinte. Apoi adaugă: «Tocmai am înţeles că efectele acestei bombe vor dura 75 de ani şi că de acum, viaţa la Hiroshima va fi imposibilă.» Mă întorc la spital plin de nelinişte şi aproape toate discuţiile se poartă în jurul pericolului de a locui la Hiroshima, în următorii 75 de ani. Pentru unii, e o stupiditate. Dar pentru alţii, nimic nu e imposibil, după ce au văzut cum încep să moară oameni aparent neafectaţi de explozie. În general, oamenii atribuie aceste decese neaşteptate unor gaze otrăvitoare, care continuă să se degaje din ruine. Eu însă nu cred..."

*

Au trecut doar 60 de ani de-atunci şi bomba de la Hiroshima îşi continuă lucrarea diabolică. Din nefericire, „seniorii războiului" n-au învăţat nimic din această tragedie fără precedent şi ucid mai departe, prin metode mai mult sau mai puţin necunoscute. În schimbul nenumăratelor vieţi omeneşti, dobândesc bogăţii şi putere.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să vorbim corect!

Care pe care!

Auzim de multe ori, de prea multe ori, din nefericire chiar în vorbirea unor persoane cu şcoală, exprimări ca: „Prietenul care l-am văzut...", „Omul care l-am întrebat..." etc. În acest caz, pronumele relativ din propoziţia atributivă cere obligatoriu prepoziţia „pe", deoarece îndeplineşte funcţia de complement direct şi stă în cazul acuzativ. Situaţia nu trebuie confundată cu propoziţii ca: „Prietenul care mi-a scris" în care acelaşi pronume relativ stă în cazul nominativ, îndeplinind funcţia de subiect. Exprimarea corectă în cazul citat ar fi aşadar „Prietenul pe care l-am văzut...", „Omul pe care l-am întrebat..." etc.

Chiar dacă formularea ni se pare mai complicată, trebuie să ne obişnuim cu ea, fiind singura corectă şi admisă de normele în vigoare. *(I.S.)*

TRADIȚII

Unul dintre cele mai puțin numeroase comunități din India este cea a etniei Toda, trăitoare în sudul țării. Printre legendele celor 800-900 de persoane care alcătuiesc triburile Toda (la finele lui 2005) se află cea legată de teama față de tigri. Folclorul Toda spune că primul șef al comunității a murit, în vremuri ancestrale,

„COLIBA TIGRILOR"

ucis de un tigru. Ulterior, mai mulți copii fuseseră răpiți de tigroaicele care nu aveau pui, iar felinele îi învățau să ucidă oameni. Deși statisticile oficiale nu arată deloc faptul că tigrii ar reprezenta o amenințare pentru viața oamenilor, comunitatea Toda își construiește – conform temerii tradiționale – numai colibe din bambus cu intrare foarte ingustă. O astfel de colibă are 3 metri înălțime, 5 metri lungime și 3 metri lățime, dar o ușă de numai 60-70 centimetri înălțime! Oamenii ies și intră de-a bușilea, dar sunt liniștiți în ceea ce privește „accesul fierelor". De remarcat că cele mai multe atacuri vin din partea șerpilor, din cauza cărora ușița stă permanent închisă.

Femei frumoase atrase de Mafie

Din cele mai multe și mai faimoase cazuri, femeile au reprezentat pentru mafioți o anexă sentimentală sau un mijloc eficient de a-și crea o imagine de familiști convinși. Căci pentru membrii de vază ai mafiei americane imaginea de „băieți de treabă și așezați la casele lor" era (este) esențială. Dar marile iubiri au izbucnit și în sânul tagmei gangsterilor și unele din femeile asociate marilor capi interlopi au reținut atenția presei, în pofida discreției din jurul unor astfel de personaje.

Pentru unii „boși" mafioți, femeia era doar o recreație necesară unor bărbați ocupați și stresați de afacerile dubioase și de anchetele poliției. În consecință, prostituatele au jucat un rol decisiv în soarta unora, precum Al Capone și Willie Moretti. Ambii au contractat sifilis de la astfel de dame de consumație. Capone a murit, iar Moretti (1894-1951) a avut probleme cerebrale și a fost executat, la ordinele lui Vito Genovese și Albert Anastasia, căci „i se mărise limba"... Dramele femeilor oneste din preajma mafiei sunt cele care au atras dintotdeauna atenția, întrucât în sufletul lor exista permanent dilema cooperării sau nu cu oamenii legii.

Două decenii cu microfoane ascunse

Unul dintre cele mai tulburătoare cazuri de femei implicate în viața mafioților a fost cel al lui Arlyne Brickman. Drama acestei femei a durat aproape douăzeci și doi de ani, timp în care a colaborat cu poliția din proprie inițiativă. Până în anul 1970, ea fusese extrem de apreciată pentru veniturile aduse familiei mafiote din New York de care aparținea. Dar viața dublă a început datorită unui șoc psihic suferit în acele vremuri: a fost violată, iar făptașul, deși cunoscut, nu a putut fi pedepsit. Atunci Arlyne a jurat să se răzbune și întreaga ei viață – după cum mărturisește în autobiografia intitulată „Mob Girl" – nu a mai fost decât expresia setei de revanșă. „Am purtat microfoane corporale timp de peste două decenii", spune ea, și am fost martor al acuzării împotriva unor capi precum Carmine Persico și Anthony Scarpata. De asemenea, Arlyne Brickman a depus mărturie și împotriva unui fost iubit al cântăreței Madonna, suspectat de trafic de droguri. Îndârjirea cu care această femeie a combătut din umbră mafia din New York s-a amplificat atunci când boss-ul Bobby Frischetti a amenințat-o cu violarea fiicei ei. Atunci relatările sale către poliție s-au amplificat; totul se făcea în mod voluntar și pentru anumite sume de bani. A colaborat cu peste 20 de agenții și a contribuit la peste 25 de arestări ale unor mafioți de ranguri diferite. Frapant pentru opinia publică a fost faptul că Arlyne nu a regretat apartenența sa la structurile mafiote din New York, pentru că, după cum spunea ea însăși, „asta mi-a asigurat o viață strălucitoare"...

Nu la fel de „norocoase" au fost alte două femei celebre mafiote. La numai 19 ani, frumoasa Cherie Golden a fost găsită împușcată în cap, alături de iubitul ei, mafiotul John Quinn. Acesta era specializat în traficul cu mașini furate și în 1977 ajunsese să aibă o mică industrie proprie. Succesul său i-a deranjat pe boșii Roy DeMeo și Nino Gaggi, ce au angajat asasini pentru a-l ucide. Înscenarea – dublă crimă pasională – a fost dejucată de poliție. La rândul ei, blonda cu ochi albaștri, Janice Drake, a fost ucisă cu sânge rece, fără ca asasinatul să fie vreodată rezolvat. Femeia, căsătorită cu actorul de comedie Alan Drake, a făcut greșeala să intre în legătură cu Anthony „Augie" Carfano și cu celebrul Albert Anastasia. Atunci când Augie a intrat în disgrația unor capi precum Frank Costello sau Lucky Luciano, el și amanta sa au fost anihilați.

Janice Drake se afla întâmplător în acea noapte cu amantul.

Judith Exner și „Biroul oval"

Un caz special îl reprezintă femeia care, deși în strânsă legătură cu un mare boss mafiot din Chicago, a intrat – se spune – în grațiile lui John F. Kennedy. Istoria palpitantă a lui Judith Campbell (viitoare Exner) a început în anul 1960. Atunci, unul dintre prietenii ei, Frank Sinatra, i-a făcut cunoștință cu senatorul democrat de Massachusetts Jack Kennedy – viitorul președinte. Totul s-a petrecut în atmosfera încinsă din Las Vegas și – spune presa americană – s-a conturat din acel moment un „triunghi platonic de amici" compus din Judith, Sinatra și Kennedy.

Legătura specială dintre acea femeie răpitor de frumoasă nu a încetat nici când Kennedy a ajuns la Casa Albă, unde Judith ar fi dejunat chiar în Biroul oval. Evident, acea întâmplare nu a scăpat FBI-ului și însuși J.Edgar Hoover, șeful acestei instituții, ar fi elaborat o notă despre întâlnirile lor, pentru a-l avertiza pe Kennedy despre cercurile în care se rotește Judith. Despre ce vorbea Hoover? Același Frank Sinatra i-a făcut cunoștință fermecătoarei femei cu Sam Giancana, cunoscut în familiile mafiote sub porecla de „Flood" (Potopul). Fără a intra în detaliile speculative ale acestui caz de femeie implicată treburile capilor mafiote din Chicago, aș vrea doar să amintesc faptul că FBI-ul era la curent cu informațiile pe care Judith i le transmitea lui Kennedy, cu sau fără cunoștința lui Sam Giancana. Printre aceste informații existau și „amănunte" cu privire la activitatea lui Fidel Castro... Spre deosebire de multe alte femei asociate mafiei americane, Judith Exner a murit în patul ei (de cancer, în 1999), deoarece respectase – în pofida numeroaselor audieri – „omerta", adică legea tăcerii.

Duelistul și odalisca

Unul dintre cei mai apeciați pictori orientaliști francezi – după Ingres – este Jean Léon Gérôme (1834-1904), născut la Vesoul, în apropierea graniței dintre Franța și Elveția. Fiu de fierar, micul Jean Léon s-a impus ca un mare talent de desenator în fața părinților, care niciun moment nu se gândeau că fiul lor cel mai mic (din cei cinci copii ai familiei) va ajunge unul dintre cei mai apropiați artiști francezi ai sfârșitului de veac XIX, inclusiv în Anglia și Prusia. Marea lui șansă a fost profesorul de pictură din liceu care l-a trimis cu o scrisoare de recomandare la Paris, la marele maestru al epocii, Paul Delaroche – fondator de școală de pictură. A fost prima mare șansă a lui Gérôme, și anume cea din domeniul artistic. Și asta pentru că marele pictor romantic a mai avut în viață încă două „momente astrale", care i-au marcat întreaga viață.

Deși nu era aventuros din fire, acest „maestrul al odaliscelor" a iubit călătoriile inițiatice precum marii renascentiști. Numai că, spre deosebire de unii înaintași ai săi, francezul s-a orientat către ospitalitatea și misterele vieții din Orient, și mai ales către frumusețea paradisiacă a femeilor arabe. După una din aceste visite îndelungate – din Turcia, Egipt și până-n Irak – pictorul se îndrăgostește nebunește de fiica unui mare comersant de artă al acelor vremuri, Adolph Goupil. Pe atunci era o mare șansă să intri în grațiile unui astfel de personaj, deoarece artiștii se puteau întreține mai bine dacă își vindeau operele în cercurile sus-puse și nu numai prin intermediul expozițiilor (care erau destul de rare). Însă iubirea pentru Marie, cu care planifică să se căsătorească cât mai curând, s-a izbit de rivalitatea unui anume domn Stevens, un dealer de artă bogat și tânăr, la fel de doritor să-și lege viața de fiica lui Goupil. Între cei doi au existat la început polemici duse prin intermediul unor cunoscuți care se amuzau pe seama luptei pentru fiica bogătașului. Dar la un moment dat, cei doi amorezi se întâlnesc, se iau la harță și Stevens îl provoacă la duel pe Gérôme. Adversarul pictorului era cunoscut drept un excelent pistolar, datorită antecedentelor sale duelistice. Dar Gérôme riscă și, într-o dimineață de vară a anului 1861, cei doi rivali se întâlnesc într-o pădure de lângă Paris. Martorii au asupra lor două pistoale și nimic nu mai putea împiedica înfruntarea. Dar în ultimul moment, la fața locului apare un prieten al lui Gérôme, dr. Lorrain. Acesta voia să-l împiedice pe pictor să cadă pradă versatului său adversar. Numai că Stevens a apucat să tragă asupra rivalului. Glonțul i-a atins mâna stângă și s-a oprit în umăr... Gerome supraviețuia riscantei întâmplări și cariera sa urma să atingă gloria (a fost onorat chiar cu Legiunea de Onoare). Ulterior, după ce s-a însurat cu Marie Goupil, și-a dus familia la Londra și a participat la asediul Parisului din 1871...Din 1878, Gerome s-a remarcat și ca sculptor, dar marea lui pasiune pentru pictura de inspirație orientală l-a făcut celebru. A murit în ianuarie 1904, după ce își anticipase decesul spunând „...m-am săturat de acest teatru al lumii, plin de mizerie. Vreau să scap". Nu se știe de ce, și-a dat sufletul admirând un autoportret al lui Rembrandt.

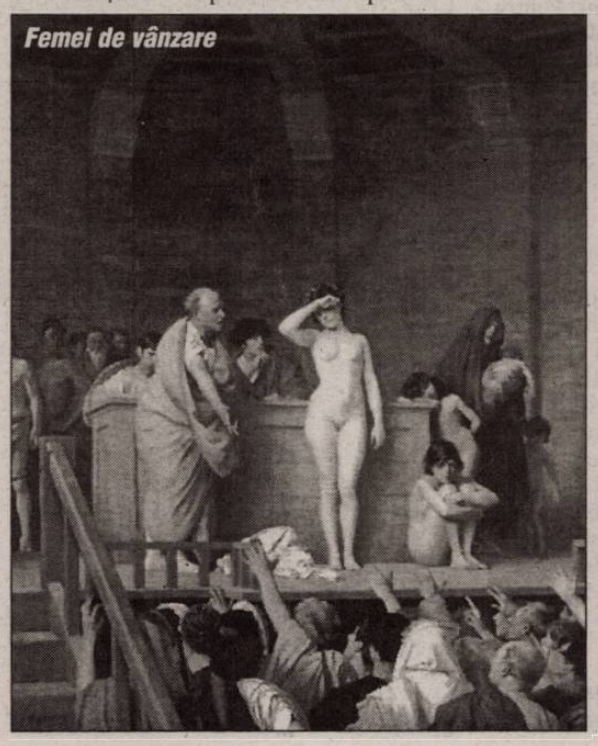

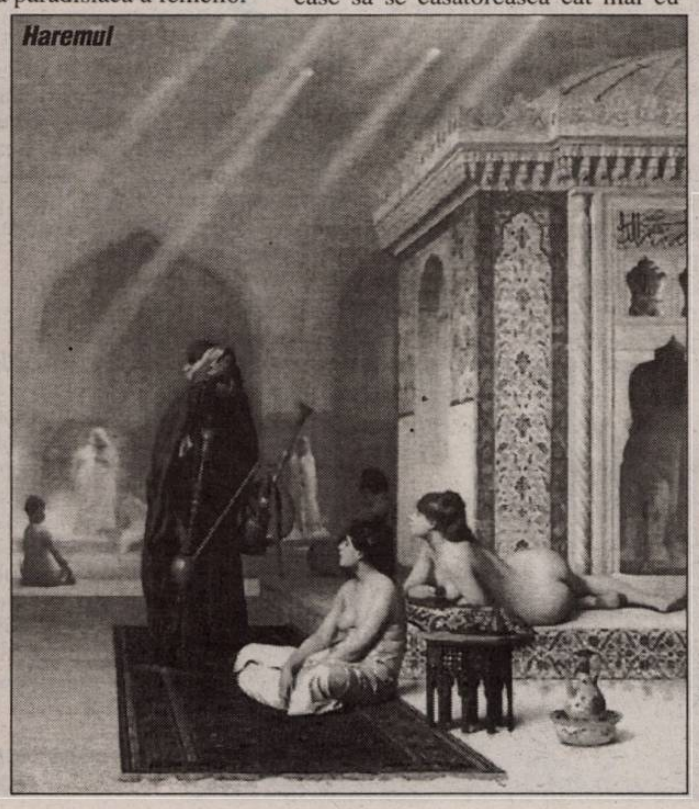

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...în lacul Baikal se varsă 330 de râuri? Este lacul cel mai adânc (circa 1620 metri) și cu cel mai mare volum de*

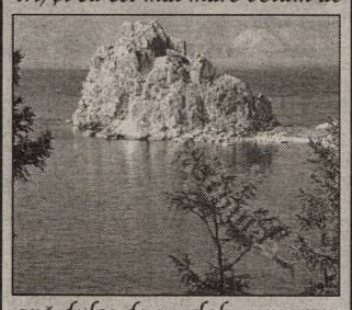

apă dulce de pe glob, reprezentând o cincime din rezervele de apă dulce ale plantei.

◆ *...calendarul gregorian are cea mai mare răspândire de pe planetă? Datează din 1582 și își trage numele de la Papa Grigore al XIII-lea, care l-a introdus.*

◆ *...arborii bonsai, cultivați în Asia, au fost cunoscuți în Europa abia la sfârșitul*

secolului al XIX-lea? Au fost expuși pentru prima oară la Expoziția universală de la Paris în 1899.

◆ *...cele mai calde ape termale de pe Terra se află în Mexic și Venezuela? Temperatura lor atinge +97°C.*

◆ *...taigaua este o pădure de conifere? Se întinde în*

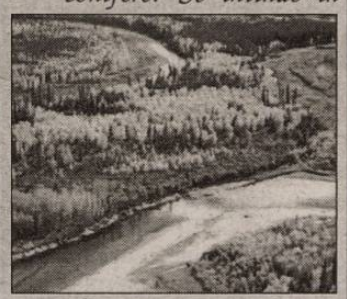

nordul Europei, Asiei și Americii de Nord.

◆ *...în muzică prin „capriciu" se înțelege o piesă de virtuozitate? Are o construcție liberă.*

◆ *...cel mai puternic ecou se produce în munții din jurul lacului Killarney din Irlan-*

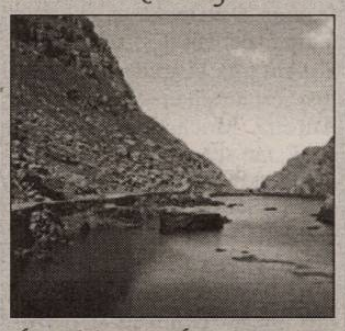

da? Aici sunetul unei trompete se repetă până la 100 de ori.

Știați că...

Brissac

În una dintre cele mai renumite regiuni ale Franței, pe Valea Loirei, nu departe de Angers, pe terenurile cunoscute în zilele noastre sub numele Brissac, se înălțau odinioară numeroase mori. Numele acestor locuri vine de la porecla unui morar din vremurile carolingiene.

Se povestește astfel că acesta avea obiceiul să facă o gaură în fiecare sac al clienților și să adune făina care curgea pe podea. De aici porecla „Brêcke-sac" (Spărtură în sac) devenită apoi Brissac.

Foulques Nerra, conte de Anjou, a fost cel care a ridicat aici castelul fortăreață, proprietarii acestuia fiind până în 1434 oameni de arme. În cele din urmă castelul a fost achiziționat de Pierre de Brézé, personaj atașat curții regale, ministru sub Carol al VII-lea și Ludovic al XI-lea. Castelul a fost supus unor serioase lucrări de restaurare, dar în zilele noastre numai cele două turnuri cu metereze, aflate în colțuri, mai amintesc respectiva perioadă. În 1502 (sau 1492 după unele surse) castelul și împrejurimile au fost cumpărate de Réné de Cossé. Se spune, că ultimul proprietar, Jacques de Brézé, se grăbise să vândă castelul după ce o ucisese pe soția sa, Charlotte, împreună cu amantul ei. Aceeași legendă povestește că fantoma castelanei bântuie sălile chiar și în zilele noastre.

Războaiele religioase au adus mari stricăciuni castelului, care, în 1614, a fost transformat aproape cu totul de către Carol al II-lea de Cossé, duce de Brissac, Mareșal de Franța. Acesta a solicitat sprijinul celebrului arhitect Jacques Corbineau, care a proiectat un edificiu grandios, urmând să fie unic în epocă. Erau prevăzute șapte etaje, o înălțime neobișnuită pentru începutul secolului al XVII-lea. Lucrările au avut în vedere partea centrală, fără ca turnurile să fie atinse. Proprietarul a intrat însă mai activ în viața politică, neglijând, în parte, construcția care, la moartea sa, în 1621, nu era terminată. Castelul nu atinsese înălțimea dorită, dar i s-a confecționat repede un acoperiș punându-se astfel capăt lucrărilor. Edificiul este în mod vizibil influențat de Renașterea italiană, ca și alte castele de pe Valea Loirei. Fațadele orientale și nordice privesc spre micul oraș Brissac și spre parcul Aubence din apropiere. Acoperișul de ardezie este perforat de coșuri înalte iar ferestrele au timpane (suprafețele de deasupra) rotunde sau triunghiulare, frumos ornamentate.

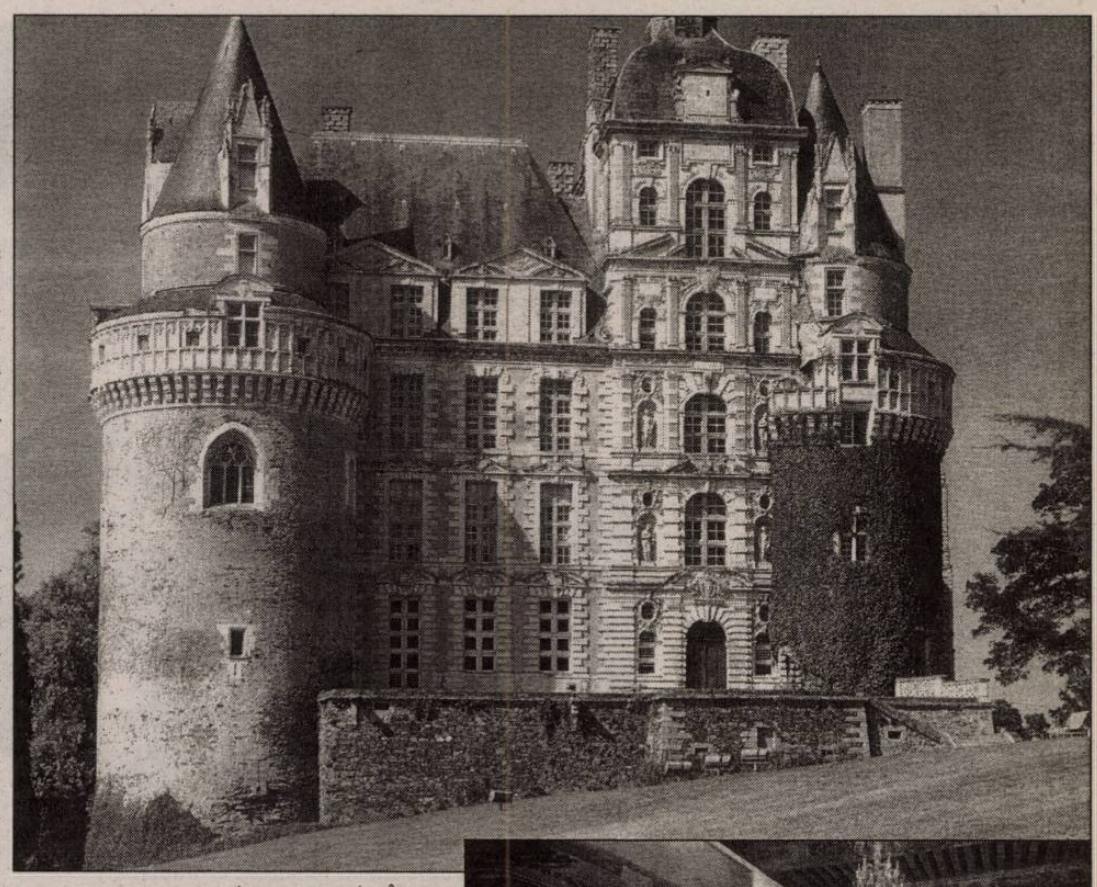

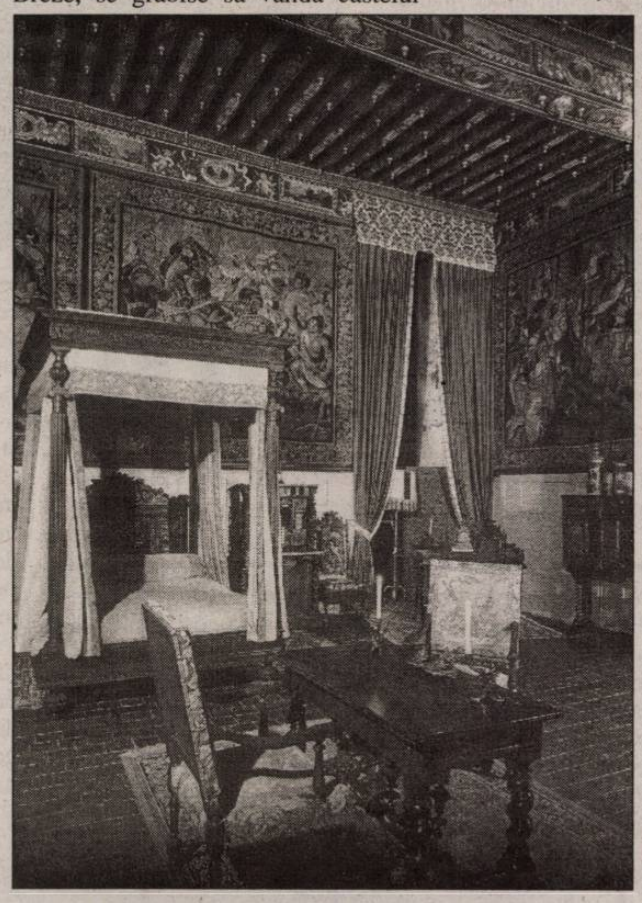

În acest castel la 12 august 1620 a avut loc una dintre numeroasele reconcilieri între Ludovic al XIII-lea și mama sa, Maria de Medicis, văduva lui Henric al IV-lea, cea care ridicase trupe armate împotriva fiului ei. Cu această ocazie au avut loc mari manifestări populare de bucurie, organizate de contele Cossé-Brissac. Împăcarea propriu-zisă a fost marcată de marea întâlnire din Camera Judithei, întâlnire efectuată, în prezența celor mai înalți demnitari, clerici, militari și civili, după înfrângerea trupelor rebele la Ponts-de-Cé.

În secolele următoare castelul a rămas în posesia familiei Cossé-Brissac, una dintre cele mai ilustre familii franceze. Printre membrii ei s-au numărat: patru mareșali de Franța, un comandant de artilerie, cinci guvernatori ai Parisului și numeroși alți oameni de stat. Apartamentele sunt împodobite cu statui, platformele sunt minunat pictate, mobilierul este deosebit de prețios. Pe lângă minunatele tapiserii din Camera Judithei, trebuie admirate șemineul din Camera Corpului de gardă, scara stil Ludovic al XIII-lea, care coboară în sufragerie, portretele semnate de pictori iluștri și basoreliefurile din capela din vecinătate semnate de David d'Auger, un sculptor local, activ în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Deși un castel considerat „de dată recentă", Brissac este la fel de încărcat de frumusețe și istorie ca și celelalte castele de pe Valea Loirei.

Speriatul

Sculptorul Ștefan Ionescu Valbudea (1856-1918) aduce în opera sa un sentiment dramatic și eroic profund uman. Lucrarea „Speriatul" reprezintă o figură atletică dar măcinată de o teamă lăuntrică, omul nefiind capabil să ia o hotărâre.

Peisaj selenar

În estul și în centrul Turciei, pe o suprafață de circa 130 kmp, vulcanii și agenții de eroziune au creat un adevărat peisaj selenar. De-a lungul mileniilor, lava și cenușa s-au transformat în stânci în care s-au putut săpa cu ușurință peșteri, coridoare, locuințe, biserici. Întreagă această regiune numită Cappadocia este presărată de asemenea adăposturi.

Simboluri ale umanității

Para

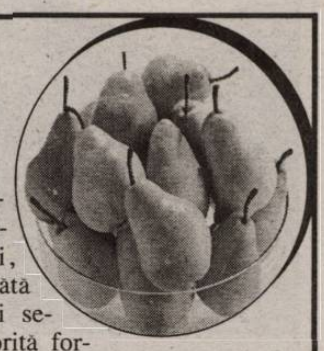

Cultivată din cele mai vechi timpuri, para este amintită în opera lui Homer iar mitologia greacă o închină marilor zeițe: Hera, Afrodita, Pomona. Statuile Herei din Tirint și Micene au fost cioplite din lemn de păr.

Pentru că pomul are o viață lungă, în China para a devenit un simbol al longevității dar în același timp poate semnifica și despărțire. De aceea prietenii nu trebuie să taie în bucăți și să-și împartă o pară. Florile pot simboliza de asemenea frumusețea, dar și caracterul efemer al vieții pământești, devenind un simbol de doliu.

În simbolistica psihanalizei, para capătă semnificații sexuale, datorită formei sale cu partea de jos mai lată, amintind bazinul unei femei. La sfârșitul secolului al XIII-lea Hugo von Trimberg a lansat o alegorie despre un păr ale cărui fructe cădeau o parte în spini, iar o altă parte în apă sau iarbă verde. Părul apare astfel în chip de mamă primordială iar fructele sale sunt oamenii care dacă nu cad în iarba verde a căinței sunt sortiți unei pieiri cumplite.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

„Animale mitice”

„Theropithecus gelada”, (maimuța gelada) ultimul reprezentant al genului, trăiește până la 4.200 metri altitudine pe versanții munților etiopieni, în special în Parcul Național Simen. Platourile invadate de ierburi de pe acești munți, din nordul și centrul țării, vechi de 30 de milioane de ani, adăpostesc maimuțe gelada, șacali, hiene, leoparzi.

Populația de maimuțe gelada este estimată la 100.000 sau 200.000 de indivizi. Specia, fără să fie cu adevărat în pericol, e totuși amenințată datorită schimbărilor climatice care afectează zonele ierboase, vitale pentru supraviețuirea maimuțelor. Ziua, maimuțele străbat preriile montane acoperite de ierburi iar noaptea se retrag în locurile stâncoase pentru a-și găsi refugii unde dorm lipite una de alta pentru a se proteja de frig, de vânturile glaciale. Sunt animale puțin cunoscute. Studiile întreprinse pe teren, legate de comportamentul lor au fost oprite în urmă cu 36 de ani, ca urmare a războaielor și rebeliunilor locale și relansate în ultimii ani.

Maimuțele gelada sunt privite ca niște animale mitice. Organizarea socială a acestora e concentrată asupra femelei. Comunitatea lor e organizată în grupuri familiale compuse din două până la opt femele înrudite, din puii lor și un mascul dominant. Chiar dacă masculii „subalterni” se atașează uneori (temporar) grupului,

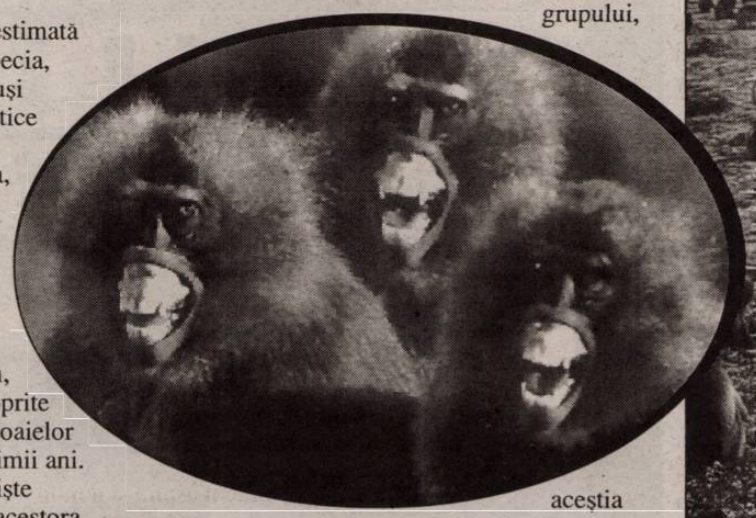

aceștia nu se acuplează cu femelele. Dominația masculului „șef” e mai degrabă sexuală, deciziile fiind luate de femele. Asupra locului și timpului în care se hrănesc, dorm... Ele îi cer masculului-„șef” să le facă toaleta, să-i țină la distanță pe celibatari, să se bată pentru ele sau să se acupleze.

Animalele din grup sunt foarte comunicative, repertoriul sunetelor pe care le scot fiind bogat (peste 30 de sunete diferite). Când își pierde statutul sexual, aproximativ după un „mandat” de 3-4 ani, masculul-„șef” predă ștafeta unui alt gelada, mai tânăr, dar nu-și părăsește familia. El devine un bunic care are grijă de pui. Uneori se încumetă să lupte împotriva prădătorilor. Maimuțele sunt mai active dimineața și înainte de apusul soarelui. În aceste perioade se acuplează, se joacă, se „ceartă”, se hrănesc cu iarba culeasă, își fac toaleta. Masculul-șef e mereu în alertă pentru a-i ține departe pe celibatarii care pândesc femelele. Deseori au loc încăierări soldate cu răni sângerânde.

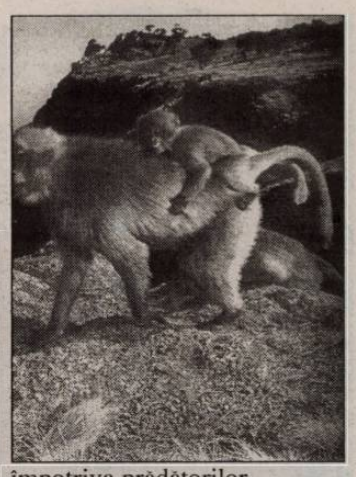

DORIN MĂRAN

Descoperiți România!

De la Sibiu spre Sebeș

Pornind de la Sibiu spre Sebeș vom însoți, un timp, râul Cibin spre vest. Spre stânga, veți putea admira înălțimile munților Cibin. După ce-am ieșit din Sibiu intrăm în comuna Cristian, în centrul căreia ne atrage atenția o cetate țărănească înălțată pe la anul 1500, în

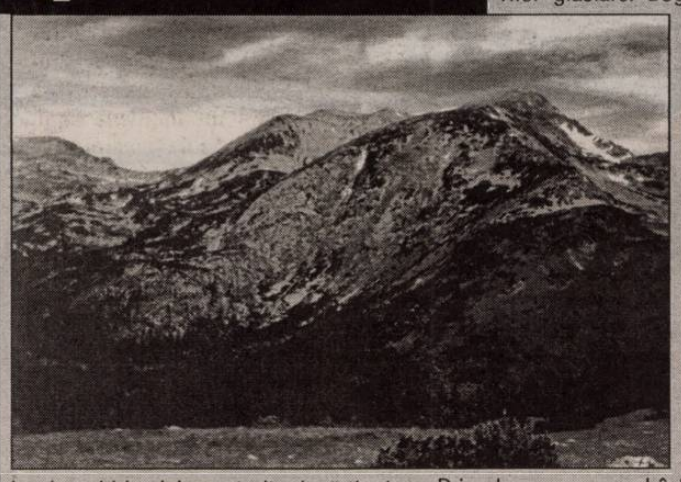

jurul unei biserici construite după tipul bazilicilor romane târzii. Ea are astăzi accentuate trăsături gotice adăugate de-a lungul timpului. Din cetate se mai mențin patru turnuri, o parte din zidurile de apărare, precum și unul octogonal, construit în secolul al XVI-lea în scopul de-a înlesni supravegherea trecerii peste râul Cibin. Rămâne în urmă dealul împădurit Hula Săcelului, de unde la doar câțiva kilometri putem ajunge la pitoreasca localitate Sălișteă, una dintre cele mai vechi așezări de ciobani din preajma Sibiului.

După Sălișteă, drumul se desparte de Cibin și începe să urce culmea care separă bazinul Oltului de cel al Mureșului. Aici întâlnim o diversitate de forme de relief, dar dominanta o constituie muntele. Este vorba despre munții Trascău, Metalici cu părți din munții Codru și Zărand. Pădurile ce înconjoară acești munți cu culmi teșite sunt o adevărată încântare a ochiului, iar la sud de Mureș, masivul Retezat își poartă măreția piscurilor de peste 2400 m ce se oglindesc în cleștarul lacurilor glaciare. Bogățiilor și frumuseților naturale li se adaugă și o remarcabilă bogăție a monumentelor istorice și a relicvelor arheologice, precum și frumusețea neasemuită a portului din Țara Moților, Țara Hațegului și Ținutul Pădurenilor. Primul oraș pe care-l întâlnim în drumul nostru este Sebeșul, situat pe valea râului cu același nume. Vechi de peste 800 de ani, acest frumos și cochet oraș se poate mândri cu Turnul Studentului, Biserica Evanghelică, Casa Zapolya și multe altele, care pot fi văzute de curioși. La orizont, se profilează munții Apuseni.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

Bâldana

Mănăstirea Bâldana se înalță în comuna Tărtășești, județul Dâmbovița, și are hramurile „Adormirea Maicii Domnului”, „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” și „Sfântul Ierarh Nicolae”.

Biserica actuală, ridicată între anii 1831-1835, se află pe locul unei mai vechi biserici de lemn, tradiția locului spunând că pe locul respectiv fusese un schit de maici. De fapt mănăstirea a fost susținută de maici până în 1890. Chiar și în zilele noastre locul este numit în satele din jur „Schitul maicilor”, cu toate că acum mănăstirea are obște de călugări. Locașul a fost construit pe moșia donată de clucereasa Elena Pascal, alături de ea fiind ctitori protopopul Gheorghe din Târgoviște, împreună cu presbitera Maria. Mai târziu, acestora li s-au alăturat Ecaterina Doamna, marele pitar Gheorghe Hiot, Anastase și Elena Polizu. Aceștia au contribuit la renovări și construcția altor clădiri adiacente. Cu toții au fost pictați în tabloul votiv de la intrarea în pronaos, iar mormântul Elenei Pascal se află lângă biserică, în partea de sud. De-a lungul vremurilor, biserica a avut mult de suferit, construcțiile adiacente au dispărut, iar în urma inundațiilor din 1975 biserica a fost de-a dreptul dărăpănată și s-a pierdut întreaga arhivă. La 15 iunie 1994 arhiepiscopul de Târgoviște, doctor Vasile Costin, a propus reînființarea mănăstirii Bâldana. Reînvierea vieții monahale s-a făcut cu sprijinul material al enoriașilor iar activitatea de construcție a fost încredințată Cuviosului Ieromonah Grozea Vincențiu de la mănăstirea Cheia. Devenit stareț al mănăstirii, el a reușit ca până în 1995 se renoveze biserica, să restaureze pictura și să înalțe clădirea stăreției care adăpostește și trapeza și câteva chilii.

Sfântul Mare Mucenic Gheorghe

Biserica a fost declarată monument istoric. Este construită din zid în formă de navă. Are un pridvor deschis susținut de patru coloane mari. Naosul și pronaosul, de dimensiuni aproape egale, se delimitează prin doi stâlpi masivi susținând arcada bolții. Intrarea din pridvor se face printr-o ușă masivă de lemn. Are o turlă de formă poligonală, înfundată pe naos. Altarul, naosul și pronaosul primesc lumină de la ferestrele cu rame de lemn, fără grilaj metalic. Acoperișul bisericii este de tablă iar pardoseala este din mozaic venețian. Pereții exterior sunt despărțiți în două registre de un brâu median simplu și un alt brâu mic, ferăstrău, se află imediat sub cornișă. Catapeteasma este din lemn de tei, frumos ornamentată, lucrată înainte de 1800 și adusă aici de la o altă biserică. Pictura a fost restaurată în 1995 de către Aurelia Mocanu din București, iar scenele care au fost complet distruse au fost repictate de Duță Cornel din Răzvadul de Jos, județul Alba. Cu acest prilej a fost restaurată și catapeteasma. Întreaga mănăstire emană o liniște și o frumusețe pe care numai credința și frumosul artistic le pot picura în sufletele noastre.

IRINA STOICA

Grenadă veche de trei secole, în stare de funcţionare!

Mare dreptate avea Arghezi când se plângea că „n-avem şi noi nemţii noştri", de vreme ce priceperea şi tehnica germană sunt probabil inegalabile. Despre cât de bine funcţionează un lucru făcut de „teutoni" vorbeşte de la sine descoperirea efectuată întâmplător, într-un afluent al Rinului. Aici, Andreas Dajeng, un băiat de 13 ani din oraşul Lustenau a găsit, în timp ce înota împreună cu prietenii săi, o „piatră" ciudată. Scoasă la mal, aceasta s-a dovedit a fi de fapt o piesă metalică, despre care cel mai mare dintre băieţi a presupus că ar fi o grenadă. Imediat, tinerii au alarmat poliţia şi după puţin timp, la faţa locului au sosit şi experţii genişti. Peter Freudelsberger, expert în balistică, a studiat proiectilul şi a declarat că praful de puşcă existent încă în focosul grenadei este preparat după reţeta folosită în timpul războiului de 30 de ani, adică prin 1640! Cu toate acestea şi în ciuda faptului că grenada zăcuse mai bine de 360 de ani pe fundul râului, focosul era în perfectă stare de funcţionare, fiind protejat de intemperii de „căptuşeala", confecţionată la acea vreme din porţelan. După ce i-a felicitat pe băieţi pentru că nu au avut curiozitatea să vadă ce se află în interiorul grenadei - curiozitate ce le-ar fi putut fi fatală –, Peter Freudelsberger a dispus detonarea obiectului, pe un teren special al armatei germane.

Cel mai...
Cea mai...

Tot chinezu-i „fruncea"

Renumiţi, printre altele, datorită numărului lor impresionant, faimoşii reprezentanţi ai rasei galbene au, printre însuşirile generale, şi statura nu tocmai grozavă. Totuşi, potrivit unor măsurători omologate inclusiv pe plan internaţional, cel mai înalt om de pe planetă cunoscut în momentul de faţă este, fatalmente, un chinez. Bărbatul se numeşte Bao Xishun, are 56 de ani şi o meserie cât se poate de sănătoasă, aceea de cioban. Talia atinsă de el „prin creştere naturală" (cum se specifică în toate comunicatele) este de fix 2,362 metri; dacă nu cumva a mai crescut, între timp. La vârsta de 21 de ani a început să joace baschet şi îşi aminteşte că

putea să atingă coşul doar ridicând mâna. Ceea ce azi l-a făcut celebru era însă atunci pentru Bao un handicap. El era „prea mare" ca să poată trăi în oraşul Shenyang, unde urmase studiile, aşa că s-a întors în satul său natal, Chifeng. Se întâmpla în anul 1973. La peste trei decenii mai târziu, a fost convins să coboare „printre oameni" şi să se lase examinat de o echipă complexă de medici. În final, toate analizele şi măsurătorile au exclus o altă motivaţie a creşterii sale neobişnuite, decât cea naturală. Aşa se face că *întâiul păstor al ţării,* cum s-ar zice pe la noi, a devenit oficial şi cel mai mare om de pe Terra.

Pentru ca nu cumva recordul lui Bao să fie interpretat tendenţios, ca o discriminare a sexului frumos, tot chinezii ne-au mai servit un motiv de admiraţie şi de invidie (pozitivă, desigur). De data aceasta, nu mai vorbim despre gabarit, ci despre anii trăiţi pe Pământ, conform documentelor oficiale. Protagonista se numeşte Du Pinhua, locuieşte în districtul Jianwei din provincia Sichuan (sud-vestul Chinei) şi pe 22 aprilie a împlinit 120 de ani! Născută într-o familie de ţărani, ea a rămas orfană de ambii părinţi, la numai 4 ani,

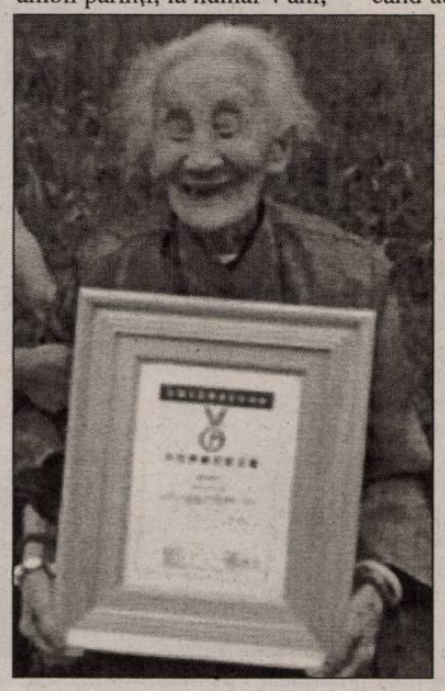

iar la 7 ani a fost adoptată de călugării unui templu local. Actualmente, locuieşte împreună cu fiica şi cu fiul său, ambii adoptivi. De obicei, când auzim despre asemenea cazuri insolite ne gândim imediat că trebuie să existe un „secret" al longevităţii, de pildă. Ei, bine, în cazul lui Du lucrurile par a fi cât se poate de simple, la o privire superficială. Fiul ei afirmă că bătrâna este o budistă foarte credincioasă şi că întotdeauna s-a înţeles foarte bine cu toţi ceilalţi oameni. Aşadar, traiul în mijlocul unei naturi curate, credinţa, gândirea pozitivă... Oare putem aspira şi noi, în lumea noastră, măcar la o parte din darurile pe care au ştiut să şi le adjudece aceşti „mari chinezi"? *(A.N.P.)*

53 DE HOT-DOGS

înghiţiţi în 12 minute!

Peste 25.000 de persoane au asistat recent la un concurs de înghiţit hot-dogs, organizat într-un cartier din Brooklyn la care au participat 20 de concurenţi din mai multe ţări. Americanii, care nu-şi pot imagina viaţa fără acest produs alimentar pe care-l găsesc la orice colţ de stradă, au fost dezamăgiţi de insuccesul concurenţilor conaţionali care au fost umiliţi de un japonez. Mai exact de câştigătorul concursului, tânărul Taleru Kobayashi în vârstă de 27 de ani. Acesta a înghiţit nu mai puţin de 53 de hot-dogs în 12 minute, depăşindu-şi propriul record. Pe locul al II-lea s-a clasat totuşi un american care a înghiţit cu doar un hot-dog mai puţin, în acelaşi timp, dar care-l depăşea în greutate pe japonez cu 30 de kilograme.

Japonezul care a demonstrat că nu masa corporală decide în astfel de concursuri s-a declarat nemulţumit de recordul său, „ameninţând" că va reveni anul viitor cu forţe proaspete şi că se va distanţa spectaculos de cei mai buni concurenţi. Până atunci se va hrăni, în special, cu mâncarea sa preferată: brânza de soia. *(D.M.)*

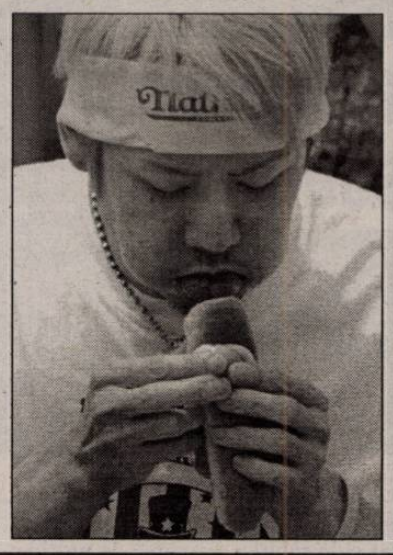

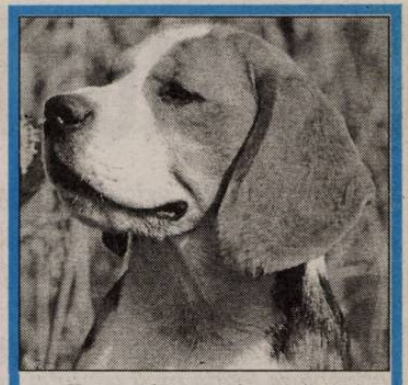

Inimă de câine

E greu de spus de ce şi cum a ajuns câinele un etalon simbolic pentru răutatea exclusiv umană. Cu certitudine, însă, apropiatul patruped ne oferă destul de frecvent exemple situate la polul opus – de ataşament, devotament, protecţie ş.a.m.d. –, adevărate lecţii de viaţă. Şi de moarte, câteodată...

Americanul Kevin Weaver, de 34 de ani, putea să nu se mai afle printre cei vii, dacă nu o avea în preajmă pe căţelușa sa, Belle, un beagle în vârstă de 3 ani. Grav bolnav de diabet, bărbatul a suferit o criză gravă, nemaiputând să acţioneze în vreun fel. A făcut-o în locul lui Belle, care a apăsat cu colţii pe tasta 9 a telefonului mobil, acesta fiind preprogramat ca astfel să alerteze ambulanţa. În câteva minute, medicii au ajuns la domiciliul lui Kevin, la timp pentru a-i salva viaţa.

Neobişnuita intervenţie a căţelușei reprezintă şi o dovadă a inteligenţei nepreţuite cu care sunt înzestrate aceste făpturi. Ea a fost cumpărată de actualul stăpân la vârsta de 2 ani, iniţial ca animal de companie. Dusă ulterior la un curs de dresaj pentru câinii diabeticilor, Belle a învăţat să detecteze nivelul zahărului din sângele lui Kevin, doar mirosindu-i respiraţia de câteva ori pe zi. Când respectivul nivel e în scădere drastică, îl previne scâncind uşor şi lovindu-l cu laba. În dimineaţa salvării sale însă bărbatul nu a reacţionat la semnalele prietenei necuvântătoare, care a ştiut totuşi să prevină un incident fatal. Situaţie căreia i se potriveşte de minune parafraza unei zicale româneşti: „Cine n-are un câine deştept să-şi cumpere!". *(A.N.P.)*

Concursuri de numărat... oi!

De bună seamă, la întrecerile puse la cale de fermierii din oraşul australian Hay, insomniacii nu au ce căuta, fiindcă ar adormi, tot numărând la oi. Lăsând gluma deoparte, să precizăm că asemenea concursuri de numărat oi sunt pentru vajnicii păstori de la Antipozi nu numai un prilej de întâlnire şi de distracţie, ci şi un bun antrenament, de vreme ce ei trebuie să-şi numere zilnic oile, care sunt mereu ameninţate să cadă pradă lacomilor câini dingo. Concursul, organizat anual, începând cu 1994, a reunit anul acesta aproape 40 de concurenţi. Ei au fost nevoiţi să numere, în doar un minut, o turmă de oi al căror număr varia, de la 300 la 400, şi care treceau dintr-un ţarc într-altul, printr-o poartă improvizată. „Unora li se poate părea uşor, dar să numeri rapid zeci de oi ce se bulucesc să iasă din ţarc este un lucru destul de dificil. Trebuie să fi foarte concentrat, pentru că deseori oile se încalecă, una peste alta, şi pierzi şirul dacă nu dai dovadă de destulă atenţie", a declarat Mark Jacka, câştigătorul din acest an, care a reuşit să numere corect cele 372 de oi ce i-au „defilat" pe dinainte. „Când numeri zilnic 6000 de oi, număratul a doar 300 este o joacă de copii", este de părere Jacka, posesorul uneia din cele mai întinse turme din provincia Queensland.

Paznici neaşteptaţi

O familie din nord-vestul Bosniei a vrut să câştige rapid o sumă importantă de bani. În acest scop au început să folosească terenul pe care îl aveau altfel decât în mod obişnuit. Departe de ochii oamenilor au plantat cânepă indiană pentru a obţine marijuana. Cele 2300 de plante urmau să le aducă 800 kilograme de drog. Nu se temeau că vor fi descoperiţi deoarece ţineau curioşii departe prin paznicii care îi aveau: 150 de câini şi o familie de lupi. Curioşilor le spuseseră chiar că au o fermă de câini şi că speră să câştige serios din vânzarea puilor de rasă. Poliţiştii care au făcut descinderea au găsit toate animalele în cuşti dar au recunoscut repede şi planta. Proprietarul Zelijko Grbic a fost arestat pe loc dar fratele său, Radovan, a dispărut. Acesta, o mai veche cunoştinţă a poliţiei, a fost dat în urmărire, acuzat fiind de crimă şi jaf armat. *(I.S.)*

Un şoarece mort demască o şarlatanie

Carla Petterson, o americancă în vârstă de 38 de ani, se afla împreună cu fiul ei într-un restaurant din Newport News (Virginia). La un moment dat, Carla a scos un ţipăt care i-a făcut pe clienţi să întoarcă nedumeriţi privirile spre ea. Lucrurile s-au lămurit după ce au fost alertaţi chelnerul şi patronul restaurantului. În farfuria clientei se afla... un şoarece. Patronul a făcut rapid investigaţii în bucătărie dar nu a ajuns la nici o concluzie care să susţină posibilitatea intruziunii animalului.

Carla Petterson a depus însă plângere la tribunal cerând daune materiale în valoare de 500.000 de dolari. Expertizele au relevat faptul că şoarecele nu murise înecat şi nici fiert, ci în urma unei fracturi craniene. Ancheta s-a extins şi, după doi ani, s-a dovedit faptul că cea care a introdus şoarecele în farfuria cu supă a fost chiar Carla Petterson.

Judecătorul a dat sentinţa condamnând-o pe reclamantă la un an de închisoare şi o amendă de 2.500 de dolari. *(D.M.)*

Hormonii şi variaţiile de greutate

De-a lungul vieţii, există contexte naturale care condiţionează şi determină fluctuaţii ale masei corporale, mai mult sau mai puţin semnificative. Nu doar interesul deosebit faţă de acest aspect, manifestat de femei, ci însăşi alcătuirea şi funcţiile organismului feminin fac ca la sexul frumos, în anumite etape, activitatea hormonală să influenţeze foarte mult evoluţia greutăţii.

Circa 80% din femeile Europei adună kilograme în plus, între 20 şi 50 de ani! Observând fenomenul mai cu atenţie, se constată că aceste kilograme se adaugă în perioadele când femeia este fragilă din punct de vedere hormonal, de pildă în adolescenţă, în timpul unei sarcini, la pre-menopauză sau la menopauză. Pentru a înţelege acest lucru mai bine, trebuie ştiut că – simplificând ideea – corpul femeii conţine circa 25% grăsimi, 25% muşchi şi restul apă, hormonilor sexuali feminini revenindu-le sarcina de a participa la echilibrarea proporţiilor dintre aceşti diferiţi constituenţi ai organismului. Pentru aceasta, ei nu trebuie să existe în exces. În caz contrar, prea mulţi estrogeni măresc cantitatea de grăsimi, retenţia de apă şi masa musculară. Progesteronul poate ca, acţionând asupra estrogenilor, să determine şi el creşterea cantităţii de apă din corp. Hormonii masculini (care sunt secretaţi la femeie la fel ca la bărbat, însă în cantităţi mai reduse) dezvoltă masa musculară şi favorizează excesul de grăsimi pe anumite părţi ale corpului, cum sunt abdomenul, pieptul şi partea superioară a braţelor.

Ginecologii prescriu hormoni în mod curent, fie că este vorba despre pilula contraceptivă, tratamente de ameliorare a tulburărilor specifice pre-menopauzei sau despre tratarea unor afecţiuni ginecologice precum endometrioza (proliferarea mucoasei uterine) sau tensiunea exagerată a sânilor. Printre hormonii prescrişi, sunt numeroşi cei care nu au nici un efect asupra greutăţii, dar alţii au. Astfel, o pilulă contraceptivă nu determină îngrăşarea decât dacă este prea puternică. Cât despre progestativi, cei mai puternici pot contribui la creşterea în greutate, dar în acelaşi timp sunt şi cei mai eficace în tratarea unor simptome ca durerile acute ale sânilor, hemoragiile cauzate de un fibrom, endometriozele importante. Multe femei se plâng că au crescut în greutate după ce au urmat un tratament pe bază de estrogeni. Aceşti hormoni, prescrişi de medici pentru tratarea simptomelor specifice menopauzei sau pre-menopauzei, dar şi în caz de sterilitate, în general nu determină îngrăşarea decât dacă doza este prea mare. Aşadar, trebuie acţionat în funcţie de fiecare caz în parte, pentru a compensa deficitul de secreţie naturală, însă fără a se depăşi cantitatea utilă.

Sfaturi pentru femeile care, în mod firesc, nu vor să ia în greutate o dată cu trecerea anilor? În primul rând, medicii se referă la un bun echilibru hormonal. Totuşi, persistă unele dileme în ceea ce priveşte adaptarea strategiei alimentare optime: mai puţine grăsimi, zaharurile rapide şi o bună raţie de proteine evită apariţia celulitei, dar favorizează musculatura. Aspectul asupra căruia în mod firesc orice medic ar trebui să insiste – iar în cazul de faţă el are un rol foarte important – este necesitatea exerciţiului fizic, din păcate prea mult neglijat în prezent. Pentru că nu e vorba despre treburile casnice, mersul la piaţă, drumul la serviciu şi înapoi etc. Pentru a scădea în greutate sau pentru a păstra masa corporală convenabilă, trebuie practicate zilnic exerciţii, timp de cel puţin 30-45 de minute. Această noţiune de *durată* e considerată de specialişti „absolut capitală" pentru a obţine un rezultat mulţumitor, deoarece numai după o anumită perioadă de exerciţii corpul va ajunge să păstreze cantitatea necesară şi suficientă de grăsimi. În concluzie, atunci când se gândeşte să urmeze o cura de slăbire, practic orice persoană ar trebui să se gândească şi la impactul hormonal, asupra căruia medicul se va pronunţa, în funcţie de fiecare caz.

Capcanele soarelui

Pe o vreme caniculară deloc confortabilă, aducem din nou în prim-plan unele riscuri cărora ne putem expune în contact prelungit cu razele soarelui, ca şi câteva sugestii pentru prevenirea efectelor nedorite. Pe lângă cunoscutele categorii de persoane foarte sensibile la vremea toridă (copiii mici, vârstnicii, bolnavii etc.), e bine să ştim că un risc sporit există şi la cei cu pielea, ochii şi părul de culori deschise şi la care bronzatul e dificil, la cei cu aluniţe şi pistrui, la cei ce au avut în familie persoane cu cancer de piele.

Despre măsurile elementare de protecţie am amintit într-un număr precedent al „Magazinului". În ce priveşte cremele solare, specialiştii menţionează că ele nu reprezintă altceva decât o măsură complementară, faţă de cele folosite în mod curent. Ele trebuie să aibă factorul de protecţie solară (FPS) de cel puţin 25, însă chiar aplicate deseori şi în cantitate importantă, nu permit o expunere prea frecventă şi de durată, fără riscuri majore în plus. Pielea şi ochii sunt părţile corpului care suferă cel mai mult de pe urma imprudenţelor noastre. Primele efecte adverse sunt insolaţiile, arsurile, reacţii alergice şi probleme cu vederea. Pe termen lung, situaţia este şi mai gravă: îmbătrânirea accelerată a pielii, cancere cutanate (cele mai întâlnite sunt melanoamele), cataracte sau afecţiuni ale retinei. Se ştie totuşi că, în doze mici, expunerea la soare contribuie la dobândirea unei mai bune stări fizice şi morale, totodată ajutând corpul să-şi menţină sănătatea. De asemenea, câteva minute pe zi petrecute la soare permit fabricarea vitaminei D, esenţială pentru oase.

Vârsta tatălui contează...

Legătura dintre vârsta mamei şi sarcina falsă s-a stabilit de mai mult timp: la 40 de ani femeile înregistrează un risc de trei ori mai mare, decât la 25 de ani. Totuşi, un studiu al cercetătorilor reputatului institut Inserm sugerează că şi vârsta bărbatului e implicată în acest fenomen. Izolând elementul respectiv de alţi factori de risc (tutun, alcool etc.), s-a remarcat că numărul sarcinilor false spontane a crescut cu 30%, atunci când vârsta tatălui era de cel puţin 35 de ani. Explicaţia? Spermatozoizii suportă şi ei efectele înaintării în vârstă, acumulând mai multe anomalii cromozomice sau genetice. Sunt concluzii, pe de o parte, interesante, însă ele relevă şi un aspect cel puţin îngrijorător, ştiut fiind că astăzi cuplurile aduc pe lume copii la vârste din ce în ce mai „târzii"...

Remedii naturale

Maiestuoşi şi ocrotitori

Atunci când vorbim despre plantele medicinale, gândul ne fuge de obicei la flora spontană şi la culturile de grădină. Scăpăm din vedere faptul că şi pomii fructiferi, şi arborii însumează nenumărate calităţi terapeutice, de altfel cunoscute şi utilizate ca atare, de sute şi mii de ani. Iată două asemenea exemple, care ne sunt foarte familiare, prea puţin însă ca remedii naturale.

➤ ***NUCUL*** este o adevărată uzină de sănătate, în special datorită componentelor din fructe şi din frunze.

Miezul de nucă se recomandă a fi folosit în toate salatele, mai ales la persoanele slăbite, aflate în convalescenţă, care au urmat un regim alimentar foarte restrictiv, dar şi la rahitici, ca surse de protide şi de grăsimi. Uleiul obţinut din miez (din păcate, astăzi e rarisim, deşi odinioară în sate existau prese speciale pentru realizarea acestui produs nelipsit din gospodării) este superior tuturor celorlalte uleiuri alimentare. Ca remediu, se foloseşte în teniază (se pun în salata de cartofi circa 50-60 mililitri şi se consumă seara, timp de trei zile), în enurezis nocturn (tot seara, se consumă timp de 15 zile câte o felie de pâine îmbibată cu ulei de nucă), în ateroscleroză, în dermatoze. Frunza are o arie de acoperire terapeutică mai vastă. În combaterea diareei, se face o infuzie concentrată, din 20 g de plantă mărunţită la 200 ml apă; se ia câte o lingură, de trei ori pe zi. Ca tonic, se recomandă în scrofuloză şi în rahitism. În diabet, ajută la reducerea cantităţii de zahăr din sânge. Ceaiul, împreună cu băile locale cu infuzie din frunze de nuc, contribuie la vindecarea de leucoree, iar băile generale sunt fortifiante şi folositoare în tratarea unor afecţiuni ale pielii, cum sunt eczemele şi ulceraţiile. Afecţiunile gurii se tratează eficient cu gargare făcute cu un decoct din 15 g frunză la 200 ml apă. Şi în bolile de ochi se foloseşte decoctul, sub formă de compresе. Alte afecţiuni în care se recomandă: litiază renală, transpiraţie abundentă, icter, colită, intoxicaţii cu compuşi de mercur. Extern, în osteoporoză, acnee, degeraturi, negi, căderea părului, transpiraţia picioarelor, răni, erupţii purulente.

➤ ***STEJARUL*** are calităţi destul de apropiate de cele ale nucului, dacă ne referim numai la domeniul fitoterapiei. Şi de la el se utilizează fructul (ghinda), al cărui miez se prăjeşte şi se macină, în vederea preparării aşa-numitei „cafele de ghindă", remediu antidiareic şi antirahitic (la care neam referit în revista „Magazin" nr. 28 din 13 iulie a.c.). Împotriva diareei se poate folosi însă şi coaja scoasă de pe ramurile tinere, de 3-5 ani, şi uscată la soare. Decoctul se prepară din 2 linguriţe de plantă la 200 ml de apă şi are totodată proprietăţi antitoxice şi antiseptice asupra florei microbiene care a produs deranjamentul stomacal. Extern, un decoct mai concentrat, de 5-10%, se foloseşte ca gargarism hemostatic, ca antihemoroidal şi în degeraturi. Băile externe se recomandă în boli ale pielii, ulceraţii, transpiraţia abundentă a picioarelor şi a palmelor, iar local – ca şi nucul – în leucoree sau în hemoroizi. Alte recomandări pentru uz intern al decoctului: gastrită hiperacidă, ulcer gastrointestinal, otrăvire cu alcaloizi şi cu metale grele, enterite, melenă, rinofaringită acută.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Nu trebuie ca hrănirea să devină un scop în sine, pentru a ne face să înţelegem că, pe zi ce trece, apar tot mai multe probleme privitoare la ea. Vrem să mărim ori să micşorăm masa corporală, vrem să mâncăm „exclusiv sănătos" sau pur şi simplu vrem să satisfacem în mod echilibrat nevoile organismului? Ei, bine, lucrurile nu mai sunt astăzi nici pe departe chiar atât de simple. Iată trei situaţii diferite, în măsură să intereseze pe oricare dintre noi.

➤ **REGIMUL DISOCIAT** (Natalia B., Craiova) Cititoarei noastre i s-a recomandat un asemenea regim, ulterior auzind şi părerea că acesta este capabil „să facă minuni". Fără îndoială, atunci când vorbim despre sănătatea noastră ar trebui să

Hrana – eterna poveste

evităm asemenea afirmaţii hazardate. Regimul disociat se referă la separarea grăsimilor de glucidele rapide, întrucât acestea din urmă fac să crească nivelul insulinei, responsabilă cu stocarea grăsimilor. Respectivul regim favorizează senzaţia de saţietate, putând determina pierderea a circa 2 kilograme în 7 zile. Însă prelungirea lui peste acest termen implică unele pericole (deficit de diverse substanţe în organism, „topirea" muşchilor etc.). Pe de altă parte, dacă nu se schimbă obiceiurile alimentare şi nu se efectuează suficient exerciţiu fizic, revenirea la creşterea ponderală este inevitabilă.

➤ **COLESTEROLUL „RĂU"** (Petruţa S., Roman) Cum se traduce această sintagmă, într-o analiză a sângelui? Colesterolul este o grăsime indispensabilă vieţii, prezentă în anumite alimente (unt, ouă, mezeluri etc.) şi este produs de ficat. Aşa-numitul colesterol „rău" măreşte riscul cardio-vascular şi nu trebuie să depăşească nivelul de 1,5 g/l (1,2 g/l, dacă există deja factori de risc). Colesterolul „bun" protejează sistemul cardio-vascular şi pe cel nervos. El trebuie să fie mai mare sau cel puţin egal cu 0,55 g/l. În caz contrar, medicul va cere mai întâi ca pacientul să-şi schimbe igiena de viaţă, înainte să-i prescrie medicamente.

➤ **MĂSURAREA... GRĂSIMII** (Valeria L. Ploieşti) „Nu sunt o persoană «plină», dar mă simt moale, cu ţesuturile prea puţin fortifiate. Să fie oare o problemă legată de masa de grăsime?" Greutatea corpului nostru se repartizează între masa hidrică, masa slabă (muşchi, oase) şi masa grasă. Cea din urmă, la o femeie de 20-30 de ani, variază între 20 şi 30% şi trebuie să scadă în urma unui regim, în beneficiul masei slabe. Aspectul respectiv poate fi, într-adevăr, măsurat; de fapt, evaluat, prin *tehnica pliului cutanat*, operaţiune efectuată de medic. Măsurătorile se fac dimineaţa, înainte de masă şi după ce subiectul a trecut pe la toaletă, în momentul verificării aflându-se în stare de repaus. Valorile obţinute în condiţii identice se compară ulterior, iar specialistul le va interpreta.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Metoda ELF COMBATE REUMATISMELE

Cu mai multe luni în urmă, prezentam la această rubrică o invenţie exclusiv românească, datorată d-lui ***ing. fizician Alexandru MUŞAT*** *şi bazată pe impactul pe care îl au câmpurile electromagnetice în pulsuri de foarte joasă frecvenţă asupra organismului uman. Inventatorul micuţului aparat terapeutic ne vorbea atunci despre rezultatele remarcabile obţinute în tratarea diferitelor tipuri de diabet, cu eliminarea sau măcar ameliorarea semnificativă a simptomelor şi afecţiunilor conexe specifice. Astăzi, vă vom prezenta şi alte performanţe ale terapiei ELF, cu precizarea că aparatul inventat de d-l Al. Muşat are avizul Ministerului Sănătăţii, fiind singurul de acest fel din lume omologat de un for guvernamental.*

Suferinţe multimilenare, ameliorate... cu blândeţe

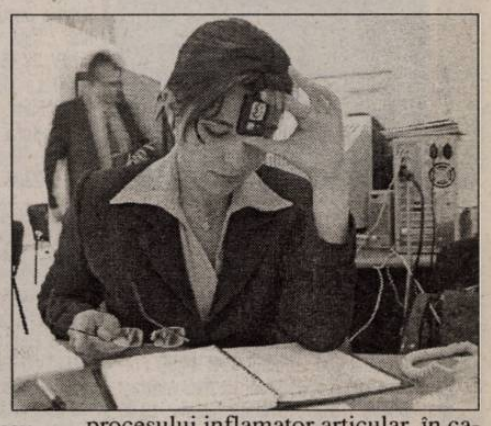

Efectele pozitive ale câmpurilor magnetice în patologia reumatismală se datoresc în special scăderii contracturii musculare antalgice şi creşterii pragului cortical la durere sau, altfel spus, reducerii semnificative a acesteia. În reumatismul degenerativ, cum sunt poliartrozele periferice, spondiloze asociate cu distonii neurovegetative şi cu stări astenonevrotice, coxartroze şi gonartroze, efectele terapiei ELF sunt salutare. În cazul reumatismului articular, terapia ELF este eficientă atât prin aplicaţii generale, cât şi locale, atât ca terapie generală reglatoare, cât şi pentru efectul local. Indiferent de etiologia procesului inflamator articular, în cazul reumatismului inflamator, terapia ELF reprezintă un valoros tratament adjuvant, datorită acţiunii câmpului magnetic asupra permeabilităţii celulare şi vasculare locale, ca şi asupra tulburărilor generale endocrino-metabolice. Studiile efectuate au arătat că procesul inflamator se reduce semnificativ, fapt care contribuie la ameliorarea durerilor şi a mobilităţii articulaţiilor afectate. De asemenea, evoluţii favorabile au fost constatate şi în poliartrita reumatoidă, aceasta şi pe fondul ameliorării raportului albumine/globuline.

Confirmarea internaţională

Studii efectuate pentru prima dată în lume în ţara noastră, încă din anii '60 ai secolului trecut, de colective de cercetători conduse de medici reputaţi, au demonstrat efecte deosebit de favorabile ale terapiei ELF, în reumatismul degenerativ, artroze şi spondiloze, sau în poliatrita cronică evolutivă. Aceste studii au evidenţiat acţiunea benefică a respectivei terapii în procesele metabolice celulare, asupra sistemului nervos central şi vegetativ, ca şi asupra celui neuro-muscular. Prin acţiunea câmpului electromagnetic pulsatoriu asupra structurilor biologice, au loc modificări energetice la suprafaţa celulelor, cu activarea schimburilor de membrană, intensificatea proceselor enzimatice şi implicit intensificarea metabolismului celular. Afecţiunile reumatismale constituie domeniul primelor observaţii şi studii cu privire la efectele terapeutice ale tehnicii ELF. Studiile din România au fost apoi confirmate pe plan internaţional, începând cu anii '70, în SUA, Germania, Marea Britanie etc., în universităţi şi în centre medicale prestigioase.

Întoarcerea la natură

Sănătatea noastră nu are preţ. E adevărat, dar ea se revendică, în bună parte, şi din produsele pe care le consumăm şi care au calitatea de a ne proteja împotriva bolilor. Din păcate, se apreciază că toate culturile de legume şi fructe sunt expuse la poluarea aerului. O şansă ce ne rămâne ar fi culturile „bio", adică cele obţinute fără insecticide, pesticide sau îngrăşăminte chimice. În asemenea situaţie, există garanţia că produsul respectiv are foarte puţini (sau nu are deloc) nitraţi şi metale grele. În schimb, conţinutul de vitamine, proteine şi săruri minerale este superior celui din produsele tradiţionale, ceea ce îmbunătăţeşte sistemul nostru natural de apărare împotriva bolilor. O metodă de verificare dacă leguma sau fructul respectiv merită chiar calificativul „bio" este citirea cu atenţie a informaţiilor de pe ambalaj. Dacă acesta există şi dacă nu cumva ne indică doar o partea a realităţii...

Cuişoarele combat mătreaţa

Un parfum ispititor, arome apetisante datorate anumitor preparate culinare, dar calităţile *cuişoarelor* nu se limitează la atât. V-aţi gândit vreodată că ele pot ajuta şi la îngrijirea părului şi a pielii capului? Reţeta este simplă: ţineţi la macerat, timp de o săptămână, circa o linguriţă de cuişoare într-un litru de alcool sau de rom alb. Atenţie, nu se va face „spălătură internă", ci se va clăti părul, după spălarea cu şampon, totodată frecându-se bine pielea capului. Aceasta din urmă va fi tonifiată, mătreaţa va fi înlăturată iar părul va arăta mai suplu şi mai strălucitor.

ATENŢIE la gesturile copiilor!

Pentru a evita un deznodământ deloc agreabil – recursul la serviciile medicilor specialişti – e bine ca din când în când să fim atenţi la manifestările gestuale ale copiilor noştri, deşi cel mai frecvent acestea pot părea nişte banalităţi. Un asemenea mod de exteriorizare nemărturisit îl constituie obiceiul unor tineri de a-şi răsuci după degete şuviţe de păr sau de a se trage de ele. Această manifestare este pusă în legătură cu tulburările specifice adolescenţei şi poate să anticipeze patologii destul de grave, cum sunt cele ce includ bulimia (foamea patologică exagerată şi permanentă) sau anorexia (lipsa poftei de mâncare şi chiar aversiunea faţă de alimente). Asemenea cazuri necesită o supraveghere atentă!

Remedii de acum un veac

...Dar valabile şi astăzi, căci efectul în sine nu se pierde o dată cu trecerea timpului, aşa cum se distrug de pildă calităţile medicamentelor. Pentru că e vară şi canicula ne trimite cu gândul la o oază de răcoare, vom prezenta un leac specific prin natura sa... sezonului rece: gheaţa. Aşadar, în ce situaţii şi cum foloseau bunicii noştri temperaturile scăzute, în tratarea unor afecţiuni trupeşti? Ne explică, într-un limbaj nelipsit de pitoresc, medicul şi scriitorul Vasile Voiculescu.

„Ghiaţa este un leac preţios în toate bolile cu fierbinţeli mari, meningita, lingoarea (tifos), apendicita, peritonita, boli de inimă, lovituri cu umflătură, boli de femei (mitră, umflarea ovarelor şi a trompelor), umflarea [testiculelor], nevralgii etc. Ghiaţa se întrebuinţează pisată ca mărimea unei nuci, închisă într-o pungă de cauciuc ori o băşică de porc bine strânsă la gură şi pusă pe partea bolnavă, la cap şi pe frunte în meningită şi dambla, pe inimă şi pe pântece în tifos, apendicită, peritonită, bolile mitrei, pe [testiculele] umflate de [blenoragie] ori de lovituri etc. Ghiaţa nu se pune niciodată de-a dreptul pe piele, ci întâi se aşterne o pânză sau un ştergar îndoit în două sau în patru şi apoi punga cu ghiaţă, turtită şi lăţită aşa ca să cuprindă cât mai mult trup. Celor cu meningita li se tunde părul pentru ca punga să stea şi mai bine, şi mai lângă creer. Putem pune 2 pungi în acelaşi timp, una la cap şi alta pe inimă. Punga se ţine în acelaşi loc 1/2-1 oră, apoi se ridică puţin, se schimbă ghiaţa ori se scurge apa şi iarăşi se aşează, când pe frunte, când pe tâmple, ori în ceafă, când la dreapta pe pântece, când la stânga, după cum va arăta medicul. Punga cu ghiaţă se pune şi pe locurile cu lovituri, vânătăi şi umflături. În scuipările cu sânge (hemoptizii) şi în vărsături, dăm bolnavilor să înghită bucăţele mici de ghiaţă curată. Părţile cu nevralgii şi junghiuri (picior, bucă, şele) se pot freca repede cu ghiaţă, care ia durerea".

După cum se vede, acest leac mai accesibil astăzi, când avem la dispoziţie congelatorul, pentru a obţine gheaţă, poate fi încă utilizat, cu garanţia unor avantaje relativ rapide, confirmate de-a lungul timpului. În lipsa gheţii, bolnavii erau sfătuiţi să folosească zăpadă sau chiar apă rece. Exista o grijă deosebită ca gheaţa să nu atingă pielea, deoarece „interesul este ca numai răceala să pătrundă încet şi uşor prin pielea apărată cu cârpe, până la măruntaele bolnave". În lipsa pungii de cauciuc sau a vezicii de porc, se mai folosea drept recipient o guşă de curcan sau „o pungă făcută din ţiplă sau din muşama".

Problema aviară şi lecţia franceză!

Fizicianul Alexandru Muşat, inventatorul unui mic aparat ce dă rezultate excelente prin folosirea în diverse boli a terapiei ELF, ne-a mărturisit stupefacţia şi amărăciunea profundă resimţite, atunci când a văzut ceea ce o ţară întreagă a fost obligată să suporte şi să „consume", în mod sistematic: problematica gripei aviare, transformată rapid într-o isterie naţională. Domnia-sa a evocat atunci ideea acelei minime doze de bun-simţ, care îndeamnă la luciditate şi la prudenţă în afirmaţii. Atunci când în Franţa a fost semnalat pentru prima dată virusul H5N1, preşedintele Chirac a îndemnat la calm, dând chiar exemplul personal. Drept urmare, păsările din Franţa au fost vaccinate, şi nu masacrate în mod barbar, ca pe malurile Dâmboviţei. E drept, în Hexagon a activat şi *acel* Louis Pasteur care a descoperit antibioticul, însă şi România are oameni de valoare în domeniu.

Nu contează agresorul, ci gradul de pregătire a apărării organismului. În lupta cu infecţiile virale, vaccinul, prin simularea unui atac, ajută mult la stimularea sistemului imunitar al organismului, care începe să producă anticorpi şi, pe acest teren pregătit, o infecţie apărută ulterior are şanse mult mai mici să se dezvolte şi să devină periculoasă. În schimb, abuzul de antibiotice dă efecte contrare, care în cele din urmă slăbesc imunitatea, prin toxicitatea excesivă apărută în organism. Terapia ELF, pe fondul unei stări energetice celulare foarte bune, face ca doze mici de antibiotice să ducă la o mobilizare a sistemului imunitar suficientă pentru a opri din timp atacurile externe de tip viral, aşa cum este şi gripa. Prin efectul de dinamizare a circulaţiei sangvine dublată de creşterea producţiei de histamine, terapia ELF favorizează intervenţia globulelor albe în anihilarea elementelor străine organismului uman. Virozele respiratorii pot fi depăşite mult mai uşor, fără doze mari de antibiotic şi într-un timp care se reduce la jumătate faţă de normal. O terapie preventivă ajută aşadar enorm sistemul imunitar. Este vorba aici despre aparatul care utilizează terapia ELF, care şi-a demonstrat eficacitatea în mii de cazuri, de la persoane vârstnice, până la copii de câteva luni.

VINERI - 4 august

TVR 1

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Concordie și discordie" (SUA, 1987) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Reflector (r) 12.10 Serial (r) 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Film: „Barney și prietenii" (SUA, 1998) 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Martianul meu sonat" (SUA, 1999). Cu: Jeff Daniels, Elizabeth Hurley 22.50 Parfum de glorie... 0.00 Jurnalul TVR 0.20 Film: „Mahler" (M. Britanie, 1974).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Fantômas în acțiune" (r) 12.00 Apropo Tv (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Fapt divers" (România, 1984). Cu: Ilarion Ciobanu, Patricia Grigoriu, Răzvan Popa 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „A fost odată în China 2" (Hong Kong, 1992). Cu: Jet Li, David Chiang, Rosamund Kwan 23.00 La servici 23.45 K1 1.45 Film (r).

antena 1

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Film: „Afurisitul de telefon" (SUA, 2000). Cu: Diane Keaton, Walter Matthau 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Film: „Bărbați în negru" (SUA, 1997). Cu: Will Smith, Tommy Lee Jones 22.45 Film: „Infanteria stelară" (SUA, 1997) 1.30 Serial: „Stagiarii" 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Țicniții" (coprod., 2000) 5.00 Serial: „Dădaca".

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Poarta dragonului" (SUA, 1994) 22.00 Fete fierbinți 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Film: „Johnny Stecchino" (Italia, 1991) 3.00 Serial: „Sunset Beach" 4.00 Serial: „Roseanne".

acasa

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 4.45 Serial: „Dorința".

TVR 2

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Expediție în necunoscut 13.00 Înapoi la măturâ (r) 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR (r) 17.00 Dincolo de hartă 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Natație: CE, la Budapesta 20.00 Doc.: „Ray Mears" 20.35 D'ale lu' Mitică 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Liga gentilomilor" 22.45 Doc.: „Placebo" 23.15 COOLmea distracției estivale 0.15 Natație (r) 1.15 Film (r).

PRO CINEMA

11.00 Doc.: „În mâinile străinilor: Povestea unui copil" 13.30 Desene animate 14.00 Descoperă România 14.15 Lumea Pro Cinema (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Cheers" 16.30 Film: „Othello" (zoprod., 1995) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Calea misterelor" 22.00 Film: „Beat" (SUA, 2000). Cu: Courtney Love 0.00 Serial: „Alias" (ep.1) 1.00 Film: „După-amiază în stil Gaudi" (Spania, 2001).

SÂMBĂTĂ - 5 august

7.00 Film: „Aventura lui Tarzan la New York" (SUA, 1942) 8.30 Desene animate 9.30 Împreună pentru natură 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Parfum de glorie... (r) 11.25 Despre Mari români (r) 12.20 O tură de aventură (r) 13.00 Serial: „Justiție militară" 14.00 Jurnalul TVR 14.50 Formula 1: M.P. al Ungariei 16.10 O vedetă... populară 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 TVR 50 - Astă-seară ne distrăm în familie! 22.10 Top Super Hit 23.40 Film: „Scarface" (SUA, 1983). Cu: Al Pacino.

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Philo se întoarce" (SUA, 1980). Cu: Clint Eastwood 15.45 Film: „Un alt început" (coprod., 2005). Cu: Robert Redford, Jennifer Lopez 18.00 Dansez pentru tine Caravana - preselecție 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Mamă de profesie" (SUA, 1995) 22.30 Film: „Incendiatorul" (SUA, 2002) 0.30 Film: „Cu ochii închiși" (coprod., 1999). Cu: Tom Cruise, Nicole Kidman.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Legenda pistolului de aur" (SUA, 1979) 11.30 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.15 Serial: „Dispariții" 15.15 Film: „În numele dragostei" (India, 1994). Cu: Kiran Kumar, Salman Khan, Manisha Koirala 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 23.00 Recursul etapei 1.30 Film: „8 căpățâni într-un sac" (SUA, 1990) 3.30 Film: „Meg Laurel" (SUA, 1979).

7.30 Desene animate 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Autoforum 11.00 Sport, dietă și o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Străini de fotbal (r) 13.45 Serial: „Războiul lui Foyle" 15.20 Cash taxi (r) 16.30 Super Nanny (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Atac periculos" (SUA, 1990) 22.30 Film: „Terminator 2: Ziua judecății" (SUA, 1991) 0.30 Film: „Păcate trupești" (SUA, 2001) 2.30 Serial: „Sunset Beach" 3.30 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Blonda Marilyn" (SUA, 2001, partea I) 22.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.00 Serial: „Celebritate" 0.00 Serial: „Totul despre sex" 4.45 Serial: „Dorința".

7.00 Pescar hoinar (r) 8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură și aventură 10.30 Zoom/2 11.00 Info... baza în direct 11.30 Serial: „Școala micilor vrăjitoare" 12.00 Serial: „Andromeda" 13.00 Pop/Rock Story 13.35 Serial: „Amy" 14.30 Bazar (r) 15.00 Film: „Orgolii" (partea a VIII-a) 17.00 Fotbal: FC Argeș - Poli Timișoara 19.00 Hoolywood Reporter 19.30 Film: „Treptele iubirii" (partea a V-a) 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Film: „Încredere oarbă" (SUA, 1990, partea II) 23.55 Transfer 0.25 Natație (r).

9.35 Desene animate 10.25 Descoperă România 12.15 Hollywood necenzurat 12.45 Film: „Othello" (r) 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Magna cum laudae" (SUA, 1994). Cu: Joe Pesci 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Reconstituirea" (România, 1970). Cu: George Mihăiță, George Constantin 22.00 Serial: „Cartelul crimelor" 23.00 Serial: „Alias" 0.30 Saturday Night Live.

DUMINICĂ - 6 august

6.05 Doar îngerii pot? 7.00 Universul credinței 8.35 Desene animate 9.30 Numai cu acordul minorilor (r) 11.00 Integrame despre integrare 11.30 Viața satului 13.00 TVR 50 - 50 de ore în orașul tău 14.00 Jurnalul TVR 14.55 TVR 50 - 50 de ore în orașul tău 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: Dinamo - Pandurii Târgu Jiu 22.25 Minutul 91 23.10 Film: „Barocco" (Franța, 1976). Cu: Gérard Depardieu, Isabelle Adjani 1.00 Despre Mari români (r) 2.40 Film (r).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Parte de carte 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.05 Film: „Parfumul dragostei" (SUA, 1996). Cu: Christian Slater 15.15 Film: „Una din două" (Franța, 1998). Cu: Jean-Paul Belmondo, Alain Delon 17.30 Vrei Teo, ai Teo! 19.00 Știrile ProTv 20.45 Film: „Terminator 3: Supremația roboților" (SUA, 2003). Cu: Arnold Schwarzenegger 23.00 Film: „Teroare în serie" (SUA, 1988). Cu: Chuck Norris.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Legenda pistolului de aur" (SUA, 1979) 11.30 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Serial: „Aproape perfectă" 14.15 Serial: „Dispariții" 15.15 Film: „În numele dragostei" (India, 1994). Cu: Kiran Kumar, Salman Khan, Manisha Koirala 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 23.00 Recursul etapei 1.30 Film: „8 căpățâni într-un sac" (SUA, 1990) 3.30 Film: „Meg Laurel" (SUA, 1979).

7.30 Desene animate 8.30 Serial (r) 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Străini de fotbal (r) 13.45 Miss World România 2006 14.20 S.O.S. Salvați-mi casa (r) 15.20 7 bAni de-acasă (r) 16.00 Viceversa (r) 17.00 Kiss Adventure (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Super Nanny 21.30 Serial: „CSI - investigații" 22.30 Pro Sport Show 23.30 Film: „Păcătosul" (SUA, 1988) 1.30 Film erotic: „Crime pasionale" (SUA, 2001) 3.30 Serial: „Sunset Beach" 4.30 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial (r) 12.30 Muzica de Acasă - Invitați: Alejandra Guzman, Thalia, Chayanne 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Adevărul adevărat" (SUA, 1998). Cu: Meryl Streep, Rennee Zellweger 23.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.00 Serial: „Celebritate" 1.00 Muzica de Acasă (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Raport... off road (r) 11.00 Roată la roată (r) 11.30 Motomagia 12.00 Doc.: „Hiroshima" 13.00 Șlagăre în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Serial: „Louis și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 Enigme în Carpați 16.30 Hollywood necenzurat 17.00 Serial: „Stargate: Atlantis" (ep.1) 18.00 Serial: „Farmece" 18.55 Natație: CE, la Budapesta 20.00 Atlas 20.30 Serial: „Crimă în suburbie 21.30 Jurnalul TVR 22.10 Serial: „Maestrul și Margareta" 23.10 Film: „Fascinația nebuniei" (II) 1.50 Muzică la maximum.

9.45 Film: „Magna cum laudae" (r) 13.00 Film: „Reconstituirea" (r) 15.15 Lumea Pro Cinema 16.15 Serial: „Verdict: crimă!" 18.15 Confruntarea kiturilor: Umor cu Stan și Bran 18.45 Nanette: Umor cu Stan și Bran 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Păsunea snobilor" (SUA, 1980). Cu: Chevy Chase 22.00 Serial: „Cartelul crimelor" 23.15 Serial: „Alias" 0.15 Serial: „Cheers".

ELIZABETH HURLEY
– vineri, 20.20 –

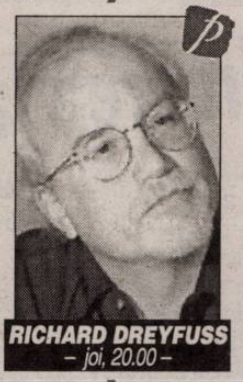

RICHARD DREYFUSS
– joi, 20.00 –

COURTNEY LOVE
– vineri, 22.00 –

WILL SMITH
– vineri, 20.45 –

MERYL STREEP
– duminică, 20.30 –

ALAIN DELON
– duminică, 15.15 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LUNI - 7 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Cu sufletul pe masă" (SUA, 1992) 10.35 Ochiul magic (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial: „Justiție militară" (r) 13.00 Hollywood Star 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.55 Celebritățile timpului tău 21.05 Despre Mari români 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Hécate" (coprod., 1982).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 ProMotor (r) 10.45 Dansez pentru tine (r) 11.15 Film: „Parfumul dragostei" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Una din două" (r) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Atacul submarinului" (SUA, 2002) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" 1.00 Icstrim tivi.

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Jocuri la Saint-Tropez (r) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Film: „Tărâmul vrăjit" (SUA, 2004, partea I). Cu: Danny Glover, Shawn Ashmore, Kristin Kreuk 23.00 Observator 0.00 Film: „Dinocroc" (SUA, 2004) 2.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.00 Serial: „Fete și băieți" 5.00 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 S.O.S. Salvați-mi casa 21.00 Viceversa 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Dragostea de la Clejani (r) 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „O lume a durerii" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 2.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Poftă bună! (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 COOLmea distracției estivale (r) 12.25 F111 - de veghe în larg 12.40 Hiroshima (r) 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Zona de conflict 17.00 Zestrea românilor 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Roată la roată 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Atletism: CE de la Göteborg 21.00 Doc.: „Motocicliștii pofticioși" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Misterul văduvei" (Canada, 2000) 0.15 Desene animate.

6.00 Apropo Tv 9.15 Serial: „Cheers" (r) 10.35 Lumea Pro Cinema 11.30 Confruntarea kiturilor (r) 13.15 Desene animate 13.45 Serial: „Cheers" (r) 14.45 Serial: „Verdict: crimă!" (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" 17.00 Serial: „O nouă viață" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Tremors, creaturi ucigașe" 22.00 Film: „Căutare disperată" (coprod., 1988). Cu: Harrison Ford 0.30 Serial: „Cheers" 1.30 Film (r).

MARȚI - 8 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Lumina care se stinge" (Grecia, 2000) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Împreună pentru natură (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Dalai Lama, cel mai cuminte om al lumii 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Avocatul" (coprod., 1993).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Icstrim tivi (r) 10.30 Vrei Teo, ai Teo! (r) 12.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „În slujba dreptății" (partea a II-a) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Focul" (coprod., 2004). Cu: Bryan Genesse, Josh Cohen 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Walker, polițist texan".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Film: „Mirajul dansului" (SUA, 2000) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Tablou de nuntă 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 3.45 Serial: „Fete și băieți" 4.45 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Serial: „Forța legii" 21.00 Serial: „Numere" 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Mutant X" 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Telefilm: „E dreptul meu!" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 Telefilm (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Atletism (r) 12.30 Serial (r) 13.00 Documentar (r) 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Mărturii 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Atletism: CE de la Göteborg 21.00 Școala părinților 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Fetele din Piața Spania" (partea a VI-a) 0.15 Desene animate 0.45 Club Callatis 2006 2.15 Film: „Misterul văduvei" (r).

9.35 Desene animate 10.35 Lumea Pro Cinema 11.45 Serial (r) 12.45 Serial: „Cheers" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Bette" 21.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Inspectorul Harry nu se dă bătut" (SUA, 1976). Cu: Clint Eastwood 0.15 Serial: „Cheers" 1.15 Film (r).

MIERCURI - 9 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Regăsirea" (SUA, 2003) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Vreau să fiu... cu Itsy și Bitsy (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Conviețuiri 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Serial: „Neveste disperate" 21.10 Concert Tarkan 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Să atingi stelele!" (coprod., 1996).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Walker, polițist texan" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Împotriva tuturor" (SUA, 1995) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Epidemia" (SUA, 2001). Cu: Bruce Boxleitner, Megan Gallagher 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Tablou de nuntă (r) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Umor la Antena 1 (retrospectivă) 23.00 Observator 0.00 Film: „În căutarea lui Forrester" (SUA, 2000). Cu: Sean Connery, Anna Paquin 2.00 Concurs interactiv 3.00 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.00 Serial: „Fete și băieți" 5.00 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 7 bAni de-acasă 20.30 Cash Taxi 21.00 Kiss Adventure 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 0.15 Serial: „Mutant X" 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Atletism (r) 12.30 Mărturii (r) 13.00 Școala părinților (r) 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Omul între soft și moft 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Atletism: CE de la Göteborg 21.10 Festivalul Callatis 2006 - Miss Diaspora 23.45 Jurnalul TVR 0.15 Club Callatis 2006 2.15 Film: „Viața mult așteptată" (Spania, 2004).

9.15 Desene animate (r) 10.20 Serial: „Echipa de elită" (r) 11.45 Serial: „Terapie intensivă" (r) 12.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" 16.00 Serial (r) 17.00 Serial: „Bette" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Mortal Kombat 2: Anihilarea" (SUA, 1997). Cu: Robin Shou 0.00 Serial: „Cheers" 1.00 Film: „Inspectorul Harry" (SUA, 1971).

JOI - 10 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Trei bărbați și o puștoaică" (coprod., 1990) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Aventurile lui Lagardère" (Franța, 1967) 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Trădarea" (Franța, 1982).

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Împotriva tuturor" (r) 12.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Fantômas contra Scotland Yard" (coprod., 1967) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Trecuți sub tăcere" (coprod., 2005) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „CSI: Miami".

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Umor la Antena 1 (r) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Film: „Cât îmi dai ca să te împușc din nou?" (SUA, 2004). Cu: Bruce Willis, Matthew Perry 23.00 Observator 0.00 Serial: „Sub acoperire" 1.00 Serial: „Stagiarii" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 3.45 Serial: „Fete și băieți" 4.30 Serial: „Dădaca".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Afacerea Dreyfus" (UK, 1991). Cu: Richard Dreyfuss 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Sex, dragoste și secrete" (ep.1) 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 1.30 De 3 x femeie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Atletism (r) 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Minorități sub trei dictaturi 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Bugetul meu 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Atletism: CE de la Göteborg 21.10 Festivalul Callatis 2006 23.45 Jurnalul TVR 0.15 Club Callatis 2006 2.15 Film: „Puterea dragostei" (SUA, 1990).

10.20 Serial: „Terapie intensivă" (r) 12.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 16.00 Famous: John Travolta 16.30 Film: „Iluzia iubirii" (Argentina, 1999) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" (r) 20.00 Serial: „Cu sânge rece" 22.00 Film: „Alice nu mai locuiește aici" (SUA, 1974) 0.30 Serial: „Cheers" 1.30 Film: „Mătușa Zita" (Franța, 1968).

UNDE-I MARIANA?

Mariana mănâncă înghețată; Maria, care are la stânga ei pe Anna și la dreapta ei pe Daniela, are fustă ca a lui Lenny și nu mănâncă înghețată. Care dintre ele este Mariana?

SOLUȚIE: Mariana este prima din stânga.

Grădina *micul nostru Paradis*

Culori... latino-americane

Iată că numai ritmurile latino-americane, atât de dinamice și de antrenante, ne pot provoca simțurile, ci și anumite forme și culori florale cu nuanțe pregnant exotice. Ne referim aici la *Kohleria,* adaptată foarte bine la condițiile de climă temperată de la noi. Ca de obicei, ceea ce atrage foarte mult este varietatea mare de culori și modul lor de combinare, la flori. Ca un element general, acestea au un fond de o anumită nuanță, „stropit" cu pete în contrast, dar într-o armonie desăvârșită. Gama coloristică o putem încadra între albul-verzui, mai rar întâlnit la flori, și roșul-grena, frunzele având și ele, fie nuanțe roșiatice, fie verzi-argintii.

Elementul de bază care influențează evoluția plantei este lumina. În principiu, aceasta trebuie să fie asigurată în cantitate mare, pentru a se obține o înflorescență bogată. Umiditatea reprezintă, evident, un factor vital, dar și de control asupra plantei. În timpul verilor calde, Kohleria are nevoie de multă apă, însă rezervele păstrate în rizomi ajută la depășirea eventualelor perioade critice, dacă nu i se asigură cantitatea necesară și suficientă. Pe timp de iarnă, reducerea umidității și a temperaturii (nu mai mult de 15ºC) determină o binevenită perioadă de „hibernare", când planta nu mai înflorește, pregătindu-se în schimb astfel pentru o activitate mai spectaculoasă în anul următor. De altfel, această limită de 15ºC indică și reperul cel mai bun pentru ținerea sub control a dezvoltării plantei.

Pentru înmulțire, se practică butășirea (fie de la vârfuri, fie de pe tulpină) sau prin recoltarea unor porțiuni de rizom, în fiecare caz condiția de bază fiind existența mugurilor. La rizomi, aceștia se formează și în absența pământului, doar prin introducerea respectivelor porțiuni de plantă într-o pungă de plastic închisă ermetic, ținute astfel la lumină și la peste 15ºC, apoi plasate în ghivece. De obicei, înmulțirea se practică în timpul sezonului cald, dar și în cel rece, dacă temperatura mediului se menține deasupra limitei amintite mai sus. Indiferent de sol, Kohleria se va dezvolta bine, dar în cazul lipsei substanțelor nutritive e bine să fie ajutată vara, cu îngășăminte. Răsplata pentru atenția acordată va fi un spectacol rarisim de forme și culori. *(A.N. Popescu)*

VORBE

Integramă de GHEORGHE POPESCU

UNIFORMĂ		AFLAȚI ÎNAINTE DE CODAȘI		VORBĂ DE REFUZ		PLATĂ ACOPERITĂ		RAFT CU CĂRȚI		PIATRĂ DIN MUNTE	
BLA-GOSLOVIT		CATEGORICĂ		ÎN NACELĂ!		CUPTOR DE PÂINE		CĂDERI DE ZĂPADĂ		NU VIN LA BISERICĂ	
FRATE MAI MARE					PRIETENĂ LA RĂZBOI						
CHEAMĂ CÂINELE					ATENȚIE!						
				IRIS							
				PEȘTI DE MARE							
PUS PE JAF							CĂPETENIE ARABĂ				
INDICĂ O POZIȚIE							MĂRUNȚIT CU SATÂRUL				
		LUCRĂTOR LA RĂZBOI								A SE FACE FRIG	
		COLEG CU BĂRBIERUL									
	AȚE					PROGRAM DE ȘCOALĂ					CORP ÎN SARCOFAG
	SUB CERUL LIBER					GEAMĂT					
					COLEA				ÎN RAMĂ!		
					FOARTE CONCENTRAT				VÂNT BUN		
A MANEVRA LA TIMONĂ								SCHIMBAT ÎN EURO			
DEOARECE								FIR DE URZEALĂ			
			OM CU PURTĂTORI ALESE								
			TEN!								
UMOR											
A MEMORA							PUTERI PE GLOB				
MĂTUROI											
				CURIOASĂ, BIZARĂ							

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „NOTAȚII"

Orizontal: F - I - E - J - Z - P - PRIVIGHETORI - ALIA - ONORAT - UNI -RATACIRI - CEDARI - ETIC - BI - ESTICA - TI - I - ARII - ALEA - SARB - CANASTA - MAIMUȚA - TIC - RAM - ALERTI - U - RISCA - UIMIT - FIICA - STRADA.

Verificați-vă cunoștințele

Trandafirul

1. Din ce familie face parte trandafirul?
2. Cum se numea sărbătoarea romană a trandafirilor?
3. Ce reprezintă trandafirul roșu în simbolistica creștină?
4. Cine a scris romanul „Numele trandafirului"?
5. Ce pictor român (1850-1882) a pictat tabloul „Trandafiri albi, roz și roșii"?
6. Cine a compus, în 1950, cântecul „Când trandafirii înfloresc"?
7. Cine a realizat în 1985, filmul „Trandafirul roșu de Cairo"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) O corabie este o navă cu pânze (vele) folosită în trecut pentru transport și pentru acțiuni militare, iar în prezent în special ca navă școală. 2) Vasele maritime romane folosite în special în războaie erau galerele – mai greoaie și mai mari – și liburnele – mai mici și mai rapide. 3) Corăbiile vikingilor se numeau drakare. 4) Romanul „Corabia înaintează" a fost scris de prozatorul norvegian Nordahl Grieg (1902-1943). 5) Pictorul rus Ivan Konstantinovici Aivazovski (1817-1900) este celebru pentru marinele sale în care apar și corăbii. 6) Muzica operei „Vasul Fantomă" aparține lui Richard Wagner (1813-1883). 7) Filmul „Corabia nebunilor" a fost realizat în 1965 de regizorul american Stanley Kramer.

Poșta cititorilor

Daniela Nicolae – Iași. Am avut un set de întrebări privitoare la frumosul dumneavoastră oraș. Trebuie să recunoaștem că există și alte orașe minunate în țară. De exemplu nu ne-am ocupat încă de Sighișoara. Cerându-le scuze celor de acolo, promitem că o vom face.

Rodica Toma – Arad. În general publicăm întrebările trimise de cititori. Nu o face nu însă dacă acestea au mai fost publicate sau nu pot fi verificate. De aceea înlocuim de fiecare dată una sau două dintre întrebări. Unii prieteni ai rubricii trimit mai mult de 8 întrebări ca să putem alege.

Așteptăm propunerile dumneavoastră și dacă întrebările vor corespunde standardelor noastre sigur vor fi publicate.

Mihaela Rădulescu – Pașcani. În general răspundem întrebărilor cititorilor, noștri. Dacă în ceea ce privește nu ați primit răspuns înseamnă că nu ne-a parvenit scrisoarea (încă!).

Cornelia Voicu – București. Sigur că pot exista mai multe variante de răspuns. Când nu dăm anumite precizări luăm în considerație toate variantele.

Silviu Cristea – București. Nu credem că o variantă de rubrică având mai puține întrebări ar fi mai ușor de rezolvat. Oricum dificultatea lor este gradată așa că la primele se poate răspunde fără efort. *(I. Stoica)*

ALEXANDRU MARINACHE - București

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 30

6	9	4	7	1	2	3	5	8
8	7	5	6	9	3	2	1	4
3	1	2	5	8	4	7	6	9
2	8	6	4	3	5	1	9	7
7	4	1	9	6	8	5	3	2
5	3	9	1	2	7	8	4	6
9	6	3	8	7	1	4	2	5
1	5	8	2	4	9	6	7	3
4	2	7	3	5	6	9	8	1

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 30

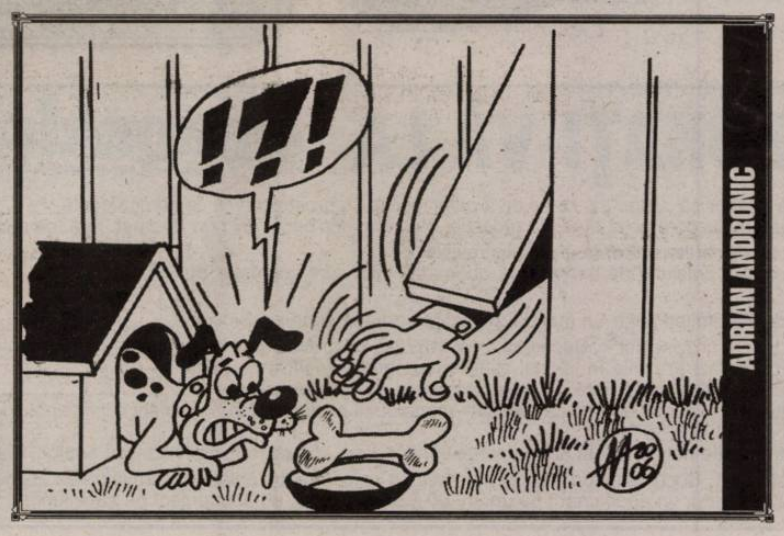

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută și câștigă

ȘAH

Fine - Judovici, 1937

DEZLEGARE:

1... ab5 2. Cf6 Df6! (2... gf6? 3. Dd8 Rd8 4. Nf6) 3. Nf6 Nb4 4. Dd2 Nd2 5. Rd2 gf6 cu câștig.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

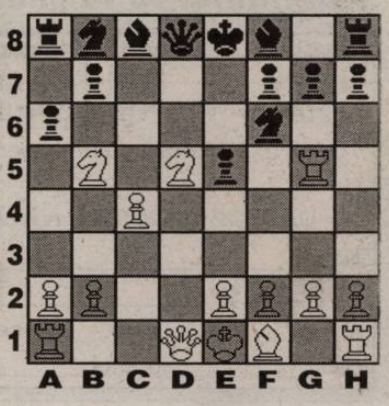

PAMELA ANDERSON

va face patru nunţi!

Inspirată probabil de excentricităţile miliardarilor de pe la noi, care vin cu şalupa la biserică în ziua nunţii, apetisanta Pamela Anderson, starul din Baywatch, a decis să se mărite cu fostul ei logodnic, Kid Rock, organizând o nuntă „cu repetiţie", a cărei celebrare va avea loc, pe rând, în patru locaţii diferite, mai întâi pe Riviera franceză, apoi la Malibu, Detroit şi Nashville. „Am să mă căsătoresc de patru ori cu acelaşi bărbat spre a-i dovedi cât de mult îl iubesc!", spune frumoasa blondă. Pamela, care a împlinit de curând 39 de ani, a anunţat că-i va jura dragoste eternă chitaristului Kid Rock (pe numele său adevărat Robert Ritchie). După prima ceremonie, desfăşurată sâmbătă, la Saint-Tropez, cei doi urmează să plece la Malibu, spre a pune la punct ultimele detalii ale „nunţii californiene". Deocamdată, Pamela nu ştie ce rochie va îmbrăca – dacă va îmbrăca, fiindcă, în calitatea sa de activistă a PETA, la prima căsătorie, cu rockerul Tommy Lee, ea nu a purtat decât un costum de baie, nunta având loc tot pe o plajă californiană! Oricum, este sigur că cei doi copii ai divei, Brandon, de zece ani şi Dylan, de opt, proveniţi din relaţia cu Lee, vor participa la toate ceremoniile, ca şi fiul lui Kid Rock dintr-o căsnicie anterioară, Robert James, în vârstă de 16 ani. Anderson şi Rock au mai fost împreună şi acum cinci ani, şi chiar s-au logodit, în 2002, dar au hotărât să se despartă chiar înainte de a stabili data nunţii! De astă dată, susţin ei, vor să fie siguri că se vor lua şi poate tocmai de aceea vor spune „Da" de patru ori...

Fetiţa Angelinei, trasă în... ceară!

Vedetă incontestabilă cu mult înainte de a se naşte, Shiloh Nouvel, fata cuplului Brad Pitt-Angelina Jolie, se află permanent în atenţia mass media, jurnaliştii căutând cu disperare să afle ştiri despre ea ori s-o fotografieze. Mai nou, micuţa a devenit obiect de atracţie şi pentru vizitatorii faimosei galerii a figurilor de ceară Madame Tussauds, filiala din New York. Aici poate fi admirată o replică în mărime naturală a ceea ce organizatorii expoziţiei au numit pe bună dreptate „cel mai faimos copil din lume". Shiloh este înfăţişată dormind într-un decor specific african, într-un coşuleţ din nuiele împletite, în vreme ce părinţii, mândri din cale-afară de progenitura lor, o privesc cu dragoste. Vizitatorii galeriei new-yorkeze se pot chiar fotografia alături de cei trei şi pot depune, de asemenea, câte un dolar într-un cont special al UNICEF, destinat copiilor săraci din Africa. Mergând pe urmele darnicilor ei părinţi, implicaţi în numeroase proiecte umanitare (la naşterea fetiţei, Brad Pitt a donat spitalelor din regiunea africană unde ea a venit pe lume suma de 300.000 de dolari), micuţa Shiloh este o generoasă...

Prince adoră statutul de burlac

Veteranul populului, atât de controversatul artist Prince, a hotărât să pună capăt celui de-al doilea mariaj spre a redeveni burlac, situaţie care, spune el, i se potriveşte cel mai bine. Vedeta americană, pe numele său adevărat Prince Rogers Nelson, a anunţat despărţirea definitivă de frumoasa Manuela Testolini, cu care era căsătorit din decembrie 2001, după ce prima căsnicie, cu dansatoarea Mayte Garcia, se destrămase şi ea, la fel de repede. Contactat de presă, avocatul lui Prince, Alan Eidsness, a refuzat să dea detalii referitoare la divorţ, spunând doar că acesta a fost declarat de un tribunal din Minnesota. Se pare că în prezent vedeta, în vârstă de 48 de ani, trece printr-o „criză de identitate", nereuşind să se impună atenţiei opiniei publice cu un şlagăr de ani buni şi intrând într-un con de umbră. Nu ştim însă cum de o fi ajuns la concluzia că de la căsătorie i se trage...

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Sexul sporeşte eficienţa muncii ■ Babur - sălbaticul tigru mogul ■ „Big Brother" în lumea subacvatică ■ Lourdes - oraşul minunilor ■ Cronoterapia: leacul potrivit la timpul potrivit ■ Cu ce se mai tratează vedetele

Curiozităţi din lumea filmului

Bruce Lee era atât de rapid, în interpretarea scenelor de luptă din filmele în care a jucat încât producătorii erau obligaţi să redea imaginea cu încetinitorul, pentru a i se putea distinge mişcările.

pentru a da viaţa tenebrosului personaj din seria „Războiul Stelelor", ***Darth Vader,*** au fost necesari patru actori: David Prowse era „trupul", James Earl Jones – vocea, Sebastian Shaw – vocea şi Clark Minden.... respiraţia!

în primul film din seria Predator, ***Jean-Claude Van Damme,*** pe atunci un ilustru necunoscut, a jucat în toate cascadele pe care trebuia să le execute personajul principal negativ.

King Kong este singurul film din istorie care a avut o continuare – Fiul lui King Kong – realizată în acelaşi an, 1933.

formaţia ***Duran Duran*** şi-a luat numele de la un astronaut din filmul science-fiction Barbarella, realizat în 1968 şi în care frumoasa Jane Fonda deţinea rolul principal.

cântăreaţa britanică ***Baby Spice,*** fostă componentă a trupei Spice Girls, ar putea moşteni coroana reginei Elisabeta a II-a, întrucât, ca stră-stră-stră-stră-stră-nepoată a arhiducelui William Hogue de Standishfordshire se află pe poziţia 103, în linia succesiunii la tron!

Elvis Presley a lucrat în tinereţe ca şofer de camion la o companie deţinută de viitorul lui partener de scenă, Frank Sinatra.

Astrologul CHALEX vă prezintă HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 7– 13 august

BERBEC: O săptămână plină de contradicţii astrale. Începutul este excelent, Luna (în Capricorn), realizând o configuraţie de trapez cu Jupiter, Marte şi Uranus, inducând bune şanse socio-profesionale. Marţi se creează o atmosferă plină de intimitate în familie, pentru ca următoarele trei zile să afecteze negativ trăirea. „Revanşa" benefică sosește duminică, o dată cu Piramida de Foc Soare-Lună-Pluton.

TAUR: Zilele de luni şi marţi sunt excelente pentru studii, examene, interviuri, relaţii cu justiţia şi străinătatea. Faza de Lună Plină poate să tensioneze legătura viaţă socială – viaţă familială (atenţie la unele legături adulterine!), fiind posibil ca vineri comportamentul inadecvat să iasă la lumină. În week-end totul poate fi exacerbat (sâmbătă) sau dat uitării (duminică) pe fondul unor aspecte astrale contradictorii.

GEMENI: Începutul şi sfârşitul săptămânii aduc necesarele clipe de bucurie care fac deliciul acestui nativ. Dar, viaţa de familie trece prin „furcile caudine" ale celor trei elemente de sorginte malefică situate în Fecioară (Marte, Luna Neagră, Nodul Lunar Sud). Culminaţia contradicţiilor domestice se va produce în zilele de joi şi vineri, pe fondul multiplelor opoziţii de natură karmică.

RAC: Legătura benefică între relaţiile parteneriale (matrimoniale, de afaceri), cu apropiaţii şi cu străinătatea, sunt în concordanţă cu viaţa intimă a acestui nativ senzitiv. Ziua de miercuri îi aduce o stare de stres, pe fondul opoziţiei Soare-Lună, dar sfârşitul de săptămână îl „răsfaţă" cu prezenţa Triunghiului Regal (Lună-Soare-Pluton) ce leagă viaţa socio-profesională cu bunurile rezultate din activităţi personale.

LEU: Primele şi ultimelor zile ale săptămânii sunt calme, viaţa oferind momente benefice în familie şi la locul de muncă. Numai că faza de Lună Plină (miercuri, orele 13h54'), care se produce pe Leu-Vărsător, poate deteriora sănătatea acestor nativi (dar şi tuturor celor care au Luna natală în Taur-Leu-Scorpion-Vărsător), aceştia având mari probleme de circulaţie. Hipertensivii vor fi cei mai expuşi.

FECIOARĂ: Crize de personalitate, comportament contradictoriu, stări conflictuale cu apropiaţii (şi nu numai!) - iată „reperele" acestei săptămâni. Pe fondul influxurilor induse de elementele de karmă (Lună Neagră şi Nod Lunar Sud), dar şi prezenţa „războinicului" Marte în acest semn zodiacal, îl fac pe nativ foarte vulnerabil la stimulii externi, reacţiile sale fiind extrem de virulente, mai ales la mijlocul săptămânii.

BALANŢĂ: Dacă primele şi ultimele două zile ale săptămânii sunt foarte benefice – luni şi marţi sunt multiple şanse socio-profesionale iar sâmbătă şi duminică „zona" relaţională oferă posibilităţi de asociere matrimonială sau de afaceri – mijlocul săptămânii poate aduce mari necazuri, întrucât sănătatea şi probabilitatea unor lovituri de natură karmică vor bulversa trăirile. Şi viaţa intimă pare a fi în derivă.

SCORPION: Axa trăirilor intime şi de parteneriat primeşte influxuri care pot „purta" nativul din Paradis în Infern. Dacă relaţiile Jupiter-Lună şi Jupiter-Uranus induc intuiţie şi noroc (Jupiter în Scorpion), dubla opoziţie Lună-Mercur/Venus „alterează" marţi, miercuri şi joi axa comunicativo-relaţională. şi viaţa socială înregistrează un zigzag mai puţin dorit, pe fondul altei duble opoziţii, Soare/Saturn-Neptun.

SĂGETĂTOR: Două zile excelente (luni şi marţi) pentru investiţii, poziţia Lunii în Capricorn favorizând afacerile funciare (teren, imobil). Mijlocul săptămânii (miercuri, joi, vineri) este mai puţin favorabil pentru relaţiile cu rudele (fraţi, veri) sau susţinere de examene şi interviuri. Ziua de sâmbătă poate aduce un diferend, la nivel social, dar ultima zi a săptămânii readuce optimismul şi va reda încrederea în forţele proprii.

CAPRICORN: Început excelent de săptămână, nativul fiind foarte inspirat în toate acţiunile pe care le va demara. Ziua de miercuri este una a revelaţiilor legate de cauzele pentru care o investiţie veche nu a putut fi finalizată. Nefavorabile sunt deplasările, recomandându-se prudenţă, mai ales joi şi vineri, dacă se pune problema deplasării cu avionul(dublă relaţie malefică Lună/Uranus-Lună Neagră).

VĂRSĂTOR: Un diferend cu autorităţile (sau o acţiune în instanţă) poate fi soluţionat(ă) favorabil în această săptămână. Ziua de marţi pare a fi una cu „trei ceasuri rele" în relaţiile profesionale (vorbe grele datorită dublei opoziţii Lună-Mercur/Venus). Mari şanse aduce finalul de săptămână, tripleta Soare-Pluton-Lună inducând bună dispoziţie şi excelente relaţii cu partenerul de viaţă, cu rudele şi cu anturajul.

PEŞTI: Providenţa, sau un ajutor nesperat, poate poposi în viaţa acestui nativ, în primele două zile ale săptămânii. Mai puţin benefic este aspectat „sectorul suflete", relaţiile cu partenerul de viaţă sau cu cel de afaceri fiind supuse hazardului (Luna Neagă şi Nodul Lunar Sud afectând Casa Partenerială. Ziua de duminică este excelentă pentru relaţiile socio-profesionale, popularitatea fiind situată la cote înalte.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 793 • ANUL XLIX • 10 AUGUST 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 32 (2543)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Nu toţi putem fi o stea, dar asta nu trebuie să ne facă să fim... norii care o acoperă.**
(Thomas Moore)

■ **Dacă vrei să fii tratat acasă ca un rege, tratează-ţi soţia ca pe o regină!**
(Charles Finney)

■ **O cuşcă de aur nu face mai fericit canarul.**
(Sir Walter Scott)

Starea de veghe

Aparatele CARE NE OMOARĂ ÎNCET

Femina club

Indiscreţii

Regina modei

Adevărat sau fals

Culori vindecătoare

Istorii uitate

BABUR sălbaticul tigru mogul

Incursiune în paranormal

Congresul celor răpiţi de extratereştri

Specialiştii ruşi caută amatori pentru simularea unei misiuni pe „planeta roşie"

VOLUNTARI PENTRU MARTE!

Dacă puştii generaţiilor trecute îşi doreau să devină fie Alexandru cel Mare, fie Napoleon, copiii epocii moderne, care s-au născut, cum s-ar zice, cu ochii direct pe ecranul televizorului sau pe monitorul computerului, visează la clipa în care vor ajunge astronauţi, păşind pe urmele lui Armstrong, în explorarea tainelor cosmice. Chiar şi azi, mulţi români speră să reediteze cel puţin performanţa lui Dumitru Prunariu, primul şi singurul nostru astronaut, deşi ştiu prea bine că şansele sunt infime... Şi totuşi, ei n-ar trebui să-şi piardă speranţa: un inedit program-pilot, ce se va desfăşura în Rusia, îi poate aduce pe aceşti temerari mai aproape de stele decât şi-ar fi putut închipui vreodată...

Este vorba despre un proiect mai vechi al rușilor, amânat multă vreme din cauza dificultăților financiare. Dar Rusia ambițiosului Putin vrea acum să fie iarăși ce a fost, în domeniul cuceririi spațiului, ba chiar mai mult decât atât: dacă tot le-au luat-o americanii înainte cu aselenizările, măcar pe planeta Marte să trimită ei primul echipaj... Zborul până la vecinul nostru de Sistem Solar este însă mult mai dificil decât voiajul de câteva zile pe Lună și firesc, și riscurile sunt mai mari. Iar rușii nu vor să rişte viaţa oamenilor. Prin urmare, ei au pus la punct, lângă Moscova, un hangar care, pe lângă o navetă identică celei ce va fi trimisă spre „planeta roşie", mai găzduieşte şi reproducerea fidelă a unui peisaj marţian. În acest hangar, şase voluntari vor fi închişi timp de 500 de zile (atât se estimează că ar dura o călătorie până pe Marte, cu actualele sisteme de propulsie), consumând doar hrană sterilizată şi respirând aer procesat. Experimentul e menit să-i ajute pe savanţi să înţeleagă mai bine care sunt necesităţile impuse de un zbor spaţial de anvergură, în pregătirea expediţiilor reale spre Marte.

Interesant e faptul că, dacă proviziile se vor termina, participanţii la experiment nu vor primi altele suplimentare: uşile „navei spaţiale" vor fi sigilate pe parcursul celor 18 luni ale „zborului". Desigur, în interiorul capsulei vor fi instalate camere video şi microfoane ce vor surprinde fiecare aspect din viaţa celor şase temerari iar dacă aceştia vor dori să ia

legătura cu exteriorul o vor face prin intermediul Internetului. Pentru ca realismul să meargă până la capăt, chiar şi răspunsurile pe care le vor primi vor sosi cu întârziere – la fel cum s-ar putea întâmpla în cazul unui zbor autentic spre Marte.

Singuri în Cosmos, timp de 500 de zile

Întrebarea la care savanţii ruşi vor să afle răspunsul este una crucială: pot şase oameni totalmente izolaţi să supravieţuiască timp de 500 de zile, fără absolut nici un sprijin din exterior? Apoi există şi alte dubii, în ceea ce priveşte modul cum vor rezista rutinei impuse de un zbor îndelungat cei şase, întrucât experienţa dobândită până în prezent, din gestionarea staţiilor spaţiale, nu e de prea mare ajutor în pregătirea unei misiuni interplanetare. „Astronauţii aflaţi pe orbita circumterestră pot primi oricând provizii, dar echipajele ce pleacă spre Marte trebuie să se descurce fără nici un sprijin", spune Alexei Rodionov, de la Institutul de Cercetări Biologice şi Medicale din Moscova. Deja ruşii au anunţat că primesc CV-uri, pe adresa de e-mail a instituţiei menţionate. Solicitanţii – vă puteţi număra printre ei – trebuie să fie perfect sănătoşi, cu vârsta până la 30 de ani, să fie absolvenţi de facultate (preferabil cu profil tehnic) şi să vorbească fluent limbile rusă şi engleză. Cei selecţionaţi într-o primă fază vor fi supuşi unor teste speciale la centrele de pregătire a cosmonauţilor ruşi, după care doar şase dintre ei vor urca treptele rachetei ce-i va purta – cel puţin virtual – spre enigmatica „planetă roşie"...

ŞI GÂNDACII FAC ARMATA!

Lipsită de resurse alimentare, o armată, oricât de bine antrenată ar fi, este sortită distrugerii. Aceasta pare a fi şi premisa de la care au pornit experţii Pentagonului atunci când au decis să aloce 5 milioane de dolari unui proiect ingenios, ce vizează înfometarea inamicului prin distrugerea rezervelor sale de hrană, cu ajutorul unor... insecte. „Killer Insects", căci aşa se intitulează proiectul pus la punct de Departamentul Apărării, reuneşte munca a 320 de oameni de ştiinţă şi se desfăşoară în nu mai puţin de 200 de laboratoare de pe tot cuprinsul Statelor Unite. Bineînţeles, la o aşa angrenare de forţe, şi „ustensile" pe măsură: peste 100 milioane de furnici de foc, gândaci de bucătărie, viespi şi gărgăriţe. Gurile rele susţin că proiectul a fost gândit pentru distrugerea potenţialului alimentar al ţărilor din Orientul Mijlociu, placa turnantă a terorismului internaţional, ce ameninţă mai mult ca niciodată America. „Spre deosebire de bombe, aceste noi arme pot fi folosite şi în vecinătatea trupelor noastre, precizează entomologul Phil Hudson. Soldaţii americani îşi vor impregna hainele şi mâncarea cu substanţe chimice netoxice pentru ei, dar dăunătoare pentru gândaci, în aşa fel încât vor fi feriţi de furia devastatoare a acestora. Gândacii vor împrăştia boli infecţioase, lăcustele vor distruge grânele, furnicile şi viespile se vor năpusti asupra zonelor locuite. O asemenea plagă este, cred, mai periculoasă decât orice altă armă!"

SUDOKU

jocul săptămânii – 32

9				7			3	2
		3		1		4	6	
	4		6	2			9	
		9	8				2	
4	2	8						
						3	5	8
	1				6	9		
7	8	2	3		9			6
6					7		8	3

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

TV

■ Pro TV ■ TVR 1 ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

32

5 948427 000027

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

O voce specială

Alexandra Ungureanu este una dintre cele mai bune voci din tânăra generaţie. În primii ani de carieră în muzica uşoară a trecut aproape neobservată sau, mai exact, nu a fost promovată pe micile ecrane. O prezentare generoasă i-au făcut în urmă cu doi ani membrii formaţiei Holograf, ca şi Horia Moculescu, dar apariţiile pe posturile Tv (Atomic, B1Tv etc.) au devenit frecvente doar în ultimul an. Alexandra Ungureanu are o voce specială, caldă, cu modulaţii fascinante, competitivă pe plan internaţional. Din păcate, acest talent de excepţie nu pare curtat de compozitori, repertoriul ei, cel puţin pe micul ecran, fiind extrem de redus.

Un personaj „exotic”

Sorin Mario Vasilescu (yogin, kinetoterapeut, psiholog, fiziolog, „filozof” al existenţei cotidiene) este, de multă vreme, unul dintre cele mai pitoreşti personaje din Bucureşti. Mereu în căutarea secretelor corpului şi ale mentalului uman, a relaţiilor de sincronizare dintre cele două componente umane sau dintre om şi mediu, Sorin Mario Vasilescu a atras valuri de simpatie din rândul celor care îl cunosc şi în special din rândul pacienţilor săi. Aproape ignorat de presa vizuală, acest personaj „exotic”, care aminteşte prin înfăţişare şi prin locvacitatea sa sclipitoare de Andrei Pleşu, a fost cooptat de un post relativ nou (Alpha), unde ţine prelegeri extrem de interesante, comunicând în acelaşi timp cu telespectatorii.

DORIN MĂRAN

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Diaconu Gabriela, 46 ani, Bucureşti:

„Domnule astrolog,

Sunt mama a doi gemeni, Ionuţ şi Cristinel, născuţi prin cezariană la data de 17.02.1983 (Ionuţ la orele 17h45', Cristinel la orele 18h00'). Ştiu de la bătrâni că gemenii au o soartă comună şi că sunt „legaţi” printr-un destin care-i fac inseparabili în trăiri şi în sentimente, toată viaţa. Ce-mi puteţi spune despre viitorul lor?”

Stimată doamnă Diaconu,

Afirmaţiile dvs. privind „experienţa bătrânilor” este parţial adevărată. Partea de adevăr se referă la trăsăturile de ansamblu pe care le induc cele zece planete natale comune, în concordanţă cu poziţia în semnele zodiacale şi a relaţiilor planete-semne zodiacale, precum şi cu calitatea aspectelor pe care aceste planete le realizează între ele. Dar, ceea ce separă aceşti doi nativi, este ora de naştere, diferită (chiar dacă este vorba doar de un interval de 20 de minute) transformându-i în două entităţi individualizate şi personalizate prin unicitatea lor. Evident, ambii sunt nativi Vărsător, dar au şi influenţe din partea semnului zodiacal următor, Peşti, Soarele natal fiind pe ultimele două grade ale Vărsătorului. Energia astrală a celor doi gemeni este una „în suferinţă”, Soarele fiind într-un semn opus celui de domiciliu (se spune că Soarele este în „exil”). În schimb, Luna în Berbec le conferă impulsivitate, demarare de acţiuni temerare şi o mare doză de ambiţie şi încăpăţânare. Dacă în ambele astrograme este prezentă o configuraţie de tip „Parapantă” (sau „Zmeu”) generată de axa Nodurilor Lunare, Soare şi Pluton, în astrograma primului născut este prezent atât un al doilea „Zmeu”, generat de Saturn cu Nodurile Lunare şi Soare, cât şi un „Trapez” generat de Soare-Nod Lunar Sud-Pluton-Ascendent, ceea ce conferă un plus de şanse şi oportunităţi acestui copil. Cât priveşte diferenţierile induse de ora de naştere, acestea sunt foarte importante, mai ales atunci când se pune problema delimitării sectoarelor de viaţă (Casele Astrologice), precum şi planetele care „populează” aceste sectoare ale trăirii umane. Prima mare diferenţă este indusă de prezenţa Ascendentului în semne diferite. Ionuţ are Ascendentul în Leu, fiind un nativ impulsiv şi plin de agresivitate, o dată cu înaintarea în vârstă, iar Cristinel, cu Ascendentul în Fecioară, va fi mult mai calculat şi mai analitic. La rândul lor, sectoarele de viaţă configurate diferit sunt: convieţuirea în sânul familiei, trăirile alături de partenerul de viaţă şi de celelalte rude; viaţa privată, creaţia, distracţia şi primul copil; profesia şi relaţiile profesionale cu colegii, cu şefii şi subalternii; relaţiile parteneriale matrimoniale şi de afaceri; poziţia faţă de bătrânii familiei, ajutorul dat sau primit de aceştia; banii şi bunurile de la partenerul de viaţă sau cele venite de la ascendenţi; studiile superioare, relaţiile cu străinătatea şi cu justiţia, examenele şi interviurile; poziţia socială şi relaţiile cu anturajul. Aceste diferenţe semnificative se datorează poziţionării planetelor: Neptun şi Nodul Lunar Sud în casele 4 sau 5; Mercur în casele 5 sau 6; Venus şi Marte în casele 7 sau 8; Luna în casele 8 sau 9; Nodul Lunar Nord în casele 10 sau 11. Analizând, succint, aceste diferenţieri, se constată că Ionuţ va trece printr-o încercare karmică legată de creare şi procreare sau în legătură cu primul copil (Nodul Lunar Sud, „Pedeapsa în viaţă”, primeşte două cuadraturi de la Venus şi Marte); va avea blocaje în viaţa profesională; relaţiile sale cu persoanele în vârstă din familie vor fi destul de tensionate (va refuza să ofere sprijin unor rude aflate în situaţii dificile); va face studii superioare şi va avea relaţii excelente cu anturajul şi cu străinătatea. La rândul său, Cristinel, va avea dese conflicte cu mama („Pedeapsa în viaţă” în Casa Familiei); viaţa sa afectivă va fi influenţată negativ datorită modului defectuos de comunicare şi a unor zvonuri (pe fondul cuadraturilor primite de Mercur de la maleficele planete Saturn şi Pluton); viaţa relaţională va trece prin adevărate „furci caudine” (conjuncţia Venus-Marte este situată în Casa Relaţiilor Matrimoniale şi de Asociere); se va înţelege foarte bine cu toate rudele, fiind în graţiile celor în vârstă care deţin bunuri funciare şi care, mai târziu, vor intra în posesia sa; va avea o viaţă socială intensă şi plină de oportunităţi prompt fructificate. Bineînţeles că trăirile celor doi gemeni – Ionuţ şi Cristinel – au foarte multe elemente comune de mare beneficitate prin intermediul Triunghiurilor Regale, dar şi a excelentelor trigoane Lună-Jupiter/Uranus, aşa cum cele care-i separă le tuşează atât caracterele, cât şi propriile opţiuni.

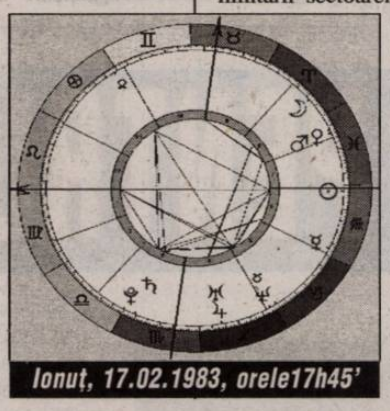

Ionuţ, 17.02.1983, orele17h45'

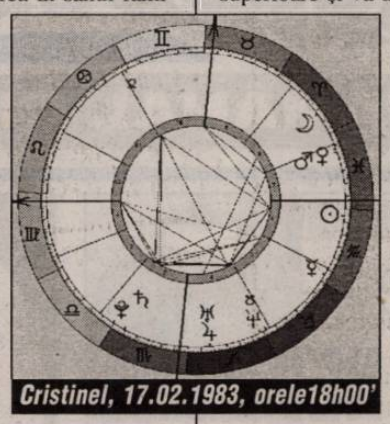

Cristinel, 17.02.1983, orele18h00'

CHALEX

Carte, cinste cui te-a scris!

NOUTĂŢI ESTIVALE

Este vară, lumea e în vacanţă la munte sau la mare, nu are loc de cărţi grele în bagaj. Aşa că editura ALL s-a gândit că e vremea cărţilor uşoare, de consum, numai bune de citit pe plajă sau în poienile răcoroase. *Mel Gibson – Un bărbat în misiune* de Wensley Clarkson este una dintre acestea, carte care oferă o vedere din interior a vieţii unui actor şi regizor care, în ciuda aparenţei sale de persoană publică, este un tip extrem de retras, despre a cărui viaţă intimă se ştiu foarte puţine lucruri adevărate şi mult prea multe lucruri din revistele de scandal. **Un roman agreabil este *La agăţat* de Nadine Gordimer (laureată a Premiului Nobel pentru literatură în 1991 – foto)**, primul roman al celebrei autoare din Republica Sud-Africană, născută în 1923, care intră, în sfârşit, pe piaţa cărţii din România. Ceea ce pare, la început, o simplă aventură între o tânără albă dintr-o familie foarte bună şi mecanicul arab pe care aceasta l-a „agăţat” se transformă, treptat, într-o poveste de dragoste a cărei profunzime pare să-i surprindă chiar şi pe protagonişti. Dar, în momentul în care bărbatul, aflat ilegal în Africa de Sud, este prins de autorităţi şi obligat să părăsească ţara, lucrurile iau o întorsătură neaşteptată. Ceea ce, din punctul de vedere al femeii, părea o simplă aventură, se dovedeşte a fi o iubire care o predispune la orice sacrificiu. Cel dintâi semn constă în faptul că tânăra pleacă, împreună cu bărbatul, într-o ţară arabă, renunţând la confortul de acasă, la bunăstare, la viaţa socială etc., pentru a intra într-o lume în care condiţia femeii e cu totul alta. *(George Cuşnarencu)*

ANCHETA săptămânii

Toate fetele (femeile) sunt la fel?

Întrebarea nu are acoperire în realitate. E doar o provocare asumată de tinerii intervievaţi care încearcă să definească, pe această cale, unul dintre aspectele mitului modern al sexului frumos.

„La fel” înseamnă că: sunt foarte preocupate de farduri şi vestimentaţie, le place să fie curtate, sunt încăpăţânate, le place să se joace cu inimile băieţilor, sunt capricioase, visează la o viaţă luxoasă etc. Chiar dacă se spune că lucrurile stau aşa, în linii mari, consider că există multe excepţii. Fete care nu pun preţ pe aspectele exterioare ci pe spiritualitate, pe ideea unei vieţi familiale aşezate şi echilibrate etc. *(Mihaela Coman, 19 ani)*

În zilele noastre, cam toate sunt la fel. Adică au aceeaşi mentalitate. Vor o maşină luxoasă la 18 ani, vor bani, vor să călătorească pe tot globul, vor să devină vedete. Ce să mai vorbim despre haine, bijuterii etc. Dar sunt şi excepţii, despre care nu pot vorbi, pentru că nu le cunosc. *(Mădălin Pascu, 18 ani)*

Fiecare e diferită. Nu există două fete la fel. Au tendinţe comune, asta e o certitudine, dar individualitatea lor e distinctă. *(Andrei Pop, 21 ani)*

Se spune că româncele sunt printre cele mai frumoase femei din lume şi cred că aşa stau lucrurile. Frumuseţea naşte anumite tendinţe legate de o viaţă luxoasă cu nenumărate facilităţi. Cred că majoritatea fetelor care arată bine se înscriu în acest trend. *(Mihai Rizea, 24 ani)*

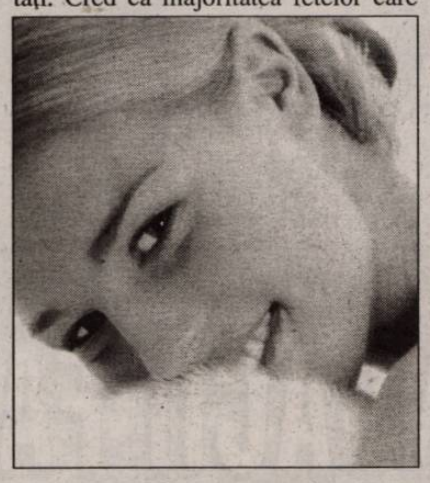

Sunt fel şi fel de caractere. Orice om e diferit de celălalt, prin felul cum arată, cum simte, cum gândeşte. La capitolul vieţii materiale aş putea spune că, în linii generale, toate femeile gândesc la fel, datorită societăţii de consum în care trăim. *(Denisa Ralea, 18 ani)*

Nu, nu sunt la fel. E adevărat că au foarte multe în comun, că se aseamănă în multe privinţe, dar diferenţele dintre ele sunt mai numeroase. Cred că această mentalitate, că suntem aproximativ la fel, aparţine doar băieţilor superficiali care nu văd în noi decât frumuseţea exterioară, o tentaţie care îi macină clipă de clipă şi care le întunecă luciditatea. Dacă o au. *(Laura Melinescu, 19 ani)*

Sunt fete „nebune”, cărora le plac aventurile, experienţele „extreme” şi care nu sunt la fel, fiecare având individualitatea ei distinctă. Sunt şi fete „cuminţi”, care nu vor să iasă în evidenţă, studioase, gospodine, sufletiste şi care în diverse situaţii au atitudini diferite. *(Adina Sterpu, 20 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Dacă ar fi să asculte de sfaturile părinţilor, tinerii probabil că nu s-ar căsători niciodată. Hotărârea lor e impulsionată de inimă, de pasiune, rareori de criterii morale sau culturale legate de partener. Tinerii nu se gândesc foarte bine la căsătorie în perspectivă. Pentru ei perspectiva e iluzia unui prezent continuu. Pe de altă parte, nu poţi vedea lucrurile limpede când eşti îndrăgostit. Dragostea acţionează

Iluzia unui prezent continuu

deseori ca un drog care te face să vezi totul în roz. În prezent şi în viitor. Adevărul e că cel mai firesc lucru e să-ţi *asculţi inima*. E o garanţie a fericirii, dar o garanţie, de multe ori, pe timp limitat. Dar în acelaşi timp trebuie să asculţi şi „ticăitul” creierului şi să încerci să judeci lucrurile la rece pentru a evalua perspectiva căsătoriei ţinând cont de criterii general valabile (necesitatea unei „căsătorii” de probă, compatibilitate spirituală şi sexuală...). Viaţa se dovedeşte însă de multe ori imprevizibilă, cenzurând, discreditând inima şi mintea (raţiunea, voinţa...), dovedind în cele din urmă că reuşita unei căsătorii e o chestiune de noroc.

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

UN ALT FEL DE LUME

Aflat permanent în alergare după „explicații raționale" pentru absolut tot ce se mișcă în mod evident sau aparent nu se mișcă, omul se trezește – și nu de puține ori – în fața unor contexte palpabile, care însă sfidează fără drept de apel tiparele gândirii sale. Fapt care demonstrează că planeta noastră, grăunte de Univers, va avea întotdeauna surprize majore, cu care să ne șocheze. Fie că ele aparțin lumii vii, fie că ni se relevă din sânul materiei minerale, fie din însăși existența noastră.

Sexul sporește eficiența muncii!

Reuniți la Singapore, cu ocazia unui congres internațional de medicină, sexologi din toată Asia au ajuns la o concluzie interesantă, declarând că uimitoarea creștere economică manifestată pe acest continent în ultimele decenii se datorează în principal unei activități sexuale intense! „O viață sexuală activă face îi face pe lucrători fericiți, iar această stare de împlinire va fi concretizată în muncă, astfel că ei vor reuși să creeze o economie robustă", spune Emil Ng, psihoterapeut și fondator al Federației Asiatice de Sexologie. În opinia participanților la congres, sănătatea

sexuală nu implică numai absența bolilor venerice sau a disfuncțiilor, ci și plăcerea de a te bucura de sex! Această plăcere, împărtășită de cât mai mulți oameni, a fost, susțin ei, capabilă să asigure asiaticilor o bunăstare a populației și a dus la un „boom" economic invidiat de occidentali. „Debuturile acestui avânt economic fără precedent trebuie căutate, spune indianul Ganesh Aidakan, președintele congresului, în anii '60, când descoperirea pilulelor contraceptive a făcut ca un număr imens de femei să abandoneze statutul de casnice și «producătoare de copii» și să se implice în sectorul economic. Abilitatea și intuiția lor înnăscute au avut un rol important în dezvoltarea economiei și în creșterea productivității muncii". Pe lângă această problemă, la congres au mai fost luate în discuție existența faimoaselor zone erogene – „punctul G", respectiv „punctul P", eficiența medicamentelor de tip Viagra în combaterea disfuncțiilor sexuale masculine, precum și noile dimensiuni ale străvechiului tratat indian de sex Kama Sutra. Cum ar fi zis Marx, nici muncă fără sex, nici sex fără muncă...

Bacteria-alchimist

Dacă forțăm puțin lucrurile, putem spune că un minuscul microb a reușit să realizeze ceea ce nenumărați alchimiști nu au făcut. Adică, oricât ar părea de uluitor, să obțină aur. Și nu frământând în mojare felurite preparate secrete, murmurând descântece vrăjitorești, ci – întocmai ca (ne)fericitul rege Midas – atingându-l într-un fel numai de el știut. Desigur, din punct de vedere științific lucrurile sunt ceva mai clare, nu însă mai puțin spectaculoase. *Ralstonia metallidurans*, bacteria studiată în Australia de o echipă condusă de cercetătorul german Frank Reith, a fost întâlnită în mine de aur situate la distanțe de peste 3000 km, în proporție de 80%. Să fi avut aceasta un alt gen de pasiune pentru aur, decât ființa umană? – s-au întrebat cercetătorii. Într-adevăr, se pare că R. metallidurans acționează ca un sanitar microscopic, asimilând metalele grele dizolvate, pentru a le transforma și a le face să treacă în stare solidă, mai puțin toxică.

În concentrație ridicată, metalele grele sunt toxice, nu numai pentru om, ci și pentru microorganisme. Bacteria descoperită poate să-și curețe mediul

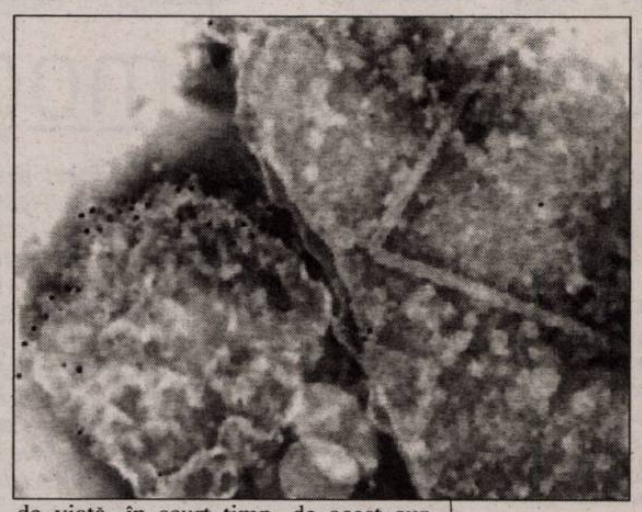

de viață, în scurt timp, de acest aur toxic, ceea ce-i oferă un avantaj metabolic, motiv pentru care e prezentă în minele de aur. E însă numai o ipoteză, întrucât mecanismul exact nu se cunoaște și mulți cercetători s-au arătat sceptici la argumentele lui Reith, ei considerând că numai un proces chimic poate da naștere grăuncioarelor de aur. La urma-urmei, chiar și în mileniul trei, misterele alchimiei par mai fascinante decât explicațiile raționaliste ale științei...

Avem tot trecutul înainte!

Pare o exprimare greșită, din punct de vedere semantic și logic, dar nu este. Să vorbești despre ceea ce-ți stă în față, pentru a evoca trecutul și viceversa se opune totalmente reperelor noastre așa-numite *normale*. Numai că „normalul" europeanului se înfățișează exact invers la populația *aymara*, din America de Sud. La acești semeni ai noștri, reprezentarea timpului este opusă față de a noastră: trecutul se situează în față, iar viitorul în urmă. Puțini supraviețuitori ai acestei populații andine (aymara trăiesc în nordul statului Chile, în Bosnia și în Peru) vorbesc încă atât limba lor nativă, cât și spaniola. Astfel, referindu-se la trecut, utilizează cuvântul „nayra", care desemnează ochii, vederea, fruntea. Pentru a vorbi despre viitor, ei folosesc cuvântul „qhipa", care înseamnă spate, spinare. Acestora li se adaugă gesturile: indicarea peste umăr a spațiului din urmă, pentru viitor, respectiv brațul întins spre înainte, pentru epocile îndepărtate, trecute. Ipoteza care încearcă să explice acest fenomen unic, deocamdată, este la fel de interesantă: trecutul este ceea ce a fost deja văzut, spre deosebire de viitorul necunoscut. Pe continentul sud-american, limba aymara e încă vorbită de circa 1,5 milioane de persoane, dar viziunea lor originală asupra timpului ar putea să dispară rapid. Motivul – tinerii vorbesc spaniola, dar aproape deloc limba lor maternă, iar tendința de a prelua gesturile și mentalitatea cuceritorilor europeni este evidentă. *Sic transit gloria mundi!*

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

PLANETA ACOPERITĂ DE OCEAN

Ogle-390, prima exoplanetă telurică descoperită, ar fi fost altădată acoperită de apă. Astrofizicienii încearcă să o descrie și să-i dezlege misterele.

Într-o lume sumbră, de un albastru închis, scufundată în apele unui ocean sub un strat gros de gheață, mișună creaturi acvatice: pești cu carapace, creveți uriași, calcani fosforescenți. O viziune fantastică, dar care ar fi putut reprezinta o lume reală, din constelația Săgetătorului, pe planeta Ogle-390.

A fost descoperită în vara anului 2005. Se află la 22.000 de ani lumină de Terra, în direcția centrului galactic, are o masă de 5,5 ori mai mare decât cea a planetei noastre dar, în contextul exoplanetelor descoperite, este cea mai mică. Cercetătorii de la Institutul de astrofizică din Paris (IAP) care au descoperit-o se întreabă dacă există apă lichidă pe planetă sau dacă există condiții care să ridice temperatura și să topească gheața primitivă aflată deasupra.

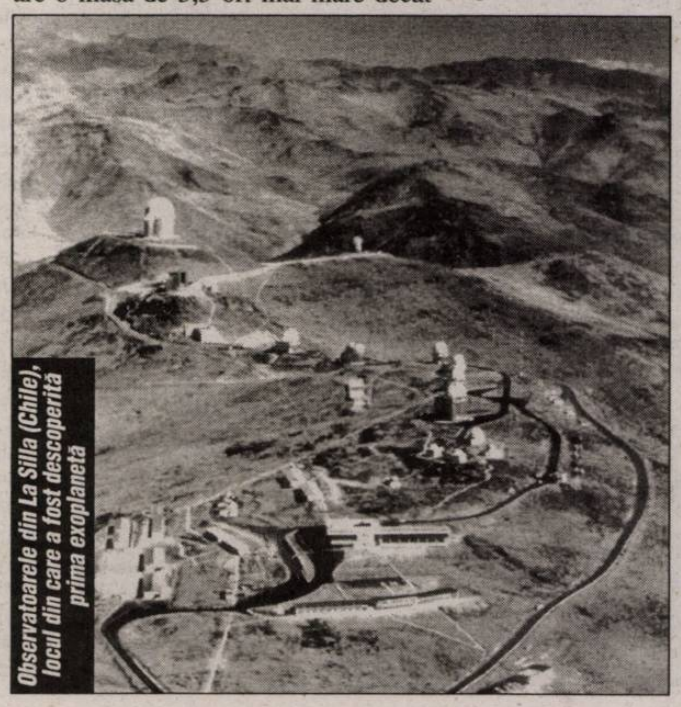

Observatoarele din La Silla (Chile), locul din care a fost descoperită prima exoplanetă

În 2003, o echipă de cercetători internaționali a realizat un model informatic al planetelor de acest tip, denumite și planete-ocean. O astfel de planetă ar avea o masă de 6-10 ori mai mare decât cea a Terrei iar volumul sferei ar fi de cel puțin două ori mai mare. Totul ar fi acoperit de un ocean cu o adâncime de până la 100 km, cu un volum de 200 de ori mai mare decât cel al oceanelor terestre. Planeta-ocean ar avea un nucleu metalic, învelit într-o manta de rocă. Deasupra mantalei s-ar întinde un strat gros de gheață. Când stratul de apă atinge 100 km profunzime, presiunea e atât de mare, încât banchiza de gheață nu se poate topi. Cristalele sale comprimate la maxim formează așanumita gheață exotică de tip II. Atmosfera ar fi tulburată de supercicloni care ar genera valuri de zeci de metri înălțime. Cercetătorii francezi s-au lansat într-o „anchetă" complexă pentru a elucida cazul Ogle-390, pentru a stabili cât mai exact masa planetei și cea a stelei sale, distanța care le separă, caracteristicile geografice, vârsta celor două corpuri cerești.

Au stabilit prin modele informatice că planeta se află pe orbită la 400 milioane de kilometri de steaua sa, a cărei temperatură de suprafață e doar de 3300ºC și de la care nu beneficiază de temperatura necesară pentru a se încălzi, la suprafața planetei aceasta fiind de minus 220ºC. În tinerețea sa, Ogle-390 ar fi avut o structură interioară care ar fi produs mai multă căldură și în locul stratului de gheață intermediar, ar fi existat apă sub formă lichidă.

Ogle-390 nu oferă un mediu favorabil vieții. A vieții specifice Terrei. Ipotetic, există forme și forme de viață în Univers, total diferite, pe care pământenii nu și le pot reprezenta.

DORIN MĂRAN

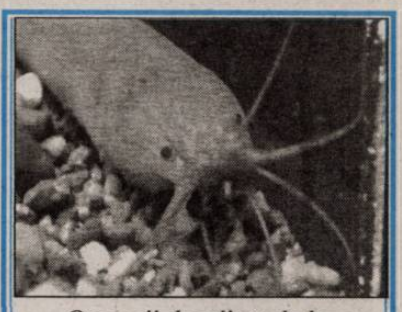

Oamenii de știință de la Universitatea din Anvers au anunțat recent descoperirea unei specii de pește care are abilitatea uimitoare de a vâna pe… uscat! Peștele, numit „tiparul pisică"

Peștele care merge pe uscat!

(Channallabes apus), trăiește doar în zonele mlăștinoase din vestul Africii. Lung de circa 30 cm, el sare din apă și, ajuns pe uscat, începe să-și urmărească prada – gândaci și diferite specii de insecte – deplasându-se cu ajutorul aripioarelor și a cozii. Cercetătorii belgieni speră că această descoperire îi va ajuta să-și explice modul în care peștii au părăsit oceanul planetar, în urmă cu milioane de ani, spre a coloniza uscatul.

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Romanii şi „spaţiul vital”

Învingându-i pe samniţi, romanii au atins pentru prima oară malul Adriaticii, de-a lungul coastei unde astăzi se află provincia italiană Puglia. Şi, cum dincolo de mare nu prea aveau cum să ajungă, era cert că-şi vor îndrepta atenţia spre zonele din nord şi din sud, hrăpăreţi cum deja toată lumea îi ştia că sunt. Tocmai de aceea, în faţa primejdiei toate triburile din centrul şi sudul Italiei, care până atunci se păruiseră de zor, s-au aliat, încercând să dea Romei lovitura de graţie. Dar poate tocmai numărul mare al soldaţilor lor, poate încrederea oarbă că de astă dată le vor veni de hac romanilor, le-au fost fatale. Ca efective, aliaţii – etrusci, lucani, umbrii, sabini şi câţi mai rămăseseră dintre samniţi în stare să poarte arme – erau de cel puţin trei ori mai mulţi decât adversarii lor. Dar conducătorii lor vorbeau limbi diferite şi la propriu, şi la figurat. De fapt, nici unul nu urmărea să anihileze ameninţarea romană – motivul pentru care, la urma urmei, se adunaseră acolo. Fiecare era preocupat de gloria personală, de cum să facă să le ia faţa celorlalţi şi să se impăuneze el pe urmă cu gloria victoriei. Ca atare, romanilor, ostaşi trecuţi prin multe şi cu o experienţă militară solidă, nu le-a fost prea greu să învingă această gloată dezorganizată care nici nu putea fi socotită o armată, în adevăratul sens al cuvântului. În bătălia decisivă, desfăşurată la Sentinum, romanii, conduşi de Fabius Maximus Rullianus, au zdrobit pur şi simplu coaliţia ridicată împotriva lor, deşi în luptă şi-a pierdut viaţa şi Decius Muro, fiul consulului ce se sacrificase pentru patrie, în războiul precedent. Speriaţi că romanii îi vor lua acum pe rând în vizor, umbrii, lucanii şi etruscii au cerut pace, iar sabinii şi samniţii n-au mai putut nici ei opune rezistenţă multă vreme, aşa încât în anul 290 î.Chr. s-au recunoscut învinşi, acceptând toate cererile romanilor.

Faptul că ajunseseră stăpâni pe centrul Peninsulei Italice nu i-a mulţumit prea tare pe romani, întotdeauna dornici de mai mult. Iar povestirile negustorilor, despre bogatele colonii greceşti din sudul Italiei, nu i-au lăsat insensibili pe lacomii conducători ai Romei, care se şi visau stăpâni pe ele. Şi, cum au făcut în istorie mai toţi cuceritorii, de la Genghis Han la Hitler, pretinzând că au nevoie de „spaţiu vital”, romanii au început să se extindă spre sud. Mai întâi au pretextat că vor să garanteze securitatea oraşului Capua, aşa că au pus mâna, pentru mai multă siguranţă, şi pe teritoriul învecinat – Neapole. Cum şi acesta li s-a părut primejduit – de cine? se fereau să spună! –, au continuat să acapareze pământurile de la miazăzi, ajungând la Beneventum. Şi de aici până la Tarent, pe atunci o înfloritoare metropolă grecească, nu mai era decât o azvârlitură de băţ. Cum să nu mai „împingă” nişte ostaşi vrednici ca romanii câteva mile în plus, până acolo?

(Continuare în numărul viitor)

BABUR
sălbaticul tigru mogul

Fondator al dinastiei Mogulilor, Babur, pe numele său adevărat Zahir-ud-din Mohammad, a văzut lumina zilei la 14 februarie 1483, la Andijan, Uzbekistan. Încă de mic, a fost educat şi crescut în spiritul Islamului, învăţând să fie curajos, mărinimos cu cei umili şi generos cu toată lumea. Mai târziu, crescând, i-a uimit pe toţi prin puterea sa fizică neobişnuită. Se spune că în adolescenţă distracţia lui preferată era să ia, pe fiecare umăr, câte un om şi astfel împovărat să urce povârnişuri abrupte, fără să dea nici cel mai mic semn de oboseală. De asemenea, era un înotător desăvârşit şi nu exista fluviu pe care să nu-l poată străbate, înotând deseori împotriva curentului.

Babur în grădina palatului său din Samarkand

După cum susţinea, ascendenţa lui era una strălucită: mama provenea din stirpea lui Gingis-Han, tatăl din cea a lui Timur-Lenk. Ca şi aceşti mari înaintaşi ai săi, nici Babur nu s-a născut în purpură, ci a trebuit să cucerească puterea prin nenumărate lupte, dar şi prin diplomaţie şi cuvinte meşteşugit alese. Iniţial, el domnea peste Ferghana, un mic regat aflat pe teritoriul actual al Uzbekistanului. La doar doisprezece ani, micul Babur i-a urmat tatălui său, şeicul Omar, la tron. Desigur că unchii lui nu au privit cu ochi buni ascensiunea copilului, considerând că dreptul la conducerea regatului li se cuvine. Dar, dând dovadă de un curaj neobişnuit, Babur i-a înfruntat pe trufaşii săi unchi, tăindu-le pofta de măriri şi arătându-le că el este adevăratul stăpân, în ciuda vârstei fragede. În 1497, la doar paisprezece ani, Babur a atacat oraşul Samarkand, dar nu a apucat să se bucure de victorie, căci o rebeliune a nobililor uzbeci a cuprins valea Fergana. Dornic să o înnăbuşe cât mai rapid, tânărul a lăsat fără apărare aşezarea proaspăt cucerită, şi doar cu preţul unor eforturi supraomeneşti a reuşit în cele din urmă să pacifice şi zona Fergana şi să recucerească Samarkandul. Dar, în 1501, puternicul han al uzbecilor, Muhammad Shaybani, îl va învinge şi va fi din nou nevoit să cedeze bogatul oraş. Înţelegând că unui conducător de oşti nu-i este suficient doar curajul spre a câştiga un război, ci îi trebuie şi multă răbdare şi mai ales viclenie, tânărul a început să se pregătească temeinic de luptă. Abia în 1504, el va porni, în fruntea unei noi oşti, împotriva Afganistanului. Antrenaţi şi puternici, soldaţii săi au străbătut fără probleme munţii Hindukush, apărând pe neaşteptate în faţa Kabulului, pe care l-au cucerit după un scurt asediu. Babur era însă mânat de dorinţa de răzbunare şi dorea să-i vină de hac vechiului duşman, Shaybani. Nu a mai fost nevoie să lupte însă cu acesta, întrucât, în 1510, bătrânul han a murit şi, ajutat de şahul safavid Ismail I, Babur şi-a făcut intrarea triumfală în Samarkand. Dar viteazul Babur avea să-şi dea curând seama că norocul stăpânitorilor e schimbător. Învins de uzbeci, în 1514, a fost nevoit să se întoarcă la Kabul, înţelegând că prea numeroşi sunt cei ce râvnesc la bogăţiile Ferganei şi că el încă nu este îndeajuns de puternic, nu spre a le dobândi – o făcuse deja în două rânduri – ci spre a le putea păstra. Ca urmare, şi-a îndreptat atenţia spre mănoasele plaiuri ale Indiei. Iar motivul pentru a ataca această ţară, împărţită pe atunci într-o puzderie de stătuleţe, conduse de rajahi, nu a întârziat să apară. Sultanul de Delhi, Ibrahim Lodi, se făcuse urât de supuşii săi şi mai mulţi feudali afgani i-au cerut sprijin lui Babur împotriva sa. Asumându-şi rolul de eliberator, deşi nu voia decât să înlocuiască jugul lui Lodi cu al său, mai uşor, Babur a pregătit 12.000 de oameni, dotaţi cu arme de foc şi tunuri şi a pornit spre India. Ibrahim, care avea o oaste de zece ori mai mare, şi beneficia şi de o sută de elefanţi de luptă, l-a aşteptat la Panipat. Acolo, pe 21 aprilie 1526, s-a desfăşurat una dintre cele mai aprige bătălii din istoria Asiei, prima în care s-au folosit arme de foc. Superioritatea logistică a armatei lui Babur şi-a spus cuvântul: armata indiană a fost masacrată, sultanul ucis pe câmpul de luptă şi Babur a intrat în posesia oraşului Agra. Suveranul din Mewar, Rana Sanga, a adunat atunci o armată de 250.000 de oameni şi s-a năpustit asupra invadatorilor. Dar, beneficiind de muschete şi tunuri, soldaţii lui Babur au provocat o grea înfrângere armatei adverse, pe 16 martie 1527. De la această dată, Babur a devenit stăpânul incontestabil al întregii părţi de nord a Indiei.

Alături de fiul său, Humayun

„Măcelar” sau despot luminat?

Babur şi-a petrecut ultimii ani din viaţă în Agra, capitala pe care o alesese, guvernând cu clarviziune uriaşul conglomerat de naţiuni cucerite. În imperiul creat de el domnea pacea şi prosperitatea. Totuşi, trebuie spus că, deşi a rămas renumit pentru înţelepciunea sa, fiind unul dintre primii suverani care şi-au aşternut povestea vieţii – Baburnama – în scris, un mare iubitor de artă şi cultură, Babur a fost caracterizat de o intoleranţă religioasă care-l făcea să pară, în ochii celor de altă credinţă, un tiran. De pildă, învăţatul hindus Guru Nanak a înfăţişat în pagini de un dramatism zguduitor masacrele comise din ordinul lui Babur în oraşul Aimanabad. Templele hinduse au fost demolate şi în locul lor s-au înălţat moschei, sub atenta supraveghere a suveranului. În oraşele cucerite nu erau cruţaţi nici cei care se predau de bună voie, astfel încât se poate spune despre cruzimea lui Babur că depăşea chiar standardele medievale. În mai multe rânduri a ordonat ca soldaţii afgani căzuţi prizonieri să fie decapitaţi iar din craniile lor să se facă o piramidă macabră. Nu degeaba îl numea Guru Nanak „Babur Măcelarul”... La fel de nepotrivită cu vitejia şi înţelepciunea unui conducător de anvergura lui este şi viaţa sa privată. Deşi musulman fervent, el nu făcea un secret din pasiunea pentru băieţandri frumoşi, ba chiar inserează, în Baburnama, o odă unuia dintre amanţii săi. Totodată se arăta cu totul nepăsător faţă de preceptele islamice care interziceau consumul de alcool, petrecerile lui fiind stropite din belşug cu băutură şi sfârşindu-se prin veritabile orgii în care se amestecau de-a valma curteni, femei din harem, tineri efeminaţi şi eunuci. Acceptându-i deci meritele dar recunoscându-i greşelile, trebuie să îl privim aşadar cu alţi ochi pe Babur. Căci el nu e doar prinţul luminat şi înţelept pe care ni l-au prezentat cronicarii săi, ci şi despotul crud şi bigot descris de faptele lui. În 1530, Humayun, unicul fiu al marelui stăpânitor, s-a îmbolnăvit. Medicii se arătau neputincioşi şi Babur a implorat divinitatea să îndepărteze boala de la tânărul prinţ şi să o abată asupra sa. Coincidenţă sau nu, la puţin timp, Humayun s-a însănătoşit dar Babur a plecat din această lume, la 47 de ani...

Fiul risipitor şi nepotul strângător

La moartea sa, Babur stăpânea tot Hindustanul şi controla un imperiu întins de la podişul Deccan, la Turkestan. Este bine să reamintim că, pe lângă geniul său militar absolut unic, cuceririle au fost înlesnite şi de folosirea unei tehnologii de luptă superioare. Dar, cum se întâmplă adesea în istorie, Babur a avut parte de un fiu risipitor. Nevrednicul său moştenitor, Humayun, pentru a cărui viaţă se rugase, atras mai mult de plăcerile vieţii – era dependent de alcool şi de opiu – decât de glorie, a pierdut toate cuceririle tatălui său, din Afganistan până în India, fugind în Persia, spre a se salva de răzmeriţa popoarelor supuse. Doar după ce a gustat din pâinea amară a exilului, firea lui s-a schimbat şi parcă abia acum în venele sale a început să pulseze sângele năvalnic al lui Babur. Adunând o armată, a recucerit pas cu pas imperiul, dar, înainte să-şi vadă greşelile pe deplin îndreptate, a suferit un accident bizar, căzând de pe scările palatului său şi frângându-şi gâtul... Din fericire, la tron a urmat fiul său, Akbar, care, demn urmaş al ilustrului său bunic, va deveni cel mai renumit conducător al Imperiului Marilor Moguli, înălţând puterea acestuia pe culmi nebănuite...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

10 august 955

Bătălia de la Lechfeld

Una dintre cele mai importante bătălii ale evului mediu de mijloc, comparabilă, ca însemnătate, cu cea de la Poitiers, care a zăgăzuit invazia arabă spre centrul Europei, s-a desfăşurat la 10 august 955, la Lechfeld. Ea a adus victoria decisivă a regelui german Otto cel Mare asupra triburilor de invadatori maghiari conduşi de *harka* (un fel de comandant militar suprem) Bulcsu şi de căpeteniile Lehel şi Sur. Aflată la sud de Augsburg, câmpia unde s-a desfăşurat încleştarea este străjuită de râul Lech. Pe malul acestuia şi-a aşezat tabăra Otto, aşteptând apropierea vrăşmaşilor. În scurt timp, suveranul german a primit întăriri – armatele lui Henric I, duce de Bavaria şi a lui Condra, duce de Franconia. În total, oastea sa număra circa 10.000 de oameni, majoritatea cavalerie grea, în vreme ce maghiarii aveau de cinci ori pe atât, dar numai trupe de cavalerie uşoară. Înflăcăraţi de primirea acestor ajutoare, o escadră de cavaleri germani s-a avântat prin vadul râului Lech, năpustindu-se asupra maghiarilor, care ocupaseră poziţii pe malul celălalt. Iniţial, aceştia au fost surprinşi de atac, dar în cele din urmă i-au copleşit pe cavaleri, obligându-i să se retragă şi urmărindu-i, până în tabără. Se părea că maghiarii vor obţine o victorie importantă, dar lăcomia lor le-a jucat o festă. Corpul de oaste însărcinat de Bulcsu să atace armata germană din flanc a pătruns în tabăra acesteia şi s-a pus pe jaf. Văzându-i descălecaţi, Otto a trimis un puternic detaşament de cavalerie grea, care i-a distrus pe maghiari. Panica a cuprins întreaga oaste a năvălitorilor şi în ciuda eforturilor disperate ale lui Bulcsu, înfrângerea nu a mai putut fi evitată. Timp de câteva zile, maghiarii au fost hăituiţi şi doar 5000 dintre ei au mai scăpat. Ridicat pe scuturile soldaţilor, Otto a fost proclamat, chiar pe câmpul de luptă, împărat, primind coroana peste câţiva ani, din partea Papei. După înfrângerea maghiarilor la Lechfeld, timp de câteva secole, până la mongoli, nici o altă invazie nu va mai tulbura liniştea centrului Europei.

Un navigator care nu şi-a pierdut speranţa

Ajuns în Spania, Amerigo Vespucci a continuat să acţioneze ca negustor în slujba puternicei familii Medici, care conducea oraşul Florenţa. Aici a reuşit să-şi creeze puternice legături cu oamenii de afaceri, cu politicieni şi navigatori. Trăia în mijlocul unei efervescenţe teribile, o efervescenţă născută de călătoriile lui Cristofor Columb. Aici şi în acel moment începe să prindă aripi povestea lui Amerigo Vespucci. Atunci, este posibil ca Amerigo, comerciant cu influenţă, să fi investit ceva sume de bani în cea de-a doua călătorie „spre Indii" a lui Columb, atras de posibilele câştiguri de pe urma bogăţiilor aduse de acesta de peste ocean. Prin 1489, Vespucci a fost sfătuit de Lorenzo di Pier Francesco să transfere afacerile familiei Medici către Gonzalo Berardi cu care ulterior avea să devină prieten. Nu se ştie dacă investiţiile în cea de a doua călătorie a lui Columb i-au adus ceva profit, cert este că după a treia călătorie, deşi toată lumea aştepta cu sufletul la gură, Columb tot nu găsise pasajul către „Indii" (Asia). Acest lucru se pare că l-a făcut pe Vespucci să se gândească serios la posibilitatea unei călătorii pe cont propriu, în loc de a mai investi în călătoriile altuia. Nimeni nu putea spune la acea vreme că Vespucci era o persoană care venea de pe stradă şi dorea să se apuce de aventuri pe mare. Dimpotrivă, Amerigo avea toate calificările necesare unui navigator: îl recomandau legăturile de familie, experienţa pe mare din postură de comerciant, calităţile lui de afacerist şi cunoştinţele temeinice în cosmografie, matematică şi astronomie. Probabil că nu a mirat pe nimeni din înalta societate spaniolă când în mai 1499, Vespucci s-a hotărât să plece peste Atlantic, spre vest, cu Alonso de Hojeda. Nu s-a plasat în fruntea echipajului, dimpotrivă, prezenţa lui în această călătorie era de pe poziţia de „astronom şi negustor". I s-au dat două corăbii şi permisiunea de a le conduce în ce direcţie dorea şi îi permitea Hojeda. Dar Vespucci avea planuri mari imediat ce urma să se desprindă de coastele spaniole. Oricum, un lucru îi era limpede în minte: nu avea să meargă pe urmele lui Columb, care pe 27 iunie 1499 ajunsese să vadă de la bordul corăbiei sale ţărmurile Braziliei. Era pentru prima oară când nişte europeni vedeau Brazilia, era pentru prima oară când nişte europeni care credeau că la vest de continentul lor nu mai există nimic decât o mare întindere de apă, urcau cu navele pe râul Amazon. În această primă călătorie peste Atlantic, Vespucci s-a mulţumit să studieze stelele, în dorinţa de a descoperi polul celest sudic, transformându-se interior din negustorul care era într-un astronom serios. În sinea lui trebuie să fi fost foarte aproape de a descoperi mult trâmbiţatul drum spre Asia navigând spre vest. Deocamdată, în ultimul an al secolului al XV-lea, în iunie 1500 avea să se întoarcă în Spania fără să fi descoperit nimic, dar şi fără să-şi fi pierdut speranţa.

Ajuns în Spania după prima sa călătorie neconcludentă în compania lui Hojeda, Vespucci îi scrie o primă scrisoare lui Lorenzo di Pier Francesco de Medici, în care tânărul aventurier îi povesteşte în amănunt călătoria sa peste Oceanul Atlantic. În această scrisoare el aminteşte despre animalele pe care le-a văzut, despre stelele de pe cer care l-au ajutat să se orienteze pe mare şi despre oamenii pe care i-a întâlnit pe insula Espanola, descoperită de Columb, unde a acostat pentru a se aproviziona cu alimente şi cu apă. N-a uitat să amintească în această scrisoare şi problemele pe care le-a avut cu echipajele celor două corăbii, obosite de o aventură pe mare care se prelungise un an. Revenit în Spania, dezamăgit ca negustor, chiar dacă în astronomie se descurcase destul de bine, Vespucci avea să afle ceva care trebuie să-i fi sporit dezamăgirea, dar şi ambiţia. Mai exact, aflase fără nici un fel de plăcere că un alt navigator, portughezul Vasco da Gama, făcuse ocolul Africii pe un drum spre est. Este momentul în care Amerigo Vespucci îşi dă seama că viitorul lui urmează să se deruleze în Portugalia.

GEORGE CUŞNARENCU

Să vorbim corect!

Genitivul...

O exprimare stângace şi de-a dreptul supărătoare este cea de tipul: „O cunosc bine pe X, este prietena la fata mea" sau, şi mai urât, „M-am grăbit din cauză la plecarea copiilor în tabără". Nu sunt exemple inventate, sunt auzite efectiv, din fericire la oameni cu mai puţină şcoală, sau mai puţin interesaţi de aspectul îngrijit al vorbirii. Această formă de genitiv – dacă putem să-i spunem astfel – stâlceşte groaznic limba noastră.

Formulările corecte, sunt evident „...prietena fetei mele" sau „...din cauza plecării...". Există de asemenea o altă greşeală – mai frecventă – legată tot de folosirea genitivului. Se spune „Prietenul fiului meu" şi nu „Prietenul lui fiul meu".

Trebuie doar atenţie pentru evitarea acestor greşeli. *(I.S.)*

Aparatele care ne omoară încet

Medicina reprezintă un domeniu comparabil cu nisipurile mişcătoare: imprudentul novice care se aventurează în zonă riscă să dispară, sufocat de forţe pe care nici măcar nu le înţelege. Totuşi, dacă nu se zbate, nu strigă, nu face mişcări bruşte, are şanse să scape. Cu condiţia ca, din exteriorul ariei periculoase, cineva să-i întindă o mână de ajutor. Luaţi cele spuse ca pe o parabolă. Nu vom stărui asupra ei, în schimb vă vom relata un caz notoriu şi totodată halucinant, care nu necesită vreun comentariu în plus.

Dr. Jean-Pierre Maschi, din Nisa, s-a specializat în medicină tropicală, timp de şapte ani lucrând în Madagascar. Soare, băi în mare, plimbări cu picioarele goale pe nisip, ţinută vestimentară uşoară – iată modul de viaţă al familiei acestui medic. Totuşi, în prima tinereţe avusese repetate dureri de cap, dispărute la venirea pe insulă, însă reapărute o dată cu întoarcerea la Nisa. Şi mai ales când purta îmbrăcăminte de nylon. Atunci, a avut o revelaţie: toate aparatele electrice au o legătură cu pământul; în schimb, noi, oamenii – tot nişte maşini electrice – suntem izolaţi de sol prin încălţăminte, ceea ce e anormal. De aici s-a născut ideea studierii „poluării electrice", o electrocutare lentă, în special a locuitorilor din ţările industrializate şi a celor din oraşe. Numai că Maschi era „doar" un medic de cartier. Aşa că a adunat probe, a elaborat explicaţii bine argumentate, intenţionând să acţioneze firesc, respectând ierarhia medicală. Nici nu-şi putea imagina că astfel se arunca singur pradă unui veritabil tribunal inchizitorial, în plin secol 20.

Rechizitoriul condamnatului

Era anul 1967 şi calvarul abia începea. Înainte ca dr. Maschi să-şi fi prezentat studiile, inclusiv metodele terapeutice incontestabile, pacienţii vindecaţi au creat în jurul său o aură de celebritate. O inocenţă autentică, dar cu efecte dezastruoase. În martie '68, medicul chemat în faţa Consiliului departamental al Ordinului a fost pus la zid. Peste strigătele acuzatoare ale superiorilor, a reuşit să arunce doar câteva idei, oricum cutremurătoare: „În ţările bogate, toţi suntem supuşi agresiunilor permanente ale liniilor electrice de înaltă tensiune, ale radarelor, ale aparatelor menajere, a televizoarelor... Am din ce în ce

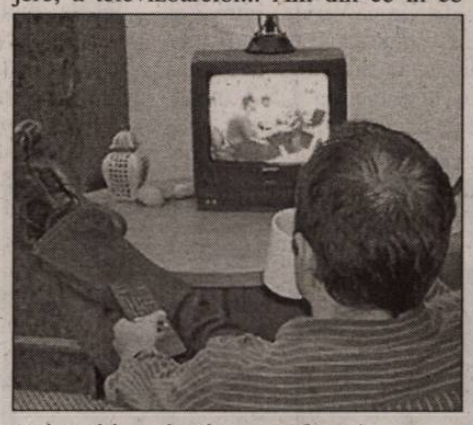

mai mulţi pacienţi care suferă de reumatisme, de sciatică, de angină pectorală, de infarct, de epilepsie, de scleroză în plăci. Şi sunt din ce în ce mai tineri! Aceleaşi tulburări osoase, cardiace şi neurologice apar şi la persoanele scăpate dintr-o electrocutare accidentală şi revistele ştiinţifice au arătat asta de mult timp. Toate aceste maladii ale civilizaţiei sunt rarisime în ţările în curs de dezvoltare..." Fără a se încerca un minimum de dialog, replica acuzatorilor dr. Maschi a pus temporar capăt scandalului, în mod descalificant pentru întreaga breaslă: „Sunteţi o ruşine a familiei dumneavoastră, a medicilor din Nisa şi a întregii medicine franceze!"

Avatarul unei inchiziţii „moderne"

Faţă de o asemenea atitudine era clar ce avea să urmeze. Deşi nimeni nu i-a examinat bolnavii şi nu i-a experimentat terapia, Ordinul Medicilor l-a radiat pe viaţă din rândurile sale pe dr. Maschi, fără drept de recurs. S-a încercat internarea lui în spital. I s-a „recomandat" să se sinucidă (!), să dispară într-o ţară străină sau, în fine, să încerce să lupte. A ales ultima opţiune şi vindecările au apărut în continuare, începând cu propria sa mamă, care avea inflamaţii articulare, tratată cu substanţe minerale introduse într-un săculeţ de bumbac şi ţinut pe coloana vertebrală. Un alt element de bază al tratamentului consta în folosirea vestimentaţiei numai din fibre naturale. Astfel, a înregistrat adevărate miracole, însă pe deplin explicabile ştiinţific. Efectul în rândul „confraţilor" – trei condamnări pentru „practicarea ilegală a medicinei", în 1971, 1974 şi 1978. Totuşi, evidenţa nu mai putea fi măsluită. Justiţia a început să vadă realitatea, pacienţii l-au sprijinit necondiţionat pe dr. Maschi, iar în afara graniţelor, teoria sa asupra „poluării electrice" a devenit bază de cercetare ştiinţifică. Totul a culminat, în 1990, cu amnistierea semnată chiar de preşedintele Mitterrand, însă „condamnatul" nu s-a reînscris în Ordin, aşteptând ziua când teoria şi terapeutica sa vor fi recunoscute oficial, şi în propria ţară. Un caz, spuneam, care nu mai are nevoie de vreun comentariu. Şi cred că înţelegeţi foarte bine de ce...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„BIG BROTHER" în lumea subacvatică

Viaţa animalelor marine constituie de multă vreme un obiectiv important al cercetătorilor. Nenumărate observaţii şi studii au fost efectuate în acest sens, dar informaţiile obţinute sunt încă departe de a oferi un tablou complet al vieţii acestora: comportament în interiorul grupului şi în afara sa, modul în care sunt influenţate de schimbările de mediu, traseele pe care le parcurg etc. De curând, Universitatea Dalhousie (Halifax, Canada) a reunit 35 de cercetători internaţionali pentru a lansa proiectul Ocean Tracking Network, care să permită o mai bună cunoaştere a vieţii marine şi a consecinţelor schimbărilor climatice asupra acesteia. Un proiect ce presupune realizarea unui sistem global de supraveghere a vieţii şi migraţiei peştilor şi animalelor marine în toate oceanele lumii. Pentru aceasta, un mare număr de balene, foci, peşti, broaşte ţestoase etc. va face obiectul implantului de microprocesoare acustice ale căror emisii vor fi captate de receptorii instalaţi pe fundul oceanelor.

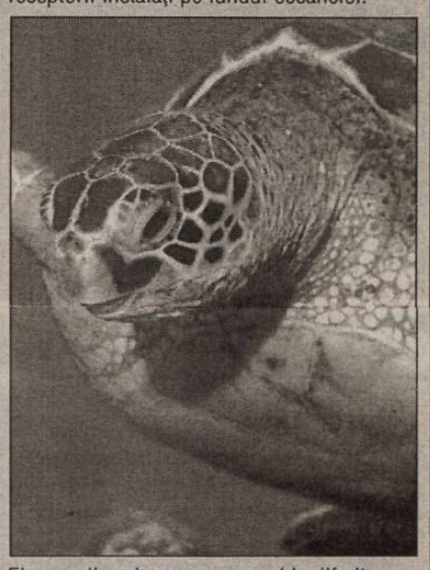

Fiecare din microprocesoare (de diferite mărimi, în funcţie de specie) emite semnale individuale care sunt citite de receptorii oceanici, cam în acelaşi fel în care sunt citite codurile de bară ale mărfurilor din supermarketuri. Cercetătorii au solicitat suma de 32 milioane de dolari Fundaţiei canadiene pentru inovaţie, sumă necesară achiziţionării de logistică de concepţie canadiană.

În următoarea etapă mai au nevoie de 150 milioane dolari pentru instalarea receptorilor pe fundul oceanelor, urmând să stabilească şi suma necesară operaţiunilor care să permită implantul microprocesoarelor. Procedeul este folosit de mai multă vreme în cazul balenelor, rechinilor sau somonilor, pentru a se observa, în special, migraţia acestora. Sunt însă proiecte regionale. Unul dintre ele denumit POST (Pacific Ocean Shelf Tracking) permite studierea migraţiilor somonilor din Oregon până în Alaska, pe coasta pacifică a Americii de Nord. Scopul proiectului Ocean Tracking Network este însă acela de a globaliza această tehnologie şi de a se proceda la un schimb de informaţii la nivel mondial.

Avantajul sistemului de microprocesoare acustice faţă de cele care trimit informaţiile sateliţilor constă în faptul că acesta are o durată de funcţionare mult mai lungă, de până la 20 de ani. Deplasările (migraţia) peştilor fac imposibil recensământul acestora. Stocurile de peşti sunt greu de apreciat. Deplasările unor peşti pot fi imprevizibile şi uneori spectaculoase. Este şi cazul unui ton monitorizat (prin satelit) după ce i s-a implantat un microprocesor. Tonul a traversat de 3 ori Oceanul Pacific, din California până în Japonia, în doi ani.

DORIN MĂRAN

BALENE „EXPLOZIVE”

Uriaşele mamifere marine care eşuează la ţărm creează probleme extrem de dificile pentru autorităţi. Dacă trupurile sunt împinse în ocean, „roiuri” de rechini vor asalta zona respectivă. Astfel, una dintre soluţiile recent adoptate este pur şi simplu aruncarea în aer a acelor corpuri, din cauza greutăţii imense – de obicei peste 20 tone – care solicită intervenţii foarte costisitoare. Dar această metodă terifiantă de transformare în bucăţi a unei balene fără viaţă este aspru criticată de asociaţiile de protecţie a animalelor, chiar dacă în cauză este un trup neînsufleţit. Numai că exploziiile controlate ale balenelor eşuate sunt justificate printr-o întâmplare incredibilă, petrecută pe o coastă din Taiwan, la Tainan City. O balenă albastră eşuată a fost ridicată cu cinci macarale imense, trupul neînsufleţit având 48 de tone. După ce a întreaga operaţiune a fost terminată – la 18 ore de la moartea mamiferului marin –, corpul balenei a explodat de la sine, din cauza gazelor acumulate în stomac şi a vremii caniculare. Bucăţi mari din acel trup au accidentat grav câţiva muncitori şi au distrus două maşini aflate la peste o sută de metri... Iată de ce balenele greu manevrabile în timp util sunt „dinamitate”, pentru a nu deveni ele însele o bombă.

LUMEA E PLINĂ DE NEPREVĂZUT

Livada cu fantome

◆ *Primul caz de asasinate multiple din SUA a aparţinut, contrar tiparelor criminalistice, unei familii numite Bender, din statul Kansas.*

◆ *Cele peste douăzeci şi cinci de victime nu au fost răzbunate niciodată, deoarece poliţia şi poterele cetăţeneşti nu au găsit nici un indiciu despre cei patru criminali.*

◆ *Psihologii nu au aflat răspuns nici la întrebarea privind mobilul crimelor, care nu s-ar fi oprit dacă un ochi vigilent nu ar fi depistat o dovadă certă a macabrelor întâmplări de la hanul „Livada cu fantome”.*

Zeiţa care aduce belele

Pentru a înţelege cum de a fost posibil ca familia Bender să comită crimă după crimă timp de aproape doi ani, fără ca nimeni să-i bănuiască, trebuie precizat că statul Kansas se află în centrul SUA şi pe atunci – în a doua jumătate a secolului XIX – un han aflat la răscruce de drumuri, între coasta estică şi cea vestică a ţării, era extrem de profitabil. Mii de persoane migrau spre California bogată şi însorită şi un popas atractiv era binevenit, mai ales că avea şi o atracţie specială, faimoasă în tot ţinutul. Acest magnet era frumoasa, trupeşa şi miraculoasa Kate, fiica soţilor Bender şi sora lui James.

Urmaşi ai unor imigranţi germani, membrii familiei Bender erau la curent cu cea mai nouă formă de şarlatanie practicată prin Europa de aşa-numiţii mediumi. Spiritismul aducea faimă şi avere „întreprinzătorilor” şi Kate îşi câştigase un renume favorabil în zonă, atât prin „convorbirile” sale cu spiritele, cât şi prin câteva vindecări miraculoase. Isteaţa fată, la numai douăzeci şi doi de ani, reuşise să prostească numeroase persoane şi să facă din apariţiile ei la hanul Bender (poreclit şi „Hanul Fantomelor”) un punct de atracţie în plus.

Hanul familiei Bender

Hanul fantomelor oferea în mod aparte un fel de spectacol de spiritism care atrăgea, dar şi speria călătorii. O cameră special creată pentru comunicarea cu spiritele îi dădea prilejul lui Kate Bender să-şi exercite talentul de actriţă, contra unui tarif substanţial. Şedinţa de spiritism se desfăşura după ce clientul era ospătat cum se cuvine – băutura fiind la discreţie pentru cei care voiau să afle câte ceva de la rudele defuncte. Din spatele unui paravan din carton, luminat tainic de un felinar plasat strategic, Kate imita diverse voci de bărbaţi şi femei, iar un joc de umbre asigurat de fratele şi de tatăl ei întregea spectacolul comunicării cu lumea de dincolo. Profitând de credulitatea clienţilor, Kate povestea în special despre averi ascunse şi despre locuri cu filoane de aur din California şi Utah, pe care cei trecuţi în nefiinţă le transmiteau urmaşilor...

La un moment dat, în jurul anului 1873, populaţia din ţinuturile apropiate a început să devină tot mai îngrijorată din cauza dispariţiilor unor cunoştinţe sau membri de familie. Situaţia alarmantă se potrivea de minune cu activitatea de spiritism a lui Kate, căci tot mai mulţi doreau să afle despre soarta celor dragi. Se spune că frumoasa Kate medita în livada din spatele hanului, pentru „a-şi încărca forţele, dialogând cu fantomele”. Şerifii din regiune nu găsiseră nici un indiciu privind misterioasele dispariţii, însă treptat, hanul Bender a devenit frecventat şi de oameni ai legii. Una dintre aceste vizite le-a fost fatală celor patru criminali. Un anume colonel York, îmbrăcat civil şi fără să-şi dezvăluie identitatea, a participat la o şedinţă de spiritism şi ulterior nu l-a mai văzut nimeni. Fratele său, ofiţer la un fort din Kansas, a intrat în alertă şi a ajuns astfel la „hanul fantomelor”. Nu a observat nimic suspect. Cei patru membri ai familiei deja celebre păcaau oameni de ispravă. Dar în noaptea când a dormit la han, a observat sub un pat din dormitorul comun un lănţişor de aur. Era lanţul de la ceasul de buzunar al fratelui său!

Fără să-şi exteriorizeze tulburarea, ofiţerul a plecat în zorii zilei să aducă şeriful ajutoarele cetăţeneşti (potera). A fost o eroare care i-a făcut scăpaţi pe criminali. Insomniaca doamnă Bender a observat plecarea precipitată a militarului şi când oamenii s-au întors să aresteze familia Bender, ia-i de unde nu-s! Era anul 1873 şi nimeni nu a mai putut da de ei, niciodată. Dispăruseră şi se ascunseseră cu atâta abilitate, încât în analele criminalistice ale SUA ei figurează la cazuri nerezolvate. În livada din spatele hanului au fost descoperite mormintele a peste douăzeci şi cinci de bărbaţi. Nimeni nu a înţeles ce profit avuseseră membrii familiei Bender şi care fusese motivul acestor omoruri în serie. Banii furaţi de la victime nu puteau reprezenta un mobil serios. Psihologii au emis ipoteza că unul din membrii familiei era un psihopat – cel mai probabil Kate –, iar ceilalţi îl protejau. Vedeta familiei, frumoasa medium, nu avusese nici o poveste de dragoste şi se pare că suferise de o ură înnăscută împotriva bărbaţilor.

Kate Bender dă spectacole de „magie”

Locul cu pricina a întrat în istorie drept „Livada fantomelor sângerânde” şi se spune că spiritul lui Kate – presupusa criminală în serie – bântuie pe acolo pentru a-şi mărturisi abominabilele fapte. Acum este un teren viran, cu o inscripţie care aminteşte de victimele unei familii criminale – fapt foarte rar în istoria ucigaşilor în serie.

Catacombele şi arta primilor creştini

Perioada persecuţiilor romane împotriva creştinismului a debutat în secolul I d.Ch. (probabil o dată cu domnia lui Nero, care i-a acuzat pe adepţii noii religii că au dat foc Romei) şi a încetat în secolul IV – după Edictul de la Milano al împăratului Constantin cel Mare şi declararea creştinismului drept religie oficială, la finele aceluiaşi veac. Cu toate acestea, diverse grupări ale creştinismului timpuriu erau foarte active, iar adepţii lui trebuia să se ferească de ochii autorităţilor.

Una dintre metodele de a scăpa de obiceiul de incinerare a defuncţilor a fost îngroparea acestora în camerele tombale săpate sub pământ, în catacombe. Acest obicei s-a dezvoltat foarte mult în secolul II d.Ch., deoarece credinţa în învierea morţilor, la Judecata de Apoi, aparţinea cultului creştin şi dogmelor sale, aşa cum relatau scrierile evanghelice despre Învierea lui Iisus. Cele mai multe catacombe, reprezentând reţele subterane de galerii şi camere tombale asociate au fost durate la Roma şi mai ales în împrejurimile sale. Oficialii Cetăţii Eterne nu permiteau existenţa cimitirelor în perimetrul oraşului.

Galeriile săpate în sol calcaros urmează drumurile principale care legau Roma de alte localităţi importante. Se cunosc cel puţin patruzeci de camere tombale de-a lungul celebrelor Via Appia, Via Latina, Via Ostiense, Via Labicana etc. Unele ramificaţii ale galeriilor principale poartă numele sfinţilor înmormântaţi acolo, precum Sf. Sebastian şi Calixtus. Suprafaţa totală a catacombelor romane este de aproximativ 2,5 kilometri pătraţi, iar adâncimea variază între 7 şi 19 metri. Pasajele au în medie 2 metri, iar nişele au înălţimea de 40-60 cm, cu o lungime de 1,5-2 metri. Acolo erau depuse sarcofagele. Datorită lui Antonio Bosio, catacombele romane şi-au dezvăluit misterele şi frumuseţile frescelor realizate de primii creştini. Bosio a explorat în secolul XVI reţelele subterane, iar în 1632 a apărut volumul „Roma Sotterranea”, care reprezintă un fel de ghid al „oraşului uitat” de sub Cetatea Eternă. Şi asta, pentru că acele catacombe au fost abandonate treptat, începând cu secolul X, după ce din secolul VI mai foloseau doar la comemorarea martirilor creştini îngropaţi acolo. Ulterior, arheologul Giovanni Battista de Rossi a editat (sec. XIX) primul „atlas” modern al galerilor săpate în perioada creştinismului timpuriu.

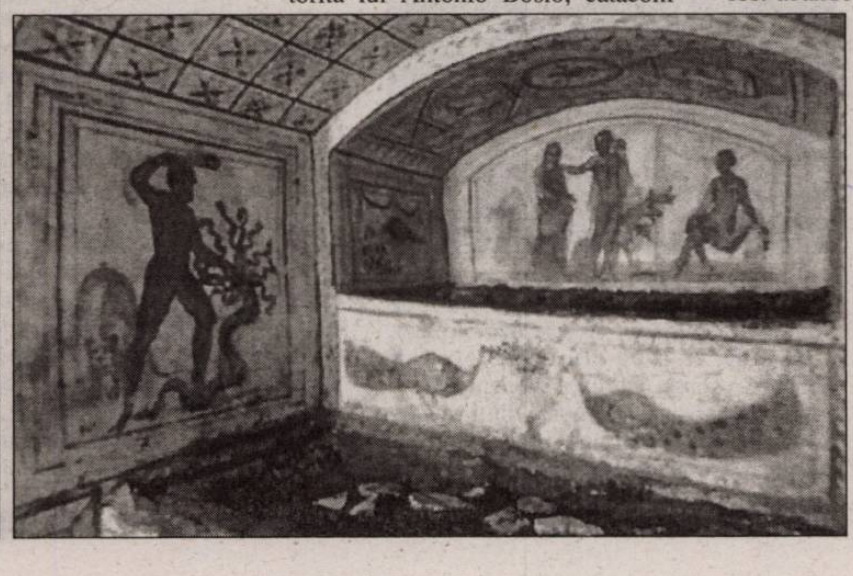

Arta decoratorilor creştini din acea epocă indică faptul că unele scene din mitologia romană erau asimilate unor întâmplări biblice pilduitoare şi că iconografia, aşa cum o cunoaştem astăzi, nici nu debutase. Unele personaje divine nu poartă aură, iar drept simbol al Învierii este prezenţa unui păun pe mormânt. Sfântul Gheorghe era pe atunci asimilat lui Hercule ucigând un balaur. Culorile folosite la realizarea frescelor – unele impresionante ca mărime – sunt vii şi concepute cu abilitate, astfel încât au rezistat intemperiilor timp de aproape două mii de ani. Unele camere tombale astfel decorate formează minibiserici subterane. Astăzi, îngrijirea catacombelor romane – monumente ale Bisericii creştine timpurii – este în sarcina Vaticanului.

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ ...capitala Republicii Uruguay este orașul Monte-

video? Este un oraș cu circa 1500000 de locuitori.

◆ ...„Cântecul lui Hildebrand" este cel mai vechi poem eroic german? Datează din secolul al VIII-lea.

◆ ...primul învățat care a afirmat că Pământul este

rotund a fost Aristotel? El a trăit între anii 384-322 î.Ch.

◆ ...arcadele sunt construcții de formă arcuită, făcute din pietre ce se sprijină una pe alta? Prin arcatură se înțelege o suită de mici arcade.

◆ ...cel mai frumos colorat dintre colibri este colibri topaz din Cuba? El prezintă o

combinație complexă de culori: violet, galben, verde, maro, negru, roșu.

◆ ...fenicienii au fost primii care au trecut prin strâmtoarea Gibraltar, descoperind Peninsula Iberică? În secolul al VI-lea î.Ch. tot ei au fost primii care au făcut ocolul Africii iar în secolul IV sau III î.Ch. au traversat Oceanul Atlantic.

◆ ...capitala Republicii Uzbekistan este orașul Taș-

kent? Are o populație de circa 2100000 locuitori.

◆ ...cel mai înalt pisc din Antarctica este Vinson? Măsoară circa 5140 metri.

◆ ...colofoniul este o rășină specială care se aplică pe părul arcușului pentru a-l face apt să pună corzile în vibrație prin frecare? Este cunoscut sub numele de sacâz.

Știați că...

LOURDES
orașul minunilor

În pragul unei mari sărbători religioase cum este „Adormirea Maicii Domnului", pe care o prăznuim la 15 august, ne-am gândit să prezentăm cititorilor noștri unul dintre cele mai cunoscute locuri închinate Sfintei Fecioare.

Situat în sud-vestul Franței, în apropierea granței cu Spania, la poalele munților Pirinei, micul oraș Lourdes este cunoscut drept cel mai important loc de pelerinaj din lumea creștină.

Peste trei milioane de oameni suferinzi vin în fiecare an aici, căutând o vindecare miraculoasă. Istoria acestor pelerinaje începe în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Transformarea localității într-un spațiu miraculos s-a datorat viziunilor unei tinere de 14 ani, Bernadette Soubrions. La data de 11 februarie 1858, într-o grotă de lângă râul Gave du Pau, care curge prin oraș, ea a văzut o femeie îmbrăcată în alb. Adevăr sau legendă? Nimeni nu poate afirma sau nega cu certitudine, dar fata a susținut că în ultimele cinci luni avusese această viziune misterioasă de 18 ori.

La început, Bernadette nu știa despre cine este vorba, dar Femeia care îi vorbea la unele apariții a îndemnat-o să găsească un izvor în grota respectivă. Apa acestuia a fost captată într-un mic bazin special amenajat și, în scurt timp, a fost considerată ca având proprietăți miraculoase. Mulțimi de oameni aflaseră de „vizitele" din grotă și veneau s-o vadă pe tânăra care se afla de multe ori în extaz.

Autoritățile au început să fie deranjate de oamenii veniți din toate părțile s-o vadă pe Bernadette și au interogat-o de câteva ori, fără a reuși să-i schimbe convingerile. Chiar preotul locului, Padre Peyramale, a fost la început împotriva fetei, dar când aceasta i-a transmis mesajele Celei din grotă și-a dat seama că nu pot fi inventate de Bernadette, care nu avea nici vârsta, nici cultura necesară ca să exprime astfel de lucruri. El a devenit cel mai înflăcărat apărător al tinerei, convins că Sfânta Fecioară i se arătase cu adevărat. Patru ani mai târziu, opinia sa a fost confirmată de episcopul din Tabes iar din acel moment popularitatea localității a crescut. După 1866, când în zonă au început să circule trenurile, locul s-a umplut de mulțimea suferinzilor care veneau aici convinși că astfel chinurile lor se vor sfârși.

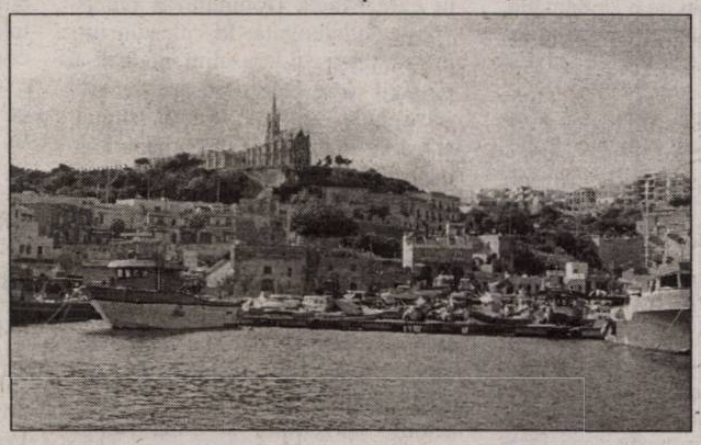

Pentru aceștia și pentru toți care vor să se roage Sfintei Fecioare, s-a ridicat „Domeniul Stăpânei Noastre", reprezentând partea spirituală a orașului. Spațiul respectiv, o parcelă de pământ care se întinde până la grotă și împrejurul ei, așezat între dealuri și râu, este împrejmuit și presărat cu copaci, flori și statui. Deasupra grotei se ridică o bazilică uriașă, de un alb strălucitor, cu o turlă care adăpostește clopotnița și care a devenit un reper al orașului. Sunt construite aici de fapt trei biserici separate, suprapuse. Accesul la cele două biserici de sus se face prin două rampe înclinate susținute de arcade. Vestită însă este Basilica subterană a Sfântului Pius, unde pot încăpea 20.000 de credincioși.

Pe lângă acest teritoriu sacru, în oraș au apărut hoteluri, restaurante și magazine de suveniruri cu care sunt îmbiați credincioșii care vin aici. Nimeni și nimic nu le poate lua speranța. Se spune că bolnavul care se scufundă într-unul din bazinele cu apă rece ca gheața se vindecă pe loc. Acesta este un veșnic subiect de dispută între credincioși și sceptici, dar cert este că au existat și vindecări miraculoase, cum a fost cea a Lydiei Brosse, care la 9 octombrie 1930, suferind de abcese tuberculoase, s-a îmbăiat în apa de la Lourdes și a scăpat de ele pentru totdeauna, însănătoșindu-se. Bernadette nu a fost însă preocupată de starea sănătății ei. A continuat să trăiască la Lourdes retrăgându-se în cele din urmă la o mănăstire din Nevers. S-a stins din viață în 1879, la 35 de ani, rugându-se Sfintei Fecioare și lăsând în urmă devoțiune și multă, foarte multă încredere în puterea credinței.

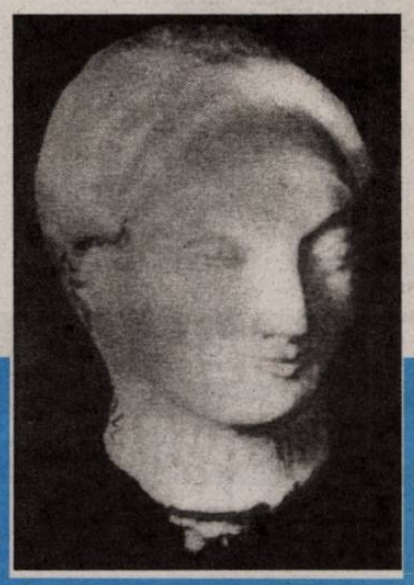

Teracotă grecească

Epoca de prosperitate maximă a coloniilor grecești de pe țărmul Mării Negre se situează între secolele V-III î.Ch. Această statuetă din teracotă găsită la Histria a fost realizată în secolul V î.Ch.

Castel-fortăreață

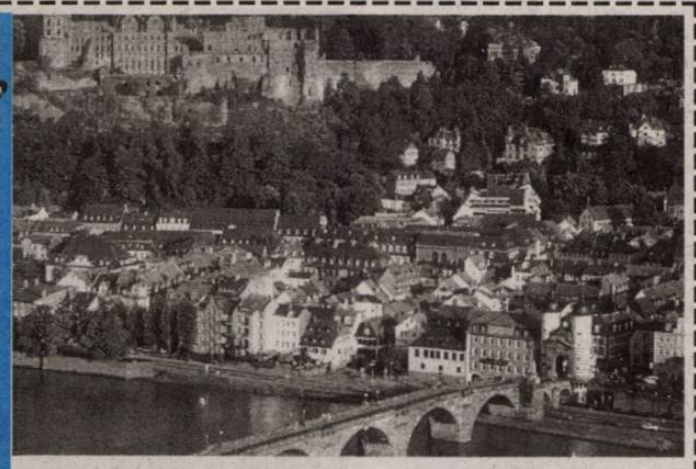

Vestit printre castelele germane și nu numai, Castelul Wartburg a fost ridicat în secolul al XI-lea pe platforma unei stânci înalte. Înconjurat de ziduri puternice, fiind inițial o fortăreață de graniță, a servit drept reședință mai multor conducători. Transformat de mai multe ori, a fost martorul unor importante evenimente istorice.

Simboluri ale umanității

Tridentul

Unealtă primitivă a pescarilor și a vânătorilor de animale marine, tridentul este un fel de harpon cu trei dinți și vârfuri cu cârlige. Este însemnul puterii, emblema și arma zeului grec al mărilor, Poseidon (Neptun). Apare și pe blazoane, ca instrument de pescuit. Astfel, steagul național al statului Barbados are imprimat un trident. Este prezent și în simbolistica religioasă indiană, zeul Shiva având și el un trident. Semnul tridentului este pictat pe fruntea celor care îl venerează. Zeul vedic al focului, Agne, este prezentat și el călărind un berbec și având în mână un trident. Acesta nu mai are însă legătură cu pescuitul, ci devine o armă destinată agresiunii războinice și distrugerii.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Paradisul pierdut din Sar Luk

În urmă cu 60 de ani, etnologul francez Georges Condominas (Condo), acum în vârstă de 85 de ani, se afla în Vietnam, în satul Sar Luk, construit pe platouri muntoase înalte de 500-800 metri, aflate la frontiera cu statul Cambodgia, deasupra fluviului Krong Knô, ale cărui ape au prins culoarea galben-portocalie a albiei argiloase. Era înarmat cu un aparat de fotografiat Rolleiflex şi cu dorinţa arzătoare de a se contopi cu populaţia satului pentru a-i învăţa limba, obiceiurile, pentru a participa alături de săteni la treburile zilnice, la sărbători, la ceremonii sacrificiale. A fost încântat să bea alături de ei alcool din urcioare, să fumeze din pipe de bambus. Să-i fotografieze şi să-i deseneze în veşmintele lor din pânze ţesute de femei, împreună cu ustensilele folosite în diverse momente din viaţa familială sau socială. Condo a rămas în satul Sar Luk timp de doi ani, adunând nenumărate informaţii pe care le-a valorificat în cărţile sale. Sătenii făceau parte din populaţia mnong gar, una dintre numeroasele populaţii proto-indochineze din Vietnam. Într-una din cărţile sale, Condo scria despre aceşti oameni: „Când cineva se simte rău, cântă. Când nu are hrană, cântă. Când e fericit, cântă". Cântecul însemna terapie, dar şi un mod de a-şi exprima starea de bine.

După 60 de ani, în martie 2006, Condo s-a reîntors în sat. Cu nelipsitul său Rolleiflex. Ar fi vrut să întâlnească pe cineva cunoscut, dar n-a fost cu putinţă. Ar fi vrut măcar să revadă casele tradiţionale din lemn. Totul era reînnoit; atmosfera exotică de altădată a rămas o amintire. Pădurea a fost în mare parte tăiată pentru construcţii şi pentru a se extinde terenurile agricole, distrugerea ei fiind imputabilă deopotrivă războiului. Înainte era plină de elefanţi şi tigri. Azi mai sunt doar câţiva elefanţi şi nici un tigru, un animal care altădată ucidea 6-7 săteni într-o singură lună.

În ultimii 20 de ani, etnia kinh, care trăia în nordul ţării, a invadat aceste locuri pentru a planta arbori de cafea şi a face comerţ. 70% din populaţie e constituită din această etnie, faţă de 3,4% în cazul etniei mnong. Veşmintele tradiţionale (mai ales tunicile din pânză sau faimoasa centură purtată de bărbaţi) au dispărut. Sătenii poartă haine occidentale, au televizor, casetofoane... Sacrificiile de bivoli şi de capre nu se mai practică. Nici măcar un corn de bivol prins în peretele casei nu mai aminteşte de aceste practici rituale.

Singurul animal sacrificat este cocoşul. Această ofrandă, destinată spiritelor protectoare, „asigură" o viaţă sănătoasă şi recolte îmbelşugate. Condo îşi regăseşte, în sfârşit, doi vechi prieteni. Aşezaţi în jurul unui urcior cu alcool, povestesc. Şi pun la cale o nouă experienţă etnologică. În Sar Luk, vechile obiecte au dispărut altele, din noua generaţie, le-au luat locul. Condo porneşte în căutarea lor şi a poveştilor care s-au născut în timpul absenţei sale.

Sculptură în lemn, achiziţionată de etnolog

DORIN MĂRAN

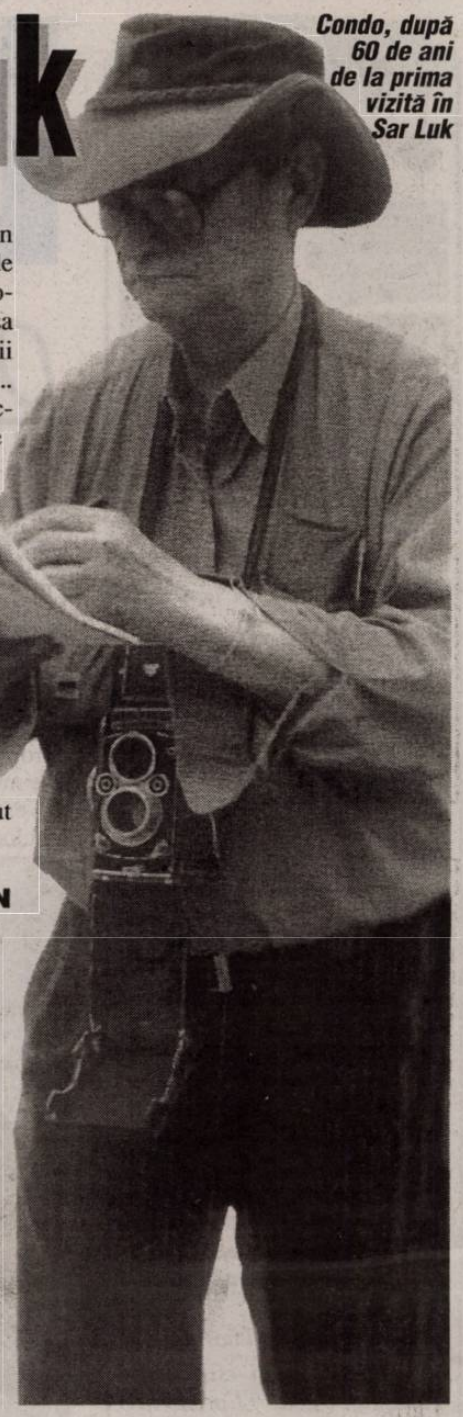

Condo, după 60 de ani de la prima vizită în Sar Luk

Condo (în prim plan, purtând centură) în urmă cu 60 de ani, alături de un grup de săteni

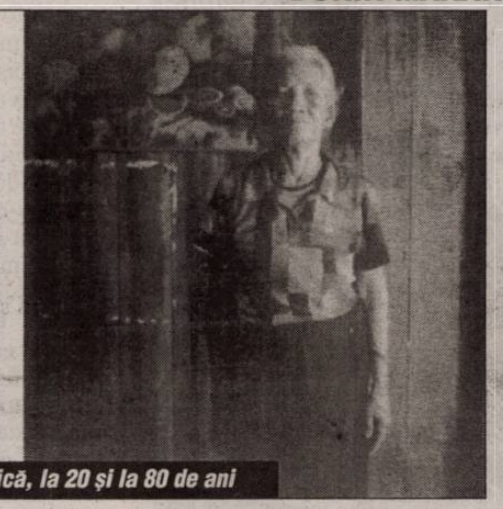

O localnică, la 20 şi la 80 de ani

Splendorile naturii

Calcarele de la Turnu Roşu

Localitatea Turnu Roşu, a cărei veche denumire era Porceşti, este situată la poalele Munţilor Făgăraş, aproape de defileul Oltului. Se ajunge aici din şoseaua comunală ce leagă localităţile Avrig şi Tălmaciu. La o distanţă de maximum 3 km de Tălmaciu, după ce şoseaua trece Oltul, drumul ajunge la Turnu Roşu. Din comună se urmează spre amonte Valea Caselor, cê trece prin localitate, până la marginea munţilor, care este tivită de o bandă îngustă de calcare. Acestea apar atât la est, cât şi la vest de Valea Caselor şi formează o bandă de circa 50 m grosime, ce se aşterne pe şisturile cristaline ale Munţilor Făgăraş. În rupturile de pantă şi în câteva cariere se poate constata o adevărată succesiune de granule de cuarţ, destul de dure. Calcarele de Porceşti, cum mai sunt cunoscute, au atras atenţia cercetătorilor datorită nemaiîntâlnitei bogăţii de fosile, care au format obiectul a numeroase lucrări ştiinţifice, începând cam de pe la mijlocul secolului trecut. Până acum au fost identificate peste 180 forme de foraminifere, coralieri, echinoderme, viermi, brahiopode, gastereopode, reptile şi peşti. Deosebit de importante sunt cele 15 specii de foraminifere (numuliţi, asiline, operculine, alveoline), care au permis precizarea vârstei formaţiunii şi corelarea ei cu celelalte apariţii de calcare numulitice de la noi. Deosebit de interesante sunt resturile de peşti, reprezentate prin dinţi, pe baza cărora au fost identificate nu mai puţin de 63 de specii de rechini, cele mai multe find cele de Lamna şi de Carcharodon, ultimul fiind un rechin gigant. Nu lipsec nici dinţii de crocodil. Toate acestea indică depunerea calcarelor într-o mare caldă, liniştită, la ţărm sau aproape de ţărm. Peticul de calcare de la Turnul Roşu a fost foarte exploatat de oamenii din zonă. De aceea, aici s-a creat o rezervaţie pe care legea o ocroteşte.

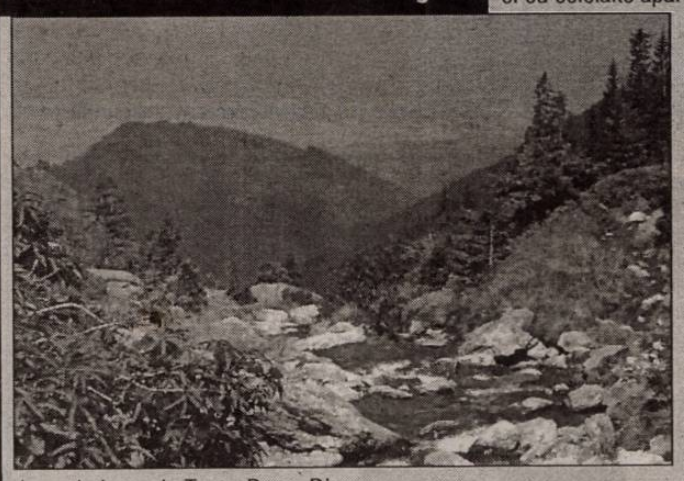

IOANA PROCA FLORIA

Sărbători creştine

Adormirea Maicii Domnului

Peste mai puţin de o săptămână, în ziua de 15 august, Biserica noastră prăznuieşte Adormirea Maicii Domnului.

Aşa cum se ştie, în cinstea Sfintei Fecioare au fost ridicate numeroase biserici cu hramuri legate de praznicele ei de peste an: Naşterea Maicii Domnului (8 septembrie), Intrarea Maicii Domnului în Biserică (21 noiembrie), Buna Vestire (25 martie) şi Adormirea Maicii Domnului (15 august). Aceasta din urmă are o deosebită importanţă, pentru că marchează momentul ridicării ei la Ceruri. Nu întâmplător, poporul nostru numeşte această zi de sărbătoare „Sfânta Maria Mare". Se ştie că Sfânta Fecioară, fiică a credincioşilor Ioachim şi Ana, a fost dusă de timpuriul la templu, fiind închinată lui Dumnezeu. După naşterea Pruncului divin, ea se va dovedi o mamă iubitoare care îşi va însoţi fiul şi în cele mai grele clipe.

Tradiţia spune că, după Înălţarea Mântuitorului la Ceruri, Fecioara a devenit inima micii comunităţi de ucenici şi apostoli din Cetatea Sfântă. În ziua Cincizecimii, la pogorârea Duhului Sfânt, ea se afla împreună cu ei la rugăciune. Cu toate că Evangheliile nu mai dau amănunte despre viaţa ulterioară a Sfintei Fecioare, există date, bazate pe unele scrieri, care pot completa aceste lipsuri. Se crede astfel că ea a trăit încă 11 ani după Înălţare şi că l-a însoţit pe Sfântul Apostol Ioan în călătoria lui misionară la Efes, oraş în care Maica Domnului a rămas vreme îndelungată. În cele din urmă s-a întors în Ierusalim, unde şi-a pregătit toate cele necesare trecerii întru cele veşnice. Ea a adunat apostolii în grădina Ghetsimani, le-a dat ultimele sfaturi şi apoi a adormit pentru totdeauna. Singurul apostol care lipsea era Toma, toţi ceilalţi fiind martorii tristului eveniment.

Alături de trupul Fecioarei are loc şi un incident. Necredinciosul Antonie vrea să dărâme racla, dar apare din senin un înger care-i reteză mâinile cu sabia. La rugăciunile apostolilor şi după căinţa sinceră a lui Antonie, Maica Domnului îl vindecă. După trei zile se întoarce în Ierusalim şi Toma. Sicriul este dezgropat, dar în el nu se mai găseşte nimic. De aici s-a tras concluzia că trupul Maicii Domnului nu a fost lăsat pradă degradării lumeşti, ci a fost ridicat la ceruri.

În istoria Bisericii au existat controverse asupra statutului ei de „Născătoare de Dumnezeu", statut pus la îndoială de unii eretici, printre care Nestorie, în secolul al V-lea. Acesta susţinea că în Iisus există două persoane, una divină, ca fiu al lui Dumnezeu şi persoana umană, ca fiu al Mariei. De aceea, Fecioara nu poate fi numită decât „Născătoare de om" sau cel mult „Născătoare de Hristos".

Sinodul al III-lea Ecumenic din anul 431 a stabilit însă fără echivoc faptul că Sfânta Fecioară este „Născătoare de Dumnezeu". Icoana Fecioarei cu Pruncul a devenit simbol pentru Biserică iar Maicii Domnului i se acordă cinstirea cuvenită, fiind considerată „cea dintâi dintre sfinţi".

În tradiţia noastră există o serie de obiceiuri legate de sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, Sfânta Fecioară este cea mai îndrăgită divinitate feminină a Panteonului românesc. Ea este invocată pentru sănătatea şi prosperitatea oamenilor, pentru căsătoria fetelor şi naşterea uşoară a copiilor, pentru prinderea hoţilor şi a răufăcătorilor.

IRINA STOICA

INSOMNIA tratată cu un bob de orez!

Odată intrată în viaţa noastră, fie motivată de factori interni ai organismului, fie din cauza unor elemente exterioare, insomnia este în măsură să ne producă mari neplăceri şi dezechilibre generale, uneori foarte dificil de înlăturat şi cu repercusiuni imprevizibile. De altfel, specialiştii susţin că insomnia nu este practic o boală care trebuie vindecată, ci un dezechilibru personal.

ACUPUNCTURA FĂRĂ ACE. Medicina tradiţională chineză porneşte de la ideea că energia circulă în permanenţă prin corpul nostru. Acţionând asupra anumitor puncte (binecunoscutele puncte de acupunctură) se modifică circulaţia energiei şi se restabileşte echilibrul perturbat. Pentru tratarea tulburărilor somnului, se are în vedere un punct situat la baza pumnului, numit *7 Inimă* sau *Poarta Spiritului.* El este foarte uşor de reperat (vezi şi imaginea alăturată) şi poate

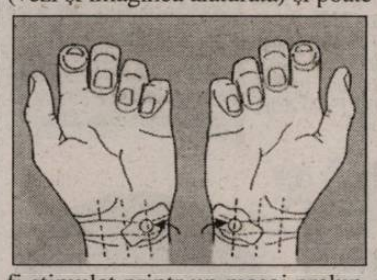

fi stimulat printr-un masaj prelungit. Industria farmaceutică a realizat în acest sens nişte plasturi care au în centru câte un element de material plastic, suficient de tare încât să poată acţiona asupra ţesutului vizat, dar şi astfel conceput încât să nu incomodeze. Aplicat seara pe fiecare încheietură a pumnului, el exercită în timpul nopţii un uşor masaj pe punctul *7 Inimă,* ajutându-ne să ne destindem.

UN SOMN NATURAL. Unii terapeuţi au simplificat mult metoda descrisă, reducând-o la un fel de joacă, dar cu aceleaşi efecte pozitive şi extrem de ieftină. Astfel, produsul farmaceutic menţionat mai sus poate fi înlocuit cu o bucată mică de leucoplast, în mijlocul căreia se fixează un bob de orez sau de grâu! În rest, se foloseşte absolut similar cu plasturele cumpărat „de gata". Acest remediu acţionează asupra duratei somnului, dar şi asupra calităţii lui. Subiectul se va trezi odihnit şi în formă, fără acea dezagreabilă senzaţie de rău care poate duce la complicaţii. Cu ajutorul micului plasture, somnul vine din interiorul persoanei afectate, ceea ce face toată diferenţa.

ALTERNATIVĂ LA SOMNIFERE. În medie, metoda îşi produce efectele dorite după mai puţin de o lună. Studiile efectuate asupra insomniilor astfel tratate indică transformări extrem de importante. Ameliorarea somnului se realizează în proporţie de 79,6%, în medie. Un beneficiu major pentru sănătatea subiecţilor îl constituie diminuarea ori eliminarea completă a consumului de somnifere, în proporţie totală de 68,5% (diminuarea dozelor – 35% şi eliminarea lor totală – 33,5%). În cazurile cronicizate, plasturele se poate utiliza pentru început în acelaşi timp cu somniferele, acestea fiind ulterior reduse în mod gradat. O terapie blândă, care vine şi ca o demonstraţie certă că (şi) în domeniul sănătăţii tradiţionalul şi modernul pot coexista şi acţiona împreună, cu o eficacitate categoric sporită.

SÂNGELE MUNTELUI

Peste 2500 de ani ne despart de primele menţiuni scrise referitoare la calităţile terapeutice ale unui produs natural mai puţin obişnuit: mumio, numit şi „răşina munţilor", „seva stâncilor" sau „sângele muntelui". Deşi în mod impropriu, întrucât s-ar putea spune că... nu seamănă cu nimic, îi vom spune totuşi răşină. Se găseşte în locuri greu accesibile din munţii Asiei Centrale, la peste 2000 metri, în special în Kazahstan şi Kirghizstan, iar aprecieri la adresa ei au venit din partea unor titani ai terapiilor naturale, ca Aristotel, Hippocrat, Galen şi alţii.

Rezervor de sănătate

Afirmam că mumio „nu seamănă cu nimic". În formă brută, arată ca un conglomerat de culoare brună, iar prelucrat, se prezintă ca o pudră solubilă în apă şi la gust amăruie. Potrivit specialiştilor, conţine cel puţin 85 de elemente diferite, între care doi aminoacizi care nu apar în alţi produşi naturali. Datorită acestui fapt, dacă în trecutul îndepărtat mumio era foarte apreciat de mari conducători (Alexandru cel Mare, Timur Lenk, Gingis Han ş.a.), astăzi este utilizat preponderent de sportivi, militari şi cosmonauţi. După cum se observă, sunt trei domenii cu o serie de puncte comune care motivează orientarea către ele a tratamentelor cu mumio. Astfel, răşina respectivă ajută la mărirea masei şi a forţei musculare, îmbunătăţeşte activitatea glandelor hormonale, măreşte cu 16-29% capacitatea la efort, micşorează foarte mult durata de recuperare a organismului în urma unor situaţii adverse precum boala, efortul ridicat şi prelungit etc. Asemenea caracteristici explică şi faptul că populaţia din zonele unde se găseşte în natură mumio (mai ales în Podişul Pamir) şi care îl foloseşte frecvent trăieşte în medie cu 10-12 ani mai mult decât oriunde altundeva, în lume.

Un panaceu

Ceea ce a surprins de milenii lumea terapeuţilor a fost eficacitatea tratamentelor cu mumio în boli dintre cele mai diverse, ca şi în fortificarea generală a organismului. Astfel, cu circa 2500 de ani în urmă, Aristotel îl recomanda în tratarea surzeniei congenitale, în hemoragii nazale, ca şi în vindecarea bâlbâielii! În veacul al zecelea al erei creştine, mumio în amestec cu miere se utiliza la vindecarea fracturilor, a luxaţiilor, a rănilor şi a oricăror traumatisme. De

asemenea, există dovezi despre efectele pozitive în maladii ale capului, paralizia nervilor faciali, epilepsie, ameţeală, febră. Foarte mult s-a studiat şi s-a folosit mumio în medicina arabă, deseori în combinaţii cu produse din diverse plante. Astfel, literatura de specialitate menţionează, de exemplu:

➤ mumio – 0,071 g amestecat cu suc de măghiran (în migrene, otită, fracturi ale oaselor, luxaţii, răni, contuzii);

➤ mumio – 0,035 g amestecat cu ulei de trandafiri şi vin curat (în paralizia nervului facial);

➤ mumio – 0,1 g amestecat cu vin tare (în sângerări);

– 0,0190 kg amestecat cu sirop natural, cu ceai de mătase de porumb sau cu ceai de linte (în boli ale stomacului, ficatului, splinei, în inflamaţii ale căilor respiratorii superioare, ca angina şi bolile din zona gâtului);

➤ mumio – 0,2-0,3 g amestecat cu miere (în obstetrică şi ginecologie, în probleme ale funcţiei sexuale);

➤ mumio – 0,2 g amestecat cu argilă, cu şofran sau cu gălbenuş de ou şi cu diverse extracte din plante (în fracturi, traumatisme toracice, boli ale organelor interne).

Tinereţe şi imunitate sporită

Lista ar putea continua încă foarte mult, produsul mumio fiind considerat de multe ori chiar un panaceu universal. Una dintre calităţile deosebite, care-l fac atât de apreciat, este capacitatea sa de a se combina foarte uşor, prin dizolvare, cu diverse alte produse şi substanţe, începând de pildă cu apa şi terminând cu uleiurile sau laptele. Se obţin astfel tipuri diferite de remedii, ce se pretează la utilizări în moduri diferite: soluţii pentru băut, băi, unguente. Dacă medicii din epoca antică şi din cea medievală i-au acordat tratate întregi, detaliate, şi în zilele noastre, mai ales în ultimele decenii, mumio a fost studiat cu metode ştiinţifice şi utilizat în domenii extrem de importante, mai cu seamă în ţările din fosta Uniune Sovietică. Astfel, s-a accentuat acţiunea sa la nivelul întregului organism, nu doar în anumite boli sau în tratarea anumitor organe. Putem aminti în acest sens întărirea proceselor regenerative în diferite ţesuturi, proprietăţile antiinflamatoare, antitoxice, de tonifiere, de refacere a nervilor şi a creierului, mărirea considerabilă a imunităţii organismului, efectul antioxidant, cel de întârziere a îmbătrânirii şi de sporire a rezistenţei organismului la agresorii exteriori, cum e poluarea de orice tip şi aşa mai departe. Şi pentru aceste motive, mumio poate fi folosit, practic, de către orice persoană peste 12 ani, mai puţin de femeile gravide sau care alăptează. Un supliment alimentar mai puţin cunoscut la noi, ceea ce însă nu-i diminuează cu nimic calităţile de excepţie.

MUŞTARUL în medicina populară

Prea puţin utilizat astăzi ca remediu, muştarul era odinioară aproape nelipsit din arsenalul tămăduitorilor de la ţară şi folosit potrivit unor reguli respectate cu strictеţe. Iată câteva asemenea întrebuinţări, aşa cum sunt ele descrise de marele medic şi scriitor Vasile Voiculescu.

„Sămânţa de muştar râşnită sau pisată chiar atunci este foarte folositoare în tot soiul de împrejurări, dar mai ales la răceli şi junghiuri. Cu făina de muştar proaspăt (căci veche se trezeşte), se fac oblojeli, cataplasme, cu apă rece sau caldă, oblojeli cari se pun pe piept sau pe spate sau în coastă, acolo unde pe bolnav îl ţine junghiul. Alteori oblojeala se face de mălai ori de făină de in şi numai se presară pe

o parte cu făină de muştar, trecem o cârpă subţire pe deasupra şi numai după aceea o lipim cu partea muştarului pe junghiu. Baia de muştar se face celor răciţi, cu tuse, copiilor cu bronhopneumonie, celor leşinaţi etc. Se iau 200-300 grame muştar şi se plămădesc într-o strachină cu apă rece. Când începe să înţelepe la ochi o răsturnăm în baia caldă, peste bolnav. Cu făina de muştar putem face băi de picioare celor răciţi, ca să tragem răceala de la cap şi gât. Oblojeală cu muştar punem la ceafa femeilor cărora li se opreşte regula şi au dureri de cap. Punem muştar la tălpile celor ce au congestie cerebrală sau li s-a rupt o vână în creer (apoplexie). Sau le înfăşurăm picioarele până sus la pulpe cu cârpe înmuiate în apă fierbinte cu muştar şi apoi acoperim cu alte cârpe uscate. Celor ce au damblagit de asemenea le punem des muştar pe mâini şi pe picioare.

Grija e să nu lăsăm prea mult muştarul pe locul unde l-am pus ca să nu ardă şi să facă băşici pe piele. Un muştar proaspăt şi tare nu se ţine mai mult de 20 minute, iar la copii 10 minute. Făina de muştar topită în apă caldă (apă de muştar) se dă să bea celor otrăviţi ca să-i facă să verse. Orice gospodar poate cultiva muştar în grădina sa ca să aibă oricând sămânţa în casă."

CRONOTERAPIA *leacul potrivit la timpul potrivit*

Influenţa şi importanţa ritmurilor biologice în domeniul sănătăţii umane reprezintă încă pentru noi – ca instrument ştiinţific şi metodă de lucru – ceva destul de nebulos. Deşi, paradoxal, aspectele esenţiale ale problemei se cunosc şi se aplică de milenii. Să zicem, la modul empiric. Cel mult, astăzi vorbim despre bioritm (dar ce este el?) şi facem constatări care pun în relaţii evidente funcţionarea organismului nostru şi succesiunea ciclică a segmentelor temporale.

Printre metodele de tratament complementare, perfect corelate cu medicina alopată, se numără şi *cronoterapia* (a nu se confunda cu *cromoterapia,* tratamentul cu ajutorul culorilor), care utilizează exact principiile amintite mai sus. De pildă, s-a constatat că există o fază orară de toleranţă şi de eficacitate maximă pentru fiecare tratament, ele fiind diferite, chiar dacă o coincidenţă există pentru numeroase asemenea remedii. Deşi toxicitatea agenţilor anticanceroşi activi se reduce în mod semnificativ graţie eforturilor industriei farmaceutice, administrarea lor în momentul când sunt cel mai bine toleraţi de corpul bolnavului permite, în anumite cazuri când se dovedeşte necesar, să se prescrie doză maximă.

În practicile medicale actuale, se utilizează seringi programabile, care permit injectarea unei anumite doze la un moment precis, astfel că bolnavul nu are nevoie de spitalizare. Tratamentele asociate cronoterapiei s-au dovedit cu 30-60% mai eficace! Din păcate, ele se aplică foarte rar, totodată şi diversificarea experimentelor cunoscând o frecvenţă redusă. Doar câteva ţări occidentale au realizat asemenea verificări ale eficacităţii cronoterapiei, între ele aflându-se şi Franţa. Aici se cunoaşte un foarte interesant studiu, pe 186 de pacienţi trataţi prin chimioterapie, având cancer al colonului cu metastaze (stadiu avansat). Seringa programabilă a înlocuit în cazul lor tratamentul

clasic, iar bilanţul general a fost categoric pozitiv: de cinci ori mai puţine efecte secundare asupra mucoasei, de două ori mai puţine asupra nervilor periferici, în acelaşi timp eficacitatea acţiunii împotriva tumorii crescând de două ori. În plus, medicaţia fiind mai bine tolerată, tratamentul s-a dovedit mai ofensiv. Prin urmare, şanse de vindecare crescute, confortul pacientului mărit şi el (inclusiv cel psihic), întrucât aftele şi amorţeala degetelor nu au mai apărut, deşi sunt simptome specifice acestui stadiu al bolii. Este doar un exemplu de eficacitate verificată şi confirmată a cronoterapiei, dar demersul rămâne insuficient, pentru a înfrânge scepticismul sau negativismul multor oponenţi faţă de terapiile complementare. Oricum, lucrul în rezonanţă, dintre organismul uman (şi al oricărei alte vieţuitoare) şi această a patra dimensiune care este timpul, trebuie luat în calcul în orice fel de tratament, în primul rând spre folosul bolnavului.

TVR 1

VINERI - 11 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Greva mamei" (SUA, 2002) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Teoria conspirației (r) 12.05 Serial (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Film: „A fost odată..." (SUA, 2005) 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Evadare din Alcatraz" (SUA, 1979). Cu: Clint Eastwood 22.55 Parfum de glorie... 0.00 Jurnalul TVR 0.20 Film: „Amanții de pe Pont Neuf" (Franța, 1991). Cu: Juliette Binoche.

SÂMBĂTĂ - 12 august

7.00 Film: „Comoara lui Tarzan" (SUA, 1941) 8.30 Desene animate 9.30 Împreună pentru natură 10.00 Mic, da' voinic! 10.30 Parfum de glorie... (r) 11.25 Despre Mari români (r) 12.20 O tură de aventură (r) 13.00 Serial: „Justiție militară" 14.00 Jurnalul TVR 15.10 O vedetă... populară 16.30 Film: „Fugarii" (Franța, 1986). Cu: Pierre Richard 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnalul TVR 20.10 TVR 50 - De la un show la altul! 22.10 Top Super Hit 23.40 Film: „A noua poartă" (coprod., 1999). Cu: Johnny Depp.

DUMINICĂ - 13 august

6.05 Puterea de a depăși limite 7.00 Universul credinței 8.30 Desene animate 9.30 Numai cu acordul minorilor (r) 11.00 Integrame despre integrare 11.30 Viața satului 13.00 Doc.: „Riverdance la aniversare" (I) 14.00 Jurnalul TVR 14.20 Film: „Ed" (SUA, 1996) 16.05 Festivalul Sighișoara medievală, 2006 17.00 Planeta în jeanși 17.40 Tezaur folcloric 19.00 Jurnalul TVR 20.10 Minutul 91 20.30 Fotbal: Poli Timișoara - Rapid București 22.25 Minutul 91 23.10 Film: „Frida" (SUA, 2002). Cu: Salma Hayek.

LUNI - 14 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Virginia, călugărița din Monza" (coprod., 2004, partea I) 10.35 Festivalul Sighișoara medievală, 2006 (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Deocamdată, proiecte 13.35 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Spectacolul lumii... văzut de Ioan Grigorescu 15.30 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Doc.: „Teoria cospirației: Atentate" 21.05 Despre Mari români 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Nana" (coprod., 1955).

MARȚI - 15 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Virginia, călugărița din Monza" (partea a II-a) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Împreună pentru natură (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oglinda retrovizoare 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Nuntă à la grec" (SUA, 2002) 22.10 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Jaf armat" (SUA, 2001). Cu: Gene Hackman.

MIERCURI - 16 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Destine frânte" (coprod., 2001, partea I) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Vreau să fiu... cu Itsy și Bitsy (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Oameni ca noi (r) 16.00 Convietuiri 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.00 Fotbal: România - Cipru 22.10 Serial: „Neveste disperate" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „Saint Ange" (coprod., 2004).

JOI - 17 august

7.00 Jurnalul TVR 8.10 Film: „Destine frânte" (partea a II-a) 10.35 50 de ani de divertisment (r) 11.30 Bucuriile muzicii 12.05 Serial (r) 13.00 Mic, da' voinic! (r) 13.30 Desene animate 14.00 Jurnalul TVR 14.30 Serial (r) 15.30 Akzente 17.00 Serial: „Cory și restul lumii" 17.30 Serial: „Doctor Becker" 18.00 Serial: „Misterele din Sankt Petersburg" 19.00 Jurnalul TVR 20.20 Film: „Taifun la Nagasaki" (coprod., 1957) 22.15 Serial: „CSI: Crime și investigații" 23.05 50 de ani de divertisment 0.20 Film: „O fată curajoasă" (SUA, 2004).

PRO TV

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Fantômas contra Scotland Yard" (r) 12.00 Apropo Tv (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Rădeți ca-n viață" (România, 1984). Cu: Gheorghe Dinică, Ilarion Ciobanu 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „A fost odată în China 3" (Hong Kong, 1993). Cu: Jet Li 22.45 La servici 23.30 Film: „American Ninja" (SUA, 1985). Cu: Michael Dudikoff.

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Film (r) 12.00 ProMotor 13.00 Știrile ProTv 13.05 Film: „Cadillacul roz" (SUA, 1989). Cu: Clint Eastwood 15.45 Film: „În tempo de swing" (SUA, 1984). Cu: Goldie Hawn, Kurt Russell 17.45 Dansez pentru tine Caravana - preselecție 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Îngerii dreptății" (coprod., 2006) 22.30 Film: „Martor incomod" (SUA, 1996). Cu: Steven Seagal 0.45 Film: „Îngerii dreptății" (r).

7.00 Serial: „Merrie Melodies Show" 7.30 Serial: „Taz-Mania" 8.00 Știrile ProTv 10.00 Parte de carte 11.00 Film (r) 13.00 Știrile ProTv 13.05 Film: „La învoială cu diavolul" (SUA, 1999). Cu: Kevin Pollack 15.15 Film: „Adevărul despre Poseidon" (SUA, 1979). Cu: Michael Caine 17.30 Vrei Teo, ai Teo! 19.00 Știrile ProTv 20.45 Film: „Twister" (SUA, 1996). Cu: Helen Hunt 23.15 Film: „Salvatorul de suflete" (SUA, 2000). Cu: Timothy Dalton, Christopher Plummer.

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Șerifii din Texas" (SUA, 1951) 11.30 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Film: „Lupta vieții" (India, 1995). Cu: Salman Khan 17.00 Fotbal în direct: FCM UTA vs Steaua 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 23.00 Recursul etapei 1.00 Euforia Midnight Sun Tour (r) 1.30 Film: „Sahara" (SUA, 1995). Cu: James Belushi 3.15 Film: „Florence Nightingale" (SUA, 1985).

7.00 Știri 9.00 Serial: „V.I.P." 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Film: „Înfrângerea lui Conchise" (SUA, 1953) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Tablou de nuntă 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.15 Serial: „Fete și băieți" 5.15 Serial: „Stagiarii" 6.00 Serial: „Aproape perfectă".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Icstrim tivi (r) 10.30 Vrei Teo, ai Teo! (r) 12.00 Serial: „Dispăruți fără urmă" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Tata" (SUA, 1989). Cu: Jack Lemmon 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Râul care ucide" (SUA, 2003) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Walker, polițist texan".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film (r) 12.00 Serial: „Walker, polițist texan" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Insecte ucigașe" (SUA, 1998) 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Focul negru" (coprod., 2003). Cu: Shane Brolly, Kaarina Aufranc 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate".

7.00 Știrile ProTv 9.15 Serial: „Tânăr și neliniștit" (r) 10.00 Film: „Insecte ucigașe" (r) 12.00 Serial: „Doi bărbați și jumătate" (r) 13.00 Știrile ProTv 14.00 Film: „Hibernatus" (coprod., 1969). Cu: Louis de Funès 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.00 Știrile ProTv 17.45 Serial: „Familia Bundy" 18.30 La Bloc (r) 19.00 Știrile ProTv 20.30 Film: „Regele Bowling-ului" (M. Britanie, 2003) 22.15 Serial: „Meseriașii" 23.00 Știrile ProTv 0.00 Serial: „CSI: Miami".

antena

6.00 În gura presei 7.00 Știri 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Film: „Prințul piraților" (SUA, 1953) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Film: „Sărutul dragonului" (coprod., 2003). Cu: Jet Li, Bidget Fonda 22.45 Film: „Noroc neprevăzut" (SUA, 2000). Cu: James Marshall, Dennis Hopper 1.00 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Legături de familie" (India, 1998) 6.00 Serial: „Dădaca".

7.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 8.30 În gura presei (r) 9.30 Casa de piatră 10.30 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 11.30 Desene animate 13.00 Știri 13.45 Documentar: „Viață de lux" 14.30 Serial: „Secretul Mariei" 16.30 Film: „Corky, nătărăul clanului" (SUA, 2001) 18.30 Săptămâna financiară 19.00 Observator 20.45 Fotbal în direct: Național vs Poli Timișoara 23.30 Euforia Midnight Sun Tour 0.00 Film: „Închisoarea spațială" (SUA, 1999) 2.00 Concurs interactiv 3.00 Film: „Revolta indienilor" (SUA, 1952) 4.30 Serial: „Dădaca" 5.15 Serial: „Întâmplări hazlii" 6.15 Doc.: „Viață de lux".

7.00 Concurs interactiv 8.00 Serial: „Hercule" 10.00 Film: „Șerifii din Texas" (SUA, 1951) 11.30 Desene animate 13.00 Știri 13.15 Misiunea casa 13.45 Film: „Lupta vieții" (India, 1995). Cu: Salman Khan 17.00 Fotbal în direct: FCM UTA vs Steaua 19.00 Observator 20.45 Jocuri la Saint-Tropez 23.00 Recursul etapei 1.00 Euforia Midnight Sun Tour (r) 1.30 Film: „Sahara" (SUA, 1995). Cu: James Belushi 3.15 Film: „Florence Nightingale" (SUA, 1985).

7.00 Știri 9.00 Serial: „V.I.P." 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Film: „Înfrângerea lui Conchise" (SUA, 1953) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Tablou de nuntă 23.00 Observator 0.00 Serial: „Lege și ordine: Brigada specială" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.15 Serial: „Fete și băieți" 5.15 Serial: „Stagiarii" 6.00 Serial: „Aproape perfectă".

7.00 Știri 9.00 Serial: „V.I.P." 10.00 Concurs interactiv 11.00 Serial: „Anastasia" 12.00 Serial: „Secretul Mariei" 13.00 Observator 13.45 Folclor la Antena 1 (r) 16.00 Observator 17.00 Zodia fluturelui 19.00 Observator 20.45 Film: „Vizitatorii în America" (coprod., 2001) 23.00 Observator 0.00 Serial: „Sub acoperire" 1.30 Concurs interactiv 2.30 Serial: „Întâmplări hazlii" 4.15 Serial: „Fete și băieți" 5.15 Serial: „Stagiarii" 6.00 Serial: „Aproape perfectă".

PRIMA TV

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial: „Dragoste și putere" (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Fără speranță" (coprod., 2000). Cu: David Caruso 22.00 Farsele lui Jugaru (r) 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Film: „Pedeapsă capitală" (SUA, 1987) 3.00 Serial: „Sunset Beach" 4.00 Serial: „Roseanne".

7.30 Desene animate 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Autoforum 11.00 Sport, dietă și o vedetă 11.40 Tele RON 12.45 Străini de fotbal (r) 13.45 Serial: „Războiul lui Foyle" 15.20 Cash taxi (r) 16.30 Super Nanny (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Crimă în Copenhaga" (coprod., 1997) 22.30 Film: „Febra roșie" (SUA, 1988) 0.30 Film erotic: „Carnal Confessions" (SUA, 2004) 2.30 Serial: „Sunset Beach" 3.30 Serial: „Roseanne".

7.30 Desene animate 8.30 Serial (r) 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Străini de fotbal (r) 13.45 Miss World România 2006 14.20 S.O.S. Salvați-mi casa (r) 15.20 7 bAni de-acasă (r) 16.00 Viceversa (r) 17.00 Kiss Adventure (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Super Nanny 21.30 Serial: „CSI - investigații" 22.30 Pro Sport Show 23.30 Film: „Martorul" (SUA, 1985) 1.30 Serial: „Sunset Beach" 2.30 Serial: „Roseanne".

7.30 Desene animate 8.30 Serial (r) 9.30 Serial: „Viața în afara cabinetului" 10.00 Casa noastră 11.00 Levintza prezintă 11.40 Tele RON 12.45 Străini de fotbal (r) 13.45 Miss World România 2006 14.20 S.O.S. Salvați-mi casa (r) 15.20 7 bAni de-acasă (r) 16.00 Viceversa (r) 17.00 Kiss Adventure (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Serial: „Forța legii" 21.00 Serial: „Numere" 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Sex, dragoste și secrete" 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Serial: „Forța legii" 21.00 Serial: „Numere" 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Sex, dragoste și secrete" 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

8.00 Sport cu Florentina 8.40 Serial (r) 9.40 Serial: „Sunset Beach" 10.40 Serial (r) 11.30 Tele RON 13.00 Garito 16.05 Serial: „Dragoste și putere" 17.00 Miss World România 2006 17.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Mariana - Prețul inocenței" 20.00 Film: „Suspecți de crimă" (coprod., 1990) 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.30 Focus Plus 23.30 Trăsniți în N.A.T.O. (r) 0.15 Serial: „Sex, dragoste și secrete" 2.15 Serial: „Sunset Beach" 3.00 Serial: „Roseanne".

acasă

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial: „Celebritate" (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Marilyn" 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 4.45 Serial: „Dorința".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial (r) 12.30 Muzica de Acasă - Invitați: RBD, Ricky Martin, Paulina Rubio, Eros Ramazzotti, Andy Garcia 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Film: „Selena" (SUA, 1997). Cu: Jennifer Lopez 23.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.00 Serial: „Celebritate" 1.00 Muzica de Acasă (r) 4.45 Serial: „Dorința".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 12.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 13.30 Serial: „Minciuna" 14.30 Serial: „Celebritate" (r) 15.30 Serial: „Marilyn" (ultimul ep.) 16.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Film: „Blonda Marilyn" (partea a II-a) 23.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.00 Serial: „Celebritate" 1.00 Serial: „Totul despre sex" 4.45 Serial: „Dorința".

5.30-7.30 Reluări 8.30 Serial: „Amy, fetița cu ghiozdanul albastru" 9.30 Serial: „Rubi" 11.30 Serial (r) 12.30 Muzica de Acasă - Invitați: RBD, Ricky Martin, Paulina Rubio, Eros Ramazzotti, Andy Garcia 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „Selena" (SUA, 1997). Cu: Jennifer Lopez 23.00 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 0.00 Serial: „Celebritate" 1.00 Muzica de Acasă (r) 4.45 Serial: „Dorința".

5.30-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Telefilm: „Invăț să fiu mama ta" 1.30 De 3 x femeie (r) 3.00 Telefilm (r) 4.45 Serial: „Dorința".

5.30-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Telefilm: „Dușmanul din casă" 1.30 De 3 x femeie (r) 3.00 Telefilm (r) 4.45 Serial: „Dorința".

5.30-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 De 3 x femeie (r) 3.00 Acasă în bucătărie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

5.30-8.30 Reluări 9.30 Serial: „Ciocolată cu piper" 10.30 Serial: „Iubirea mea, păcatul" 11.30 Serial (r) 12.30 Serial: „Minciuna" 13.30 Serial: „Înger sălbatic" 15.30 Serial: „Visuri fără preț" 17.30 Povești adevărate 18.30 Serial: „Rebelde" 20.30 Serial: „La Tormenta" 21.30 Serial: „Tărâmul pasiunii" 22.30 Serial: „Bărbatul visurilor mele" 23.30 Serial: „Celebritate" 0.30 Povești adevărate (r) 1.30 De 3 x femeie (r) 3.00 Acasă în bucătărie (r) 4.45 Serial: „Dorința".

TVR 2

8.05 Cronici mediteraneene 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Atletism: CE, la Göteborg (r) 12.30 Serial (r) 13.00 Enigme din Carpați 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa! 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Tenis: Circuitul Internațional de tenis al României 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Atletism: CE, la Göteborg 21.10 Festivalul Callatis 2006 23.45 Jurnalul TVR 0.15 Club Callatis 2006 1.45 Ulița spre Europa (r) 2.15 Film: „Crimă în New Hampshire" (SUA, 1991).

7.00 Pescar hoinar (r) 8.30 Megatehnicus 9.00 D'ale lu' Mitică (r) 10.00 Natură și aventură 10.30 Zoom/2 11.00 Info... baza în direct 11.30 Serial: „Școala micilor vrăjitoare" 12.00 Serial: „Andromeda" 13.00 Pop/Rock Story 13.30 Festivalul Folk You 14.30 Bazar (r) 15.00 Via Sacra 16.00 Atletism: CE, la Göteborg 17.00 Fotbal: Ceahlăul Piatra Neamț - CFR Cluj 19.00 Serial: „Stargate: Atlantis" 20.00 Atletism: CE, la Göteborg 21.10 Festivalul Callatis 2006 23.45 Jurnalul TVR 0.15 Club Callatis 2006 1.45 Serial (r) 2.15 Film: „Jackie Bouvier Kennedy Onassis" (SUA, 2000, partea I).

8.30 Dincolo de cântec 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Raport... off road (r) 11.00 Roată la roată (r) 11.30 Motomagia 12.00 Doc.: „Hiroshima" 13.00 Șlagăre în revenire 14.00 Casa ta 14.30 Poftă bună! 15.00 Serial: „Louis și Clark - noile aventuri ale lui Superman" 16.00 Atletism: CE, la Göteborg 18.30 Hollywood necenzurat 19.00 Zile care au zguduit lumea 20.00 Serial: „Crimă în suburbie" 21.10 Festivalul Callatis 2006 23.45 Jurnalul TVR 0.15 Club Callatis 2006 1.45 Hollywood necenzurat (r) 2.15 Film: „Final ca la Hollywood" (SUA, 2002). Cu: Woody Allen, Tea Leoni.

8.05 Operația din Balcani 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 COOLmea distracției estivale (r) 12.25 Dragonii transilvani 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Zona de conflict 17.00 Zestrea românilor 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Roată la roată 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Agenda Festivalului Callatis 2006 20.15 Serial: „Caracatița" 21.10 Festivalul Callatis, 2006 23.45 Jurnalul TVR 0.15 Club Callatis 2006 1.45 Film: „La răscruce de vânturi" (Italia, 2004, partea I).

8.05 Operația în Balcani 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 12.30 Serial (r) 13.00 Expediție în necunoscut 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Mărturii 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Lumea de aproape 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.15 Serial: „Caracatița" 21.10 Festivalul Callatis 2006: Callatis Carnaval 23.45 Jurnalul TVR 0.15 Club Callatis 2006 1.45 Film: „Iubiri secrete" (Italia, 2004, partea I).

8.05 Ospeția în Balcani 9.00 Serial (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 13.00 Expediție în necunoscut 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Lecția de engleză (r) 17.00 Omul între soft și moft 17.30 Ulița spre Europa 18.00 Fotbal: România - Irlanda de Nord 20.00 Cum să nu ne îmbrăcăm 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Soare înșelător" (Rusia, 1994) 0.30 Desene animate 1.30 Film: „Misiune ucigașă" (SUA, 1992).

8.05 Ospeția din Balcani 9.00 COOLmea distracției estivale (r) 10.00 Plaja lui Măruță 11.30 Serial (r) 13.00 Expediție în necunoscut 14.00 Serial: „Fergus McPhail" 14.30 Serial: „Aventuri secrete" 15.00 Împreună în Europa 16.00 Jurnalul TVR (r) 16.30 Experiența franceză (r) 17.00 Minorități sub trei dictaturi 17.35 Serial: „Sărutări furate" 18.30 Ulița spre Europa 19.00 Bugetul meu 19.30 Serial: „Dragul de Raymond" 20.00 Înapoi la măturâ 20.35 Serial: „Caracatița" 21.30 Ora de știri 22.30 Film: „Viața de la capăt" (Italia, 1992) 0.15 Desene animate 1.15 Film (r).

TV CINEMA

11.00 Film: „Iluzia iubirii" (r) 13.30 Desene animate 14.00 Descoperă România 14.15 Lumea Pro Cinema (r) 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Cheers" 16.30 Film: „Locotenentul Roberts" (SUA, 1995) 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Calea misterelor" 22.00 Film: „Aventură de o noapte" (SUA, 1997). Cu: Wesley Snipes, Nastassja Kinski 0.15 Serial: „Alias" 1.15 Film (r).

9.35 Desene animate 10.25 Descoperă România 12.15 Hollywood necenzurat 12.45 Film: „Locotenentul Roberts" (r) 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Cheers" 17.00 Film: „Afacerea secolului" (SUA, 1983). Cu: Chevy Chase 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Actorul și sălbaticii" (România, 1974). Cu: Toma Caragiu, Mircea Albulescu 23.15 Serial: „Cartelul crimelor" 0.30 Serial: „Alias" 1.30 Saturday Night Live.

10.00 Film: „Afacerea secolului" (r) 13.00 Film: „Actorul și sălbaticii" (r) 16.15 Cine profil: Arnold Schwarzenegger 17.00 Serial: „Verdict: crimă!" 18.00 Moștenirea Vestului Sălbatic: Umor cu Stan și Bran 18.30 Zile triste de marinar: Umor cu Stan și Bran 19.00 Serial: „O nouă viață" 20.00 Film: „Păsunea snobilor 2" (SUA, 1988) 22.00 Serial: „Cartelul crimelor" 23.15 Serial: „Alias" 0.15 Serial: „Cheers".

6.00 Apropo Tv 9.00 Serial: „Cheers" (r) 10.20 Lumea Pro Cinema 11.15 Moștenirea Vestului Sălbatic (r) 13.15 Desene animate 13.45 Serial: „Cheers" (r) 14.45 Serial: „Telefonul de la miezul nopții" 16.00 Serial: „Echipa de elită" 17.00 Serial: „O nouă viață" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Bette" 21.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Inspectorul Harry și jocul morții" (SUA, 1988). Cu: Clint Eastwood 0.00 Serial: „Cheers" 1.00 Film: „Fetele lui Andrew" (SUA, 2002).

9.35 Desene animate 10.35 Lumea Pro Cinema 11.45 Serial (r) 12.45 Serial: „Cheers" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial (r) 16.00 Serial: „Echipa de elită" (r) 17.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Bette" 21.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Inspectorul Harry și jocul morții" (SUA, 1988). Cu: Clint Eastwood 0.00 Serial: „Cheers" 1.00 Film: „Fetele lui Andrew" (SUA, 2002).

9.15 Desene animate (r) 10.20 Serial: „Echipa de elită" (r) 11.45 Serial: „Terapie intensivă" (r) 12.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" 16.00 Serial (r) 17.00 Serial: „Bette" (r) 18.00 Serial: „Echipa de elită" 19.00 Serial: „Terapie intensivă" 20.00 Serial: „Echipa de elită" 22.00 Film: „Dreptate pe cont propriu" (SUA, 1986) 0.00 Serial: „Cheers" 1.15 Film: „Dreptate pe cont propriu" (r).

10.20 Serial: „Terapie intensivă" (r) 12.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 13.45 Desene animate 14.45 Serial: „Echipa de elită" (r) 16.50 Film: „Afaceri barbare" (SUA, 1993). Cu: James Garner 19.00 Serial: „Terapie intensivă" (r) 20.00 Serial: „Calea misterelor" 22.00 Film: „Vioara roșie" (coprod., 1998). Cu: Samuel L. Jackson, Carlo Cecchi 0.45 Serial: „Cheers" 1.45 Film (r).

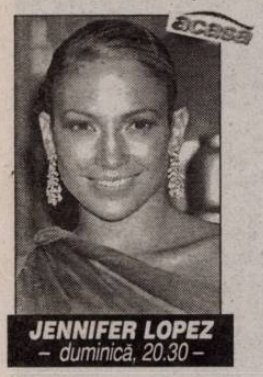

JENNIFER LOPEZ
– duminică, 20.30 –

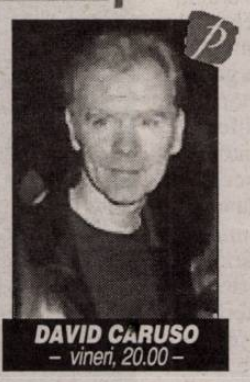

DAVID CARUSO
– vineri, 20.00 –

SALMA HAYEK
– duminică, 23.10 –

SAMUEL L. JACKSON
– joi, 22.00 –

TEA LEONI
– duminică, 2.15 –

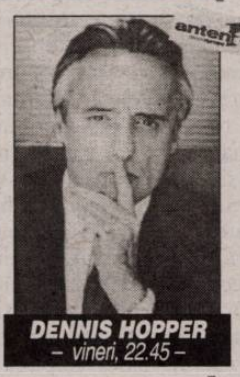

DENNIS HOPPER
– vineri, 22.45 –

HELEN HUNT
– duminică, 20.45 –

***„MAGAZIN"** nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune*

LABIRINT BUCLUCAŞ

Poştaşul duce scrisori tuturor fetelor cu excepţia uneia. Care este tânăra care nu primeşte nici o scrisoare?

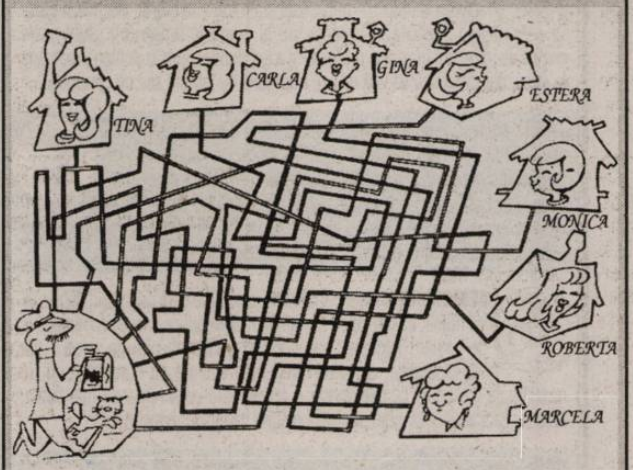

SOLUŢIE: Monica.

Grădina micul nostru Paradis

Când florile iau vacanţă

Astăzi nu ne vom referi la o specie anume, ci la plantele de interior, care de obicei intră şi ele în concediu, o dată cu stăpânul lor. Aparent, pentru că nu umblă şi nu fac zgomot, acestea s-ar zice că sunt mult mai uşor de îngrijit şi că, dacă plecăm de-acasă, le putem lăsa să reziste singure în lipsa noastră. Nu e deloc aşa. Cu absenţa afectivă, şi ea importantă, lucrurile stau puţin diferit, însă alte două elemente trebuie asigurate obligatoriu: umezeala şi lumina.

➤ ***Irigarea*** se poate realiza în mai multe moduri. Mai puţin estetică, dar foarte practică e folosirea unui recipient de plastic tip PET, în capacul căruia se practică o mică gaură. Umplută cu apă, „instalaţia" se va plasa cu gura în jos, uşor înfundat capacul în pământul din vecinătatea plantei. Alimentarea cu apă se face astfel uşor, în mod continuu şi eficace. În aceeaşi linie manufacturieră, se pot folosi şi meşele din ţesătură de bumbac. Acestea se introduc cu un capăt într-un recipient umplut cu apă, celălalt capăt fiind aşezat pe pământul din

vasul în care se află planta. Datorită capilarităţii, apa va păstra o umiditate constantă în ţesătură şi implicit în pământ.

Se pot găsi astăzi în comerţ şi sisteme de micro-irigare de interior, precum şi variante adaptate pentru balcoane sau, desigur, pentru grădinile de agrement. Simplu de folosit şi performante, respectivele sisteme pot fi dotate şi cu un programator autonom care funcţionează cu baterii, cu un rezervor pentru apă, în funcţie de preferinţe şi de accesibilitatea la preţurile de vânzare.

➤ ***Lumina*** nu reprezintă o problemă majoră, dacă dispuneţi de o grădină, soluţia optimă fiind scoaterea ghivecelor în exterior. Se rezolvă astfel problema asigurării luminii, cu o singură recomandare specială: planta să fie aşezată într-un colţ umbrit, deoarece statul în plin soare nu va fi suportat. În principiu, condiţiile normale de climă presupun şi asigurarea unei umidităţi naturale a aerului, suficientă pentru plante, cel puţin pentru perioada limitată a concediului. În asemenea condiţii favorabile, e bine să nu ezitaţi a scoate afară toate plantele de interior, cum sunt Ficusul, Palmierul, Ciclamele, Hibiscus, Yucca, Lămâiul şi aşa mai departe. *(A.N. Popescu)*

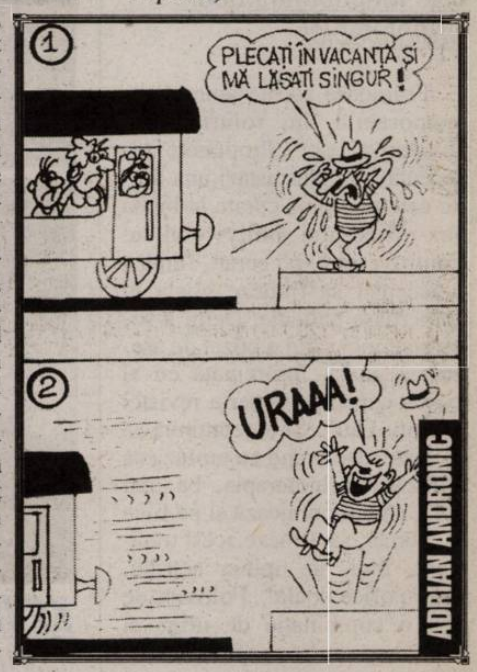

Integramă de GHEORGHE POPESCU

EXECUŢII

CORECŢIE FIZICĂ / HARNICI		ARBUST SPINOS / BUNĂ LA DEPANAT		ÎN LĂDIŢĂ! / COADĂ DE LĂSTUN!		MECANISM LA RĂZBOI / PATĂ PE CER		ARBORI TROPICALI / BIVOLI TIBETANI		A SE CHERCHELI / STRADĂ LARGĂ	
ANOST / CARTOFI PORCEŞTI					PROFEŢIE ENIGMATICĂ / FIERAR						
				LAŞI / REGINA BASMELOR							
APRINSĂ CU AMNARUL / ÎNTREŢINE VIAŢA						PÂINI VECHI / AURUL NEGRU					ADORATĂ DE PĂGÂNI
			TRASEE / OPREŞTE CAII					LACUL MORII / ŢĂRANI ASERVIŢI			
	IEŞIRE DE SUB TIPAR / HAINĂ VECHE									SEZOANE RECI	
					APLICATE ÎN PRACTICĂ / A DUCE						
CORPURI CEREŞTI / ZONA COASTELOR							SĂRMAN / DULAP CU STICLE				
			STRÂNSĂ CU ŞURUBUL / TEZE!						ÎNCEPUT DE RALIU! / DÂNSUL		
EPOCĂ / ARBORE CU SAMARE / NUCLEU						MEMBRU AL REŢELEI					
				LUNĂ CU PĂCĂLELI							

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „VORBE"

Orizontal: T - P - N - H - E - S - BINECUVANTAT - NENE - ALIATA - CUTU - STANJEN - TALHAR - SEIC - LA - TESATOR - A - O - FIRE - ORAR - CARMI - ICI - AM - FIINDCA - ECU - HAZ - GENTILOM - RETINE - TARI - TARN - STRANIE.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Copii

Întrebările acestei rubrici au fost realizate în mare parte cu ajutorul prietenului revistei noastre Prof. Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei.

1. În ce an a fost înfiinţat UNICEF-ul, în cadrul ONU, organism cu programe dedicate copiilor?
2. Ce se înţelegea în trecut, în ţările române, prin „copil de casă"?
3. Ce pictor spaniol a pictat, în 1924, tabloul „Mamă şi copil"?
4. Cui îi aparţine opera fantezie lirică intitulată „Copilul şi vrăjitoriile"?
5. Ce prozator nord-american a scris nuvela „Copilul negru"?
6. Cărui sculptor englez îi aparţine lucrarea „Mama şi copilul", realizată în 1961?
7. Cine a realizat în 1943 filmul „Copiii ne privesc"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Trandafirul face parte din familia rozacee. 2) Sărbătoarea română a trandafirului se numea „Rosalia". 3) În simbolistica creştină, trandafirul roşu reprezintă sângele vărsat de Mântuitor prin răstignire şi iubirea divină. 4) Romanul „Numele trandafirului" a fost scris de esteticianul şi prozatorul italian Umberto Eco (n. 1932). 5) Tabloul „Trandafiri albi, roz şi roşii" îi aparţine lui Ion Andreescu. 6) Cântecul „Când trandafirii înfloresc" a fost compus de Gherase Dendrino (1901-1973). 7) Filmul „Trandafirul roşu din Cairo" a fost realizat de Woody Allen.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Alb" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: Prof. Maria Iova – Constanţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Mihai Waspusch – Bucureşti. De asemenea, prietenul rubricii noastre Prof. Marin Ştefan din Şimleul Silvaniei a răspuns corect la întrebările care nu-i aparţineau.

– 6 răspunsuri corecte: Monica Vlad – Timişoara; Corina Simion – Sibiu; Mircea Stan – Piteşti şi Radu Ciobanu – Bucureşti.

– 5 răspunsuri corecte: Daniela Nicolae – Iaşi; Mihaela Rădulescu – Focşani şi Viorica Ionescu – Bucureşti.

Pentru întrebările cu tema „Galben" luând în considerare mai multe variante de răspuns, am primit:

– 7 răspunsuri corecte: Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.

– 6 răspunsuri corecte: Prof. Maria Iova – Constanţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Angela Toma – Bucureşti.

– 5 răspunsuri corecte: Mihaela Rădulescu – Focşani; Corina Simion – Sibiu; Daniela Nicolae – Iaşi; Radu Ciobanu – Bucureşti.

Aşteptăm scrisorile dumneavoastră, dorindu-vă mult succes în continuare. *(I. Stoica)*

Soluţia **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 31

6	5	1	2	9	4	3	8	7
9	8	7	3	1	6	5	4	2
3	2	4	8	7	5	9	6	1
1	7	9	6	4	8	2	3	5
4	6	2	5	3	1	8	7	9
8	3	5	9	2	7	4	1	6
7	1	3	4	5	9	6	2	8
5	4	6	1	8	2	7	9	3
2	9	8	7	6	3	1	5	4

Soluţia **«SUDOKU»** – jocul săptămânii 30

PROBLEMA DE AZI: Negrul mută şi câştigă

ŞAH Kotov – Bondarevski, 1936

DEZLEGARE:

1... f4 2. Cf4 Df2 3. Rd3 Dd4!
4. Rd4 Nc5 5. Rd3
Cs5 mat.

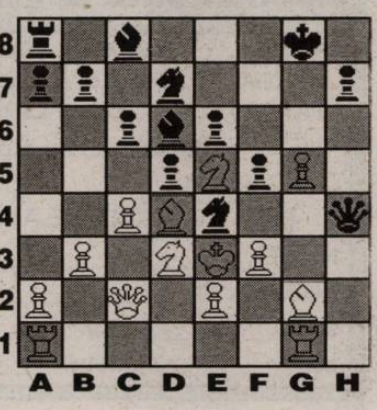

© GHEORGHE POPESCU
– maestru F.I.D.E.

Cu ce se mai tratează vedetele

Practicate de numeroşi oameni, de la şamani şi vrăjitori, la yoghini şi iniţiaţi ai vechilor tehnici terapeutice orientale, metodele de vindecare neconvenţională ating astăzi o mare varietate şi, în ciuda opoziţiei venite din partea medicinei alopate, se bucură de o faimă incontestabilă, din partea unor largi pături ale populaţiei. Printre cei care apreciază asemenea terapii se numără şi numeroase staruri de cinema. Cu ce se mai tratează ele şi la ce „vraci" mai apelează, puteţi afla în rândurile următoare...

DEMI MOORE

este înnebunită după... urinoterapie!

Frumoasa actriţă americană, memorabilă în rolurile din „Fantoma" sau „Propunere indecentă", a ajuns astăzi una dintre cele mai bine cotate la bursa box-office-ului hollywoodian. Controversată, pe ecran, fiindcă a acceptat să filmeze goală în numeroase pelicule, Demi a şocat şi atunci când a pozat de asemenea goală, însărcinată cu al treilea copil, pe coperta revistei „Vanity Fair". Şi ea continuă să şocheze, declarând cu emfază că utilizează urinoterapia, ba mai mult, că o încurajează şi pe fiica ei, Rumer, să urmeze acest tratament, bun, în opinia actriţei, pentru orice boală! „Folosesc de fapt o combinaţie de urină şi lapte, care a dat rezultate excelente în tratarea unei constipaţii cronice, care mă chinuia de câteva luni şi căreia nici un doctor nu i-a putut veni de hac, decât temporar! Iar urinoterapia mă ajută, am observat, să-mi păstrez un ten foarte îngrijit, astfel încât nici nu mai am nevoie de cosmetice! Rumer a vrut şi ea să urmeze acest tratament şi este, la rândul ei, încântată de rezultate!"

KEVIN SPACEY

practică yoga

Actorul care a cucerit Oscarul pentru rolul extraordinar din „American Beauty" susţine că îşi datorează şarmul practicării cu asiduitate a tehnicilor yoga. Spacey a descoperit această metodă după ce s-a accidentat destul de grav, în armată. „Eram ameninţat să nu-mi mai pot folosi niciodată mâna stângă, iar doctorii mi-au recomandat să urmez o suită de exerciţii fizice. Întâmplător, la sala unde m-am dus, pentru a practica aceste exerciţii, am întâlnit şi un vechi prieten, care mi-a vorbit pentru prima oară despre yoga. Ei, bine, a fost o revelaţie pentru mine. Descoperirea acestei metode m-a ajutat nu numai să mă vindec complet, dar şi să nu mă mai îmbolnăvesc vreodată! Deoarece vreau să vă spun că, de când practic yoga, nu am mai fost bolnav absolut deloc şi în plus, am căpătat o vitalitate extraordinară. Pot sta 18 ore pe platoul de filmare şi nu resimt deloc oboseala, spre uimirea colegilor mei de echipă, pe care câteodată îi exasperez cu tonusul meu!"

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Dicţionar de mituri primite de-a gata ■ Un cavaler în slujba florii de crin – Bertrand du Guesclin ■ „Manuscrisul Voynich" – cel mai bizar document scris din istoria omenirii ■ Plante care vor înlocui petrolul ■ Misterul grotelor subterane ■ „Fabricarea" unui şef de stat ■ Injecţii cu apă de mare

OLIVER STONE

a fost salvat în Vietnam de un vraci bătrân

Adulat şi hulit în egală măsură pentru comportamentul său bizar, regizorul Oliver Stone îşi datorează în mare măsură acest fel de a fi dramei trăite în perioada cât a servit sub drapelul Statelor Unite ca simplu soldat, în Vietnam. În luna august 1970, aflat cu unitatea sa în delta fluviului Mekong, Stone a fost muşcat de un şarpe veninos. „Aş fi fost un om mort, dacă nu aş fi întâlnit, într-un cătun apropiat, un vraci. Camarazii mei au intrat în acel cătun, dornici de â-i masacra fără milă pe locuitorii săi, dar unul dintre ei a avut ideea de a cere ajutor, pentru mine. Şi aşa am găsit un bătrânel care, fără să se sinchisească de mitralierele pe care soldaţii noştri i le fluturau sub ochi, a venit şi mi-a examinat rana. Apoi, mi-a sfâşiat cracul pantalonului şi, după ce mi-a ars rana cu o lamă de cuţit înroşită în foc, mi-a dat să beau o fiertură amară ca fierea, pe care a preparat-o din nişte ierburi puse la uscat în faţa casei. După ce mi-a pus un pansament, din frunzele unui arbust tropical, foarte late, mi-a făcut semn să mă ridic, repetând întruna: „OK!" OK!" Când m-am întors acasă şi le-am destăinuit prietenilor această întâmplare, unul dintre ei, care era doctor, mi-a spus că, dacă nu era acel vraci, aş fi fost mort, pentru că, după toate simptomele, şarpele fusese veninos!"

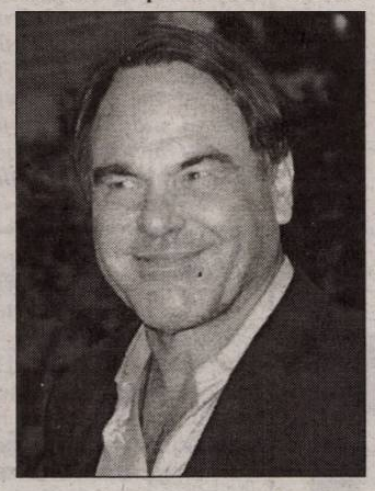

MADONNA

vindecată de fobii prin hipnoză!

Este ştiut faptul că multe dintre vedetele celei de-a şaptea arte cad deseori pradă depresiilor psihice şi unui întreg cortegiu de spaime, tocmai din pricina statutului lor, atât de invidiat de unii. A fost, până nu de mult, şi cazul celebrei Madonna, care, asaltată zilnic de un admirator prea fidel, care-i cerea... să facă dragoste cu el pe un pat presărat cu petale de trandafiri – să recunoaştem, nu avea gusturi rele individul! – ajunsese realmente obsedată de această posibilitate. Chiar şi după ce poliţia a reuşit să-l prindă pe admirator, care s-a dovedit că era doar un mărunt trepăduş din Los Angeles, şi să-l închidă pentru alte delicte, spaimele cântăreţei tot nu au încetat, mai ales că ele vizau şi copiii ei, pentru a căror siguranţă se temea.

Sfătuită de medicul personal, Madonna, care, din pricina acceselor tot mai dese de furie provocate de această fobie, a fost nevoită să-şi întrerupă şi un turneu, s-a adresat în cele din urmă unui cunoscut hipnoterapeut american, dr. Alan Dulgan. De-a lungul câtorva şedinţe de hipnoză, combinate cu audiţii de muzică tibetană, temerile starului au dispărut cu desăvârşire. „Este extraordinar, a declarat Madonna. Aveam o cu totul altă părere despre hipnoză până acum, credeam că este ceva fals, ceva ţinând de influenţa şi puterea de sugestie a celui ce o induce. Dar acum realizez că hipnoza poate fi o excelentă cale de a te cunoaşte. Pot spune că, graţie hipnozei şi măiestriei dr. Dulgan în a o folosi, mi-am purificat sufletul! Şi mai mult, de atunci mă simt foarte atrasă de muzica tibetană, aceasta având o melodicitate extraordinară, care în mod sigur că mă va ghida, şi în compoziţiile mele!"

Astrologul CHALEX vă prezintă HOROSCOPUL

realizat după astrograma săptămânii 14-20 august

BERBEC: Debut excelent de săptămână, pe fondul prezenţei Lunii în Casa Personalităţii şi a şanselor şi oportunităţilor pe care aceasta le induce – prin Soare şi Pluton – în trăirile afective şi prestaţiile inspirate în instanţă sau la examene (interviuri). Sunt unele semne de întrebare în zonele profesiei şi a locului de muncă. Sunteţi predispus la stres, dar duminică vă veţi relaxa, împreună cu familia sau cu cei dragi.

TAUR: Un festin pantagruelic vă va da bătăi de cap la începutul săptămânii, dar o bucurie legată de un membru al familiei vă face să treceţi mai uşor peste indispoziţia fiziologică. Marţi şi miercuri aduc unele clarificări de natură afectivă. Finalul de săptămână vă găseşte în mare formă, astfel că relaţiile cu rudele apropiate, cu asociaţii şi cu anturajul induc dorinţa de destindere şi de distracţie comună.

GEMENI: Luni soluţionaţi multe probleme care presupun deplasări de rutină. La mijloc de săptămână, Luna aduce şanse privind actele de comerţ (negocieri sau contracte). Sunteţi plin de vervă şi de bună-dispoziţie, dar vineri veţi avea o stare de surescitare şi de neastâmpăr, ce poate să deterioreze o relaţie care va fi regretată mai târziu. Atenţie, căci asupra familiei planează o stare de tensiune mocnită!

RAC: Preocupările săptămânii sunt legate de modul în care vreţi să investiţi banii sau cum să administraţi mai bine bunurile dobândite prin activităţi personale, să menţineţi siguranţa locului de muncă şi să ocupaţi o poziţie socială în concordanţă cu aspiraţiile. Greu, dar nu imposibil! Sâmbătă şi duminică dispuneţi de o intuiţie extraordinară şi vă sfătuiesc să o puneţi „la lucru", pentru că nu greşiţi.

LEU: Atacaţi în forţă acest mijloc de august, mai ales că Soarele se află în semnul dvs. Treceţi printr-o perioadă în care simţiţi nevoia de a cunoaşte şi de a vă cunoaşte, Chiron provocându-vă, realmente, din Vărsător. Joi, „glasul iubirii" nu vă va da pace, făcându-vă să aşteptaţi cu înfrigurare zilele de week-end, când provocările afective vor veni fie dinspre partenerul de viaţă, fie dinspre o nouă idilă.

FECIOARĂ: Începeţi săptămâna destul de ezitant, datorită unor situaţii mai puţin agreabile care v-au traversat trăirile în ultimul timp. Steliumul de pe semnul Leului (Soare, Mercur, Venus, Saturn) are şi o parte de contribuţie benefică, prin oferirea unor oportunităţi legate de soluţionarea unor probleme de familie, de sănătate (indispoziţia digestivă nu vă dă pace) sau în relaţiile cu autorităţile. Nu disperaţi!

BALANŢĂ: Relaţiile dvs. parteneriale înregistrează o revigorare, pe fondul prezenţei Lunii în Berbec, la început de săptămână, şi a unor aspecte benefice pe care aceasta le face cu Soarele şi cu Pluton. Comunicarea este şi ea excelentă, aşa cum sunt şi legăturile dvs. cu anturajul. Unele motive de îngrijorare în dreptul sănătăţii (calculi la vezica biliară sau la rinichi), un posibil accident sau un conflict violent.

SCORPION: Vă preocupă foarte mult latura socio-profesională a trăirilor dvs. diurne, deşi nu sunt motive de îngrijorare. Mai complicată este situaţia familială, unde un conflict în care este implicat tatăl sau capul de familie va aduce o stare de tensiune şi de îngrijorare la toţi ceilalţi membri. Şi relaţiile cu anturajul sunt destul de tensionate (chiar supuse hazardului). Joi, vineri şi sâmbătă – trei zile benefice material.

SĂGETĂTOR: Un impuls debordant (specific unui semn de Foc) vă face să abordaţi săptămâna cu mult aplomb şi încredere în realizările ce le aşteptaţi să vină. Bucuriile sufletului se împletesc cu aspiraţiile susţinute (şi îndeplinite!) de cele patru planete din semnul „triplicitar" al Leului şi de Trigonul Regal Soare-Lună-Pluton. Dar, atenţie la viaţa socială, pentru că aici poate să apară o situaţie neplăcută.

CAPRICORN: Problemele de natură familială ocupă „capul de afiş" al săptămânii. Există o stare de tensiune, dar şi de emulaţie, care dau dinamismul necesar rezolvării nevoilor diurne. Pe fondul găsirii unor soluţii de natură materială, este posibil ca o rudă în vârstă să aibă o contribuţie importantă (donaţie, act testamentar). Săptămâna nu este benefică pentru examene, interviuri sau relaţii cu străinătatea.

VĂRSĂTOR: „Golgota" celor şapte zile începe cu „escaladarea" relaţiilor cu rudele, susţinute de prezenţa Lunii în Berbec, continuă cu relaţiile profesionale, culminând cu cele parteneriale. Nici relaţiile cu anturajul (atât de apropiate inimii acestui nativ!) nu pot fi neglijate, mai ales că există posibilitatea ca de aici să vină susţinerea şi satisfacerea nevoii de popularitate, dar şi un posibil ajutor nesperat.

PEŞTI: Luni este o zi excelentă pentru investiţii şi achiziţionarea de bunuri funciare sau de folosinţă îndelungată. Atât problemele sociale, cât şi cele profesionale înregistrează un trend crescător. Probabil va exista un motiv de îngrijorare la aflarea unui rezultat medical, dar mult mai supărătoare va fi deteriorarea unei relaţii parteneriale de afaceri sau matrimoniale, generată de încăpăţânare sau de absurditate.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	3,5 LEI	❑ 3 LUNI	11,5 LEI	❑ 5 LUNI	18,5 LEI
❑ 2 LUNI	7 LEI	❑ 4 LUNI	15 LEI	❑ 6 LUNI	23 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/317.89.65
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (120 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 60 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 317.89.66; 317.89.65, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 794 • ANUL XLIX • 17 AUGUST 2006 • 16 PAGINI • 1 LEU Nr. 33 (2544)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ **Patruzeci este vârsta bătrâneţii pentru cei tineri, cincizeci este vârsta tinereţii pentru cei bătrâni.**
(Victor Hugo)

■ **Primul pas către biruinţă este să ştii cine-ţi este duşmanul.**
(Corrie Ten Boom)

■ **Memoria omului a fost destinată să fie un depozit de lucruri scumpe, nu un coş de gunoi.**
(Lord Byron)

Spectacolul cunoaşterii

DICŢIONAR DE MITURI
primite de-a gata

Femina club

Reflecţii psihologice

Pledoarie pentru... zâmbet

Pentru dumneavoastră, doamnă

Corelaţii surprinzătoare

Istorii uitate

Un cavaler în slujba florii de crin
Bertrand du Guesclin

Starea de veghe

Călătorii spre Lumea Nouă

Atenţie!
aerul condiţionat îngraşă

Alimentaţia nesănătoasă, lipsa activităţii fizice, stresul – iată principalii factori care, în opinia medicilor de pretutindeni, duc la obezitate. Lor li se alătură însă şi alţii, de-a dreptul surprinzători, cum ar fi de pildă... aerul condiţionat! Cum se explică acest lucru? Aerul condiţionat ajută organismul uman să se menţină într-o aşa-numită „zonă termoneutră", unde nu este necesar să ne reglăm temperatura corporală. „Când corpul uman

este expus unor condiţii vitrege, de caniculă sau ger, deci deasupra sau sub această zonă de temperatură, în mod automat creşte cantitatea de energie consumată, prin arderea de calorii, deci de grăsime. Din acest punct de vedere, aerul condiţionat oferă organismului o stare de relaxare care mai mult îi dăunează decât să-l ajute", precizează David Allison, director la Clinical Nutrition Research Center, de pe lângă Universitatea Alabama. Instituţia citată a efectuat, în perioada 2004-2006, un studiu pe câteva sute de voluntari, pentru a vedea care sunt efectele tehnologiilor moderne asupra stării de sănătate a omului. Concluzia la care s-a ajuns este una îngrijorătoare: aerul condiţionat îngraşă mai mult decât stresul!

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

33

5 948427 000027

În următoarele decenii, energia termală va înlocui total combustibilii convenţionali

GHEIZERELE
mai eficiente decât petrolul!

Necesitatea de a găsi cât mai repede o sursă de combustibil fiabilă şi suficient de puternică spre a acoperi necesităţile tot mai mari ale civilizaţiei umane îi face pe specialişti să încerce adoptarea celor mai inedite soluţii. Una dintre ele ar fi captarea energiei termale generate de gheizere, acele izvoare de origine vulcanică, întâlnite în diverse locuri de pe glob şi care aruncă în aer, la intervale regulate, cantităţi mari de apă fierbinte şi vapori. Americanii, care vor fi cu siguranţă cei mai afectaţi de o eventuală criză a petrolului, sunt pe primul loc în cursa pentru descoperirea unor alternative viabile în acest sens.

De altfel, în multe locuri din Statele Unite există deja mini-centrale care utilizează cu succes forţa aburului, datorată gheizerelor. Una dintre ele se găseşte în apropierea oraşului San Francisco, într-o zonă unde există aceste formaţiuni geologice destul de rare. Profesorul Jefferson Tester, de la Massachusetts Institute of Technology, crede însă că sursele de energie geotermale pot fi mult mai dese în viitor, prin realizarea unor rezervoare artificiale capabile să „recolteze" căldura Pământului. „Răspunsul la întrebarea care ne frământă de decenii, anume care va fi următoarea sursă de energie, după epuizarea petrolului şi gazelor naturale, s-ar putea afla în acest moment chiar sub picioarele noastre", susţine Tester. Potrivit savantului american, profesor de inginerie chimică la MIT Laboratory for Energy and the Environment, căldura generată în adâncurile planetei prin descompunerea izotopilor produşi în mod natural are potenţialul de a oferi omenirii o cantitate fabuloasă de energie – de mii de ori mai mare chiar decât necesităţile actuale! Dar la ora actuală, pământenii nu utilizează decât un procent infim din această energie ieftină şi uşor de exploatat, apelând cu precădere la locurile unde ea se manifestă în mod spectaculos, sub formă de gheizere, cum ar fi California sau Islanda. De altfel, Islanda este prima ţară care a folosit la scară industrială energia geotermală, total nepoluantă.

Energie pentru o sută de planete

Ca o bizarerie, să spunem că oamenii de ştiinţă vor să creeze rezervoare geotermale chiar pe locul fostelor depozite petrolifere, când acestea vor fi golite de „aurul negru". În opinia lui Tester, energia geotermală este „universală", întrucât rezervoarele vor putea fi construite oriunde este necesar, ca de exemplu în preajma oraşelor mari consumatoare de energie. „Pe suprafaţa întregii planete s-ar putea produce energie de origine termală de ordinul sutelor de miliardele de kilowaţi, în condiţiile în care la ora actuală nu se consumă, în întreaga lume, decât câteva miliarde de kilowaţi pe an. Ar fi, cu alte cuvinte, suficientă energie pentru a acoperi necesităţile a o sută de planete Pământ! Din păcate, după atenţia acordată de Administraţie în anii '70, industria electro-termală a intrat într-un con de umbră, din cauză că alte subiecte au căpătat prioritate pe agenda guvernamentală." În opinia multor savanţi, energia atomică, deşi foarte productivă, implică totuşi riscuri imense (vezi Cernobîl) şi de aceea, adoptarea unor soluţii pentru implementarea centralelor geo-termale pe arii cât mai extinse ar fi o chestiune primordială, pentru evitarea crizei energetice care, vrem, nu vrem, bate la uşă...

SUDOKU
jocul săptămânii – 33

8	5			1		9		
1	6			8	5			4
		7			2	8		
				5			3	1
6	1		8		9			
	2	5		4		6		
9		6			4		2	8
			7			4		6
	8		9			3	5	

Regula e simplă: orice rând, orice coloană şi orice pătrat de 3x3 căsuţe trebuie să conţină, o singură dată, fiecare cifră cuprinsă între 1 şi 9.

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

CRONICA TV

Ingenuă şi provocatoare

Manuela Fedorca şi-a propus să realizeze o emisiune de succes, („Zodia fluturelui", Antena 1) despre femei şi problemele lor şi, în linii mari, a reuşit. Şi asta pentru că mizează pe farmecul personal, pe surâsul ei ingenuu, pe invitaţi atractivi, (printre care figurează „vedete" aflate mereu în obiectivul revistelor de scandal) şi, nu în ultimul rând, pe un chestionar diversificat şi percutant. Uneori, însă, „neinspirat". Într-una din primele sale emisiuni (despre sexualitate), Manuela Fedorca, într-o încercare teribilistă de a şoca, aşa cum a făcut-o şi Mihaela Tatu la începutul carierei sale, şi-a „terorizat" invitatele cu întrebări de genul: Ce poziţii preferi? De câte ori... pe zi? Întrebări agreabile „probabil" într-un cadru intim şi mai puţin într-o dezbatere televizată.

Cristina Stamate nu crede în stres

Vineri 4 august, Liana Stanciu şi invitaţii săi („Trenul vieţii", B1Tv) au dezbătut o temă de strictă actualitate: „Românii sunt cu nervii la pământ". A fost, printre altele, evocat un studiu care relevă faptul că 90% din conaţionalii noştri sunt stresaţi. Unul dintre invitaţi, actriţa Cristina Stamate, a considerat că românii nu pot fi stresaţi atâta vreme cât nu muncesc 12 ore pe zi, aşa cum o fac, după ştiinţa sa, bieţii americani, ignorând faptul că sursele de stres, cel puţin la noi, românii, sunt multiple...

DORIN MĂRAN

Astrologul Chalex aşteaptă pe adresa revistei scrisorile celor care doresc să cunoască tainele astrogramelor

DIALOG ASTROLOGIC

Roxana-Mihaela, 38 ani, Ploieşti:
„De fiecare dată când am crezut că am găsit bărbatul ideal, a urmat o cruntă dezamăgire. Am un băiat de 15 ani cu cel de-al doilea partener, înfiat de al treilea fost soţ, şi iată că acum, când credeam că m-am liniştit sufleteşte, trebuie să iau o decizie privind actualul partener, datorită conflictului ireconciliabil dintre el şi băiat. Ce se întâmplă cu viaţa mea afectivă? Unde greşesc? Ce blestem mă urmăreşte?"

Stimată doamnă Roxana-Mihaela,

Aforismul potrivit căruia „Cum îţi aşterni, aşa vei dormi" nu este în spiritul ştiinţei astrologice, ştiinţă care explică răscrucile vieţii prin influxurile pe care planetele din „zestrea natală" le primesc de la tranzitele planetelor diurne, jalonându-ne toate trăirile zilnice (în consens cu „codul de naştere"), ascunse în meandrele propriului nostru destin.

Sunteţi o nativă Fecioară copleşită de „povara astrală" a celor şapte planete din acest semn al în-

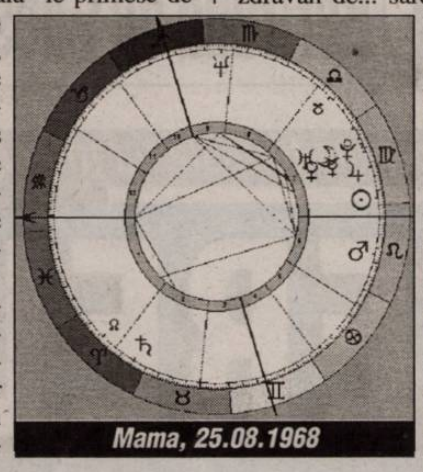
Mama, 25.08.1968

ceputului de toamnă (Soare, Lună, Mercur, Venus, Jupiter şi... Pluton), planete aflate în compania malefică a Nodului Lunar Sud. Şi – vai! – toate cele „şapte fecioare" sălăşluiesc în Casa Relaţiilor, aducând în planul trăirilor de natură afectiv-relaţională cele mai abrupte suişuri pentru dvs., un „Sisif sentimental" al sexului feminin. Aglomerarea a şase din cele şapte planete incriminate (configuraţie „stelium") reprezintă un aluat cosmic contradictoriu datorită prezenţei în mijlocul său a celei mai malefice planete, Pluton. Este ca şi cum, într-un aluat fraged de cozonac se aruncă un pumn zdravăn de... sare de lămâie! Astrograma dvs. poate constitui şi un exemplu al unei pseudo-alinieri planetare (aliniere căreia i se atribuie de către unii astrologi puternice influenţe de sorginte malefică).

Ca reprezentantă a semnului de Pământ al Fecioarei, sunteţi o perfecţionistă şi – cu atâtea experienţe nereuşite în ale amorului – sunteţi pe cale de a deveni şi expertă în probleme de „broken heart". Nu vă este dat să aveţi o viaţă afectivă liniştită, datorită trăirilor „în dinţi de ferăstrău" pe care le aduc alternanţa tranzitelor benefic-malefice ale planetelor diurne receptate de aglomerarea celor şase planete natale. Casa sufletului, a bucuriilor şi primului copil este situată pe semnul senzitiv al Racului, patronat de Lună. Şi cum conjuncţia Lună-Pluton aduce ceea ce este mai neplăcut în viaţa dvs., nici de mari bucurii ale sufletului nu se poate vorbi. Într-adevăr, copilul dvs. este un nativ Rac, înfiat (Soarele în Casa a XI-a), care va avea – la rândul său – multiple conflicte şi dezamăgiri de natură sentimentală (conjuncţia Venus-Marte şi opoziţiile Venus-Pluton, Lună-Mercur şi Lună-Nodul Lunar Sud). La toate acestea se adaugă opoziţia Soare-Uranus, semn indubitabil al aversiunilor pe care fiul dvs. le nutreşte – la nivel cerebral – faţă de partenerii dvs. afectivi. Ce puteţi face? Foarte greu de dat un sfat, atunci când într-un conflict sentimental al mamei este implicat un adolescent aflat la vârsta exprimării propriilor sentimente de natură afectivă. Se spune că mama poate fi capabilă de orice sacrificiu, atunci când se pune în discuţie viitorul propriului copil. Mă bazez pe partea raţională a analizelor dvs., şi mai puţin pe pornirile afective pe care, în mod firesc, trebuie să le treceţi pe un plan secund, chiar dacă vârsta de 38 de ani pe care o aveţi reclamă – poate mai mult decât oricând! – o imperioasă nevoie de relaţii intime. Tare mi-e teamă că este vorba de o karmă de familie. Şi vă mai dau un sfat: evitaţi să faceţi din fiul dvs. un copil care să-şi renege mama! Este bine să nu cunoaşteţi niciodată dezlănţuirile de ură şi dispreţ ale unui nativ Rac la adresa mamei sale naturale.

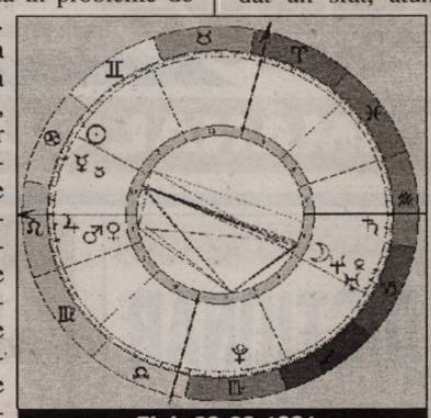
Fiul, 28.06.1991

CHALEX

Carte, cinste cui te-a scris!

UN COD CARE DEZLĂNŢUIE TEROAREA

Nici editura Nemira nu se lasă mai prejos şi oferă cititorilor în plin sezon estival câteva romane „fierbinţi". Unul l-am amintit cu ceva timp în urmă, în această săptămână, mă opresc la „Krucifix" de Serge Brussolo. Născut în 1951, Brussolo pare că s-a născut pentru a scrie.

Autor original şi prolific, primele sale scrieri au fost ţinute în sertar înainte să vadă lumina tiparului. Dar când au apărut „Fannyway" şi „Vue en coupe d'une ville malade", ambele recompensate cu Marele Premiu al literaturii SF franceze, aceste romane l-au impus marelui public. Acesta trebuie să fie motivul pentru care editura Nemira s-a oprit la acest autor. „Krucifix" („Croix de sang", în original) este un roman cu trupe de komando pe o insulă ciudată, care nu e marcată pe nici o hartă.

„Numai soldaţi încercaţi, veteranii unor misiuni imposibile. Ultima echipă nu întâlneşte decât bivuacuri pustii şi, pe plajă, o casă părăsită. Din sertarul unui birou este scos un dosar pe care apare doar un cuvânt: Krucifix. Apoi se dezlănţuie ceva incredibil. Ce oroare ascund autorităţile sub Codul Krucifix? De ce veteranii cei mai duri înnebunesc de spaimă pe insula pustie? „Brussolo este enigma imposibil de clasat a literaturii franceze, creatorul ei unic şi baroc", scrie Le Magazine Litteraire şi noi trebuie s-o luăm de bună... *(George Cuşnarencu)*

ANCHETA săptămânii

Singurătatea e apăsătoare?

Omul nu e programat pentru singurătate. E o fiinţă care funcţionează la parametri optimi în contextul familial şi social. Când apare singurătatea, se produce un dezechilibru în noi care ne dezorientează, ne întristează. În adolescenţă acest pericol e însă aproape inexistent.

Cei tineri nu sunt niciodată singuri. Au părinţi, rude, prieteni... Faptul că nu ai temporar un partener sau că stai 3 ore singur în casă nu înseamnă că te apasă singurătatea. *(Felix Comşa, 18 ani)*

Da, este uneori foarte apăsătoare. Nu am mulţi prieteni, nu sunt înconjurată de multă lume decât la şcoală, nu am un prieten şi nu mi-e bine când sunt singură. Probabil că nici nu sunt foarte sociabilă şi din cauza asta petrec mult timp doar cu mine între patru pereţi. *(Ioana Nenciu, 18 ani)*

Consider că, în general, singurătatea, e o chestiune de alegere personală. Există persoane care au o fire mai solitară şi se simt mai bine când nu sunt deranjate. Şi eu am nevoie deseori să fiu singură şi mă simt foarte bine, dar pentru puţin timp. Cel mai adesea îmi place să fiu cu prietenii. Fără ei, lumea se îngustează. Dacă aş fi mereu singură, aş înnebuni. *(Alina Voicu, 18 ani)*

Uneori da, alteori, nu. Depinde de structura interioară a fiecăruia dar şi de perioada în care eşti singur. Singurătatea te poate relaxa, te poate lumina, dacă ştii să te foloseşti de ea. Te ajută să te cunoşti mai bine. Dar poate deveni primejdioasă dacă se transformă în izolare. *(Adriana Adela Lalescu, 19 ani)*

E apăsătoare, normal. Când eşti singur te simţi un pic trist, nu ai acea energie pozitivă ca atunci când eşti cu cineva drag sau cu prieteni. Trebuie să mai şi râzi, să glumeşti sau să-ţi mai spui necazurile, să comentezi diverse lucruri, să ceri un sfat. *(Flaviu Dobre, 17 ani)*

Când vrei să fii singur, când ai preocupări, e ok. Când nu vrei, e foarte neplăcut. Dar cât poate să ţină singurătatea? În orice moment poţi primi un telefon, o invitaţie şi te trezeşti din nou cu prieteni (cu un prieten). Practic n-ai cum să fii singur la vârsta asta. *(Tina, 18 ani)*

Singurătatea, în anumite limite, e absolut necesară ca să te regăseşti pe tine însuţi. E o treaptă a evoluţiei. Nu poţi progresa dacă eşti toată ziua cu gaşca sau cu prietenul (prietena) tău. Dar nu trebuie exagerat. Lipsa de comunicare e insuportabilă şi în unele cazuri lasă urme. *(Delia Boju, 19 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Un buchet de flori poate fi un „atentat" la bugetul bărbaţilor al căror salariu se duce aproape integral pe plata taxelor şi a întreţinerii (Ferice de cei care au flori în grădină). Florile sunt chiar scumpe, mai ales când e vorba de trandafiri sau flori exotice. Dar un buchet de

O investiţie pe termen lung?

flori (sau mai multe) poate fi o investiţie pe termen lung dacă cea care îl primeşte este, sau va fi, foarte aproape de bărbat. Şi mai ales dacă ştie să aprecieze gestul. Se spune că cea care primeşte un buchet de flori cu ocazia zilei de naştere va avea un an plin de bucurii. Florile se dăruiesc, de obicei, în momente speciale, dar bucuria femeilor e mai mare când le primesc atunci când nu se aşteaptă.
O bucurie accentuată de surpriză şi de convingerea că bărbatul face acest gest din toată inima.

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator
ISSN 0258-1523
REDACŢIA: Telefon: 317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Adrian-Nicolae Popescu, Gabriel Tudor, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru
PUBLICITATE: Tel./Fax: 317.89.66
DIFUZARE: Tel./Fax: 317.89.65
Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: RO78 CBIT 4210 1003 5700 1000 (LEI)
• RO44 CBIT 4210 1003 5700 2000 (USD)
• RO10 CBIT 4210 1003 5700 3000 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 317.89.66;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 317.89.63;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 317.89.66

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art. 205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

DICȚIONAR de mituri primite de-a gata

Chiar dacă lucrează – sau ar trebui să o facă – doar cu date, informații și concepte oricând demonstrabile sută la sută, spre deosebire de domeniile, să le numim „artistice" ale inteligenței umane, știința cunoaște și ea o serie de mituri, unele dintre ele adevărate, altele parțial sau chiar total false. O scurtă incursiune în istoria celor mai faimoase mituri din știință vă propunem în rândurile următoare.

„Fitness" pentru față

S-a mai rezolvat una dintre marile probleme ale omenirii: întărirea numeroșilor mușchi ai feței, cu ajutorul unui aparat care, bineînțeles, costă ceva bani. Dar să nu divagăm! Facial-Flex este – afirmă firma producătoare americană – „un aparat de fitness pentru față, gât și bărbie". Acest aparat chiar

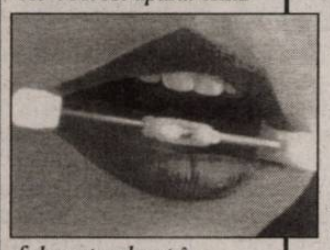

folosește plasat în colțurile gurii, pe care o cască întocmai ca în fața unei minuni. Candidatul la înfrumusețare trebuie să contracte și să relaxeze buzele în stilul „respirației" peștelui pe uscat, timp în care un elastic ortodentic (cu trei trepte de forță progresive) opune rezistență în centru. Două minute de câte două ori pe zi, și subiectul nu mai are nevoie, după vreo patru luni, de operație estetică facială. Ovalul feței se redesenează, trăsăturile se modifică și ele, devenind mai ferme, ca să nu mai vorbim despre orificiul bucal, cel mai încercat în toată această bizară acrobație.

Un vivarium... savuros

AntWorks este numele unui vivariu pentru furnici cel puțin original și aceasta deoarece el joacă și un fel de rol de... baby-sitter. Mai clar, pământul și nisipul, nelipsite dintr-un vivarium normal, sunt aici înlocuite cu un gel transparent foarte nutritiv. Realizat de agenția spațială nord-americană, NASA, pentru a studia comportamentul furnicilor în condiții de microgravitație, gelul este suficient de consistent pentru ca galeriile săpate în el de membrii coloniei să nu se prăbușească și sufici-

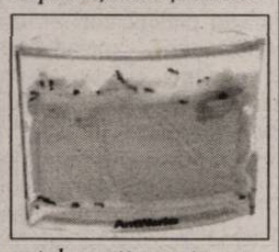

ent de gustos pentru ca gângăniile care se ospătează cu el, în timp ce-și clădesc culcuș, să se simtă ca-n sânul lui Avram. Din păcate pentru neamul furnicesc, în vivariul respectiv nu încap mai mult de 15 chiriașe. Oricum, el se vinde bine – cu sau fără furnici – având drept accesorii un ghid, o lupă și un sistem de iluminare în albastru, care să facă vizibile galeriile în întuneric. (A.N.P.)

Supa de pui vindecă răceala

Savanții sugerează că obiceiul mămicilor de pretutindeni de a oferi odraslelor răcite supă de pui este cât se poate de benefic, întrucât studiile au

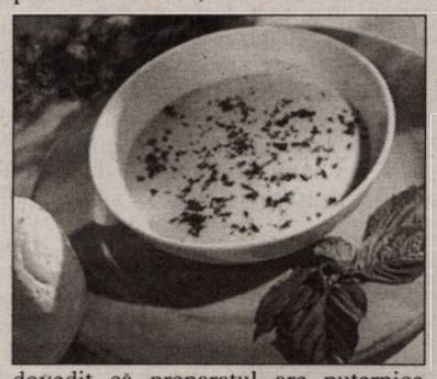

dovedit că preparatul are puternice proprietăți antiinflamatorii. Verdict: ***Mit adevărat.***

Nu există gravitație în spațiul cosmic

Feriți-vă – în caz că ați făcut-o până acum – să mai folosiți termenul – „gravitație zero". Contrar părerilor cvasigenerale, gravitația există pretutindeni, chiar și în spațiu, iar astronauții care dau impresia că plutesc sunt atrași, foarte încet, ce-i drept, spre Pământ. Este adevărat că atracția gravitațională scade pe măsură ce ne îndepărtăm de Terra dar ea nu devine niciodată nulă. Verdict: ***Mit fals.***

Consumul de mac poate crea senzația de drogare

Nu vă imaginați că, dacă veți mânca zece covrigi cu mac veți pătrunde în „paradisurile artificiale" date de opiu – substanță extrasă din mac. Totuși, dacă veți fi supuși unui test de rutină, se vor depista urme de „substanțe opiacee" în organismul dv. Verdict: ***Mit parțial adevărat.***

Anotimpurile sunt determinate de apropierea Pământului de Soare

Distanța la care se află Terra de astrul zilei, pe parcursul orbitei sale eliptice are un efect insignifiant asupra temperaturii. De fapt, elementul care dictează clima este unghiul de înclinație al planetei față de Soare – în timpul verii fiind expusă razelor solare emisfera nordică, în timpul iernii, cea sudică. Verdict: ***Mit fals.***

Te uzi mai puțin dacă alergi în timp ce plouă

Referitor la această chestiune s-au făcut chiar ecuații matematice care sugerează că ea este adevărată, luându-se în calcul numărul picăturilor de ploaie

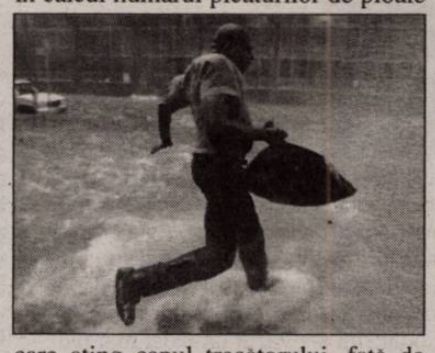

care ating capul trecătorului, față de cele care se izbesc de pieptul alergătorului. Verdict: ***Mit adevărat.***

Părul și unghiile cresc după moarte

Deși părul și unghiile par să continue să crească și după încetarea funcțiilor vitale ale organismului, este vorba mai curând despre o iluzie optică decât despre o realitate. După moarte, organismul se deshidratează sever iar pielea se contractă, astfel încât părul și unghiile sunt mai expuse. Verdict: ***Mit fals.***

Marele Zid Chinezesc se vede de pe Lună

Din nou, o „legendă" care nu se bazează decât pe speculații. De pe orbite joase, Marele Zid se vede, ca și piramidele de la Gizeh și chiar pistele aeroporturilor. De pe Lună însă este

imposibilă o asemenea acuratețe... Verdict: ***Mit fals.***

Nu folosim decât 10% din capacitatea creierului

O „gogoriță" care datează de mai bine de un secol. Din fericire, scanările tomografice au dovedit că ființa umană folosește cea mai mare parte a cortexului celebral – chiar și când ațipește. Verdict: ***Mit fals.***

Fulgerele nu lovesc de două ori în același loc

De fapt, dimpotrivă, se pare că fulgerele par chiar atrase de anumite zone, mai ales de locațiile înalte. Clădi-

rea Empire State Building, de pildă, este atinsă de fulger de circa 25 de ori pe an. Este tocmai premisa de la care a pornit Benjamin Franklin când a inventat paratrăsnetul. Verdict: ***Mit fals.***

Pisicile cad întotdeauna în picioare

Studiile au dovedit că într-adevăr, pisicile au capacitatea uimitoare ca, aruncate de la mari înălțimi, să se po-

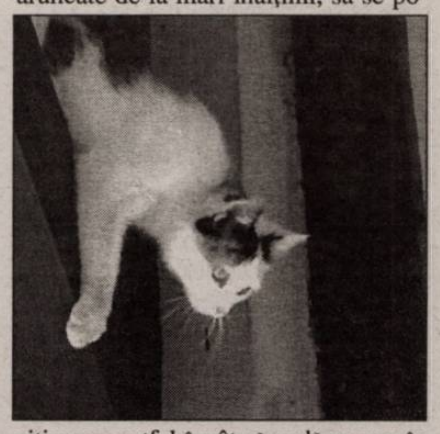

ziționeze astfel încât să cadă mereu în picioare. Dar când sunt aruncate de la mai puțin de un metru, rezultatele se schimbă. Totuși, nu v-am sfătui să verificați acest lucru! Verdict: ***Mit parțial adevărat.***

Carte deschisă

...Și dicționarul rămâne deschis, deoarece secolele următoare vor înregistra, cu siguranță, „dezlegarea" și altor mituri care azi trec drept adevăruri științifice incontestabile...

Japonezii vor să ajungă în spațiu

Japonezul Daisuke Enomoto, își va realiza curând un vis din copilărie, mai exact de la vârsta de 5 ani, acela de a se aventura în spațiu. D. Enomoto, în vârstă de 35 de ani, va deveni astfel primul turist spațial japonez. Primul beneficiar a fost milionarul american Dennis Tito, în 2001, urmat de sud-africanul Mark Shuttleworth, în 2002, și de omul de afaceri american Greg Olsen, în 2005, care a petrecut opt zile la bordul ISS. Cel de-al patrulea turist spațial va zbura la bordul unei navete spațiale ruse de tip Soiuz spre Stația Spațială Internațională, în septembrie a.c.

Japonezul, care a declarat că deocamdată e puțin nervos, dar încrezător în escapada sa spațială, a efectuat până acum peste 1000 de ore de antrenament în cadrul Agenției Spațiale Ruse și câteva sute de ore de studii de inițiere în limba rusă în Centrul de antrenament al cosmonauților din Cetatea Stelelor, în apropiere de Moscova. Antrenamentele sunt dificile, uneori chiar dure, una din probele șoc fiind simularea amarajului unei capsule în mare. Antrenamentele, care durează patru ore zilnic, i-au îmbunătățit evident, performanțele fizice. Mare amator de înot, Enomoto parcurgea 800 de metri de bazin în 26 de minute. Acum a ajuns la performanța de 22 de minute. În cele opt zile și opt nopți pe care le va petrece în ISS, va face nenumărate fotografii cu aparatele sale de înaltă rezoluție, fotografii pe care le va afișa pe site-ul său și care pot fi descărcate gratuit.

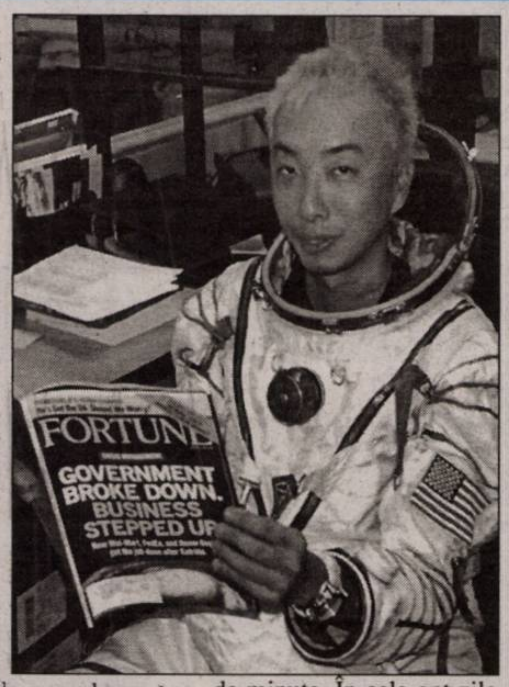

Și-a propus, deasemenea, să asambleze în imponderabilitate un robot „Gundam". Acest prosper om de afaceri care a făcut avere pe Internet cu portalul Livedoor, intenționează ca, după ce va reveni din odiseea spațială, să se lanseze în promovarea turismului spațial, un sector care ar putea deveni extrem de profitabil în viitor. Space Adventures, prestatorul exclusiv al zborurilor spațiale pentru turiști, a încasat 20 de milioane de dolari de la japonez pentru a-i asigura loc în naveta spațială Soiuz.

D. Enomoto s-a întâlnit la Houston cu trei astronauți care vor ajunge pe ISS, doi americani și un rus. Doi dintre aceștia vor zbura cu D. Enomoto iar cel de-al treilea, va ajunge ulterior la bordul ISS cu naveta spațială Discovery, care va decola în 14 decembrie a.c.

DORIN MĂRAN

Roma, o istorie scandaloasă

(Urmare din numărul trecut)

Adevărul este că, dacă ar fi fost vreun stat mai puternic, romanii ar fi cântărit de două ori înainte de a da buzna peste el. Dar Tarentul era o comunitate pacifistă şi cea mai elocventă mărturie în acest sens e faptul că avea la conducere un filosof, Arhitas, pasionat în egală măsură de inginerie şi de diplomaţie şi care habar nu avea, probabil, cum se ţine în mână o sabie. În schimb, el reuşise să le impună romanilor un tratat prin care aceştia se obligau să nu depăşească niciodată capul Colon cu corăbiile lor, fiind convins că oricum pe uscat n-aveau să ajungă vreodată la Tarent. Se vede treaba că nu le cunoştea prea bine pe rubedeniile pământene ale lui Marte... La doar câţiva ani de la încheierea tratatului, romanii priveau deja Tarentul cu jind, de pe uscat şi de foarte aproape. Totuşi, de atacat nu au atacat imediat, căci n-aveau motiv şi atunci au început să caute unul cu lumânarea. Dar la toate şicanele, înţeleptul Arhitas a închis ochii, ca un tocilar care încasează cu stoicism scatoalcele bătăuşului din fundul clasei. Când romanii au trecut cu navele lor de capul Colon, dornici să vină, vezi Doamne, în apărarea cetăţii Turii, asediată de lucani, conducătorul filosof n-a spus nici pâs. Când i-au cerut să acosteze cu galerele în portul Tarentului, de asemenea a acceptat. Dar când hândrălăii de matrozi romani s-au dat la femeile cumsecade din cetate, „mămăliga" a explodat. Locuitorii au atacat corăbiile romane şi au dat foc la patru dintre ele. Celelalte şase au reuşit să se salveze, ducând cu ele vestea că „victima" muşcase din momeală. Probabil că Arhitas şi-a smuls părul din cap auzind ce făcuseră compatrioţii săi dar, ca orice filosof care se respectă, a căutat să găsească o soluţie cât mai eficientă şi mai ales cât mai rapidă crizei. În Italia nu avea cui să mai ceară ajutor, fiindcă romanii avuseseră ei grijă ca nimeni să nu mai aibă chef să se pună în bețe cu ei. Aşa că a căutat sprijin la sânul Mamei Grecia şi l-a găsit chiar mai devreme decât se aştepta, în persoana regelui Epirului, Pirrus. Acest individ ar fi făcut în mod cert o carieră politică strălucită dacă ar fi trăit în zilele noastre şi nu neapărat din cauză că provenea dintr-o regiune populată mai ales de ciobani şi din care, peste veacuri, vor descinde şi machidonii... Guraliv şi gata să se ia la harţă cu oricine, convins că în venele lui curge sângele lui Alexandru Macedon aşa cum unii se cred azi strănepoţii lui Mihai Viteazul, individul trebuie să fi fost o figură pitorească. În plus, se pare că era şi foarte viteaz, curajul lui scoţându-l, după cum ne spune istoricul Diodorus Siculus, din multe bucluceri, doar pentru a-l vârî apoi în altele. Aşa a făcut şi cu romanii. Auzind că vor să pună în lanţuri un oraş grecesc, imediat s-a trezit fiorul naţionalist în el şi, fără să stea prea mult pe gânduri, şi-a adunat oastea, a îmbarcat-o pe vasele comerciale puse la dispoziţie de tarentini şi a debarcat în Apuglia.

O figură pitorească

(Continuare în numărul viitor)

Cavaler în slujba florii de crin

BERTRAND DU GUESCLIN

Printre figurile marcante ale „războiului de o sută de ani" – conflict care a opus în Evul Mediu două dintre marile puteri ale vremii, Franţa şi Anglia, se numără şi Bertrand du Guesclin, conetabil (comandant suprem) al armatelor regale franceze. Viaţa lui, pusă în slujba patriei şi a regelui său, a însemnat un nesfârşit şir de bătălii, asedii, dueluri, şi, nu de puţine ori, du Guesclin a căzut prizonier în mâinile inamicilor săi.

Născut pe la 1320, la Motte-Broons, lângă Dinan, în actuala provincie franceză Bretania, în familia lui Robert du Guesclin, un nobil scăpătat, Bertrand a fost de mic ceea ce se poate numi „un copil-problemă". Veşnic pus pe harţă, gata să se încaiere nu doar cu copiii de seama lui, ci şi cu flăcăiandrii mai mari, el a fost un coşmar pentru părinţi. „Niciodată nu s-a văzut un băiat mai rău, spunea mama lui. Este întotdeauna rănit, zgâriat sau muşcat, faţa îi este stâlcită de lovituri şi gândul îi stă doar la bătaie." Încercările de a-l educa s-au lovit de încăpăţânarea sa constantă şi toţi profesorii pe care i-a avut au fost nevoiţi să se recunoască învinşi: puştiul nu voia în ruptul capului să le dea ascultare. În schimb, era pasionat ca nimeni altul de arme şi a învăţat singur să mânuiască sabia şi lancea. Că era născut pentru cariera armelor avea să o demonstreze pentru prima oară la doar 14 ani, când participă la un turnir, doborându-şi toţi adversarii. Bertrand du Guesclin s-a înrolat de foarte tânăr în armata lui Carol de Blois, luptând alături de acesta în războiul pentru cucerirea provinciei bretone (1341-1364). Pe 10 aprilie 1355, Bertrand a fost numit cavaler de către Arnoul d'Audrehem, mareşal al Franţei, pe care-l salvase dintr-o ambuscadă provocată de englezi. În 1356, du Guesclin a făcut faţă unui îndelungat asediu, ce a durat aproape un an, reuşind să salveze oraşul Rennes de invadatorii englezi, fapt pentru care i se va acorda o recompensă de 200 livre. Numele lui începea să strălucească pe firmament. Dar, tânărul era total deosebit de imaginea pe care ne-o facem astăzi despre cavalerii în armură, frumoşi ca nişte semizei. Dimpotrivă, se spune că era de o urâţenie fără seamăn. Scurt şi îndesat, cu braţe foarte lungi, aproape caraghioase faţă de micimea trupului, nas cârn şi ochii bulbucaţi, du Guesclin nu oferea domniţelor o privelişte prea plăcută.

Leul ştia să fie şi vulpe

După urcarea pe tronul Franţei a lui Carol al V-lea, în 1364, Du Guesclin a intrat în serviciul acestuia. Dar nu doar englezii creau pe atunci probleme suveranilor Franţei, ci şi neastâmpăratul vecin de la sud de Pirinei, regele Carol al II-lea al Navarrei. Strălucita victorie obţinută de Bertrand du Guesclin asupra acestuia, la Cocherel îl va obliga însă pe navarez

să ceară pace. Dar nici nu se răspândise însă bine ştirea despre victorie, că, pe 29 septembrie 1364, în bătălia de la Auray, forţele franceze au fost zdrobite de Ioan al V-lea al Bretaniei şi de aliatul acestuia, englezul Sir John Chandos. Carol de Blois a fost ucis în luptă, du Gueslin – capturat. Preţuit însă foarte mult de regele Franţei, care ştia că este cel mai bun soldat pe care se poate bizui, el a fost răscumpărat şi numit în fruntea „companiilor libere", trupe de prădăciune ce devastau teritoriile stăpânite de englezi pe continent. Apoi, du Guesclin a fost trimis în Spania, să-l ajute pe Henric de Trastamara, împotriva rivalului său, Pedro cel Crud. Dar nici aici, vechii săi inamici, englezii, nu aveau să-i dea pace. Deşi a obţinut un frumos succes în campania din 1366, peste un an comandantul francez a sfârşit prin a fi luat din nou prizonier, la Najera, de către Pedro şi Edward, Prinţul Negru. Va fi din nou răscumpărat – şi în legătură cu aceasta există o legendă, ce vorbeşte de la sine despre faptul că du Guesclin nu era doar viteaz, ci şi viclean. Aflând că aliatul său, Henric de Trastamara, nu are de gând să plătească nici o răscumpărare pentru el, Bertrand a hotărât să recurgă la un şiretlic. Într-o zi, chemat în faţa lui Edward, moştenitorul tronului Angliei (temutul Prinţ Negru), pentru o discuţie amiabilă, du Guesclin i-a mărturisit gazdei sale că, deşi prizonier, se simte cel mai onorat cavaler din lume. Şi, la nedumerirea celuilalt, s-a explicat: „Din câte mi-au ajuns la urechi, se vorbeşte în Franţa că vă temeţi, Alteţă, atât de mult de mine încât nici nu vă gândiţi să mă eliberaţi. Or, asta mă face să cred că mă preţuiţi mai mult decât orice pe lume". Furios, englezul l-a contrat: „Nici pomeneală de aşa ceva! Dacă ar fi după mine, n-aş da pe dumneata mai mult de o sută de mii de franci!" „Atunci asta să fie preţul de răscumpărare?", l-a întrebat Bertrand du Guesclin, simţind că l-a prins în capcană. „Nici un bănuţ în plus nu meriţi, pe legea mea!" În zadar consilierii englezi au încercat să-l convingă pe Edward să-şi ia cuvântul înapoi, căci fusese păcălit, acesta, om de onoare, nici n-a vrut să audă. Şi, când au fost strânşi, cu ajutorul regelui Franţei, banii ceruţi, o sumă derizorie pe lângă cât voiau să ceară englezii, du Guesclin a fost pus, conform înţelegerii, în libertate.

„Câinele negru al Britaniei"

În 1369, în bătălia decisivă de la Montiel, du Guesclin va da toată măsura curajului şi priceperii sale, ca strateg militar, învingând trupele coalizate hispano-engleze şi redând tronul lui Henric.

N-a apucat să se bucure prea mult de victorie, căci evenimentele din Franţa nu-i dădeau răgaz. Pentru toţi, Bertrand du Guesclin era omul providenţial, fără de care soarta războiului era potrivnică din start. Ca urmare, a fost chemat de îndată în ţară şi numit conetabil al Franţei, în 1370. În scurt timp a reuşit să recucerească Poitou şi Saintonge, aflate până atunci în stăpânirea englezilor. Între 1370 şi 1374 a dus un război de rutină pentru alipirea Bretaniei la domeniile Coroanei franceze, deşi, fiind breton, şi-ar fi dorit ca provincia sa natală să rămână independentă. Totuşi, credincios jurământului depus faţă de Carol al V-lea, a luptat pentru ca Bretania să revină Franţei. În cadrul acestui conflict, du Guesclin a fost la un pas de a invada Anglia, cucerind Insulele Canalului (grup de insule situate pe Canalul Mânecii, în dreptul Normandiei, cele mai importante fiind Guersney şi Jersey). Aici, trupele sale au efectuat o adevărată „purificare etnică", ucigându-i pe toţi civilii englezi şi arzându-le casele, fapt pentru care du Guesclin a fost numit „câinele negru al Britaniei", coşmarul oricărui englez. De altfel, chiar şi istoricii care vorbesc în termeni laudativi despre du Guesclin, sunt dispuşi să recunoască faptul că el a fost un om al epocii sale, crud, chiar sadic, atunci când interesele i-o cereau. În numele religiei, el a săvârşit adevărate hecatombe în Spania, ucigând mii de mauri şi evrei, fie prin ascuţişul sabiei, fie prin focul rugului.

Răpus nu de sabie, ci de boală

Gelozia celorlalţi curteni l-au făcut însă pe rege să aibă dubii faţă de loialitatea lui du Guesclin şi, aflând despre acest lucru, conetabilul s-a simţit jignit şi i-a trimis lui Carol al V-lea sabia corespunzătoare rangului său. Dar cum soldaţii refuzau să lupte sub conducerea altcuiva, regele, dându-şi seama de greşeala comisă, i-a trimis pe ducii de Anjou şi de Bourbon să-i înapoieze conetabilului arma. Tactician abil, războinic loial şi disciplinat, du Guesclin dorea să facă din Franţa cea mai mare putere militară a vremii, renăscând astfel gloria avută pe timpul lui Charlemagne. Poate că ar fi reuşit să smulgă englezilor toate teritoriile ocupate, pe continent, dar ceea ce nu au reuşit aceştia şi nici unul dintre cei împotriva cărora conetabilul luptase, a reuşit să facă boala. În timp ce conducea o expediţie militară în Languedoc, viteazul conducător s-a îmbolnăvit de dizenterie – maladie adesea mortală pe atunci, cauzată de condiţiile precare de igienă – şi a murit la Châteauneuf-de-Randon, pe 13 iulie 1380, lăsând întreaga Franţă în stare de şoc şi dând englezilor posibilitatea unei contraofensive de proporţii. Atunci când s-a răspândit vestea morţii lui, întreaga tabără franceză a izbucnit în plâns, iar asediaţii, aflând şi ei că du Guesclin se stinsese, au venit să-i ofere cheile cetăţii, ca semn al preţuirii faţă de el. Regele a poruncit ca trupul marelui războinic să fie înmormântat în catedrala Saint Denis, la picioarele mausoleului pe care-l construise pentru el însuşi şi unde se vor odihni de acum înainte toţi regii Franţei. Acolo îşi doarme şi astăzi somnul de veci Bertrand de Guesclin, străjuind parcă liniştea suveranilor săi...

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

17 august 1987

Rudolf Hess se sinucide în închisoare

În dimineaţa zilei de 17 august 1987, fostul adjunct şi om de încredere al lui Hitler, Rudolf Hess, este găsit de către gardienii de serviciu, spânzurat în celula sa de la închisoarea berlineză Spandau. În vârstă de 93 de ani, Hess era ultimul supravieţuitor din cercul apropiaţilor liderului nazist şi se afla într-o celulă solitară, la Spandau, din 1966. Adept fanatic al nazismului încă de la primele sale manifestări, Hess a fost cu siguranţă cel mai bun prieten al lui Hitler, atunci când acesta începea să se lanseze în politică. În urma faimosului „puci de la berărie", din 1923, el fuge iniţial în Austria, spre a i se alătura apoi mentorului său, în închisoarea de la Landsberg. Aici, de-a lungul celor opt luni de detenţie petrecute împreună, Hitler îi va dicta povestea vieţii sale – Mein Kampf. În 1933, Hess devine adjunctul conducătorului nazist dar curând Hitler îşi va pierde încrederea în abilităţile lui organizatorice şi îl va înlocui cu Herman Goering. În mai 1941, Hess face un gest surprinzător:

fură un aeroplan şi aterizează cu el în Scoţia, venind cu iniţiativa personală de a încheia pacea cu Marea Britanie. La ordinul lui Churchill, este imediat arestat iar propunerile sale sunt ignorate. Auzind despre fuga lui Hess, Hitler îl acuză de trădare şi îl ironizează pentru „iluziile pacifiste" pe care le manifesta fostul său camarad. Deţinut în Marea Britanie până la sfârşitul războiului, Hess va fi şi el judecat la Nurnberg, alături de alte capetenii naziste. Spre deosebire de acestea însă, care vor fi executate, el va beneficia de circumstanţe atenuante, avându-se în vedere că nu participase la cele mai cumplite atrocităţi naziste, şi va fi condamnat la închisoare pe viaţă. În ciuda controverselor legate de moartea lui, considerată „suspectă", ancheta oficială a stabilit fără echivoc că Hess s-a sinucis, strangulându-se cu un cordon.

Se petrec între Cer şi Pământ

Aeronave sau fenomene naturale?

Aşa cum recunoaşte şi materialul britanic desecretizat despre care am scris în ultimele episoade, o persoană obişnuită, când aude de un „fenomen aerian neexplicat" (FAN) spectaculos, se gândeşte înainte de toate la un avion militar experimental, cum ar fi SR-71, F117, B2 „Stealth", ori la alte tipuri (o parte din textul desecretizat a fost aici cenzurată). Dar „nici unul din aceste avioane nu pot sta nemişcate deasupra unui punct şi apoi să accelereze, deci ele nu pot fi cauza rapoartelor în care apar respectivele fenomene". Ar mai putea fi luate drept FAN zboruri ale unor avioane fără pilot, planoare şi parapante (interesante pentru că nu produc zgomot). Rotoarele elicopterelor, luminate de sus sau de jos, pot crea iluzia unui FAN discoidal. Zborurile în formaţie sau la joasă înălţime sunt supuse unor restricţii severe; în timp ce FAN sunt deseori observate în preajma clădirilor înalte, avioanele evită sistematic astfel de zone.

Faptul că sunt relativ rare şi zboară la altitudini joase fără zgomot, face ca baloanele cu aer cald să fie adesea confundate cu FAN. Diametrul lor tipic este de 22 metri, iar înălţimea de 26 metri. Utilizarea arzătoarelor cu gaz, mai ales noaptea, poate produce impresia de „sfere luminoase". Şi baloanele captive, cu diametrul de circa 6 metri şi înălţimea de zbor de până la 60 de metri, pot fi luate drept FAN, mai ales de cei ce le văd dintr-o maşină aflată în mers. Radiosondele meteorologice şi baloanele care le transportă dau naştere uneori la rapoarte FAN. Dar punctele şi momentele de lansare ale acestora, ca şi alte date asociate, sunt cunoscute, ceea ce poate evita confuziile.

Şi sateliţii pot fi luaţi drept FAN, deşi mişcarea lor este foarte regulată. Altitudinea acestora este, de regulă, între 200 şi 1800 de kilometri. Perioada în care ei înconjoară Pământul, este, în mod corespunzător, de la 88 la 122 minute. Sateliţii reflectă lumina solară după ce s-a lăsat întunericul, sau înainte de ivirea zorilor. Intensitatea luminoasă poate fi, pe scurte perioade, comparabilă cu a celor mai strălucitoare stele. Panourile solare pot cauza flash-uri luminoase. Un satelit cu formă neregulată, care „se dă peste cap" poate produce o lumină fluctuantă sau cu întreruperi.

Pot fi raportate ca FAN unele fenomene din atmosfera înaltă (la altitudini de ordinul zecilor de kilometri). Meteoriţii au fost adesea confundaţi cu FAN atât de observatori vizuali cât şi de radare. Dar există şi fenomene de tip plasmatic, în special cele care însoţesc furtunile, sau cele descrise ca „lumini nocturne", care se datoresc încărcării electrice. Mişcarea acestora ca obiect fizic este adesea o iluzie, ceea ce se mişcă fiind de fapt numai lumina văzută de observator.

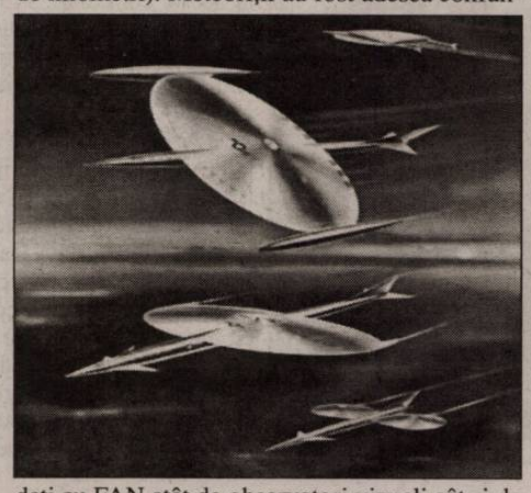

Anumite fenomene meteorologice pot induce, la observatorii nefamiliarizaţi, impresia că se confruntă cu un FAN. Între acestea sunt: norii lenticulari, având de multe ori diametre de ordinul kilometrilor, norii luminoşi, aflaţi la înălţimi de până la 80 de kilometri, în stratosferă, care rămân luminaţi de Soare şi o oră după apusul acestuia; alte fenomene de reflecţie după apusul Soarelui, halouri, coroane, Soare fals, coloane luminoase şi alte fenomene formate în jurul Soarelui, al Lunii sau al altor surse, de obicei datorită unor microcristale de gheaţă, aflate la mare înălţime.

Anumite „lumini nocturne" sunt cauzate – conform autorilor studiului – de fenomene electrostatice în ionosferă. Curenţi de electroni se îndreaptă spre suprafaţa Pământului, iar în locul în care se opresc, la o înălţime de circa 50 km., se constituie în formaţiuni cu lumină proprie *(airglows)*, cauzată de recombinarea electronilor cu atomi ionizaţi. Acestea apar ca pete luminoase, deplasându-se pe cerul nocturn; au dimensiuni unghiulare apreciabile; pot fi de câteva sute de metri, fiind vizibile chiar şi de la 100 de kilometri. Viteza lor, uneori mare, poate crea impresia că obiectul e mult mai jos decât este în realitate. Astfel de formaţiuni pot fi uneori observate şi pe radar.

Printre posibilele explicaţii naturale ale unor FAN, studiul britanic mai menţionează şi „focul Sfântului Elmo" – o descărcare tip corona, dintr-un obiect ascuţit împământat, aflat într-un câmp electric puternic. El are aspectul unui glob albastru sau alb-albăstrui, de mărimea unei portocale, dar care poate ajunge şi la diametrul de 30 de centimetri, plutind deasupra obiectului ascuţit, uneori minute în şir. După furtuni se mai pot observa, la altitudinea de câteva zeci de kilometri, unele tipuri de fenomene luminoase tranziente, cauzate de gaze ionizate.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi cu arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 22,5 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 013701. Pentru alte detalii puteţi telefona la 317.89.66 şi 317.89.65.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.
M/33

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
***Încă o precizare:** numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.*

„MANUSCRISUL VOYNICH"

cel mai bizar document scris din istoria omenirii

Chiar dacă nu a fost popularizat la fel de bine precum „ruda sa îndepărtată", harta lui Piri Reis, manuscrisul olograf cunoscut sub numele celui care l-a „redescoperit", Wilfrid M. Voynich, este astăzi unanim recunoscut de către istorici drept cel mai enigmatic mesaj înscris pe hârtie pe care oamenii din trecut l-au lăsat viitorimii. De dimensiunile unui caiet (10 cm lăţime, 16 lungime) şi având 235 de pagini scrise pe ambele părţi, cu desene şi schiţe, conţinutul lui nu a putut fi niciodată decriptat.

Rudolf, împăratul-ocultist

Conform datării cu carbon radioactiv, manuscrisul a fost realizat undeva între secolele 15 şi 17, iar atestări privind acest manuscris datează din secolul 17. Atunci, cronicarul german Johannes Marcus amintea, într-o scrisoare către astronomul Kircher, scrisoare datând din 1666, despre un manuscris scris într-o limbă bizară pe care Rudolf al II-lea îl cumpărase de la un negustor de origine neprecizată. Neoficial, el apare pomenit de mulţi oameni de la Curtea împăratului Rudolf, care, în paranteză fie spus era unul dintre cei mai excentrici conducători ai epocii. Protector al artelor, adunând pe lângă el o mulţime de artişti celebri, Rudolf era cunoscut şi pentru pasiunea sa deosebită pentru lucrurile ciudate: întreţinea câteva familii de pitici şi avea în armată un regiment întreg format numai din „uriaşi", oameni cu o statură de peste 2 m! În acelaşi timp, se arăta fascinat de tot ce ţinea de mister, de ocultism, alchimie şi enigmistică. Tradiţia spune că, ştiind patima împăratului pentru astfel de lucruri, într-o zi, un negustor străin – posibil arab sau indian, după descrierile epocii – ar fi venit la Rudolf cu un manuscris pe care i l-a vândut pentru 300 de ducaţi de aur (circa patru sute de mii de dolari, la cursul de azi!). Nimeni nu ştie ce anume i-a spus negustorul atunci, cum de l-a convins să facă un asemenea târg, cert e că împăratul a dat banii fără să crâcnească. Astăzi, savanţii cred că străinul necunoscut i-ar fi destăinuit augustului cumpărător că acel petic de hârtie conţinea taina preschimbării oricărui metal în aur! Din aceea zi, Rudolf nu a mai avut linişte, cerând celor mai vestiţi savanţi să descifreze conţinutul manuscrisului. Însă nimeni nu i-a putut îndeplini rugămintea. Manuscrisul a ajuns şi în mâinile lui Jacobus de Tepenecz, director al Grădinii Botanice din Praga şi pasionat de enigme. Se pare că el este primul care a emis ipoteza că autorul enigmaticei lucrări ar fi fost nimeni altul decât genialul savant englez Roger Bacon, trăitor în secolul al XIII-lea. Cum cu doar doi ani înainte, Curtea pragheză fusese vizitată de un alt om de ştiinţă din Insule, John Dee, astrolog, navigator, matematician, ocultist, admirator al lui Bacon, despre care ţinuse numeroase prelegeri, împăratul a fost entuziasmat de idee, fiind totodată convins că manuscrisul conţine secretul „pietrei filosofale".

De-a lungul secolelor, manuscrisul a avut un drum sinuos şi aventuros. Transmis din generaţie în generaţie, furat, pierdut şi regăsit, vândut pe preţuri derizorii, până când în sfârşit, Wilfrid Woynich îl găseşte într-un anticariat german şi-i redă inestimabila valoare. La această oră, manuscrisul se află în seifurile Bibliotecii Yale, din Statele Unite, iar valoarea sa este estimată la un milion de dolari (sumă pentru care a fost asigurat).

Dar, în definitiv, ce conţine oare această veritabilă „comoară"? Nimeni nu a găsit vreun răspuns fără echivoc la întrebare. Semnele grafice în care pare a fi scris manuscrisul nu seamănă cu vreun alfabet cunoscut, deşi există unele similitudini cu simboluri alchimiste, numerale arabe vechi, abrevieri latine şi chiar cu rune scandinave, ceea ce denotă că autorul lui era o personalitate extrem de cultă. De asemenea, trebuie precizat că, aparent, lucrarea ar avea două părţi. Una, cu datele

propriu-zise, a doua care pare să conţină mecanismul decriptării codului în care este scris.

O „Biblie" a ereticilor catari?

Mulţi au văzut în „manuscrisul Voynich" o carte de astrologie care arată clar secretul „pietrei filosofale". Însuşi împăratul Rudolf credea că, în ziua în care cineva va reuşi să descifreze această carte, visteria regatului se va umple de aur... Rusul Leo Levitov, autorul cărţii „Soluţia manuscrisului Voynich" susţine că lucrarea ar fi de fapt o adevărată „Biblie" a ereticilor catari, exterminaţi în urma unei cruciade dictate de Papă. Chiar şi după înnăbuşirea în sânge a mişcării catare, influenţa acesteia s-a făcut resimţită multe decenii, în vestul Europei, în ciuda represiunilor Inchiziţiei. De aceea, cartea a fost scrisă codat, pentru ca numai acei iniţiaţi preoţi dintre catari s-o poată citi credincioşilor.

Cei mai mulţi dintre cercetători sunt însă de părere că, într-adevăr, manuscrisul îi aparţine lui Roger Bacon şi ar conţine, conform aceloraşi păreri, un „puzzle" în toată puterea cuvântului, edificator pentru cunoştinţele autorului, uimitoare pentru acea vreme: desenele înfăţişează simboluri zodiacale, reprezentări ale unor plante necunoscute, animale fantastice care par mai degrabă... dinozauri, descrieri anatomice care l-ar fi făcut gelos pe Leonardo da Vinci, observaţii amănunţite ale obiectelor cereşti, cunoştinţe inexplicabile în condiţiile din anii 1200, când, se presupune, lucrarea ar fi fost alcătuită. Adepţii acestei ipoteze spun că Bacon a procedat astfel, cifrând toate aceste date şi punându-le în seama unui autor anonim, pentru a nu avea necazuri cu Biserica. De altfel, conceptele lui înaintate nu erau oricum pe placul superiorilor săi religioşi, fapt care i-a şi atras o condamnare la închisoare! Probabil din această pricină, el s-a gândit să nu facă uitate teoriile sale, lăsându-le urmaşilor, e drept, codate, pentru că a crezut că aceştia vor fi destul de inteligenţi pentru a le pricepe. Din păcate, cel puţin deocamdată, se pare că ne-a supraestimat...

E bine de ştiut

Calculii biliari şi ceaiul

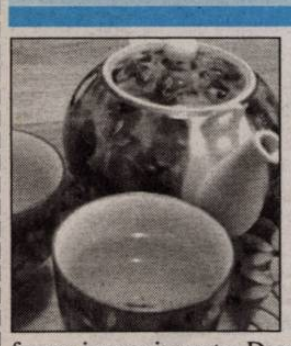

Veritabilă modă, ceaşca de ceai verde, de muşeţel, sunătoare sau tei este de mare ajutor în starea de sănătate, pentru tratamentul răcelii sau al căilor respiratorii. Ceaiul poate avea efecte şi împotriva calculilor biliari.

Aceştia sunt formaţi în vezicula biliară, cea care, prin contracţie, eliberează bila. Aceasta ajută intestinul la absorbţia mai uşoară şi la dizolvarea grăsimilor. Reamintim că mesele bogate în afumături, carnea excesivă, preparată sub diferite forme, ca şi consumul de condimente, favorizează apariţia calculilor biliari. Aceştia au dimensiuni de câţiva centimetri, dar pot atinge şi forme impresionante. Durerile provocate de calculii înţepeniţi în canalul biliar sunt puternice. Bolnavul va simţi durerea ca o bară ce îl frânge de la mijloc şi orice mişcare va fi dureroasă. Vom spune, că durerea în bară nu trebuie confundată cu peritonita şi nici cu abdomenul „de lemn".

Calculii, frecvenţi la gurmanzi sunt dificil de îndepărtat, chiar prin intervenţia chirurgului, care presupune un risc, ca orice operaţie. Pentru a preveni situaţiile grave este bine să bem ceai. O cană de ceai îşi are rostul ei, ajutând la evitarea problemelor de sănătate şi contribuind, pe lângă efectul liniştitor, revigorant, antioxidant, la prevenirea bolilor numite de stomac, în care intră, în înţelesul larg şi calculii biliari.

Până să ne decidem asupra strategiei ce trebuie urmată, o cană cu ceai este un prieten modest oricând la îndemâna noastră. Rămâne să apreciem ajutorul farmacopeei populare şi darurile naturii verzi.

Dr. VALERIU MANTA

Reflecţii psihologice

Pledoarie pentru... zâmbet

Zâmbetul te face să te simţi bine în propria piele, îţi facilitează comunicarea cu cei din jur, combate astmul şi oboseala şi... este contagios.

Atunci când le zâmbeşti celor din jur, fără să aştepţi nimic în schimb, faci un gest de generozitate, care îţi provoacă o senzaţie de bine, atât fizic, cât şi psihic. Neurobiologi americani au descoperit că, astfel, activezi o parte a creierului care este implicată în mecanismele senzaţiilor de satisfacţie şi de plăcere.

Un experiment efectuat de cercetători de la Universitatea din Maryland a evidenţiat faptul că vizionarea, timp de 15 minute, a unui film amuzant relaxează arterele periferice şi măreşte fluxul sangvin timp de o oră, efectul fiind similar cu cel al unui exerciţiu aerobic. Explicaţia ştiinţifică rezidă în faptul că zâmbetul stimulează producerea de endorfine, substanţe ce se produc şi la efort fizic.

Adepţi ai terapiei Hasya Yoga

Zâmbetul îndepărtează stresul şi... bătrâneţea. Un studiu realizat de cercetători de la Universitatea din San Francisco demonstrează că femeile care nu reuşesc să facă haz pe seama evenimentelor negative trăite zilnic, arată, în medie, cu 10 ani mai în vârstă decât cele care pot face acest lucru.

S-a demonstrat chiar că zâmbetul şi râsul pot avea efect analgezic. Şi asta pentru că endorfinele activate au proprietăţi similare celor ale morfinei. Pornind de la aceste constatări, în multe clinici americane s-au instituit servicii speciale pentru a stimula pacienţii să-şi manifeste emoţiile pozitive.

Având drept bază argumentaţia ştiinţifică a unui medic din Bombay (India) în mai multe clinici din lume se practică o anumită terapie, numită Hasya Yoga (Yoga râsului) care constă în porţii serioase de râs completate cu anumite exerciţii de relaxare. Efectuate în fiecare dimineaţă, acestea asigură încărcarea cu energie pozitivă necesară înfruntării problemelor cotidiene.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Corelaţii surprinzătoare

Cercetări ceva mai insolite încearcă să ne convingă că ochii ar fi o oglindă fidelă a sufletului. Culoarea ochilor ar reflecta „culoarea" sufletului.

◆ Dacă aveţi ***ochi albaştri*** sau cenuşii, sunteţi o persoană creativă. Luaţi decizii importante independent, fără a ţine cont de opiniile altora. Sunteţi oricând gata de aventură şi mergeţi fără ezitare înainte. Persoane ambiţioase, preferaţi să obţineţi ceea ce doriţi prin forţe proprii. În privinţa dragostei, alegeţi-vă partenerii după şoaptele inimii, nu ale raţiunii. Căsătoriile din interes nu le fac fericite pe cele care aparţin acestei categorii.

Mai trebuie reţinut faptul că există o perfectă compatibilitate cu cei care au ochi căprui. Este varianta în care iubitul vă va purta pe braţe toată viaţa.

Aliaţele cu cei care au ochi verzi au şanse de succes reduse.

Alesul inimii voastre cu ochi verzi este conservator şi nu suportă femeile ce preiau iniţiativa. Doar umorul dv. îl poate cuceri.

◆ Femeile cu ***ochi negri*** sau căprui sunt capricioase, nu ştiu ce înseamnă efortul pentru atingerea unui scop pentru că sunt obişnuite să obţină totul cu multă uşurinţă. Pentru a fi fericită, alegeţi-vă un partener care este gata să renunţe la orice de dragul dv. Cu cât veţi fi mai pretenţioasă şi mai capricioasă, cu atât vă va iubi mai mult.

În privinţa compatibilităţii cu cei care au ochii căprui, chiar dacă nu vă veţi simţi protejată, puteţi conta pe bunăvoinţă şi înţelegere.

Dacă sunteţi răbdătoare şi nu încercaţi să grăbiţi mersul evenimentelor, cu cei care au ochii albaştri sau cenuşii puteţi avea o relaţie extrem de reuşită. Cu cei care au ochii verzi relaţiile sunt foarte calme. Nu veţi auzi declaraţii memorabile de dragoste, în schimb seriozitatea şi ataşamentul acestor parteneri sunt ferme.

◆ Dacă aveţi ***ochi verzi,*** înseamnă că aveţi multă putere de muncă şi dorinţa de a fi o persoană cultivată. În viaţă vă conduceţi după principii clare, conservatoare.

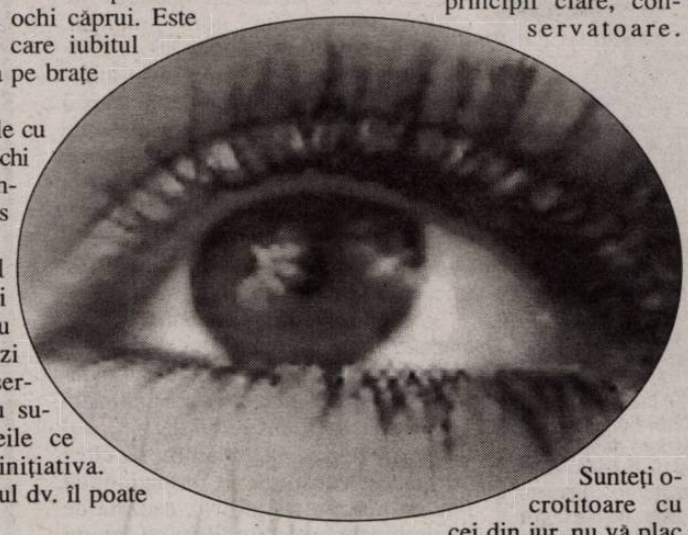

Sunteţi ocrotitoare cu cei din jur, nu vă plac disputele şi sunteţi adeptele înţelegerii depline. Sunteţi persoane creative, implicate în multe proiecte, cu multe idei originale pe care încercaţi să le înfăptuiţi. Alături de femeile cu ochi verzi nu te poţi plictisi niciodată. În dragoste, visul vostru este un bărbat cu ochi verzi. Din când în când, mici dispute condimentează relaţia, dar scot în evidenţă şi soliditatea sentimentelor. Relaţia cu un bărbat cu ochi albaştri sau cenuşii va fi pentru dv. plină de pasiune. Dacă îl iubiţi din toată inima şi îi acceptaţi un oarecare ascendent, vă va pune o lume întreagă la picioare. Dacă nu îl terorizaţi cu crize de gelozie, cu un bărbat cu ochi căprui puteţi avea o relaţie deosebit de reuşită, cu numeroase perspective.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Remedii

Vara, în mod special, vergeturile, acele dungi sidefii sau roz-violacee de pe suprafaţa pielii, creează femeilor probleme de ordin estetic, dar şi psihologic. Vergeturile apar, de cele mai multe ori, după naşteri. Specialiştii însă identifică drept factori declanşatori şi stresul, obezitatea, unele probleme renale, o alimentaţie necorespunzătoare, lipsită de vitamine şi minerale.

Pentru a preveni apariţia vergeturilor se recomandă evitarea terapiilor de slăbire sau de îngrăşare bruscă şi a eforturilor fizice prelungite. De asemenea, e nevoie de multă grijă pentru a evita o alimentaţie săracă în legume şi fructe proaspete, lipsită de vitamine şi minerale.

Care ar fi remediile? Rezultate satisfăcătoare au dat tratamentele cu laser sau cele cu ultrasunete, care ajută la refacerea fibrelor conjunctive ale pielii. Soarele, prin razele ultraviolete, poate grăbi cicatrizarea vergeturilor şi uniformizarea culorii pielii. Benefice par a fi şi unele soluţii oferite de fitoterapie. Astfel, plante precum năpraznicul, trei-fraţi-pătaţi, sau păpădia reprezintă un posibil remediu pentru vergeturi.

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, d-na Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune pentru meniurile săptămânii câteva reţete rapide.

Franzeluţă umplută cu şuncă

1-2 franzeluţe subţiri, 300 g şuncă, 150 g unt, 4 ouă, pătrunjel verde, sare, piper, 50 g caşcaval ras, 5-6 măsline tocate, 1 castravete mic murat, tăiat cubuleţe foarte mici.

Se taie şunca în cubuleţe; se fierb ouăle şi se taie bucăţele, se toacă pătrunjelul, se freacă untul spumă. Se amestecă untul, şunca, ouăle, caşcavalul ras, până se omogenizează. Se condimentează cu sare, piper. Se taie franzeluţa în două, se scobeşte miezul şi se umple cu compoziţia obţinută. Se dă la rece. Când se serveşte, se taie felii.

Chifle umplute

400 g brânză telemea desărată, 1 ou, o lingură cu unt, 2 linguri cu smântână, 4 chifle, 250 ml lapte, chimen.

Se taie chiflele în două, se scoate miezul, se stropesc cu lapte. Se prepară o pastă din telemea zdrobită, ou, smântână. Se umplu chiflele cu pasta obţinută. Se aşază în tavă, se dau la cuptor. Se servesc calde.

Omletă românească

4 ouă, 2 linguri cu smântână, 200 g brânză de oi, sare, pătrunjel şi mărar verde tăiat mărunt.

Se bat ouăle, dar nu prea tare, se adaugă sare, verdeaţă, smântână. Se pune într-o tigaie unt să se înfierbânte bine, se toarnă compoziţia de ou. Se lasă să se prăjească, se întoarce şi pe partea cealaltă. După ce s-a rumenit, se răstoarnă pe farfurie şi se aşază pe omletă un strat de brânză de oi. Se presară peste brânză verdeaţa tocată, se rulează omleta. Se presară puţină brânză, puţină verdeaţă tocată şi se serveşte caldă.

Pui cu mujdei la ceaun

1-2 pui, 3-4 căţei de usturoi, sare, 50 g unt.

Se spală bine puii, se sărează şi se frig înăbuşit, în unt, în ceaun. Când sunt gata, se ung cu mujdei şi se servesc cu mămăliguţă caldă.

Îngheţată de lămâie

2 pahare cu apă, vanilie, 1 pahar cu zahăr, zeama şi coaja de la 2 lămâi.

Se pune apa cu zahărul la fiert. După ce a dat un clocot, se adaugă vanilia, coaja de lămâie rasă, sucul de la lămâie şi se lasă să fiarbă. Se amestecă frişcă. Se pune în forme sau cutii de plastic şi se dă la frigider.

Mere coapte

4-6 mere, zahăr, unt, scorţişoară.

Se spală merele, se scot seminţele, se presară cu zahăr, scorţişoară pisată. Se aşază într-o tavă în care s-a pus puţin unt, se dau la cuptor pentru 30 minute.

Călătorii spre Lumea Nouă

Cristofor Columb şi Amerigo Vespucci au fost contemporani, aproape că s-au călcat pe picioare, la fel cum au fost contemporani cu Shakespeare şi Cervantes. Dar spre deosebire de aceştia din urmă, care se asemănau prin crezul manierist al scrierilor lor, Columb şi Vespucci aparţineau unor lumi diferite. Vespucci era considerat omul Renaşterii, trăia din plin efervescenţa ştiinţifică care dădea mână liberă celor care îşi puneau întrebări în legătură cu evenimentele care se desfăşurau sub ochii lor. Spre deosebire de anti-Renaşterea de azi, cînd mass media este suficientă oamenilor şi le alungă acestora orice umbră de îndoială, oamenii de felul lui Vespucci nu luau nimic „de-a gata". În ciuda Inchiziţiei, cei atraşi de ştiinţă, de arte şi călătorii, căutau adevăruri în miezul lucrurilor, erau însetaţi de noi deschideri într-o lume care credea că Soarele se învârte în jurul Pământului, aveau o gândire independentă. Columb, dimpotrivă, făcea parte din lumea veche şi fără să se arate atras de Renaştere, credea nestrămutat în ideile existente, unanim acceptate. Deşi amândoi erau italieni, Columb era un adept al tradiţiei, credea în soarta lumii sale, în vreme ce Vespucci avea o mentalitatea iscoditoare a Renaşterii. Aşa se face că el, în privinţa călătoriilor pe mare, el a reuşit acolo unde Columb a ratat. Obsesia lui Vespucci era acum să găsească acel drum spre Asia, dar călătorind numai pe mare şi numai spre vest. Asta ca urmare a faptului că predecesorul său se oprise undeva prin dreptul Cubei de azi, cu convingerea fermă că aceea este Asia. Vespucci era grăbit în încercarea sa epocală şi de anunţul că portughezii cîştigaseră bătălia pentru „Indii" navigând spre est, cu ocolirea prin sud a Africii, învingându-i pe rivalii lor spanioli cu propriile lor arme. Aşa se face că, după călătoria „de documentare" împreună cu Alonso de Hojeda, la întoarcerea în Spania, Vespucci este pe punctul de a pleca într-o nouă călătorie. Numai că, spre surprinderea tuturor, această călătorie nu va porni din Spania, iar corăbiile nu vor mai

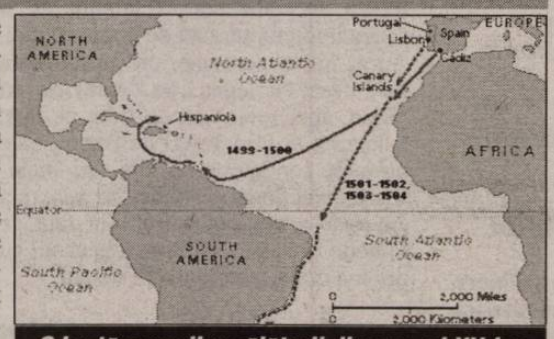

O hartă a marilor călătorii din sec. al XV-lea

aborda steagul spaniol. Se poate că decizia de ultim moment a lui Amerigo Vespucci de a naviga sub steagurile Portugaliei să fi venit în urma constatării că regele Spaniei se arăta mai interesat de achiziţionarea de noi terenuri decît de explorarea unor tărâmuri neînregistrate încă în hărţile vremii. Probabil că asta trebuie să-l fi deranjat atât de mult, încât atunci când primeşte din partea regelui Spaniei oferta de a pleca într-o nouă călătorie la comanda unei echipe formate din trei vase, el este în situaţia de a refuza. Chiar dacă nu ştim cu exactitate motivele acestui refuz, putem să bănuim că trebuie să fi existat o altă ofertă sau posibilitate de a-şi atinge un vis care i se înrădăcinase prea adânc în minte cu ajutorul unor vase aflate sub pavilion portughez. Se prea poate ca în cadrul contractelor comerciale pe care le avea, filiera portugheză să fi devenit mai atractivă datorită noilor parteneri de afaceri şi noi prieteni pe care şi-i făcuse cu ani în urmă. Cu toate acestea, ca şi azi în cadrul serviciilor secrete, deşi urma să navigheze sub steag portughez, lui Vespucci i s-a pus în vedere să nu trădeze nici unul din secretele Spaniei pe care le cunoştea. Doar faptul că era cunoscut ca un om de onoare a făcut ca regele Spaniei să-i acorde lui Vespucci dreptul de a-şi oferi serviciile Portugaliei. Sau poate că a mai existat şi un lobby bine dirijat, poate chiar şi unele promisiuni făcute binefăcătorilor lui.

Aşadar, europenii păreau că deţin monopolul asupra Noii Lumi şi la vremea aceea trebuie să fi fost foarte mândri de isprăvile lor privind navigarea spre vest, peste oceanul Atlantic. Interesant ar fi de ştiut dacă ei erau la curent cu alte aventuri, mult mai fabuloase ale unei civilizaţii aflate la mii de kilometri distanţă de vechiul continent. Este puţin probabil ca aventurierul Cristofor Columb să fi ştiut despre expediţiile navigatorilor chinezi de la începutul veacului al XV-lea, altminteri n-ar fi fost convins că se află în „Indii" atunci când de fapt pusese piciorul în San Salvador. Dar putem presupune că Amerigo Vespucci, astronom şi cartograf, cu o bibliotecă importantă la Florenţa şi cu o colecţie de hărţi vechi pe care a studiat-o în tinereţea sa, trebuie să fi fost la curent cu incursiunile amiralului chinez Zheng He efectuate în prima jumătate a secolului al XV-lea.

GEORGE CUŞNARENCU

„Fabricarea" unui şef de stat

În spatele fiecărui lider politic se află câte o uriaşă uzină de creat imagini reale şi imagini false, oferite publicului în cele mai diverse moduri şi scopuri. Uneori, cei 40, 50 sau 100 de ani hotărâţi – cu ce drept? – să păstreze la „strict secret" dosare arzătoare, fac inutile dezvăluirile ulterioare, în sensul că mari injustiţii, practic de necontorizat, rămân pentru totdeauna ireparabile.

„Soarele omenirii"

Sovieticii şi-au creat (şi ei) numeroşi sateliţi, în ultima parte a marii conflagraţii mondiale încheiate oficial în 1945 şi în perioada aşa-numitului „război rece". Peninsula Coreeană, punct strategic de prim rang în Asia de Est, nu putea fi scăpată printre degete, aşa că în anul 1942, ofiţerul Leonid Vasin a primit misiunea alcătuirii unei brigăzi internaţionale, de 3500 de bărbaţi, selecţionaţi pentru a prelua puterea în Coreea, după război. Comandantul grupului nu era altul decât căpitanul Kim Il Sung, el însuşi ofiţer al Armatei Roşii! În mod paradoxal (dar explicabil omeneşte), viitorul „soare al omenirii" vorbea cel mai bine limba chineză şi destul de prost coreeana, având probleme, o vreme, în a-şi redacta textele discursurilor. Explicabil, deoarece el învăţase într-o şcoală de limbă chineză, din apropierea frontierei, după care plecase la tovarăşii din URSS.

Glorie de carton

În august 1945, Stalin a decis să le ia japonezilor Manciuria şi Coreea, cu toată opoziţia lui Mao. Planul era însă bine regizat, astfel că, în vreme ce Armata a 25-a se apropia în marş forţat către paralela 38, Vasin se afla deja la Pyongyang, unde a pus în funcţiune un puternic serviciu de propagandă, cu numai 25 de oameni. Era un fel de joc asemănător întrucâtva ruletei ruseşti. Scopul – editarea de ziare, redactarea de directive, pregătirea populaţiei

pentru a primi „comitetul popular provizoriu", organul rezistenţei eroice a poporului coreean condus, desigur, de căpitanul Kim Il Sung. Acesta însă nu părea a fi înţeles exact în ce fusese băgat, astfel că la câteva zile de la „eliberare" purta mândru aceeaşi uniformă sovietică, pe pieptul căreia stătea agăţată insigna cu drapelul URSS. Trebuia schimbată rapid strategia, pentru ca planul Moscovei să nu eşueze în chip stupid!

Când haina îl schimbă pe... şef

Noul său look l-a făcut pe însuşi Kim chiar să se considere un mare conducător. Dar cu ce biografie? Vasin s-a întors rapid la Moscova, unde studiourile cinematografice erau rechiziţionate de armată şi a pus la cale realizarea unui film propagandistic despre gloriosul „mare conducător". Reţeta o ştim şi noi, foarte bine. Pelicula arăta cum trupele lui Kim le zdrobiseră pe cele japoneze, cum atacaseră apoi cel mai mare port al ţării, unde comandantul îşi purtase soldaţii către victorie, intrând apoi triumfător în Pyongyang. Un fals perfect, dar care a sedus populaţia, deşi este evident că marii lideri politici au cunoscut adevărul, şi atunci, şi mai târziu. În realitate, cei numai 70 de oameni ai lui Kim au sosit împreună cu el în gara centrală din Pyongyang, într-un tren oarecare, fără să fi tras măcar un foc de armă, întrucât trupele sovietice îi alungaseră deja pe japonezi.

Istoriile se repetă

Se ştie că „marele lider" Kim Il Sung (1912-1994) a fost unul dintre cei mai longevivi conducători postbelici, depăşit post-mortem doar de Fidel Castro. Afirmam că povestea fabricării falsei lui personalităţi ne spune multe, dacă ne gândim doar la ascensiunea lui Ceauşescu şi la cultul ţesut în jurul lui de oameni care încă trăiesc şi care, din nefericire, ar fi gata oricând să repete asemenea segmente de istorie sumbră. Dincolo de ştirile mediatizate pe mapamond şi de ideologiile politice, alte şi alte eşafodaje similare se înalţă pe întreaga planetă. Cel mai recent caz de mare notorietate este Saddam Hussein, ridicat la putere şi astăzi trimis către spânzurătoare de serviciile secrete americane. În păienjenişurile halucinante de acest gen, e greu chiar de cântărit importanţa (de)secretizării unor dosare politico-economice care „ard". Cel mult, putem să ne întrebăm: cine este următorul pe listă?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Să vorbim corect!

A conviețui

„Au conviețuit împreună vreme îndelungată". Întâlnim destul de frecvent această exprimare, de fapt un pleonasm care trebuie evitat. „A conviețui" înseamnă, așa cum ne arată dicționarul: „A trăi împreună, în același loc cu cineva; a coabita". Așadar nu se poate conviețui de unul singur. Conviețuirea presupune tovărășie așa cum, substantivul „Conviețuitor" este definit drept: „Care trăiește în același loc cu altcineva". Greșeala este rudă apropiată cu „a colabora împreună" cu „s-au asociat împreună" cu „coexistă împreună" și cu altele de acest gen care nu fac altceva decât să schilodească limba. *(I.S.)*

PLANTE care vor înlocui petrolul

Eforturile specialiştilor din diverse domenii de a împrospăta lumea poluată în care trăim, de a o însănătoşi, pe cât posibil, sunt intense dar rezultatele, din nefericire, au o relevanţă minimală. O iniţiativă ecologică insolită aparţine asociaţiei franceze Garance, care încearcă să protejeze mediul şi să reducă, într-o infimă măsură, consumul de petrol în fabricarea vopselelor (a coloranţilor sintetici derivaţi din petrol) şi asta prin recurgerea la plante tinctoriale.

Până în secolul XIX, materiile colorante naturale – de origine vegetală sau minerală – au fost utilizate pentru a se obţine culorile verde, albastru, portocaliu, galben, roz etc. De pildă, roşul frescelor murale din Pompei a fost obţinut din rădăcini de garanţă, o plantă cu petale mici, în formă de stea; florile de albăstrele colorau pielea în care erau îmbrăcate cărţile de rugăciuni... Şi exemplele pot continua. Chiar şi azi coloranţii naturali sunt agreaţi în unele cazuri. De pildă, un arbore din America de Sud furnizează un pigment ce colorează robele călugărilor budişti. Acelaşi pigment e folosit şi pentru a conferi

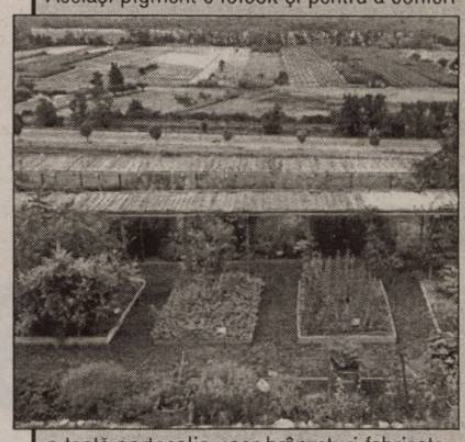

o tentă portocalie unor brânzeturi fabricate în Ţările de Jos.

Specialiştii (chimişti, botanişti etc.) de la Institutul de cercetare şi conservare a plantelor din Lauris (Franţa), unic în Europa, patronat de asociaţia Garance, studiază plantele tinctoriale, făcând recurs la documentaţia care pune în evidenţă utilizarea în trecut a coloranţilor naturali dar şi la cunoştinţele oamenilor de ştiinţă din acest domeniu, din întreaga lume.

În grădinile experimentale din Lauris sunt cultivate peste 300 de tipuri de plante tinctoriale existente pe toate continentele. Este susţinută şi o companie care să-i motiveze pe diverşi agricultori să cultive astfel de plante şi pe decoratori, creatori de modă, fabricanţi de cosmetice, produse alimentare, de culori pentru pictură etc. să folosească pigmenţii naturali. Unele fabrici de textile s-au arătat interesate de această alternativă, efectuând testele de rezistenţă a culorilor. La spălare sau în contact cu... sudoarea.

De reţinut faptul că plantele viu colorate nu sunt neapărat cele care dau cei mai buni coloranţi. Uneori, aceştia sunt diferiţi de culoarea florilor. Există multe plante cu flori roşii din care se obţin pigmenţi negri. Sau altele, cu flori de culoare mov din care se obţin pigmenţi galbeni.

Atractivă această perspectivă dar costisitoare, produsele sintetice fiind mult mai ieftine. Ponderea pigmenţilor naturali nu va fi însă importantă în următorii zece ani, apreciază specialiştii. Pe piaţa textilă mondială, coloranţii naturali vor atinge un procent de aproximativ 3%.

DORIN MĂRAN

UNICAT JURIDIC

Un caz excepţional în istoria juridică a SUA (şi, probabil, a întregii lumi) este cel numit „Fantoma Greenbrier" – după numele ţinutului din statul Virginia de Vest unde s-a dat sentinţa. În anul 1897, tânăra Elva Zona Heaster a fost găsită moartă în casa sa, în care locuia cu soţul, pe nume Shue. Iniţial, medicul legist a consemnat faptul că femeia murise din cauza rănilor provocate de căderea pe scări. Dar, după câtva timp, mama victimei, Mary Jane, a avut mai multe vise în care fantoma (spectrul) fiicei sale îi relata cum Shue a ucis-o. Obsedată de aflarea adevărului, Mary Jane a declanşat procesul împotriva lui Shue, iar în timpul audierilor ea nu a relatat decât ceea ce-l spusese fiica apărută în vis. Autorităţile au decis deshumarea şi reanalizarea trupului. Noile constatări au fost coroborate cu „informaţiile primite prin intermediul fantomei" şi, în final, Shue a fost condamnat la închisoare pe viaţă. În documentele procesului figurează, în mod uluitor, „declaraţiile decisive din visul mamei victimei", preluate de juraţi ca „probă în instanţă"... Shue a murit în închisoare de o boală necunoscută, după ce a reuşit să scape de mulţimea pornită să-l linşeze. În permanenţă, el pledase nevinovat. *(În foto este victima.)*

Proces câştigat de o... fantomă!

LUMEA E PLINĂ DE NEPREVĂZUT

Un duet care a terorizat Parisul

O raritate în cazuistica ucigaşilor în serie, cuplurile de „asasini cu repetiţie" au cunoscut prin „duetul" francez Thierry Paulin şi Jean-Thierry Mathurin un apogeu al cruzimii şi, totodată, al laşităţii.

Ucigând peste douăzeci de femei în vârstă din Paris, în perioada 1984-1987, aceşti criminali îşi alegeau victimele din cartierul Montmartre, aparent în scop de jaf.

Legaţi de o iubire năbădăioasă, cei doi nu se sfiau să aibă o existenţă zgomotoasă şi să atragă atenţia asupra lor prin extravaganţă.

Complexul „vedetei nedescoperite"

Capul răutăţilor din acest cuplu a fost Thiery Paulin, născut în Martinica în 1963 şi ulterior supranumit „Ucigaşul de bunicuţe". Tatăl său a dispărut imediat după naştere şi copilul a crescut în umbra unor rude care îi tolerau existenţa. Nu a cunoscut – spun psihanaliştii – nici iubirea paternală şi nici autoritatea părinţilor sau învăţătorilor. Vagabond de la zece ani, Thierry începe să se viseze vedetă. Frunzărind cu nesaţ reviste mondene, adolescentul îşi conştientizează orientarea sexuală şi speră să ajungă un artist înconjurat de admiraţie şi iubire. Din păcate, monstrul din acest băiat uitat de toată lumea iese la iveală, pentru prima oară, pe când avea doar doisprezece ani. Atunci şi-a ameninţat un profesor cu un cuţit de bucătărie pentru că îl persecuta. Era un elev mediocru şi intercepta scrisorile şcolii către mama sa, apoi compunea răspunsuri bătând la maşină... Începea să-şi descopere atât firea violentă, cât şi capacitatea de a înşela, de a crea diversiuni. Rămânea permanent un singuratic de care nu se apropia nimeni şi începea să creadă că însuşi destinul său este cel al unui persecutat. Acestea sunt, foarte pe scurt, trăsăturile psihologice ale unui viitor criminal în serie, care obţinea sume derizorii (la nivelul sutelor de franci) de la femeile de vârsta a treia pe care le chinuia şi apoi le ucidea.

La Paris, Thierry Paulin îşi descoperă întâmplător tatăl, care a făcut o încercare de socializare a „fiului necunoscut". Relaţiile lor au fost furtunoase şi unica şansă de a o apuca pe drumul corect al vieţii este ratată. Luat în armată, lui Thierry i se refuză specializarea în salonul de frizerie, din cauza intoleranţei faţă de homosexuali. Apoi, într-o permisie, are prima oară de-a face cu legea. Se ceartă cu un băcan, apoi revine cu un fular pe faţă, îl loveşte şi fură 1.400 de franci. Este prins şi condamnat la doi ani închisoare corecţională. Atunci, se pare, s-a amorsat o ură indescriptibilă faţă de femeile în vârstă, pentru că băcanul cu pricina era o femeie de 75 de ani.

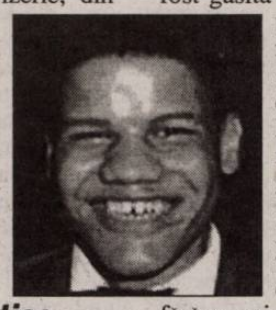

Douăzeci de atacuri identice

Eliberat pentru „bună purtare", Thierry Paulin se vede aruncat în stradă, fără nici un viitor. Se asociază imediat bandelor de gangsteri şi traficanţi de droguri. Din banii câştigaţi, îşi cumpără haine de travestit şi se poartă în lumea interlopă ca o stea de cinema. Aşa l-a cunoscut pe Jean-Thierry Mathurin, la un local specific, „Paradis latin". Iubirea dintre cei doi nu ţinea loc de bani. Locuiau la un hotel de mâna a doua şi nevoia de „mărunţiş" l-a împins la o serie de crime în Arondismentul XVIII care au îngrozit Parisul timp de trei ani (1984-1987). Se pare că, hoinărind prin pieţe şi prăvălii, ei observau cum femeile (cu predilecţie) îşi deschid portofelele pentru a face plăţile. Seria de crime a debutat în 1984. Au urmărit femeia de 91 de ani până când a deschis uşa apartamentului, apoi au molestat-o, au ucis-o şi au plecat cu 250 de franci. În aceeaşi zi, cuplul de bandiţi a urmat acelaşi plan, victima locuind în apropiere de prima, în Montmartre.

Poliţia nu a primit prea multe informaţii şi începea să se instaureze groaza în întreg Parisul. După numai două săptămâni, o altă tâlhărie executată în mod identic este urmată de incendierea apartamentului jefuit. Apar primele indicii despre făptaşi, dar sunt puţin concludente. A patra victimă a fost o femeie de origine română, Ioana Seicărescu (Seicaresco), în vârstă de 71 de ani. A fost găsită de fiul său, după două zile. Prezenta peste 30 de răni pe tot corpul... Cartierul a fost decretat „zonă de risc înalt" şi patrule în uniformă şi civil îşi făceau rondul în toate sectoarele din Montmartre. Alertaţi, criminalii se mută pentru o vreme la Toulouse. Se găsiseră amprente, nu exista însă nici un portret robot. Thierry Paulin şi Mathurin organizează spectacole de travestiţi şi primul este aproape de a-şi crea o faimă în mediul respectiv, însă fără o revigorare financiară.

Din păcate, „pauza dintre omoruri" nu a durat. Reîntorşi la Paris, cei doi comit trei crime într-o singură săptămână! Debuta o nouă serie neagră pentru arondismentul XVIII. Poliţia restrânsese cercul suspecţilor la 70 de persoane din lumea interlopă, în special traficanţi de droguri). Dar amprentele nu se potriveau. Din fericire, ultima victimă a lui Thierry Paulin a supravieţuit. Era la începutul anului 1987. Criminalul acţiona acum de unul singur, avea bani şi ducea o bogată viaţă de noapte. Devenise o vedetă – vis împlinit –, îşi decolorase părul şi purta ornamente stil Denis Rodman (excentric baschetbalist în NBA, pe atunci). Ultima femeie agresată şi jefuită îi face o descriere aproape completă. Poliţiştii umblă cu „poza" lui în buzunare şi este oprit pentru o verificare de rutină, bănuit de trafic de droguri. Părul şi ornamentele „cool" îl dăduseră de gol. Amprentele se potrivesc şi de atunci nu a mai ştiut ce-i aceea libertate.

A fost judecat şi găsit vinovat „doar" pentru 11 crime. Nu a apucat să audă sentinţa, murind de SIDA în anul următor. Jean-Thierry Mathurin a fost inculpat pentru 9 asasinate şi a fost condamnat la detenţie perpetuă.

Sânge albastru şi mizerie neagră

Puţini ştiu că artistul refugiat la „capătul lumii", în arhipelagul polinesian, din cauza lipsurilor materiale, era descendent al unui vice-rege din Peru! Într-adevăr, Eugène Henri Paul Gauguin (1848-1903) avea printre înaintaşi mari proprietari de terenuri spanioli din America de Sud, iar o parte a copilăriei şi-a petrecut-o la Lima, deşi s-a născut la Paris. Şi, pentru a completa tabloul genealogic al acestui aventurier lucid şi temperamental, să amintim că bunica sa maternală a fost o „revoluţionară cu tendinţe socialiste"! Se numea Flora Tristan. În anii 1840- 44, după ce a colindat lumea, din India până-n Peru, a peregrinat prin Franţa ţinând discursuri împotriva sărăciei clasei muncitoare şi pentru emanciparea femeilor. Cartea sa autobiografică, „Pérégrinations d'une paria", explică foarte limpede vederile sale de stânga.

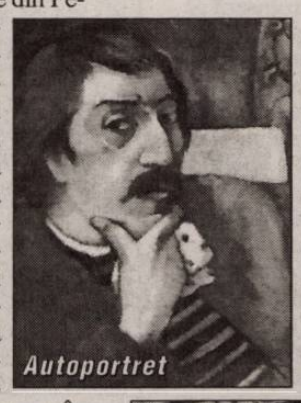

Autoportret

Paul Gauguin s-a întâlnit relativ târziu cu pictura. Avea un dor nestăvilit pentru mare şi ani la rând, după terminarea studiilor medii, a fost angajat în marina comercială franceză. În puţinele sale perioade romantice, Paul s-a îndrăgostit de daneza Mette-Sophie Gad, care avea să-i dăruiască cinci copii. Abia pe la 24 de ani, tânărul hoinar îl cunoaşte pe Camille Pissarro şi intră într-o expoziţie a impresioniştilor. Începe să fie atras tot mai mult de pictură şi în 1876, la 28 de ani, expune pentru prima oară (avea s-o mai facă doar de patru ori, alături de impresionişti).

Salut, Maria!

De unde venim? Cine suntem? Unde mergem?

Din păcate, viaţa de familie devine din ce în ce mai agitată, din cauza lipsei cronice a mijloacelor de subzistenţă. Gauguin lucrează ca agent de bursă, are la început un oarecare succes, dar în 1882 abandonează această meserie şi se dedică exclusiv picturii. A fost momentul de cotitură al destinului său, căci mizeria materială avea să-l împresoare definitiv.

Plecat cu familia la Copenhaga, pentru a primi ajutor din partea rudelor soţiei, Paul Gauguin se vede nevoit să-şi lase familia în Danemarca. Privat de prezenţa nevestei şi a celor cinci copii, pictorul se vede nevoit să picteze pentru bani şi să-şi caute permanent liniştea sufletească. În aceste condiţii, disperarea îl face să plece iar pe mare, către America de Sud şi Martinica. Locuieşte în Bretagne şi se alătură grupului de artişti al şcolii Pont - Aven. Devine un critic neîndurător al lui Manet şi Monet. În 1888 se petrece un lucru extraordinar. Împrietenindu-se cu Vincent van Gogh, îi critică acestuia opera şi, în timpul unei beţii (locuiau în Arles) încearcă să-l taie cu un brici... În acea noapte, van Gogh şi-a tăiat urechea. Sensibilizat la maximum, Gauguin, sărac lipit şi cu pânzele décorând pereţi de tavernă, fuge la capătul lumii. Era anul 1891. Se stabileşte în Tahiti şi apoi în Insulele Marquises. Duce o viaţă paradisiacă, dar comercializarea pânzelor se face anevoie. Descoperă puritatea femei polinesiene – trăieşte cu adolescenta Tehura, modelul său – şi disperarea îl conduce spre autodistrugere. Se otrăveşte cu arsenic dar vomită otrava şi scapă. Intră în conflict cu autorităţile şi moare singur, fără nici o leţcaie. „Lumea nu este a logicii, spunea el, ci a poeţilor şi a visului". Dezabuzatul Gauguin nu a primit nicodată răspuns la: „De unde venim? Cine suntem? Unde mergem?" – titlul unui tablou monumental al său.

Tahitience

Trupuri de aur

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...pilaștrii sunt coloane care poartă arcade? Sunt*

elemente des întâlnite în construcție.

◆ *...„Romanul lui Antar" este un poem epico-liric arab, compus, după cât se pare, în secolul al IX-lea dar cea mai veche versiune păstrată este din secolul al XII-lea? Constituie un pitoresc tablou al vieții triburilor arabe.*

◆ *...cea mai mare concentrație de colibri din lume se află în bazinul Amazonului? Este vorba de rezervația Sooretama, din Brazilia.*

◆ *...capitala Republicii Tadjikistan este orașul Du-*

șanbe? Are circa 604000 locuitori.

◆ *...regiunile alpine reprezintă un sfert din suprafața uscatului? Aici locuiește 10 la sută din populația planetei.*

◆ *...în muzică, prin „bagatelă" se înțelege o piesă instrumentală? Este variată ca expresie și formă.*

◆ *...coroana Egiptului de Sus era mitra albă iar cea*

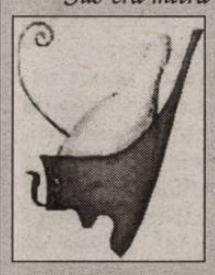

a Egiptului de Jos tiara roșie? Cele două coroane unite formează una singură numită pschent.

◆ *...cel mai adânc fiord din lume este Baker, de 1260 km adâncime? Este situat în statul sud-american Chile.*

◆ *...termenul „genetică" a fost folosit prima oară în 1906? A fost introdus de savantul englez William Bateson (1861-1926).*

◆ *...„Beowulf" este un poem epic în limba anglo-saxonă din secolul al X-lea? Este considerată operă fundamentală a literaturii engleze.*

Știați că...

MOSCHEEA
biserică din Cordoba

Una dintre cele mai strălucite construcții ale Cordobei, adevărat simbol al unei istorii zbuciumate, este Marea Moschee – La Mezquita. În secolul al X-lea orașul andalez aflat în sudul Spaniei era considerat cel mai înfloritor din Occident. Capitală musulmană a dinastiei Omeizilor (756-1031), Cordoba a fost împodobită în această perioadă cu clădiri minunate: palate și mochei.

Marea Moschee a fost începută la sfrâșitul secolului al VIII-lea și, la vremea respectivă, era a treia ca mărime din lumea islamică. Privită din exterior avea aspectul unei fortărețe de formă dreptunghiulară cu ziduri de culoarea mierii sprijinite de contraforturi și cu o mulțime de creneluri. Zidurile atingeau în unele locuri o înălțime de 10 metri. În interiorul acestora erau curtea cu fântâni, copaci umbroși

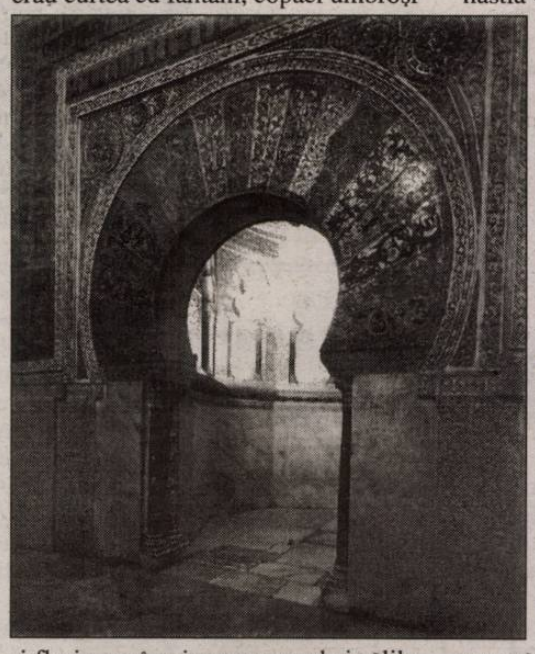

și flori care înmiresmau aerul și sălile de rugăciune cu mulțimea coloanelor și arcadelor și pereții împodobiți cu mozaicuri și inscripții. Moscheea se înalță pe un teritoriu considerat sacru. Aici se ridicase, în vremea Imperiului Roman un templu închinat zeului Ianus. Pe la mijlocul secolului I, Cordoba a fost cucerită de vizigoți, care trecuseră la religia creștină.

Templul lui Ianus a fost transformat în biserica Sf. Vincent, rămânând sub această formă până în anul 711, când Spania a fost invadată de o armată musulmană formată din arabi și berberi nord-africani. Cunoscuți sub numele de mauri, au preluat controlul unei mari suprafețe din țară și a unor obiective de interes pentru populație. Ei au transformat jumătate din biserica Sf. Vincent în moschee, permițând creștinilor să folosească mai departe cealaltă jumătate. Acest mod pașnic de convietuire a două religii diferite a luat sfârșit în timpul lui Abd ar-Rahman I (756-788) din dinastia Omeiazilor.

În anul 784 el a început lucrările la Marea Moschee înglobând și vechea biserică. Vreme de două secole edificiul a fost lărgit și înfrumusețat de succesorii săi. Construcția inițială simplă, cu 11 coloane a fost extinsă spre sud de Abd ar-Rahman al II-lea (822-852), fiul celui dintâi. El a adugat 8 coloane și, în secolul următor, califul al-Hakam al II-lea i-a dublat aproape suprafața. Califul a rămas vestit prin distrugerea viilor din Spania deoarece Coranul interzicea consumul vinului.

Ultimele modificări au fost făcute în anul 987 prin eforturile vizirului al-Mansur, fiul lui al-Hakam. Monumentului i s-au adăugat încă opt coloane și i s-a lărgit suprafața după cumpărarea terenurilor din jur printre care și cel au unei văduve care a refuzat să se mute până nu a primit în schimb o casă și o grădină cu un palmier la fel de frumos ca al ei. La sfârșitul secolului al X-lea moscheea atinsese un adevărat punct culminant atât ca dimensiuni cât și ca splendoare.

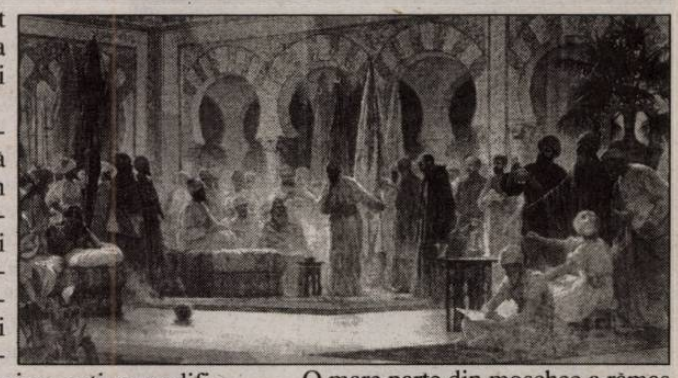

În 1236 Cordoba este cucerită de regele creștin al Castiliei, Ferdinand al III-lea, și moscheea redevine biserică creștină. Aproape trei secole a funcționat astfel făcându-i-se puține modificări. În 1523 însă împăratul Carol al V-lea, ignorând voința consiliului local al orașului, a cedat dorinței unor clerici, aprobând construcția unei catedrale în formă de cruce în mijlocul moscheei. Noua structură se ridică deasupra acoperișului moscheei și pentru construcția ei au fost dărâmate coloane, arcade și părți din tavanul de lemn. Împăratul a fost profund dezamăgit de efectul pe care-l producea noul edificiu declarând: „...ați înlocuit cu ceva ce se poate vedea oriunde ceea ce era unic".

O mare parte din moschee a rămas însă neatinsă și alăturarea celor două mari religii poate preconiza într-un anume fel, la o scară istorică, momentul când cu toții ne vom închina aceluiași Dumnezeu, care este unul singur.

Casă gotică

În secolele XIV-XV în Transilvania se înalță cele mai importante centre orășenești. În mijlocul acestor așezări se ridică elegante construcții cum este această casă din Sibiu, realizată în stil gotic în secolul al XV-lea, cunoscută ca „Vechea casă a Sfatului".

Labirintul

Se spune că în jurul anului 1900 î.Ch. arhitectul Dedal ar fi construit în insula Creta vestitul Labirint cunoscut și sub numele „Palatul lui Minos". Aici ar fi fost închis de către rege crudul Minotaur căruia i se aduceau jertfe omenești. Chiar dacă legenda este rod al fanteziei, Palatul a existat cu adevărat. Ruinele sale au fost descoperite în jurul anului 1900 de arheologul britanic Arthur Evans care a și reconstruit din ghips și beton o parte din săli, scări, terase, coloane.

Simboluri ale umanității

Bufnița

Această pasăre de noapte cu ochii mari, exprimând parcă o permanentă stare de veghe, a fost cunoscută în Europa ca simbol al zeiței Palas Atena/Minerva. Înzestrată, asemenea cucuvelei, cu capacitatea de a vedea în întuneric, era amintită ca o reprezentare a vigilenței și, în evul mediu, era însemn al soldaților care făceau de strajă sau al tuturor celor care se dedicau studiului. Fiind pasărea închinată zeiței Atena, personifica înțelepciunea și erudiția, dar în tradiția populară juca un rol negativ, datorită vieții sale nocturne. Ea reprezenta aici depărtarea de lumina spirituală opusă semnificației pozitive a Mântuitorului.

Hanul tătar Gengis-Han, sfidând orice teamă sau superstiție, avea pe un scut de aur o bufniță, deoarece viața îi fusese salvată de o asemenea pasăre care îl prevenise de apropierea dușmanului.

În iudaism, demonul nopții, Lilith, este însoțit de o bufniță, în hinduism zeița întunecată Durga, călărește pe o asemenea pasăre iar în civilizația maya zeul morții era înfățișat cu cap de bufniță.

În China bufnița era corespondentul negativ al păsării Phoenix și simbol rău prevestitor dar în timpul dinastiei Shang a căpătat semnificații pozitive.

În civilizațiile pretoltece din vechiul Mexic bufnița era închinată zeului ploii dar la azteci era considerată un geniu demonic aducător de nenorociri.

Tradiția noastră este mai puțin preocupată de această pasăre, apreciindu-se capacitatea sa de a ucide rozătoare, dar un om uricios este întotdeauna comparat cu o bufniță. Surata ei, cucuveaua, rămâne însă cea care vestește moartea unei ființe dragi.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

MISTERUL grotelor subterane

Civilizaţia maya a apărut prin anii 600 î.Ch. A dominat o parte din America Centrală şi din Mexicul de azi la începutul erei creştine, până în anii 800. Arta şi arhitectura mayaşilor erau pline de rafinament iar cunoştinţele în matematică şi astronomie rivalizau cu cele ale arabilor şi hinduşilor. În viziunea vechilor mayaşi din Yucatan, viaţa izvora din cenote, grote subterane inundate şi râuri subterane, unele dintre ele rezultând din impactul unui meteorit care a căzut în urmă cu 65 de milioane de ani. Pentru a beneficia de ploi şi de echilibrul subtil al naturii, preoţii mayaşi invocau zeul Chac, care ar fi trăit în adâncul apelor din gropile subterane. În cazul secetei, războiului sau a diverselor ameninţări, mayaşii practicau rituri sângeroase. Un mare număr de mayaşi trăieşte azi în insula Yucatan, un pământ lipsit de râuri. Ploaia se infiltrează uşor în gropi scurgându-se printr-un labirint subteran până la mare.

Arheologii submarini mexicani, care au explorat aceste locuri au trăit experienţe unice. Experienţe soldate cu descoperiri remarcabile. Unul dintre aceştia a coborât într-o astfel de groapă acoperită de apă, aflată sub un vechi puţ construit din pietre într-o pădure. Aici a descoperit un recipient închis ermetic pe care l-a adus într-un laborator improvizat. Capacul a fost deschis în prezenţa unei echipe de arheologi şi antropologi. În interior se afla un craniu uman, închis la culoare, vechi de câteva sute de ani.

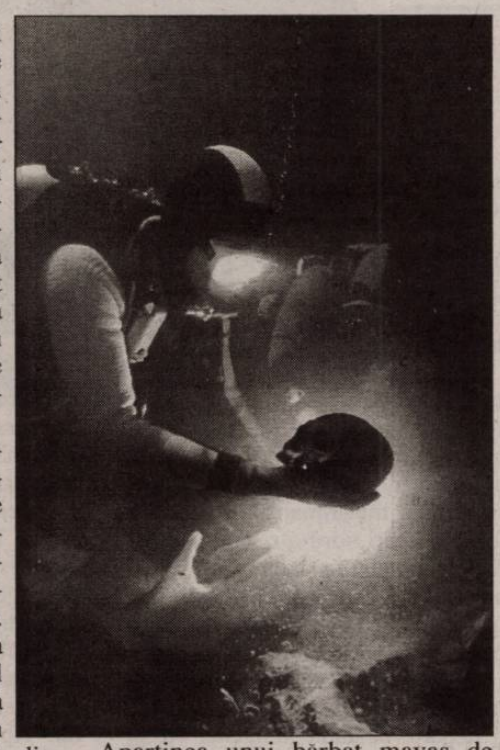

Aparţinea unui bărbat mayaş de aproximativ 25 de ani. Craniul prezenta crestături, primite probabil în urma unor lovituri de cuţit. După o examinare atentă s-a ajuns la concluzia că ar fi fost vorba de un sacrificiu. Este singurul craniu marcat de incizii descoperit în aceste locuri. O expediţie pregătită să le exploreze timp de mai multe luni s-a grăbit să culeagă cât mai multe informaţii înainte ca posibilele obiecte aflate în apa grotelor să nu se degradeze, cu atât mai mult cu cât acestea sunt frecventate de scufundători amatori.

Speologii au avut în dotare şi doi mini-roboţi submarini pentru a explora şi locuri în care un scafandru nu putea accede. Misiunea speologilor era aceea de a cartografia locurile, de a repera obiectele, de a le filma, eticheta şi numerota în vederea unor studii ulterioare şi de a duce la suprafaţă eşantioane. Au fost descoperite schelete umane şi animale, vase de ceramică umplute cu ofrande, fosile de animale preistorice vechi de 10.000-20.000 de ani. O mare parte din ele au fost aduse la suprafaţă pentru a fi studiate. Cu siguranţă, vor fi recuperate şi alte obiecte pe măsură ce misterioasele grote subterane vor fi explorate.

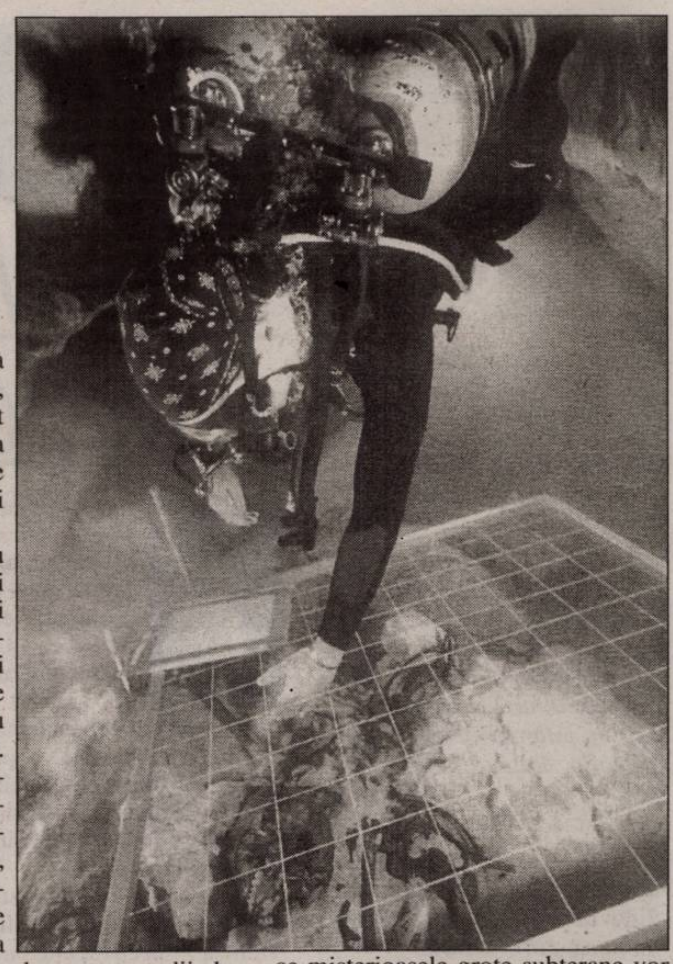

DORIN MĂRAN

Descoperiţi România!

Călătorind spre plaiuri maramureşene

Oraşul Cluj constituie un punct de plecare în excursiile către Maramureş. Şoseaua ca şi calea ferată urmează iniţial cursul Someşului Mic, se îndreaptă spre nord, unindu-şi apele la Dej cu ale Someşului Mare. Această apă învolburată şi atât de cântată de-a lungul istoriei, ne va înlesni, pătrunderea spre această regiune deosebită, printre munţii scunzi ai Lăpuşului şi ai Meseşului. Maramureşul – această cetate naturală înconjurată de munţii Oaşului, Gutâiului şi Ţibleşului, – a fost şi rămâne un „bastion" al tradiţiilor româneşti. Se poate porni spre meleagurile Maramureşului fie pe şosea, fie pe calea ferată. Şoseaua trece prin Someşeni, o staţiune balneară cu bazine şi băi reci dar şi cu un lac cu nămol curativ. Aici au fost descoperite urmele unei mari necropole slave ce datează din secolul al VIII-lea. Urmează Apahida apoi Bonţida unde puteţi vedea un castel construit de guvernatorul Banffi (secolul al XVIII-lea). Printre dealuri şi livezi, de departe se zăreşte oraşul Gherla dominat de măreţia unei biserici armeneşti (oraşul a fost un important centru al armenilor din Transilvania). La marginea oraşului se înalţă zidurile masive ale fortăreţei construită, în jurul anului 1540, de prinţul Gh. Rakoczi. La confluenţa Someşului Mic cu Someşului Mare se află oraşul Dej, înconjurat de frumoase coline cu vii şi pomi fructiferi. Aici există o biserică calvină de prin secolul al XV-lea, o mânăstire franciscană din secolul al XVII-lea, un muzeu cu material arheologic istoric. Drumul se continuă pe colina Bobâlna, Beclean, Căşeiu, Vad, Gâlgău, Ileanda Mare, Răstoci, Jibou, Zalău, încet-încet apropiindu-ne de Baia Mare, oraşul din inima Maramureşului. Imaginar, am ajuns! Redescoperiţi frumuseţile Maramureşului şi veţi fi mai bogaţi, mai frumoşi, mai buni şi, de ce nu, mai înţelepţi.

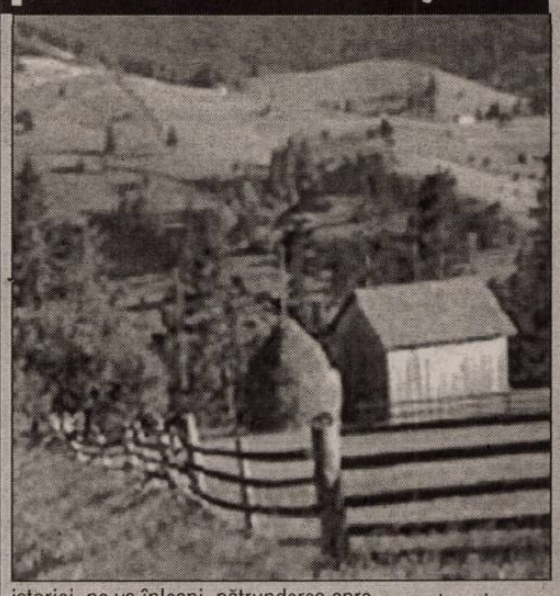

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Văratec

Vestite pentru frumuseţea lor desăvârşită, mânăstirea din nordul Moldovei nu au nevoie poate de o prezentare deosebită, pentru că fiecare dintre ele ocupă un loc aparte atât în istoria neamului cât şi în sufletele noastre.

Printre acestea mânăstirea Văratec, locaş cu obşte de călugăriţe, continuă firul vieţii monahale începută cu veacuri în urmă la schiturile Boiştea şi Topolniţa. Privitor la istoria mânăstirii se ştie că între 1781-1785 s-a întemeiat aici o sihăstrie de maici, care se închinau la o mică biserică de lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului". Biserica de zid a fost înălţată în 1808 prin eforturile călugăriţei Olimpiada şi a pustnicului Iosif. Tot ei au înconjurat aşezământul cu chilii şi ziduri. Locaşul a suferit numeroase transformări, mai ales după incendiul pustiitor din 1900. Construcţia îmbină elementele stilului moldovenesc vechi, cu unele elemente arhitectonice pătrunse în Moldova la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi începutul celui de al XIX-lea. Pictura a fost executată în 1841 şi refăcută în 1882. De mare valoare artistică este catapeteasma, sculptată în lemn de tisa, şi poleită cu aur. Mulţi credincioşi vin aici pentru a se închina la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului şi la racla cu fragmente ale Sfintei Cruci şi părticele din moaştele a 13 sfinţi.

În apropierea acestei biserici se află o alta mai mică, având hramul „Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul". Aceasta a fost construită din lemn în 1817 şi reconstruită din piatră în 1844. În 1847 a fost înălţată biserica având hramul „Schimbare la Faţă", complexul mânăstiresc fiind completat de turnul clopotniţă ctitorit în 1840-1850 şi având la primul etaj paraclisul Sfântul Nicolae. Maicile de aici au creat şi au păstrat numeroase opere de artă, multe dintre ele fiind expuse în muzeul mânăstirii. Muzeul conţine de asemenea icoane vechi, manuscrise, cruci şi broderii din secolul al XIX-lea. Călugăriţele lucrează pe lemn şi pietre de râu, există ateliere de croitorie şi ţesut covoare.

De-a lungul vremii, mulţi oameni de cultură au căutat linişte şi odihnă între zidurile mânăstirii. Chiar Veronica Micle şi-a trăit aici ultimii ani de viaţă fiind înmormântată lângă biserica „Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul". Râvna neobosită a călugăriţelor pentru a asigura oamenilor obişnuiţi un strop de pace s-a concretizat şi în ridicarea căminului de bătrâni „Cuvioasa Nazaria" unde pe lângă călugăriţele în vârstă, bolnave, sunt îngrijite şi femei obişnuite. Din nefericire, în 1995, un incendiu a distrus acest aşezământ, dar în 1997 s-a început construirea altuia, mai mare şi mai bine dotat.

Restaurată în câteva rânduri din 1968 încoace, Mânăstirea Văratec îşi păstrează un farmec aparte, făcând să dăinuie amintiri şi tradiţii la fel de minunate ca plaiurile din jur.

IRINA STOICA

O lovitură... vindecătoare!

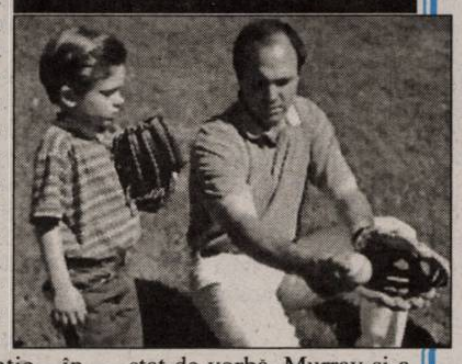

Murray Atwell, un foarte chipeş american, de profesie „tăietor de frunză la câini", ar fi fost foarte mulţumit cu viaţa pe care o ducea, de n-ar fi fost bâlbâiala cu care se pricopsise încă din naştere. În rest, totul pentru el era un dolce far niente, întrerupt doar de atenţia pe care trebuia să i-o acorde fiului său, Connery, în vârstă de 6 ani. Dar, cum se spune, „la barza chioară face Dumnezeu cuib". Într-o bună zi, în vreme ce soţia sa – angajată la un mare magazin din oraşul Dunville, Illinois – era plecată la serviciu, Murray juca prin curte cu fiul lui, basseball. Din neatenţie, în toiul jocului, „poama" de fiu al soţilor Atwell l-a lovit pe părintele său cel de muncă neiubitor, cu crosa direct în cap, trântindu-l la pământ. Lovitura i s-a părut însă bietului „şomer" ca fiind dată nu de un puştan de şase anişori, ci de un urs grizzly! Buimăcit complet, americanul a reuşit totuşi să se adune de pe jos şi să intre în casă, unde l-a cuprins un somn bizar. Trezindu-se, el a constatat că durerea din creştetul capului îi trecuse, aşa că a renunţat să-i mai tragă o săpunealâ zdravănă odraslei. Abia a doua zi, de dimineaţă, când soţia sa a sosit de la serviciu şi au stat de vorbă, Murray şi-a dat seama că de fapt ar fi trebuit nu să-l urecheze, ci să-l sărute de sute de ori pe micuţ: în urma loviturii încasate în cap, bâlbâiala îi trecuse definitiv, putând acum să se exprime normal. De acest miracol nu-şi putuse însă da seama cu o zi în urmă, fiindcă, supărat pe băiat, nu-i mai vorbise deloc...

Suflete de vânzare

Solange este pariziancă, dar destinul ei poate avea orice nume şi orice loc de desfăşurare. De fapt, al ei şi al celor din jurul său. Pentru că Solange reprezintă un prototip al mamei ocrotitoare, care însă a pierdut legătura cu „plutonul" generaţiei copiilor săi. Şi de aceea, a ajuns să blesteme ziua când a dorit să ştie.

Linda are 20 de ani şi un apartament modest, din alt cartier parizian. Cu toate acestea, comunica periodic cu familia, până în urmă cu aproape un an, când contactul s-a pierdut vreme de peste două luni. Îngrijorată de soarta fiicei ei, Solange a căutat-o acasă, apoi şi-a continuat investigaţiile printre cunoscuţi. După mai multe zile, un vechi prieten al Lindei a sunat-o şi i-a spus că aceasta se prostituează, lăsându-i în final un număr de telefon, unde ar fi putut să afle confirmarea. Cu sufletul strivit între deznădejde şi speranţă, femeia a mers şi mai departe cu căutările. Telefonul era de la un hotel parizian, unde a găsit-o, într-adevăr, pe Linda. Dar abia astfel începea supliciul mamei.

A întrebat-o pe tânără dacă era adevărat ce aflase şi răspunsul a năucit-o: „Da, mamă, şi în două seri câştig cât tine într-o lună. Nu vreau să mă omor muncind ca un sclav şi crescând copii, ca tine." În acel moment, Solange şi-a urât fiica, gândindu-se la câţi bărbaţi o vor fi pângărit, apoi la bolile care o pândeau... Într-un acces de furie, i-a spus că nu dorea să o mai vadă niciodată, apoi, întoarsă acasă, fraţilor Lindei le-a spus că sora lor s-a mutat în alt oraş, unde-şi găsise de lucru. A cerut ajutor poliţiei, însă i s-a spus că nu se poate face nimic. Orbită de furie, Solange a distrus toate fotografiile fiicei sale, ca şi medalioanele cu Iisus şi cu Fecioara Maria; ajunsese să nu mai creadă!

În ziua următoare, Linda şi-a sunat mama, dar a primit cel mai crud răspuns posibil: „Pentru

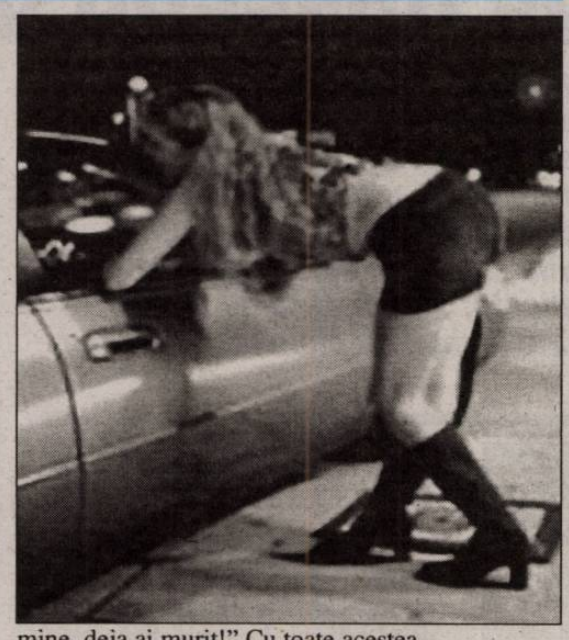

mine, deja ai murit!" Cu toate acestea, neînduplecarea femeii nu e decât o platoşă vulnerabilă, un bumerang care s-a întors împotriva propriei fiinţe sfâşiate între dragoste şi respingere. Deprimată profund, urăşte clipa când a dorit să afle veşti despre fiica ei. O iubeşte la fel de mult ca înainte, ar vrea ca ea să se întoarcă acasă, ar vrea să o poată ajuta să se ridice din mocirla în care a căzut şi se teme tot mai mult pentru cea căreia i-a dat viaţă din viaţa sa. Dar nu ştie ce are de făcut. Aşa cum precizam la început, cazul Solange-Linda se petrece într-un anonimat oarecare al metropolei Paris. La fel de bine poate fi însă vorba despre Bucureşti, despre Constanţa ori poate chiar despre oraşul tău!... *(A.N.P.)*

Sindromul accentului străin

Linda Walker, o englezoaică în vârstă de 60 de ani, a fost victima unui atac cerebral, din fericire, fără complicaţii. Nu însă şi fără consecinţe bizare. Primul lucru de care şi-a dat seama în momentul în care şi-a revenit, a fost de ordin... lingvistic. Mai exact, femeia îşi pierduse accentul, specific reginii Newcastle. Vorbirea ei a fost înregistrată de un terapeut care a confirmat faptul că femeia avea un accent străin. Cei care au auzit-o vorbind au păreri diferite. Unii spun că ar fi vorba de un accent italian, alţii, slovac, alţii, jamaican. Câţiva cercetători de la Universitatea Oxford s-au ocupat de acest caz şi l-au încadrat în aşa-numitul „sindrom al accentului străin" care apare în urma alterării unor părţi ale creierului legate de limbaj. Un sindrom relativ rar, care a fost identificat pentru prima oară în timpul celui de-al doilea război mondial la o norvegiană rănită la cap, în urma unui raid aerian, care a început să vorbească folosind un accent german. *(D.M.)*

„American Graffiti"

Pasiunea americanilor pentru vopseaua îmbuteliată sub formă de spray şi cunoscută ca „Graffiti" este binecunoscută şi nu mai are, credem, nevoie de nici o prezentare. Există, la ora actuală, peste Ocean, până şi concursuri, ilegale, desigur, de pictat cu graffiti pe ziduri. Dar pasiunea unui tânăr pentru acest gen de pictură total neortodox întrece orice imaginaţie. După ce a fost arestat, în luna octombrie a anului trecut, pentru „vandalism cu graffiti", fiind surprins de o patrulă pe când mâzgălea zidurile unei case de odihnă pentru turişti, Jason Zepeda, un tânăr de 19 ani din orăşelul Fremont, California, a fost condus la secţia de poliţie şi, în vreme ce aştepta ca părinţii să-i plătească banii de cauţiune, fiind singur în celulă, n-a găsit nimic mai interesant de făcut decât să picteze pereţii imaculaţi cu un alt tub de vopsea, ascuns în geacă. Cum poliţiştii nu aveau idee de arta modernă, ei n-au

apreciat gestul puştiului şi, în consecinţă, acesta a fost judecat în procedură de urgenţă şi condamnat la trei luni de închisoare pentru... sfidarea autorităţii! O pedeapsă similară, dublată de o amendă de 5.000 de dolari, a primit Paul Singer, preşedintele unei corporaţii financiare, care, la un pas de faliment din pricina unor complicaţii bancare, a făcut o criză de isterie, şi a găsit de cuvinţă să se urce la volanul maşinii personale vopsind cu un tub de graffiti scos pe geam toate maşinile, geamurile şi zidurile ce i-au ieşit în cale, până ce poliţiştii au reuşit să-l oprească din „delirul creator"...

Limbaje vechi pentru... câini noi

Îngrijitorii de câini din cadrul poliţiei britanice au fost puşi în faţa unei situaţii neprevăzute. Importând de pe bătrânul Continent câţiva câini din rasa „ciobănesc-german", câini pe care au dat sume importante, animalele fiind deja dresate, şi-au dat seama că nu se pot înţelege cu simpaticele patrupede. Câinii nu răspundeau decât la comenzile în limba germană, în care fuseseră dresaţi.

Poliţiştilor nu le-a mai rămas altceva de făcut decât să le înveţe şi ei. Imediat câinii s-au dovedit ascultători. Şeful departamentului respectiv a declarat că nu le strică subordonaţilor săi să mai înveţe şi câteva cuvinte într-o altă limbă, dar că speră ca la rândul lor, câinii vor începe şi ei să priceapă ceva engleză, devenind astfel animale poliglote. (I.S.)

Inconştienţă

Doi soţi din Arizona erau suspectaţi de posesie şi răspândire de droguri. Poliţia îi urmărea în special pentru că erau bănuiţi că vând droguri minorilor. În cele din urmă au fost arestaţi, cei trei copii ai lor de 12, 11 şi patru ani fiind daţi în grija unui membru al familiei.

O persoană din anturajul lor a declarat însă că părinţii le permiteau copiilor să consume droguri, drept recompensă pentru o bună purtare. O altă persoană a spus chiar că părinţii şi copiii consumau droguri împreună, ca la o masă în familie. Urmează ca analizele medicale şi discuţiile cu membrii familiei să elucideze această dramatică problemă urmând ca – dacă se vor proba faptele – părinţii inconştienţi să primească pedeapsa meritată. *(I.S.)*

Vocalize în găleată!

Şarlatania, ca şi infinitul, nu are margini şi probabil din aceeaşi categorie de valori incomensurabile face parte şi prostia omenească. Căci cum altfel am putea numi încercările repetate ale unui grup de locuitori ai capitalei peruane Lima, de a deveni cântăreţi de succes urmând o metodă „ce nu dă greş", recomandată de un obscur profesor de canto? Jose Arthuro Carpillo promitea „cursanţilor" săi că, în schimbul unei sume modice – numai în valută – îi poate ajuta să-şi dezvolte calităţile vocale şi să devină staruri ale muzicii peruane şi de ce nu, chiar internaţionale! Metoda profesorului Carpillo, care se dădea drept absolvent al Conservatorului Regal din Madrid, una dintre cele mai prestigioase instituţii de profil din lumea hispanică, a fost, în ciuda nefirescului ei, adoptată de sute de melomani! Astfel, cursanţii, strânşi într-o sală uriaşă, s-au văzut nevoiţi să cânte când cu găleti de metal în cap, când stând în mâini, cu capul în jos, „pentru o mai bună solicitare a corzilor vocale", după cum pretindea „profesorul". Aceste originale metode ar fi generat, asigura el, îmbunătăţirea vibraţiei coardelor vocale şi accelerarea fluxului sanguin în zona toracică şi a gâtului, pentru efectuarea cu mai mare uşurinţă a vocalizelor. Carpillo îi asigura pe cursanţi că, urmând această metodă cel puţin bizară, pot concura cu reale şanse de succes la orice concurs de tip „karaoke" (concursuri foarte populare în Peru şi de pe urma cărora se pot câştiga o mulţime de bani). Spre dezamăgirea generală, după ce a adunat o sumă în dolari cu mai multe zerouri în coadă, „profesorul" s-a făcut nevăzut, unele surse indicând că el s-ar afla deja în Statele Unite, unde şi-ar juca mica avere la mesele de ruletă din Las Vegas. Altfel spus, s-a dus „să cânte la altă masă"...

EFECTUL RAZELOR SOARELUI *asupra bolilor de piele*

Această vară caniculară este departe de a-şi fi spus ultimul cuvânt, în special cu privire la sănătatea populaţiei. Într-un articol anterior, am reamintit faptul – firesc şi cunoscut, de altfel – că pielea noastră este prima care suferă în urma impactului necontrolat cu emisiile solare. Problema devine incomparabil mai delicată, atunci când ne referim la persoane deja afectate de boli de piele mai mult sau mai puţin grave.

Soarele – aliat şi inamic

Oamenii nu sunt egali (nici) în faţa razelor soarelui. Privitor la afecţiunile cutanate, ele le pot agrava pe unele sau pot determina recidive, după cum în alte cazuri pot ameliora starea leziunilor. Înainte de toate, să menţionăm însă efectele asocierii dintre expunerea la soare şi anumite contexte, întâlnite practic în fiecare zi.

➤ ***PARFUMURILE.*** Apele de toaletă, parfumurile şi alte produse cosmetice conţin uneori substanţe care, sub acţiunea razelor solare, pigmentează pielea. Este ceea ce se mai numeşte „dermită de răspândire", dispărută de obicei o dată cu oprirea expunerii. Totuşi, dacă persistă, trebuie aplicată o cremă depigmentantă, timp de mai multe săptămâni şi în afara perioadelor însorite.

➤ ***MEDICAMENTE.*** O lungă listă de medicamente prezintă fotosensibilitate; adică, în combinaţie cu radiaţiile solare pot declanşa reacţii

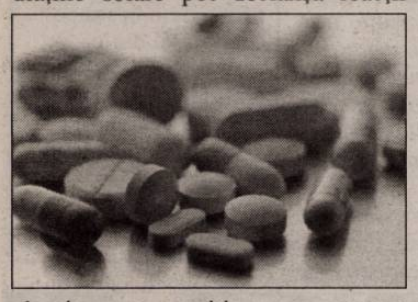

alergice sau apariţia unor pete pe piele. Printre cele mai folosite sunt antibioticele, antiinflamatoarele, antalgicele, antihipertensivele, dar nu în totalitate. Aşa că persoanele sub tratament, care se pregătesc pentru o cură de soare, e cazul să-şi consulte în prealabil şi medicul.

➤ ***SARCINA ŞI PILULA.*** Şi la acest capitol, femeile sunt potenţiale victime într-o proporţie mai mare decât bărbaţii. La unele dintre ele – fie că sunt gravide, fie că iau contraceptive orale – apare pe faţă (pometii obrajilor, buza superioară, frunte) o pigmentaţie brună, inestetică, accentuată de expunerea la soare. Uneori, petele dispar spontan, însă numai în anumite cazuri. Profilaxia recomandată e cea mai simplă: acoperirea capului, inclusiv la ieşirile obişnuite din casă, folosirea unei creme fotoprotectoare, evitarea mersului la plajă între orele 10^{00} şi 17^{00}.

Prudenţa e un medic ideal

Revenim la subiectul de bază, făcând trimiteri directe la câteva boli de piele mai frecvent întâlnite.

➤ ***HERPES.*** Despre această boală contagioasă am vorbit pe larg (v. „Magazin" nr. 25 din 22 iunie a.c.), menţionând caracterul său virotic şi faptul că, odată intrată în organism, rămâne acolo definitiv, eventual resuscitată periodic de factori fizici sau psihici. Puseele de herpes labial sunt deseori declanşate de căldură, deci şi de soare. De aceea, înaintea expunerii trebuie folosit un bun fotoprotector pentru faţă şi un stick labial cu ecranare totală. În caz că totuşi apar uşoare înţepături, care anunţă de obicei erupţia herpesului, o metodă eficace pentru a o opri este ţinerea unei bucăţi de gheaţă pe locul respectiv.

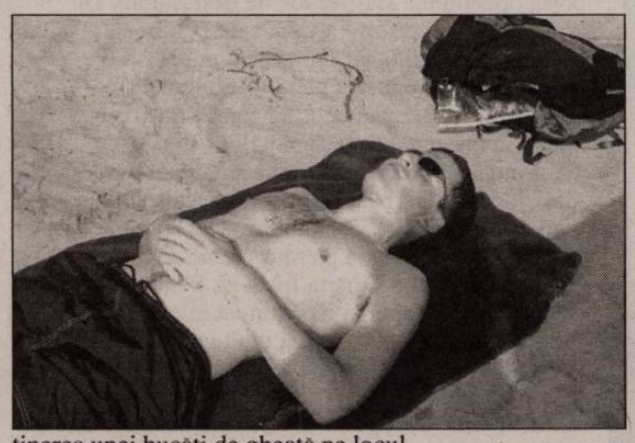

➤ ***ACNEE.*** Unele persoane spun că soarele „usucă" acneea, întrucât coşurile specifice dispar vara. De fapt, este o falsă acalmie. Într-o primă etapă, leziunile se reduc sub acţiunea antiinflamatoare a ultravioletelor. Bronzatul produce însă o îngroşare a stratului tare al epidermei şi deci închiderea porilor. La anumite persoane, acest proces rapid e responsabil de apariţia acneei pe partea superioară a pieptului. Odată oprită expunerea, porii închişi sunt din nou afectaţi de reacţiile inflamatorii, astfel că două-trei săptămâni după vacanţa la mare intervine o recrudescenţă a acneei. De aceea, se recomandă „consumarea" soarelui în doze mici şi folosirea unei creme cu indice de protecţie foarte înalt, pentru a nu astupa porii.

➤ ***VITILIGO.*** Depigmentarea locală a pielii apare în general pe zonele de frecare ale corpului: genunchi, dosul palmelor, dar şi pe faţă, pe organele genitale etc. Lipsa melaninei impune protecţie sporită în sezonul cald, pentru a se evita iritaţiile şi bronzatul contrastant între pielea „bolnavă" şi cea sănătoasă. Paradoxal însă, această afecţiune agravată de stres şi, se pare, de origine autoimună, se tratează astăzi şi prin asociere cu ultravioletele. Se urmăreşte o relansare a pigmentaţiei, cu ajutorul puţinelor melanocite încă existente. Un tratament de durată, dar cu bune rezultate.

➤ ***ECZEMA, DERMITA SEBOREICĂ.*** În asemenea afecţiuni, soarele e un aliat fidel. Unele eczeme (afecţiuni alergice manifestate prin leziuni roşii, însoţite de mâncărime intensă) sunt ameliorate în sezonul estival. Dermita seboreică e declanşată de stres şi evoluează prin pusee, în special la bărbaţii sub 40 de ani (pe nări, pe şi între sprâncene, pe zone capilare cu calviţie). Crustele roşiatice acoperite de scuame albe găzduiesc microorganisme care provoacă leziuni, din motive necunoscute. De multe ori, aceste leziuni sunt ameliorate de soare, dar situaţia diferă de la caz la caz. Se recomandă de aceea expuneri limitate şi regulate, în locul şederii prelungite sub razele solare, pentru a se evita eventualele pusee.

Neurologie

Ameliorarea efectelor AVC

Accidentul vascular cerebral este numele unei afecţiuni care dă fiori, atât din cauza gravităţii sale în sine (se ştie că deseori ea provoacă moartea), cât şi din perspectiva foarte probabilelor suferinţe provocate supravieţuitorilor. De aceea, orice pas în sensul atenuării complicaţiilor ulterioare reprezintă o realizare importantă. Este şi cazul unui recent studiu internaţional, care a demonstrat că un compus neuroprotector – numit NXY-059 – reduce sechelele după un AVC. Neurologii cunoşteau efectul său asupra animalelor şi echipa de cercetători de la Universitatea Glasgow a testat capacitatea moleculei respective de a reduce invaliditatea după AVC la om. În studiu au fost incluşi 1722 de pacienţi, care au primit – evident, fără să ştie – fie un placebo, fie NXY-059, într-un interval de şase ore de la producerea AVC. Lotul tratat cu neuroprotectorul s-a restabilit mai uşor, acesta reducând cu 20% riscul de paralizie. Un alt studiu internaţional, pe 3200 de pacienţi este în curs de desfăşurare, rezultatele sale fiind aşteptate pe parcursul anului 2007.

Remedii naturale

O plantă cu... familie mare

Majoritatea vegetalelor cunosc specii şi subspecii, unele foarte asemănătoare între ele, altele mult diferite. În flora spontană de la noi, o plantă de talie mică, foarte răspândită este ***nalba,*** însă nu toată lumea ştie că aceasta se remarcă prin varietăţi multiple şi spectaculoase. Astfel, se cunosc: nalba mică (bănuţi, turtele, caşul-popii, covrigei), nalba mare (rujă, nalbă albă, nalbă de luncă), nalba creaţă, nalba de pădure (negrâi, vârsat, mălagă, creţă), nalba de cultură. Denumirile populare se suprapun uneori, creând o oarecare confuzie, dar în general elementele constitutive de bază sunt aceleaşi şi conţinute în toate părţile plantei, astfel că în fitoterapie se folosesc deopotrivă frunzele, florile şi rădăcina. În cea mai mare cantitate, nalba conţine mucilagii, datorită proprietăţilor lor emoliente folosindu-se preponderent în inflamaţiile căilor respiratorii (tuse, bronşită, laringită), ale căilor urinare şi renale, ca şi în tulburări gastro-intestinale.

De obicei, remediul se prepară la rece, punându-se planta spălată la macerat în apă, după ce s-a dizolvat în lichid un vârf de cuţit de bicarbonat de sodiu. Se ţine o jumătate de oră, se îndulceşte (de preferat, cu miere) şi se beau 1-2 căni pe zi, în mai multe reprize. Important este că diferă concentraţiile: în problemele căilor respiratorii şi în cele digestive, aceasta va fi de 1-3%, în timp ce pentru uz extern (gargare) trebuie crescută la 20%. O utilizare oarecum insolită este cea a rădăcinii: curăţată de coajă, aceasta se dă copiilor mici să o ţină în gură, pentru favorizarea apariţiei dentiţiei. Frunzele opărite cu apă se folosesc sub formă de cataplasme emoliente şi calmante, pentru grăbirea coacerii furunculelor. În amigdalită şi în abcese dentare, se foloseşte un decoct din frunze de nalbă, flori de muşeţel şi capsule de mac. Tot decoctul din frunze are efect pozitiv utilizat pentru clisme, în cazuri de colite sau de hemoroizi. Ceaiul preparat din flori este purgativ. Alte afecţiuni tratate cu ajutorul nalbei, menţionate în literatura de specialitate, sunt: iritaţiile pielii, arsurile, inflamaţiile, laringita, traheita, cistita, boli de piele şi de ochi, hemoragii, leucoree, însă accentul principal cade pe maladiile respiratorii.

În medicina populară, la mare preţ era rădăcina de nalbă mare. Toamna, aceasta se dezgropa, iar după spălare şi eventual curăţarea de coajă (cu mare grijă, pentru a nu se pierde mucilagiul în care se adună majoritatea principiilor active), porţiunile respective se puneau la uscat, fie la aer, înşirate pe fir de aţă, fie la un cuptor cu foc slab, în cazul rădăcinilor foarte cărnoase. Astfel conservată, planta se folosea în sezonul rece pentru tratarea afecţiunilor amintite mai sus.

PE SCURT, DESPRE sănătatea dumneavoastră

Sarcinile „târzii"

Cam care ar fi vârsta maximă la care e bine ca o femeie să rămână însărcinată? Întrebarea cititoarei noastre Lavinia T. din Suceava implică o mulţime de elemente ce ar trebui avute în vedere. Nu ne vom referi însă la extreme de senzaţie, cum a fost în anii trecuţi cazul profesoarei sexagenare devenite mamă, ci la situaţii considerate, totuşi, fireşti.

O primă observaţie incontestabilă este că, şi în România, vârsta la care cuplurile şi în primul rând femeile se gândesc să procreeze a crescut considerabil. Din motive sociale, profesionale, economice sau strict personale. Dacă însă respectiva femeie îşi doreşte un copil, e bine să nu-şi neglijeze ceasul biologic. După vârsta de 35 de ani începe un fel de numărătoare inversă, deoarece şansele de a rămâne însărcinată scad din ce în ce mai mult. Astfel, dacă la 25 de ani acestea erau de circa 20% pe lună, ele se reduc la 12% la 35 de ani, coboară brusc la 6% la 40 de ani, pentru ca la 45 de ani să

fie aproape nule. Cifrele sunt destul de apropiate şi în cazul fecundării „in vitro", cu o creştere a sarcinilor false. Aşadar, şansa trebuie căutată la momentul potrivit, prin oprirea utilizării contraceptivelor, apoi verificarea gradului de fertilitate, aici colaborarea cu medicul fiind foarte importantă. Totodată, trebuie adoptată o bună igienă de viaţă: ţigările şi alcoolul vor fi eliminate, masa corporală verificată periodic, iar exerciţiile fizice să nu lipsească; evident, cu menajarea forţelor!

Aşadar, putem spune că, în principiu, 35 de ani ar reprezenta acea limită de vârstă solicitată de d-na Lavinia T. Trebuie amintite însă, fie şi fugitiv, încă o serie de elemente strâns legate de sarcinile „târzii", adică la 35, 38, 40... de ani. Deloc de neglijat este opinia publică, încă defavorabilă acestora, astfel că femeia respectivă se simte culpabilizată în mod nejustificat. Jena şi stresul derivate de aici au impact negativ inclusiv asupra fătului. Pe de altă parte, apar şi riscuri legate de organismul uman. Hipertensiunea şi diabetul sunt două maladii ce pun mari probleme copilului. Însăşi naşterea va constitui un moment delicat, deoarece uterul capătă tendinţa de a se contracta mai greu. De asemenea, prezenţa unui fibrom ori o poziţionare nepotrivită a placentei sunt surse de hemoragii, ceea ce explică în bună parte şi numărul mare de naşteri prin cezariană.

E adevărat, riscurile sunt cunoscute din ce în ce mai bine şi prevenirea lor se îmbunătăţeşte, astfel că sarcinile „târzii" pot decurge la fel de bine ca şi celelalte. Dacă mortalitatea maternală rămâne totuşi mai ridicată după 40 de ani, ea e cauzată de o slabă supraveghere a perioadei de graviditate. Din toate cele arătate mai sus, ar trebui să reiasă clar că nu e cazul să se facă apologia naşterilor la vârste de peste 35 de ani şi că sloganul „fac un copil *dacă* vreau eu şi numai *când* vreau eu" reprezintă un punct de vedere eronat.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU